استنسخه الفقير الى عفو ربه عبيد
المعروف بموسى الاعوام
عفى عنهما

كتاب احكام العوام
الاعوام

١٩٦٠

٢٠

1966

SÜLEYMANİYE G. KÜTÜPHANESİ

Kısmı .	
Yeni Kayıt No.	
Eski Kayıt No.	1966
Tasnif No.	

مقاله اول در تسییرات چهار باب است ۱ ۲	باب اول ده فصل فصل اول در مقدمه ۳	فصل دوم در اعمال تسییرات ۴
فصل سوم تسییر مجزو معلوم بمجزو نامعلوم ۴	فصل چهارم در معرفت ساعت بعد دلیل ۵	فصل پنجم در اجزای ساعات دلیل ۵
فصل ششم تسییر دلیل معلوم بمجزو معلوم ۵	فصل هفتم در معرفت تسییر اکبر ۶	فصل هشتم در معرفت تسییر اوسط ۷
فصل نهم در معرفت درجات نحس ۸	فصل دهم در دلائل موت ۸	باب دوم در بیان تسییر اعظم یک درجه قسمت و قاسم و مدبر
فصل اول در احکام قاسم بر موضع تسییر طالع ۸	فصل دوم در احکام قاسم بر موضع رابع ۹	فصل سوم در احکام قاسم بر موضع سابع ۱۰
فصل چهارم در احکام قاسم بر موضع عاشر ۱۰	فصل پنجم در احکام مدبران ۱۱	باب سوم در بیان فرد ادارات بر سه فصل
فصل اول فرد ادارات مشترک ۱۲	فصل دوم در فرد ادارات مفرد ۱۲	فصل سوم در اصحاب دور ۱۳
باب چهارم در بیان استخراج طالع تحویل ۱۴	فصل اول در طالع تحویل ۱۴	فصل دوم در بیان بیت انتهاء ۱۴
مقاله دوم در احکام طالع تحویل بر هفت باب ۱۵	باب اول در احکام طالع تحویل بر دوازده فصل ۱۵	فصل اول در احکام طالع ۱۵

فصل دوم در احکام بیت دوم ۱۶	فصل سوم در احکام بیت سوم ۱۶	فصل چهارم در احکام بیت چهارم ۱۶
فصل پنجم در احکام بیت پنجم ۱۶	فصل ششم در احکام بیت ششم ۱۷	فصل هفتم در احکام بیت هفتم ۱۷
فصل هشتم در احکام بیت هشتم ۱۷	فصل نهم در احکام بیت نهم ۱۷	فصل دهم در احکام بیت دهم ۱۸
فصل یازدهم در احکام بیت یازدهم ۱۸	فصل دوازدهم در احکام بیت دوازدهم ۱۸	باب دوم در بیان سالهای بر هفت فصل
فصل اول زحل ۱۸	فصل دوم مشتری ۱۹	فصل سوم مریخ ۱۹
فصل چهارم آفتاب ۲۰	فصل پنجم زهره ۲۰	فصل ششم عطارد ۲۰
فصل هفتم قمر ۲۱	باب سوم در بیان تحویل سنین طالع بر دوازده فصل بر حسب کواکب	فصل اول در سنین طالع با برج انتهاء بموضع زحل ۲۱
فصل دوم بموضع مشتری ۲۲	فصل سوم بموضع مریخ ۲۲	فصل چهارم بموضع آفتاب ۲۲
فصل پنجم بموضع زهره ۲۲	فصل ششم بموضع عطارد ۲۳	فصل هفتم بموضع قمر ۲۳

باب چهارم در احکام هفتگوک و عقدتین در دوازده خانه بر نه فصل	فصل اول بودن زحل در بیوت اثنی عشر ۲۴	فصل دوم بودن مشتری ۳۰
فصل سوم بودن مریخ ۳۵	فصل چهارم بودن آفتاب ۴۱	فصل پنجم بودن زهره ۴۶
فصل ششم بودن عطارد ۵۳	فصل هفتم بودن قمر ۶۰	فصل هشتم بودن رأس ۶۷
فصل نهم بودن ذنب ۶۸	باب پنجم در احکام ارباب بیوت دوازده خانه طالع	فصل اول بودن صاحب طالع در بیوت اثنی عشر ۷۰
فصل دوم بودن صاحب دوم ۷۴	فصل سوم بودن صاحب سوم ۷۷	فصل چهارم بودن صاحب چهارم ۸۰
فصل پنجم بودن صاحب سب پنجم ۸۲	فصل ششم بودن صاحب سب ششم ۸۴	فصل هفتم بودن صاحب سب هفتم ۸۶
فصل هشتم بودن صاحب سب هشتم ۸۸	فصل نهم بودن صاحب نهم ۹۱	فصل دهم بودن صاحب سب دهم ۹۴
فصل یازدهم بودن صاحب یازدهم ۹۷	فصل دوازدهم بودن صاحب سب دوازدهم ۹۹	باب ششم بودن کواکب در خانهای یکدیگر
فصل اول بودن زحل ۱۰۱	فصل دوم بودن مشتری ۱۰۳	فصل سوم بودن مریخ ۱۰۴
فصل چهارم بودن شمس ۱۰۶	فصل پنجم بودن زهره ۱۰۹	فصل ششم بودن عطارد ۱۱۲
فصل هفتم بودن قمر ۱۱۴	باب هفتم در انظار کواکب بمواضع خویش ۱۱۶	فصل اول نظر با زحل ۱۱۷
فصل دوم نظر با مشتری ۱۱۸	فصل سوم نظر با مریخ ۱۱۸	فصل چهارم نظر با آفتاب ۱۱۸
فصل پنجم نظر با زهره ۱۱۸	فصل ششم نظر با عطارد ۱۱۸	فصل هفتم نظر با قمر ۱۱۹
فصل هشتم نظر با رأس و ذنب ۱۱۹	فصل نهم در احکام اتصالات حبیط طالع با ارباب بیوت ۱۱۹	فصل دهم در کیفیت احکام اتصالات ۱۲۱
باب هفتم احکام بودن کواکب در حدود یکدیگر	فصل اول بودن زحل ۱۲۲	فصل دوم بودن مشتری ۱۲۲
فصل سوم بودن مریخ ۱۲۳	فصل چهارم بودن آفتاب ۱۲۴	فصل پنجم بودن زهره ۱۲۵
فصل ششم بودن عطارد ۱۲۵	فصل هفتم بودن قمر ۱۲۶	

اسکنه البصره موسی ده
محمد عبد الله
عمر لهما

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله العلیم الحکیم * والصلوة علی نبینا محمد المصطفی الحلیم العظیم * وعلی اله و
اصحابه وسلم تسلیما کثیرا عظیما * مولف این کلام ومصنف این احکام العبد الفقیر
علیشاه بن محمد بن قاسم الخوارزمی المعروف بعلاء المنجم البخاری حرسه الله تعالی
عن النوایب * چنین مینماید که از شهر همدان در اواسط شهر مبارک رمضان
سنه ۶۸۸ با مید زیارت کعبه اسلام ومزارات اقلیم شام مدینة السلام رسید
وما افتاد که این دولت میسر شد بطمع انکه مگر موسمی دیگر این سعادت میسر
کند مقوطن گشت جماعت یهود که در بغداد بلکه در کل ممالک مستولی شده بودند
ازین فقیر حذر دار گشتند وملازم خود گردانیده در سفر وحضر وامکان غیبت
نمانده از نظر ایشان وبدولت خود چنان مغرور بودند که از احوال کلیات
عالم سوال نکرده وبحکم جزویات طالع تحویل خود قانع شده که پیش ایشان
این بسال وماه وروز محسوس می بود وبرادر حاکم بغداد که مهین اولوالعزم
ایشان ملازم پادشاه عهد گشت ومقرب وصاحب رای شده وهمه کارها
نظام گرفته * اما بنده بهر وقت در تفکری بود به بسیار سبب که مخلص خود
باصحبت این قوم بچه طریق توان ساخت ورجوع بمقصد خود بچه وجه داند
شناخت دل وجان بحضرت مستهدین شریف بود تا ناگاه روز شنبه
پنجم ربیع الاخر سنه ۶۹۰ هجری در اول صبح باد قهری برخاست وخرمن دولت
وانجمن سعادت ان مخالفان دین اسلام را بآتش غضب وطرفة العین
بسوخت وغلو عام شد وحاکمان ترک وتاجیک سعدان حال گشته
وشهر بغداد بهم برآمد وفتنه عظیم بالا گرفت ورنود واوباش قوت کردند
ودر کوچها ومحلتهای جهودان افتادند واز مال وقماش انچه بدست آمد
غارت کردند ومسلمانان بسیار کشته شدند اما آغاز فتنه روز دوشنبه
دوم ربیع الاول بوده است در حوالی زمین اران وروز پنجشنبه پنجم ماه مقدم
جهودان را امر احضرت باطل کرده بودند بعد از پگاه قاصد اینجا رسید

در اول سب وصبح احوال برگشت چون فراغت کلی حاصل شد بخاطر فرود
امد که تا موسم سفر فرصت هست اگر در اعمال تسیرات واحکام طالع
تحویل در برج انتها مسوده شود که چنین کتاب مستوفی در نظر نیامده است
تا ازین فقیر یادگاری ماند عزیز ازانرا همانا پسندیده باشد که علم بنا نیست
که میوه ازا چند انکه پیشتر تناول کنند وبکار دارند تازه تر بود ولذیذتر
واز اثر دور زمان وگذر با دخزان ثمره شجره او نقصان نپذیرد وضایع
نشود بل زیادت گردد وخوشتر باشد پس غنیمت شمرده شد آن خاطر
رحمانی را ودوستان محرم وعزیزان همدم نیز ترغیب کردند چون دروی
شروع رفت تمسک کرده شد بکتب اصحاب احکام چون ابو معشر بلخی
وعبد الجلیل سجزی وابو المحامد غزنوی ومظفر وکتاب برهان الکفایه ومجمل کوشیار
ودیگر صغارات که این همه بزرگان تتبع کتب بطلمیوس کرده اند واختیار
کرده واغلب موافق مولد وضع کرده تا هرچه از عالم غیب رسیده بود وبتجربه
افتاده وبجا بجای قیاس کرده واین مسوده را تالیف دادند ومقالت
ودر هر یک ابواب وفصول ونام او احکام الاعوام نهاد اگرچه فقیر آن
بضاعت واستطاعت نداشت که در صنف مصنفان اید جرات
نمود وجود را انشا نه ساخت وازحق توفیق خواست باتمام ان الله ولی التوفیق
مقاله اول در کیفیت اعمال تسیرات چهار باب باب اول ده فصل
فصل اول در مقدمه کتاب فصل دوم در اقسام تسیرات فصل سیوم در معرفة
تسییر جزو معلوم بجزو نامعلوم فصل چهارم در معرفة ساعات بعد دلیل ارونده
فصل پنجم در معرفة اجزای ساعات ودلیل ونظیر او فصل ششم در معرفة
تسییر دلیل معلوم بجزو معلوم فصل هفتم در معرفة تسییر اکبر فصل هشتم
در معرفت تسییر اوسط فصل نهم در معرفت درجات نحس وکواکب قاطع
فصل دهم در معرفت دلائل سوت والله تعالی اعلم باب دوم در احکام
تسییر اعظم بحسب درجه مسمت وقاسم ومدبرات اوتاد اربعه به پنج فصل فصل
اول در احکام قاسم برموضع تسییر درجه طالع فصل دوم در احکام قاسم

برموضع نشیب و تدرابع فصل سیوم در احکام قاسم برموضع و تدسابع فصل
جهارم در احکام قاسم برموضع و تدعاشر فصل پنجم در احکام مدبرات
باب سیوم در احکام فرادارات زمانهای مولود سه فصل فصل اول
در احکام فرادارات مشتری فصل دوم در احکام فرادارات مرّیخ فصل سیوم
در احکام صاحب دور باب جهارم در استخراج طالع تحویل و برج
انتها و فصل فصل اول در معرفت طالع تحویل فصل دوم در معرفه برج انتها
مقالت دوم در احکام طالع تحویل و اتباع او هفت باب
باب اول در احکام طالع تحویل و برج انتها با بیوت طالع اصل خود از ده
فصل فصل اول در احکام طالع اصل فصل دوم در احکام بیت دوم فصل
سیوم در احکام بیت سیوم فصل جهارم در احکام بیت جهارم فصل
پنجم در احکام بیت پنجم فصل ششم در احکام بیت ششم فصل هفتم
در احکام بیت هفتم فصل هشتم در احکام بیت هشتم فصل
نهم در احکام بیت نهم فصل دهم در احکام بیت دهم فصل یازدهم در احکام
بیت یازدهم فصل دوازدهم در احکام بیت دوازدهم باب دوم
در احکام والیان سالهای هفت فصل فصل اول در احکام ولایت
زحل فصل دوم در احکام ولایت مشتری فصل سیوم در احکام ولایت
مرّیخ فصل جهارم در احکام ولایت شمس فصل پنجم در احکام ولایت زهره
فصل ششم در احکام ولایت عطارد فصل هفتم در احکام ولایت قمر
باب سیوم در احکام رسیدن طالع تحویل با برج انتها بمواضع کواکب
در طالع اصل هفت فصل فصل اول بموضع زحل فصل دوم بموضع مشتری
فصل سیوم بموضع مرّیخ فصل جهارم بموضع شمس فصل پنجم بموضع زهره فصل
ششم بموضع عطارد فصل هفتم بموضع قمر باب جهارم در احکام
هفت کوکب و عقده چون در دوازده خانه طالعها بگردند نه فصل
فصل اول در سیر زحل فصل دوم در سیر مشتری فصل سیوم در سیر مرّیخ
فصل جهارم در سیر شمس فصل پنجم در سیر زهره فصل ششم در سیر عطارد

فصل هفتم در سیر قمر فصل هشتم در سیر راس فصل نهم در سیر ذنب باب
پنجم در احکام حداوندان بیوت و رطالع و دیگر خانهای یکدیگر هفت
فصل فصل اول در احکام زحل فصل دوم در احکام مشتری فصل سیوم در
احکام مرّیخ فصل جهارم در احکام افتاب فصل پنجم در احکام
زهره فصل ششم در احکام عطارد فصل هفتم در احکام قمر باب
ششم در نظرهای کواکب بموضع اصل خود و اتصالات حداوندان

باب در احکام بودن کواکب در خانهای یکدیگر بیوت طالع یعنی
بعضی بموت و عداوت در وقت تحویل سال مولود فصل فصل اول در
نظر زحل فصل دوم در نظر مشتری فصل سیوم در نظر مرّیخ فصل جهارم در نظر
افتاب فصل پنجم در نظر زهره فصل ششم در نظر عطارد فصل هفتم در نظر
قمر فصل هشتم در عکس راس و ذنب بموضع اصل خود فصل نهم در اتصالات
حداوندان بیوت با همدیگر فصل دهم در کیفیت احکام کردن از اتصالات
باب هفتم در احکام کواکب چون در حدود یکدیگر باشند هشت
فصل فصل اول در موضع زحل فصل دوم در موضع مشتری فصل سیوم
در موضع مرّیخ فصل جهارم در موضع افتاب فصل پنجم در موضع زهره
فصل ششم در موضع عطارد فصل هفتم در موضع قمر فصل هشتم در
نقل سیر از حد بحد باب اول از مقالات اول فصل اول
در مقدمه کتاب برزای اربابعقل و اصحاب فهم پوشیده و نیست که
کلیات امور عالم بکسانی مسنوبست که اشرف خلایق اند و اشرف بسبب
سعادتهای اسمانی و قوتهای نفسانی باشند و هر انکس که سعید افتاد
از کواکب در و موثر تر بود پس تبدیل امور در وی ظاهر تر بود و ازین
جهتست که احکام نجومی بر شریفان راستر رود و درست آید و باز بر مردمان

راست تر ازان رود که برزمان اگرچند زن شریفه پس بدران ومونثان حالات
موجودات اجرام علوی باشد واستحقاق سعادات فلکی در اصناف
ادمی زاد مساویست لکن تفاوت در استعداد قبولیت ان سعادانست
واستعداد قبولیت از اشکال افلاک ودرجه طالع واوضاع کواکب کسب
شود مولود را اما دلائل طالع مولود کلیست وجزوی انچه کلیست درجه طالع
اصلست و فروعات او وانچه جزویست طالع تحویل سالست واتباع
او پس واجب کند که صاحب احکام چون بر طالع تحویل حکم خواهد کردن اول بدلائل
کلیات طالع نظر کند اگر دلائل اصلی را قوی یابد واز نحوس پاک وبقای شخص
ممکن بعد ازان در جزویات واتباع او شروع کند مثال انکه طبیب چون
بسر بیمار رسد اول بنبض دیگر دلایل معلوم کند که بیمار قابل تدبیرست اگر باشد
بمداوات او مشغول گردد چنانکه بقای شخص باستقامت جهار اخلاطست
قوت طالع بسعادت جهار او تا داست وچنانکه بسببی اگر یک خلط مفسد
گردد عارضه پدید اید از مزاج ان خلط اگر یک وتد طالع منحوس شود بسبب
شری که از طبع ان وتد بقا مولود از وی دلیل اصلی معلوم شود که یکی از انها
باسلامتست که او دلیلست بر کیفیت عمر و دوم که خداکه اولیست بر کمیت عمر
پس ازین جهت شرط ان باشد که اول احوال این شش اصل که از کلیات طالع
اند محقق کند اگر ثابت در احکام جزوی شروع کردن بکند والا خود را زنخاند
اما احکام طالع تحویل وبرج انتها ودلائل دیگر که از اتباع اند دشوارتر ودقیق
تراست از احکام طالع اصل وعلم ومهارت واتقان صاحب احکام
زود تر ظاهر گردد که اینجا حکم او سال بسال وماه بماه وروز بروز بود وانجا
در طالع اصل بک لفظ کلی گوید وبگذرست چنانکه گوید این مولود عالم گردد یا امیری
شود وچنین سال عمر یابد تا انچه او گفته باشد از قوت بفعل ناید سناختن
علم وکیاست منجم در احکام موقوف باشد پس معلوم که درین وقت دشوار
تر بود واحکام اینجا ظاهر تر باشد بنابرین مقدمات جمع کردیم این رسالت
در احکام فروعات او احکام او هم در طالع اصل دهم در طالع وقت بکار

ایدونمنده دهد پس واجب شد که صاحب احکام اول احوال دلائل اصل خاصه اوتاد
اربعه واسباح وکد خدا بداند باعمال تسیرات انگه بجزویات شروع کند والسلام
فصل چهارم در اعمال تسیرات اعمال تسیرات منقسم است بپنج قسم اول تسیر اعظم
که هر یک سال شمسی یکدرجه مطلق رانند ودلائل کلی بدو استعمال کنند دوم اکبر که هر یک
سال برجی رانند ودرجه طالع را بدو بکار دارند سیوم اوسط که برج انتها بدو
عمل کنند تا در ماهای یک برج ودو درجه وسه دقیقه رانده شود چهارم
اصغرست که هر روز سیزده درجه وکسری رانند برج انتها پنجم انست که هر
روز پنجاه ونه دقیقه وهشت دهقه ثانیه رانند مثل حرکت وسط افتاب طالع
تحویل را اما تسیر اعظم بهر درجه که برسد ازا درجه قسمت خوانند وصاحب حد
اورا قاسم وتا تسیر درحدان کوکب بود حکم جزو سر مولود از طبیعت قاسم
کنند واگر تسیر بشعاع کوکبی رسد در طالع اصل یا بحرم کوکبی صاحب ان
شعاع را مدبر خوانند حکم ازوی کنند بشرکت قاسم تا وقتی که تسیر در شعاع او
بود وچون تسیر ازو بگذرد باز حکم از قاسم کنند واگر تسیر بجرم کوکبی رسد که
در اصل انجا بود باشد قیاس همانست تا وقتی که تسیر ازوی بگذرد ونصف
جرم او را اعتبار کنند بوقت رسیدن تسیر که انجا اغاز قوت تسیر بود وچون
درگذشت از نصف جرمین نهایت قوت وجسد کواکب تا بنه را نیکو نگاه
دارند وغافل نباشند ازانچه قاطع اند که ان جایگاه خوفست اما انتقال
تسیر ازحد سعد بحد نحس واز حد نحس بحد سعد اثری عظیم دارد بعد ازانکه
حکم سعادت ونحوست کنند ونیز بدل شدن مدبر بحد براز سعد ونحس مؤثر
باشد وما احکام این هر دو را بجدول بنمایم در اخر کتاب تا ازا در تسیرات
بکار دارند وبرهمان قیاس رانند فصل سیوم در معرفت تسیر جزو معلوم بجزو
نامعلوم اگر یک سال یکدرجه مطلق چون خواهند که وتدی از اوتاد اربعه یا دلیلی
رکه برحقیقت وتدی بود تسیر رانند در سالی پس سالهای گذشته را بر مولود
بامطالع طالع جمع کنند واگر با سالها ماه وروز باشد هر شش روز یکدقیقه
گیرند وحصه ماه وروز بامطالع جمع کنند وان مبلغ را جمله المطالع خوانند پس

اگر مطلوب تسییر درجه طالع بود قوسش او از جدول مطالع بلد ولادت بدانند بهر
کجا که رسد موضع تسییر باشد از برج و درجه و دقایق و نظر او موضع تسییر درجه
غارب باشد باز همان جمله المطالع را قوس کنند در جدول مطالع فلک مستقیم
مر اول الجدی موضع تسییر درجه عاشر حاصل اید نظر او موضع تسییر درجه رابع
باشد و طریق احکام او از درجه قسمت وقاسم و مدبر کنند وان گفته شده
است و اگر دلیلی دیگر بدرجه وتدی بود عمل او همین است ومعنی این عمل انست
که چندان سال راتسییر فلان درجه با فلان دلیل بدان جزو رسیده است یا خواهد
رسید فصل چهارم در معرفت ساعات بعد دلیل چون هیلاج وکد خدایا
دلیل دیگر از درجه وتدی حرافی ه باشد وتسییر او مطلوب بجرم یا شعاعی
کحسی یا سعدی وان مسیر الیه درین ربع بود واجب کند ساعات بعدان دلیل
مسیر الیه سنا ختن ازان وتد تا مطالع او ومطالع مسیر الیه رابدان ساعات بعد معدل
کنند وجه عمل انست که اگر دلیل میان وتد طالع وعاشر طالع بود مطالع درجه عاشر
بگیرند بخط استوائه اول الحمل واز مطالع خط استوا دلیل کم کنند انچه ماند درجات
بعد دلیل بود از وتد عاشر ازا بر اجزاء ساعات درجه ان دلیل بود از وتد عاشر
والبته ان ساعات کم از شش بود چون ان ساعات بعد را از شش کم کنند باقی
ساعات بعد بود از دلیل تا وتد طالع واین ساعات معوج باشد جهة انکه از درجه
ه وتدی از وتدی دیگر بشش ساعات راست برابد از ساعات معوج اگر دلیل
میان وتدی رابع وسابع باشد مطالع درجه رابع بگیرند بخط استوا واز
مطالع دلیل بخط استوا کم کنند باقی بعد ماند از دلیل تا وتد ازا بر اجزا ساعات
نظیر موضع دلیل قسمت کنند خارج قسمت ساعات بعد بود از وتد رابع
ازا از شش کم کنند ساعات بعد ماند از دلیل تا وتد سابع واگر دلیل میان
وتد طالع ورابع باشد بگیرند مطالع درجه طالع ببلد واز مطالع درجه دلیل
ببلد کم کنند بعد ماند ازا بر اجزا ساعات نظیر دلیل قسمت کنند ساعات بعد دلیل
بود از وتد طالع واگر دلیل میان سابع وعاشر بود بگیرند مطالع نظیر درجه
غارب یعنی مطالع ببلد واز مطالع نظیر دلیلی ببلد نقصان کنند باقی بعد بود

از وتد سابع یا دلیل ازا بر اجزا ساعات دلیل قسمت کنند خارج بعد دلیل بود
از وتد سابع فصل پنجم در معرفت اجزا ساعات دلیل و نظیر او طریق عمل
انست که بگیرند مطالع دلیل بخط استوائه اول الحمل او ببلد و تفاضل بدانند
وازا در ده ضرب کنند مرفوع او بتعدیل بود اگر برج دلیل شمالی بود بتعدیل بر
پانزده زیادت کنند واگر جنوبی بود از پانزده کم کنند انچه شود یا ماند اجزاء
ساعات ان دلیل بود چون ازا از ۳ کم کنند باقی اجزا ساعات نظیر او باشد
وان نیز باشد که قوس النهار دلیل را ببلد بر ۱۲ قسمت کنند خارج اجزا ساعات
او بود وچون از سی کم کنند باقی نظیر او ماند فصل ششم در معرفت تسییر دلیل
معلوم بجزو معلوم اگر خواهند که هیلاج یا کد خدایا دلیل دیگر را که میان عاشر
وطالع افتاده بود بدلیل دیگر که هم درین ربع بود از سعد یا نحس تسییر کنند
پس دلیل مسیر را اول نام کنند ومسیر الیه را ثانی و بگیرند مطالع دلیل اول بخط
استوائه اول الحمل و ببلد تفاضل ها بدانند وازا در ساعات بعد از وتد
عاشر ضرب کنند و بر شش قسمت خارج قسمت تعدیل باشد پس
اگر فضل مطالع خط استوا را بود بر بلد تعدیل ازوی کم کنند واگر فضل مطالع
بلد را بود تعدیل بر مطالع خط استوا زیادت کنند تا مطالع خط استوا
بدین هر دو عمل معدل شود باز مطالع دلیل ثانی بگیرند بخط استوا و بلد و تفاضل
هر دو را در همان ساعات بعد اول ضرب کنند و بر شش قسمت کنند تعدیل
حاصل بر مطالع خط استوا زیادت کنند اگر از مطالع بلد کمتر بود کم کنند
اگر بیشتر بود در هر ده درجه مطالع استوا معدل کردد انگاه مطالع خط استوا
معدل اول از مطالع خط استوا معدل الثانی کم کنند انچه ماند ه درجه را
سالی گیرند وهر دقیقه را شش روز بتقریب چندان سال وماه وروز که
حاصل ایدان مدت رسیدن تسییر اول بود بثانی اما شبهتی می اید درین عمل و
انجنانست که اگر مطالع دلیل اول را بساعات بعد او از وتد معدل کنند
بعلت حرافتادن او از وتد و تفاوت اجزا ساعات او جرا واجب کند مطالع
دلیل ثانی را هم بران ساعات بعد دلیل اول معدل کردند چون بعد دلیل ثانی را

ازان وتد زیادت از بعد دلیل اولست ونسبت ساعات او بیشتر
وتفاوت میان اجزا ساعات دلیل اول وثانی ظاهر پس از روی قیاس
بالیستی که نسبت بعد دلیل ثانی اهم بپرسش معلوم کنی ونسبت اجزا ساعات
او بموضع تا مطالع او بدان نسبتها معدل شدی وچنین نیست الست که
تقریر رفت واز چند شبهت که درین اعمال آمده است یکی اوردیم که پیش
ازین ذکر رفته است که شبهات امده است وحل نشده اما اگر دلیل اول ما
بین رابع وسابع افق ها باشد ودلیل ثانی اهم درین ربع بود بگیرند مطالع
نظیر هر یک بخط استوا وبلد وتفاضل را در ساعات بعد از وتد رابع ضرب
کنند وبرپنجاه قسمت کنند بتعدیل حاصل اید انرا از مطالع نظیر خط استوا کم
کنند یا بروی افزایند چنانکه گفته شد وبا دلیل دوم همین عمل کنند ومطالع
نظیر معدل او بخط استوا از مطالع نظیر معدل ثانی بخط استوا کم کنند باقی که
مانده هر درجه را سالی حساب کنند وهر دقیقه را شش روز یعنی این مدت
را تسییر اول ثانی خواهند رسید اما اگر دلیل اول ما بین طالع ورابع بود ودلیل
ثانی اهم درین ربع باشد بگیرند مطالع طالع ببلد وخط استوا وتفاضل هر
دو را چو ساعات بعد از وتد طالع ضرب کنند وبرپنجاه قسمت کنند خارج تعدیل
باشد اگر فضل مطالع بلد را بود بتعدیل ازوی کم کنند والا بر افزایند تا بهر دو
عمل مطالع بلد معدل گردد وبا مطالع بلد نظیر دلیل ثانی همین عمل بجای آرند
ومطالع نظیر اول ببلد از مطالع نظیر ثانی ببلد نقصان کنند باقی را هر درجه
سالی وهر دقیقه شش روز حساب کنند اما اگر این هر دلیل کوکب باشند
نه سهمی از سهام وایشان را عرض بود هریک بدانند ودرجه طلوع ودرجه قمر
ودرجه غارب استخراج کنند اگر دلیل اول بر درجه طالع بودان عملها بر مطالع
درجه طلوع او کنند واگر بر درجه هفتم بود عمل بر درجه غروب او کنند واگر درجه
قمر او مثل درجه عاشر یا رابع بود بر درجه مطالع قمر او عمل کنند واگر کوکب دلیل
میان دو کوکب افق ها بود درجه عمل کنند که میان درجه قمر وطلوع او ویا غروب
او باشد واعتبار نکنند درجه تقویم را که راست نباشد اما انچه بطلمیوس

گفته است که چون دلیل ما بین سابع وعاشر باشد تسییر او بوند سابع را تندبر
خلاف توالی خواست او انست که بمطالع نظیر هر یک کنند چنانکه ذکر رفت
پس چون مطالع نظیر غارب از مطالع نظیر دلیلی کم کنند این عمل برعکس
اید وبدان ماند که دلیل بوتدی رانند اما در حقیقت وتد را تسییر رانده شود جهت
انکه درجه غارب مقدمست در طلوع بر درجه دلیل والبته تسییر مقدم را میکنند
بموخر اما اگر دلیل بود ما بین هر وتد واز وتد در گذشته واورا تسییر کنند
واجب باشد ساعات بعد او ازان وتد شناختن وهر طریق عمل که در معدل
کردند عمل مطالع در پیش گفته شده است مناسب ان ربع همه بجای
آوردن از وتد عاشر یا نظیر او باز وتد طالع یا نظیر با مطالع از معدل شود
قوس او بگیرند از وتد اول مطالع فلک مستقیم یا بلد تسییر او حاصل اید واگر بر مولود
روز کار برامده باشد وموضع تسییر این دلیل مطلوب بود سالهای
گذشته بر مولود با مطالع معدل او جمع کنند واگر با سالها ماه وروز بود
حصه هریک برافزایند وتقویس کنند در جدول مناسب ربع او موضع تسییر
حاصل اید دران وقت مطلوب واوبان تسییر جزو معلومست بجزو نامعلوم

فصل هفتم

در معرفت تسییر اکبر در پیش گفته شد که تسییر اکبر را تسییر سنوی
نیز خوانند که هر یک سال شمسی یک برج رود بدرجات سوی وهر ماه تو درجه
و½ دقیقه پس اگر درجه طالع را تسییر کنند حصه یک روزه پنج دقیقه بروی
افزایند موضع تسییر یک روزه حاصل اید واز ۳۶۵ دقیقه تو روزه واز تو درجه
و½ دقیقه موضع سی روزه یا ۳۶۵ روز را یک برج رفته باشد راست
وصاحب این برج را والی سال خوانند وحکم یک سال از طبیعت وسعادت
وکواست او کنند ونسبت او با طالع وصاحب طالع بدانند در اصل ودر وقت
وانچنان در جهت وقاسم را اعتبار کنند وشعاعات کواکب ومدبر
هریک بدانند واحکام کنند وهرگاه که مدبر با شد امتزاج دهند طبیعت
مدبر را با قاسم یا با والی سال یعنی صاحب برج انها ونسبت هریک با
مطالع اصل بدانند واز میان احکام بیرون ارند اما اگر درجه عاشر را

تسییر کنند همچنان حصه روز و ماه بروی افزایند و درجه قسمت و قاسم را
نگاه دارند و نسبت او با وند طالع و عاشر بدانند و با صاحب هر یک و
سعادت و کونست این را در اصل و در وقت چنانکه ذکر رفت و نیک
معتبر دانند احوال مولود در نسبت و بلد و اقلیم و سال عمر او را که احکام
بخوفی بر کودکان همان بنود که بر جوانان و بر جوانان همان بنود که بر کهلان
و بر کهلان همان بنود که بر پیران و مردم شریف همان بنود که بر خسیس و
بر مقبل همان بنود که بر مدبر و در پیش باد کرده ایم که احکام بر شریفان
و مردم با دولت راست تر رود که درست تر باشد فصل هشتم
در معرفت تسییر اوسط تسییر اوسط را تسهوری نیز خوانند و سیر او هر روز
یکدرجه سو ابود و چهار دقیقه ماهرماه یک برج بود و دو درجه و سه دقیقه
تا یکسال سیزده برج رفته باشد یکبرج انتها و ۱۲ برج طالع و بر کل دلائل
اصلی و فروعی گذشته باشد و همچنان در هر برج درجه قسمت و قاسم
و شعاعات و مدبر را نگاه دارند آنگاه احکام کنند و تسییر در هر برج که
در آید صاحب آن برج والی ماه باشد احکام آن یکماه از مزاج او کنند
و سعادت و کونست او را نگاه دارند و نسبت او را با طالع چنانکه
گفته شده اما تسییر اصغر که او را یومی خوانند سخت سریع است
بروی چندان اعتماد نتوان کرد اگر حالات قمر را نگاه دارند در صورت
طالع و از روی حکم کنند روز بروز را درست زاید بشرط آنکه نسبت
او را با طالع نگاه دارند و نظرهای او را قبول در حوسعد و نحس با کواکب
سعد و نحس و نیکی و بدی احوال او را از بموضع خود و اگر حالی اسیر بود قوت
و ضعف او و زیادت بود و نقصان نوزا عتبار کنند اما قول بعضی آنست که
قمر از رویت تا امتلا زائد النور است تا ربع ثانی که این مدت نور بر
ظلمت غالبست و باقی ماه ناقص و این تسییر را جدول بیاوردیم
حصه ماه و روز در وی نهاده تا عمل آسان تر بود و جدول این
است

فصل نهم در معرفت درجات نحس و کواکب قاطع درجات قاطع و کواکب قاطع عبارت ازان جزوست که چون تسییر یکی از اوتاد اربعه یا یکی از اسپانج خمسه بدو رسد خوف قطع عمر باشد یا فساد مزاج یا افتی از خارج و آن اجزا بر دو قسم بود نداصلی و فرعی اصلی آنست که در وقت ولادت اتفاق افتاده باشد چون موضع نحسین در صورت طالع و شعاع تربیعات و مقابلات هر دو و موضع آفتاب اگر نحس بود و شعاع و تربیع و مقابله او و موضع ماه و عقده ذنب و موضع عطارد اگر نحس بود و شعاع و تربیع و مقابله او و اول صدر دخان و موضع سهم الموت و درجه هشتم و ششم و موضع صاحب هشتم اگر نحس بود و مرکز غارب و مواضع ذوات الاذناب و درجات طلوع و غروب و درجات محو کواکب ثابته ازانجه قاطعند اما فرعی آنست که بعد از ولادت واقع شود چون جزو قران نحسین و جزو اجتماعات و استقبالات و طالعها، اپشان و جزو مقارنات کواکب با نحسان و جزو مجاسده کواکب با ذنب و جزو احتراقات کواکب و جزو کسوف و خسوف و درجه طالع هر دو و موضع مدبر کسوف و خسوف و جزو مجادده نیر بین با ذنب و هر دو تربیع ماه و جزو اجتماع و استقبال و طالع هر دو مقدم بر تحویل سال مقدم فصل دهم در معرفت دلائل موت و ان خود از دو سبب اول رسیدن اسپلاج سبب بدلیلهای قاطع ۲ رسیدن تسییر کدخدا بدلیلهای قاطع ۳ رسیدن درجه طالع بدین دلائل ۴ رسیدن تسییر درجه غارب ۵ رسیدن تسییر درجه رابع ۶ رسیدن تسییر برج انتها ۷ رسیدن تسییر قرای یعنی صاحب برج انتها ۸ رسیدن تسییر درجه طالع تحویلست ۹ رسیدن تسییر صاحب او ۱۰ رسیدن تسییر درجه هشتم ۱۱ رسیدن تسییر صاحب درجه هشتم ۱۲ رسیدن مستولیست بر درجه طالع اصل اما اگر تسییر دوازدهم دلائل یابد بتر خاصه تسییر اسپلاج باکدخدا بموضع قاطع رسد ازانجه نموده شد خوف قطع عمر باشد و آن بدتر که اسپلاج و کدخدا در اصل ضعیف افتاده باشد و مقدار دو ثلث از عطیه کدخدا گذشته بود و اگر هر دو قوی افتاده باشد

عارضه افتد کدزنده از مزاج جزو نحس وفاطع اما اگر تسییر از تسییرات دلائل عمر یا تسییر برج انتها یا تسییر طالع تحویل سال بمواضع قاطعه رسد و سعدی ناظر بود بدان دلیل یا بموضع نحس یا بعضی از تسییرات خاصه که تسییر اوتاد درصدد و سعدان بودند یا تسییر دلیلی دیگر بموضع سعدی یا شعاع سعدی رسیده بود از اصلی یا فرعی و صاحب برج انتها قوی افتاده بود یا سعدی بود در طالع اصلی یا تحویل یا برج انتها یا ناظر بود بمودت و نحوس ساقط بود خاصه از طالع اصل یا سعدی مستولی شده باشد رهیلاج یا کدخدا دافع ان فساد شوند و مانع ان گردند و اثر او بسلامت بگذرد خاصه که دلائل در اصل قوی افتاده باشد اما از عارضه یا افتی خالی نبود مناسب طبیعت مفسد و تسییر و مسیر الیه از تسییر اعظم و اکبر و اوسط و دفع ان فساد مناسب طبیعت واقع باشد اما اگر تسییر دلائل اصل بموضع سعود رسیده بودند و برج انتها و والی سال سعد بود و طالع تحویل و صاحب او از نحوس دور و صاحب قردار و شریک او نیکوحال یا سعد بودند و طالع اصل و مستولی و صاحب طالع قوی حال باشند دلیل خوشی عین باشد و صحت و سلامت نفس و برتری بودن قوتهای نفسانی و سعادتهای خارجی دران سال و ان مدت و اگر این اعمال را مشروح و مستوفی خواهند در کتاب اثمار و اشجار طلب دارند از شجره احوک نیک بشرح و روشن یاد کرده ایم و در روی بچند جای شهرت گفته و در احکام عالم و موالید مبتدی و منتهی را تمام باشد از کتاب باب سوم در بیان تسییر اعظم بحسب درجه قسمت و قاسم و مدبران بر اوتاد اربعه در پنج فصل فصل اول در احکام قاسم بر موضع تسییر درجه طالع و اگر قاسم مشتری بود دلیل کند بر صلاح و دیانت مولود و راستی و پاکی و امانت گذاشتن و عبادت و خیرات کردن و توانگر شدن و رغبت او با مور اخرت و تحصیل علوم دینی و مجالست با اشراف و وزرا و ائمه و قضاة و پوشیدن لباس اهل ورع و اعتدال مزاج و سلامتی قوتها نفسانی اما گفته ایم در پیش که همه احکام مناسب سال عمر مولود بود و مناسب

مرتبه او در هیچ حکم ازین طریق غافل نباید بود و دیگر انکه تسییر در هر وتد
که باشد حکمش ازان وتد بود و چون بمایلی الوتد رود مزاج باید داخریت
مائل را با وتد و چون بمایلی الوتد رسد مزاج دهد باهمان وتد و احکام منسوب
مائل و زائل کند و ما در حکم نخستین مثال نمایم واگر قاسم زهره بود دلالت
کند بر لهو و زینت و معاشرت و مناکحت و طلب و لذت شهوت
و غذاها بجرب و شیرین صحبت و خوبان و جوانان و اصحاب طرب و میل
بهزل و بازی و موالست و الحان و عطرها و لباسهای سفید و نازک و
لطیف و اعتدال مزاج مائل برطوبت و اگر قاسم زحل بود دلیل بود بر صبر
و سکونت و وقار و ثبات و گرانی و تعویق در کارها و دشواری حرکات
و تنگدستی و عجز و طمع و کم همتی و نومید بودن و تحمل کردن از اولاد و مردم
سفله و هواس شدن و بیمار ناک بودن و فساد دماغ و لباسهای
کهن یا سیاه یا خشن پوشیدن و ارام گرفتن با مردم جاهل و بیر یا غریب
و غمگین و اگر تسییر مایل الوتد نقل کرده بود دلیل بر اکنده شدن مال بود
تا اخراجات و تعهد علت و بیماری و نقصه کرده از تنگدستی و اگر در
زائل بود زیان رسد از خویشان و خوارمندی و بخشم رفتن بود و اگر
قاسم مریخ بود دلالت کند بر شجاعت و هیبت و قوت و تسلط
جستن و تندی و تیزی و شتاب کاری و سرکشی و دلیری و گزاف کاری
و راندن امر و نهی و سخت دلی و تلف کردن مال و اختلاط با ارباب سلاح
و ترکان و مردم اوباش و مفسد شدن در امور اخرت و ازار مردم
جستن و مائل شدن بلباسهای سرخ و انچه در حرب پوشند و ترکانه
بود و اگر تسییر در مائل نقل کرده بود اهم حرج کرده مال بود دلی اختیار و
تلف کردن و امراض و موی و برانداختن خون و خوف قتل از کذر مال
و دزد بردن و اگر در زائل بود از اقربا جوید و خصومت کند و مضرت بلند
از نقل و تخویل و سفر و اگر قاسم عطارد بود دلیل کند بر تمیز و ذکا و کیاست
و فطنت و قوت رای و تدبیر و تیزی خاطر و فصاحت و بلاغت و خواندن

اخبار و اشعار و بحث علوم و تجارت و بیع و شری و صحبت ارباب
قلم و نقاشی و دبیری و پوشیدن لباسهای عالمانه اما عطارد در هر وتدکه
باشد از جهار وتد از اثر او بر مزاج ان وتد بود و طبع و برج و قابل تدبیر و
طبیعت او معروفست صاحب احکام تامل در هر وتد واجب داند و در
مائل و زائل مزاج او معلوم کند و مزاج دهد بان وتد و احکام نهد چنانکه
بازحل و مریخ کردیم و سعد اورا حکم بر سعادت کند و در بیوت ساقطه
بر مکروه ان طبقات ان سعد فصل چهارم در احکام قاسم بر موضع تسییر وتد
رابع اگر قاسم مشتری بود دلالت کند بر منفعت از املاک و ضیاع و عقار
و زیادتی و عمارت کردن جایهای خوش و عالی و ساختن مساجد و
مواضع و نیکی عاقبت کارها و محبت اوطان و فائده از ارتفاعات و
دخل مستغلات و توانگری و نیکی احوال پدر و مادر و ایمنی در مولود و
در منشا و اگر قاسم زهره بود دلیل بود بر مردمی کردن با هر کس و معاشرت
و تماشا در باغ و بستان و انگیختن حایط و نزه زارها و بالین و اجتماع
با زنان و اهل طرب و ساختن زینت و لهو و سور و مهمانی و طرب
و فرح و نیکی احوال مادران و خواهران و ساختن ابریشم و کتان و پنبه
و اگر قاسم زحل بود دلیل کند بر کشت و زرع و عمارت اب و زمین و
مشغول بودن بکارها و اهست و مرمت جایهای خراب و بیرون رفتن
از مسکن مالوف و سفر و بیماری پدران و مادران و موت ایشان و خوف
از ماندن در زیر دیوار و طلب داشتن دفینه و بیروی شدن و بخوری
و تنگدستی و در مائل بیماری با موت فرزند باشد و خوف از مجلس شراب
و عیش و در سادس بیماری بود و مزمن شدن و ضرر از بندگان و بر
جای ماندن و اگر قاسم مریخ بود دلیل کند بر هزیمت از وطن و مولد و
منشا و املاک خود و فرار کردن در میان لشکریان و ترکان و اهل شر
در املاک او و بیم بود از راه یافتن درد و رسیدن زیان و ازرخ پدر
و مادر و بیماری ایشان و بیم قتل و سوختن مقام او و بی عاقبتی کرخ مولود

باشد که بد رقصد مولود کند و فساد بود از جایهای خراب و حضومت
با دحرف در املاک او و در خاص خوف بود در فرزندان و صحبت لشکریان
و شراب خوردن و در سادس بیم بیماری خون بود و قصد بنده و خیانت
و اگر قاسم عطارد بود دلالت کند بر طلب ارباب قلم و اهل جوان و مردم
فاضل و خواندن شعر و تحصیل علم نجوم و خط و بلاغت و نقاشی در سرای
و بیع و شرا املاک و رفتن بتجارت و نیکی تدبیرها و عمارت خانها و افتادن
سخنان میان پدر و مادر و فکر در عواقب و نوشتن خطها و ساختن
معاملات و خراج املاک فصل سیوم در احکام قاسم بر موضع تسییر و قمد
سابع اگر قاسم مشتری بود دلالت کند بر امن و فراغت از خصمان و ضدان
و مصالحه جستن این قوم و عفت جفت و راستی در شریکان و منافع
از شرکت و نیکی رای و تدبیر مولود و صحت نفس و ساختن معاملات
شرعی و با تمام رسیدن دعویها و کارها و دخل و مال و سفر با خیر و مبارک
و عقد و نکاح و اگر قاسم زهره بود دلیلی کند بر فرح از قبل زنان و خادمان
و زیادتی محبت و موافقت با اهل بیت و مولد شدن با زنان و شهوت
راندن و عشق و طلب نکاح و لذات و نشاط یافتن و فرح از اهل طرب
و سفر خوش و حصول جفت خوب صورت و خوش طبعی و نیکی رای و تدبیر
و خوش عیش با مادر و خواهر و خوف و خوف بیماری بود از سبب شهوتش
و اگر قاسم زحل باشد دلالت کند بر شدت و نیکی و عداوت میان ضدان
و خصمان و افلاس شریکان و بیم از دزدان و خائنان و افتادن دعوی کس
و کارها گذشته و بیماری جفت و خوشدن او و دل بد کردن و خیانت
ابنا و قصد حصولت و حضومتها و ضعف رای و تدبیر مولود و سستی در وقت
شهوانی و بدی سفر و بیم موت جفت یا بیماری سخت او و در تمام خوف
و موت مولود بود و هراس از خصمان و قصد و خوارمندی و رسیدن مصیبت و
غم خوردن و رسیدن از واقعه تا مرگ شخصی و در تاسع پیش آمدن سفر
بد باشد و اواره شدن از سبب جفت با خصمان و غضب دین و عذاب

با ضدان و اگر قاسم مریخ بود برانگیختن حرب و خصومتها و با ابنا زوجفت در
گفت و گو آمدن و خیانت ان قوم و تسلط حبس جستن جفت و جدای و فراق
و بی اعتقادی و دل بد کردن و بخشم رفتن و رایهای بد زدن مولود و اندیشها
ناستوده و طلب شهوت حرام و لذتهای ناپسندیده داشتن و خوف
بود جفت او را از بیماری خونی یا اسقاط حمل یا تهمت پیوسته و فساد رحم
و قصد کردن با مولود و رسیدن آفت و راه یافتن در دو در خاص خوف
و فتن بود و رسیدن ماتم و غم و خواهندی و ترس از ارباب سلاح و دزدان
و بدکاران و زیان بیم قطع راه بود و در میان ستور و حضومت در جهت دین
و مذهب با خصمان و اگر قاسم عطارد بود دلالت کند بر ساختن معاملات
و بیع و شری و شرکت و دادوستد و قوت رای و تدبیر و فراست و در یافتن
خاطرهای مردم و خوبی معیشت و رغبت بغلامان و امردان و طلب جفت
بزرگ و هنرمند و عاقل داشتن و ابنا زنی کردن با شخصی کاروان و کارکن
و سفر و تجارت نیکو باشد و با سود و فایده بود فصل چهارم در احکام
قاسم بر موضع تسییر و تد عاشر اگر قاسم مشتری بود دلالت کند بر قوت و
دولت و منزلت و جاه از قبل وزرا و ائمه و قضاة و مشغول گشتن بشغل پا
پادشاه و اکابر و یافتن قبولیت بزرگان و مشهور شدن بنام نیک و
عدل و امانت و رغبت با مور آخرت و بر آوردن حاجات مردم و دخل مال
و توانگری و ملوک اکرام و انعام و نیکی احوال و عفت مادران و اگر قاسم زهره
بود دلیل بود بر عزت و جاه از قبل خانونان و خادمان و بزرگ زادگان
و حرمی از کدزا اهل طرب و مردم خوب صورت و نیکو سیرت و دخل مال
از کارها چون بزازی و عطاری یا بیع و شری پیرانه دخلی و پر سود فتنی و نیکو
بود از کارها در و پدر و خواهر و مولود را رغبت افتد بعلم موسیقی و مشهور گردد
بخوشی و معاشرت در جمعیتها و اکابر و اگر قاسم زحل بود دلیل بود بر بسته شدن
کارهای خوف از ملوک و سلاطین و بزرگان و مشغول گشتن بکار زراعت
و عمارت و طلب صحبت مشایخ و بزرگان قدیم و ظلم کردن با هر کس خاصه

با پدران و مادران واقربا وافتاح دعویها بیش بزرگان وبیم از فقر و
عجز ومودت مادر با خویش بزرگ وخوف افتاح بود از جایها بلند وقصد
بزرگان وور حاوی عشر خوف بود از دوستان که بدگویند پیش بزرگان و
او در کار عشق با سوء افتد وبزرگان خوف باشد باز سبب مال بزرگان
ودر ثمانی عشر خوف بود از بندوزندان وقصد دشمنان وزیان دواب واگر
قاسم مریخ بود دلیل کند بر صحت امرا وزکان ولشکریان وارباب سلاح وحبستن
حرب وقتل وراندن غضب وساختن مکر وحذیعه وافتاح خصومت واستقامت
برخ پیش بزرگان وزخ تشنیع وجور بر مادران وخواهران وبیماری ایشان و
بیم افت بر مولود ومائل شدن باموختن علم وسلاح وکارهای آتشین وخوف
باشد از بزرگان وپادشاه وتهمت ودر یازدهم خیانت مال بود وبدشدن
دوستان وقصد کرخ پیش اکابر وعشق باشخصی سلیطه وبدکار وفضیحت شدن
از دزدان ودر ثمانی عشر مولود دشمنان انگیزد وخوف باشد از قصد دشمنان
وبند وضرب وقتل وغوغا وغارت جهت منصب وپادشاه وباطل شدن
دواب یا افتاح از دولت وعمل فصل پنجم در احکام مدبر در پیش گفته شد
که مدبر کوکبی باشد که تسییر بشعاع اورسد یا بجرم او پس حکم آن برج ازان مدبر
کنند یا تسییر در شعاع یا جرم آن کوکب بود پس اگر مدبر بر سعد بود دلیل کند بر
سعادت قوتهای نفسانی وصحت بدن ودور بودن از مکروهات وعوارض
وظاهر وباطن خاصه که در اصل نیز قوی حال بود باشد واورا در طالع حظی
بود واگر مدبر در بیت المال حظی دارد دلیل سعادت مال بود وفراخی معیشت
ومعاونت مردم نیک واگر در بیت السلطان حظی دارد دلیل جاه بود و
قبولیت پادشاه وشغل نیکو وعزت پیش اکابر وشهرت ونیکویی صناعت
یا عمل واگر در بیت النسا حظی دارد دلیل مناکحت پسندیده بود وسعادت
از جانب ازواج وشرکا واگر در بیت الاملاک حظی دارد دلیل حصول ار
ارتفاعات باشد وعمارت نیکو وعوائد محمود وایمن بود در اوطان
اما اگر مدبر سعد بود ونحس شده باشد در اصل مادرین وقت انچه گفته شد

بعقوبت بود وبغض نیاید وامید دارد وبدان نرسد واگر برساند کمی باشد
بجهد وسعی دیگران از طبقات ان کوکب سعد نحس شده اما اگر مدبر نحس
باشد دلیل بود بر علت وبیماری وآفت ومکروه وغم خوردن وشنیدن
سخنان بد وقصد بدکاران از طبقات ان نحس خاصه که در اصل نیز بد
حال بوده باشد واورا در طالع حظی بود واگر این مدبر نحس در سوند در وازخ
حظی دارد دلیلی بر پریشانی بود وغلبهٔ اعدا ودر ماندن بحبس وبند وتهمت
وفساد دواب واگر نحس را در ششم حظی بود دلیلی بیماریهای بد بود از
مزاج او ودر ذلت افتاح وقصد کرخ بنده وخدمت کار خاصه که مولود
در سن کهولیت بود یا در سن پیری وقیاس بروج دیگر چنین باشد اما اگر
قاسم مشتری باشد ومنحوس بمریخ مضرت از غذاهای گرم وچرب وشیرینی
بود وگوشت شکاری واو طلب مال حرام کند بر حضت بشرع وسالوسی
ونفاق پیش گیرد وسوگند بسیار خورخ ومکروه رساند از حکام وقضاة
واز طلب وقصاص وتاوان دادن اما اگر بزحل منحوس بود زیان رساند از
دعویهای شرعی کهن شده ومیراث مال پدران وبندگان وضرر از مردم
سفله واهل صحرا وجبال وزاویه داران وگوشه نشینان وزاهدان بی علم
ومردم متفکر وزیان رساند از غذاهای کهن شده وبوی گرفته اما اگر مدبر عطارد
بود فضل خاص او طلب حکمت وفضیلت وهنر وصناعات وشعر وخط
وفصاحت وبلاغت وبا هر کوکب که بود حکم او از طبیعت ان کوکب بود
یا در بیت هر کوکب که بود حکم او از مزاج صاحب او کنند واز قابل تدبیر اما ان
نیز باشد که مدبر قاسم در هر بیت که بود چون نحس باشد فساد بموضع
خود رساند ومدلولات ان برج از مردم واجناس وازان بیت مضرت
رساند که منسوب بود بطالع مولود ونسبت ان نحس بطالع ونسبت
بیت او بطالع اما اگر آفتاب ناظر بود بمودت بقاسم یا مدبر در فصل یا
در وقتی که مدبر سعد بود زیادت کند طلب صحبت ملوک ومالی وجاه و
شهرت ورغبت بکارهای آخرت وبرساند بحکومت وانرا ومانند فضل

مشتری باشد و اگر قاسم یا مدبر نحس شده بود و آفتاب بدو ناظر بود و بثوت
از نخوست او کم کنند و دور دارد سعادت و بزرگان او را از ورطها
و غمها خلاص دهند اما اگر قاسم یا مدبر نحس بود و آفتاب بدو ناظر بعداوت
فساد و مضرت زیادت کرده و مکروه رساند از بادت دواکابر اما اگر
ناظر بموت بود ان فساد نحس را دور کند و خوف باشد و هراس و زیان رسد
اما اگر این حال قمر را بود با قاسم و مدبر سعد و ناظر مسعود باشد همچنان از ها کند
اما اگر کمتر از آفتاب و زیادت کند عقل معاش و ساختن کارهای این جهانی
و اثر زهره بود اما اگر قاسم و مدبر نحس بود و ناظر قمر بموت باشد بگاهد از نخوست
بقدر قوت و قبولیت ناظر اما اگر ناظر قمر بعداوت بود زیان ان نحس زیادت
کرده و گفته شده است که احکام مناسب شخص باید کرد بیخ و لابق سال
عمر او و خور روزگار در خوف و امن باب سیوم در احکام فر
فردارات و زمانهای مولود صاحب دور در هر سال سه فصل فصل اول
در احکام فردارات مشترک این عمل منسوبست با اهل فارس و اغلب این
فردار در طالعهای روزی از شمس است و در طالعهای شبی از قمر
و اصل این عمل را است که هفتاد سال شمسی را برهفت کوکب قسمت
کرده اند مخالف جنابخه شمس را ده سال داده اند و قمر را نه و زحل را بیست
و مشتری دوازده و مریخ را هفت و زهره را هشت و عطارد را سیزده پس
اگر طالع روزی باشد از وقت ولادت تا تمام سال مولود در تربیت
آفتاب بود چون ده سال نصیب او را برهفت کوکب قسمت کرده اند قسط
هر یک یکسال و پنج ماه و چهار روز و هفت ساعت رسید پس
شمس این مدت را که قسط اوست تنها مسئولی بود و صلاح و فساد
مولود را از وی نگاه کنند و بعد از یکسال و پنج ماه و چهار روز و هفت
ساعت شریک شمس زهره شود و شمس با صالت تربیت کند و زهره
بشرکت او تا تمام چهل سال و ده ماه و هشت روز و چهار ده ساعت پس
احکام بر مزاج و طبیعت این هر دو کوکب در خیر و شر در این مدت بعد از

قسط هر کوکب چهل سال و ده ماه و هشت روز و چهار ده ساعت بود عطارد
شریک شمس بود و زهره ساقط کرد پس حکم از مزاج عطارد و زهره کنند
تا قسط بگذرد و آن تا تمام چهار سال باشد و سه ماه و هجده روز و بیست
ساعت بعد از این مدت قمر شریک شود با شمس و هر دو تربیت کنند تا
قسط قمر نیز بگذرد بعد از قمر شریک شمس زحل شود و باز مشتری و باز
مریخ و سال دهم که فردار آفتاب هم بشرکت مریخ تمام شود پس از اول
سال یازدهم صاحب فردار زهره شود و هشت سال او را نیز برهفت کوکب
قسمت کنند و در مدت قسط خود تنها مسئولی بود بعد از ان شریک او عطارد
شود بعد از عطارد قمر زحل تا چند انکه نصیب فردار یت او نیز بگذرد بسال
هجده تمام شده باشد از اول سال نوزدهم صاحب فردار عطارد شود
پس تا تمام هفتاد سال فردار یت مریخ بشرکت مشتری تمام شود اما
اگر بطالع شبی بود اول صاحب فردار قمر باشد تا نه سال شمسی و
با او نیز همان عملها کنند که با آفتاب و احکام از مزاج او کنند در قسط
او بعد از ان هر کوکب که او شریک شود حکم از مزاج هر دو کنند بعد از ان
صاحب فردار زحل باشد چون هفتاد سال بگذرد فردار یت عطارد
بشرکت زهره تمام شود و از این هفت کوکب هر کدام که قوی حال بود ان
با عرض احوال مولود احوال در فردار یت و شرکت یکدیگر دارد طبیعت او
و کیفیت ان بیکی از نسبت صاحب فردار بود و شریک او با طالع اصلی
و این اصل را اعتبار عظیم باید کرد تا از احکام دور نیفتد و این عمل را جدولی
اورده شد و فردار یت هشت کوکب و قسط شریکان در روی نهاده و در
آخر کتاب و چیزی از احکام گفته فصل دوم در احکام فردارات
مفرد این عمل با اهل یونان منسوبست و حکما بابل متفق اند با ان قوم و اصل
او بر مدت عطیت شمس نهاده اند و ان مدت را برهفت کوکب قسمت
کرده همین و در طالع شبی در روزی اول قمر مسئولی باشد و قسم او
چهار سال است و این ان مدتست که تا او بگذرد بر طالع مولود حکم نشاید

کرد و قسم عطارد سالست و قسم زهره هشت سالست و قسم شمس
نوزده سال و قسم مریخ پانزده سال و قسم مشتری دوازده سال باقی
تا چند انکه عمر مولود است قسم زحل است اما از وقت ولادت تا چهار
سال که قمر مستولی باشد سن مولود افزانی باشد مثل قمر و غذاهای
او بهتر باشد او میل او بمیوه ها و لبنیات بود و رنود از حالی بحالی
نقل کند از خنده بگرید و از گریه بخنده و حرکات نامناسب کند و
زحمت دهد و زود رنجور گردد و زود صحت یابد و اسهالهای بلغمی
رساند و درد چشم و درد شکم بود اما بعد از چهار سال مستولی عطارد
شود تا تمام چهار سال در مولود قوت فهم بدید اید و روی بتری
نهد و آغاز کند دانستن چیزها و یافتن معانی و تعلم در و موثر باشد و
استعداد قبولیت علم و فهم در وی زیادت شود و ادب و خدمت و
کفت و شنید با موزد و بدید آید قوتهای اختلاف و خاصیتهای
اعمال و فرق کردن میان سود و زیان و خیر و شر و خوف و رجا بعد از چهار
سال زهره مستولی شود تا تمام بیست و هشت سال پس اغاز کند در مولود
حرکت منی و جنبیدن شهوت و ارزو بردن کفت و طلب کردن لذات
خوردنی و لذات دیدن و پوشیدنی و فریفتن مردم و فریفته شدن و انچه
بتعلقات این جهانی و لذات جسمانی است و بی عاقبتی کردن در
کارهای بعد از بیست و هشت سال شمسی مستولی شود تا تمام چهل و یکسال
پس مزاج مولود قوت گیرد و استیلا جوید و قدرت بر کارها و چیزها
و تکبر کند و حکم راندن و از منزل و لقب روی بقرار و صیانت نهد و میل
کند و بجزات و امور ان جهانی و شناختن صنایع خود و کرم و ترحم
پیش گیرد و بخشش پیش کند و بزرگی جوید و امر و نهی راند و توانگری طلب
کند بعد از چهل و یکسال تا تمام پنجاه و شش سال مریخ مستولی شود
اغاز کند بدید آمدن قوت بخل و حرص و سخت کوشیدن در کارهای
این جهانی و درشتی کردن و بدخوشدن و در کسب مال و معاش جهد

عظیم نمودن و ذخیره و اندیشه کردن در کارهای اگاه شدن
بضعف قوتهای جسمانی و حواس ظاهر و پوشیده داشتن اسرار
و عاقبت اندیشی و نقصان شهوات و لذات بعد از پنجاه سن سال
مشتری مستولی شود تا تمام شصت و هشت سال طلب کند نامی و جهد
در کارهای دینی و فرومانده گی گیرد از کارهای بتن خود کردن و رنج و مشقت
بردن و خود را مستعد کارهای پسندیده کند و طاعات و خیرات
پیش گیرد و نگاه داشتن مال و معاش و ذخیره کردن و انصاف طلب
داشتن بعد از شصت و هشت تا تمام هفتاد و هفت زحل مستولی شود باید
اید در مولود کسالت و دشواری حرکات و نماندن در وی قوت شهوت
و لذات سرد گردد و اندک خواب بود و علالت از مردم و جستن عزلت
و تنهایی و نتواند که اسرار نگاه دارد و بخیل شود و سختی کش و معلوم و
چاره جوی بود و عجز نماید پیش اشنا و بیگانه و چندانکه عمرش دراز تر
شود این خاصیتها در وی بیشتر پدید اید و انواع امراض مختلف روی در
زیادت نهد پس کوکب هر کدام که قوی تر باشد در صورت طالع بقوت
ذاتی و عرضی در مدت تربیت و احوال مولود نیکو باشد و از طبیعت او
سعادتها و نیکوییها بیند **فصل سیوم** در حکم صاحب دور پیش اهل بابل
صاحب دور در اول سال مولود صاحب ساعت ولادت از ساعات
معوج و سال دوم صاحب ساعت ثانی و سال سیوم صاحب ساعت ثالث
تا هفت سال را دور هفت کانه تمام شود باز در سال هشتم صاحب دور
کوکب اول شود و در یازدهم در اراد او شود بهمین قیاس چندانکه عمر مولود
باشد اما بقول اهل فارس صاحب دور سال اول صاحب طالع بود و سال
دوم ان کوکب کند فرود او بود در فلک سیم ان که فرود کوکب دوم باشد
و چون نوبت بقرار باز از زحل آغاز شود بران قیاس که در پیش گفته شد که
سال هشتم باز نوبت بصاحب طالع رسد و سال یازدهم دور میکند
تا تمام عطیه عمر پس هر کدام کوکب که قوی حال بود در اصل او در دور خود

سعادت رساند از طبیعت و نسبت باو و از دهم خانه طالع و حکم
کوکب که ضعیف بود باشد خلاف این باشد **باب چهارم**
در استخراج طالع تحویل و برج انتها و فصل **فصل اول در معرفت طالع**
تحویل موالید ان جزوست از فلک البروج که بر خط افق مشرق بلد ولادت
بوقتی که شمس بجزو اصل ولادت رسد وان بعد از ۳۶۵ روز بود و ۶
ساعت و کسری و طریق استخراج درجه طالع در همه زیجات یاد
کرده اند و ما نیز در زیج عمده بچند نوع منصوص ایم از دشوار و آسان و از انها
جمله یک طریق غریب و آسان است که شمس را در نصف النهار روز
مطلوب نگرند که بنقطه اصل جوزهر رسیده است یا نه در وقت ولادت
بتقویم همان زیج که طالع گرفته باشد یا راست اید طالع تحویل اگر هنوز نرسیده
باشد بنگرند که چند باقی است و ازاد قایق بعد خوانند و اگر جزو اصل گذشته
باشد انمقدار دقایق بعد بودان دقایق را در دور ضرب کنند بعضی ۳۶۰
و بر بهت شمس قسمت کنند خارج قسمت دایر باشد نگاه دارند و مطالع
جزو شمس بگیرند بفلک مستقیم منازل الجدی و دایر با آن جمع کنند اگر تحویل بعد
از نصف النهار باشد واز و کم کنند اگر پیش از نصف النهار باشد
انچه از زیادت و نقصان حاصل اید مطالع طالع باشد موضع او بگیرند
بجدول مطالع افق بلد ولادت ان جزو درجه طالع تحویل بود و ساعات
بعد بدانند و تقویمات کواکب کنند بدان ساعات و سهامات بیرون آرند
و انچه ضروری بود چنانکه در طالع اصل واجبیست و ان طریق بعد دهت
نیک معروفست حاجت ذکر او نیست و طریقهای دیگر دشوارترست
نیاوردیم که غرض ازین کتاب احکامست نه اعمال و اگر خواهند که طالع
هر ماه بدانند شمس را در هر دوازده برج بهمان درجه و دقیقه اصل نگاه
دارند و باد قایق بعد او بهمان اعمال کنند و طالع تحویل ماه را بدانند و دلائل
او ثبت کرده اند **فصل دوم در معرفت برج انتها** در پیش گفته شد که برج
انتها عبارت از تسییر کبری است که او را تسییر سنوی خوانند و او هر سال

یک برج رود پس سال اول مولود برج انتها طالع بود و سال دوم بر همین
قیاس تا سال سیزدهم نوبت ببرج طالع رسد پس اگر سالی خواهند تا بدانند
که انتها طالع بکدام برج رسیده است سالهای نامه گذشته را بر مولود جزو
قسمت کنند انچه مابین القسمت ماند رقم جعل او را با رقم طالع اصل جمع کنند رقم ان
مبلغ علامت برج انتها بود از سال اینده که از ایام ناقصه خوانند **مثال**
انست که سالهای نامه ۲۶ بود بر ۱۲ قسمت کردیم ماند دو عدد و رقم او ـ بود
و طالع میزانست رقمش و با ان دو جمع کردیم ۲ گشت و این علامت قوس بود
معلوم شد که مبدا سال ۲۷ مولود را درین جدول بنگرند تا کجاست واز
درجه قوس خواهد بود و اما این جدول اورچه شد تا سالهای ناقصه مولود را
درین جدول بنگرند تا کجاست واز راسهای او از سطر مارکه ۱۲ عدد داشت
در وی بسرخی کدام عدد است در وی بسران علامت برج انتها باشد

مثال این است که درهمین طالع میزان که سالهای ۲۷ ابنست از اطلاع کردیم
در جدول واز سطر اول که بسرخی نوشته است یافتیم رقم سه عدد معلوم شد که
برج انتها در سال ۲۷ ناقصه بیت ثالث است موافق عمل اول وچون برج
انتها یک وتد معلوم شود انتهای سه عدد دیگر بهمان قیاس باشد وصاحب
برج انتها والی سالست وحکم همه سال ازوی کنند و اگر تسییر در بیت دیگر
رود حکم بر صاحب او افتد و تسییر دران حد که بود صاحب او که قاسم است
حکم ازوی نیز کنند اما درین تسییر قوت والی غالبست وچون تسییر شعاع یا جرم
کوکبی رسد صاحب شعاع مدبر بود حکم ازو کنند تا تسییر در شعاع او یا جرم کوکب
بود وچون از شعاع یا جرم کوکب بگذرد حکم باز بر والی کنند تا تسییر در شعاع
سال افتد و بیکو نران باشد که امتزاج دهند هر دور او از طبع هر دو احکام

بیرون ارند مناسب طالع اصل یعنی بنگرند که این برج را و مدبر و قاسم و والی
را با طالع چه نسبت است و قوت کدام غالبست از امقدم دارند و این اصول
را اگرچه یاد کرده ایم اینجا واجب دید بدیم اعادت کرد اما چون طالع تحویل و
برج انتها مقرر شد صورت زایچه سه گانه برکشند چنانکه معروفست و مواضع
ستارگان و مهما و شعاعهای کواکب اصلی و فرعی ثبت کنند پس بنگرند
بکواکب که در خطوط خود اند از خانه و شرف مثلثه و حد و وجه تا روی بدین مواضع
دراند یا ازین مواضع دارند در گذشته یا ناظرند یا در وبال یا هبوط یا ازین همه
در گذشته اند یا روی بدین مواضع دارند یا در هبوط عزبت اند یا در خطوط نحوس
یا سعودند یا در وبال و هبوط سعود و نحوس اند یا روی بدین مواضع دارند یا
ان طالع اصل و تحویل در اوتادند یا مائل یا ساقط و بنگرند که راجع یا مستقیم
یا در نظر نحوس و سعود بموت و عداوت و پیشرانشان بیکدیگر ناظرند مقبولند
یا مردود و بدانند که قابل تدبیر هریک را و بنگرند در افلاک خود صاعدند یا هابط و زایدند
یا ناقص در مسیر و عدد و حساب و عظم و در عروض چگونه اند صاعد را هابط زاید
یا ناقص در شمال و جنوب بنگرند که علویان مشرقی باشند و سفلیان مغربی و هریک
در حیز و فرح خود اند یا رونده اند یا گذرنده و در اتصالات رونده اند یا در عین اتصال
اند یا منصرف چه اتصال دلیل امور اینده است و انصراف ازان گذشته و عین
اتصال دلیل حالست و بنگرند که اغلب کواکب در موضع اصل خود اند یا بدانجا
ناظرند یا قط اند یا بدین اصول قوت و ضعف هر کوکب از ذاتی و عرضی معلوم
شود پس اگر قوی باشد در اصل در وقت تحویل حکم ان بر غالب صلاح و سعادتها
بود از خارجی و داخلی و اگر ضعیف باشد برعکس افتد و اگر در اصل قوی بود باشد
و اکنون ضعیف کارهای مولود بزیان رود و از سعادتها بشقاوت و اصلاح
پذیرد بحسب احوال مولود و اگر بعضی قوی و بعضی ضعیف باشند حکم بر طریق امتزاج
باشد و ان نیز بود که بعضی کارها از سعادت بشقاوت رود و بعضی از شقاوت
بسعادت پیوندد و طریق غالب را اعتبار باید کرد و اگر کواکب بایشان
روی بمواضع تنگ دارند کارهای مراد مولود خواهد شد و سعادت او برزقی

باشد و در عاقبت محمود بود و اگر روی بمواضع بد دارند کارها برضد خواهد
اورود و در انحطاط افتد و در عاقبت نامحمود باشد اما اگر از موضع بد
روی به بیرون رفتن دارند از غمها و مکروهات فارغ خواهد گشت و
در عواقب خیر خواهد دید و اگر کواکب راجع باشد یا روی برجعت نهند
کارها در تعویق افتد و فرو ماند و او در حیرت و ندامت باشد و اگر
مستقیم باشد و اگر روی باستقامت دارند حکم برخلاف ان بود و اگر
سریع السیر باشند استعجال نماید در گذاردن کارها و اگر بطی السیر
افتد کاهلی کند و فرو گذارد و سهل شمرد پس ما یاد کردیم
روزگار دست داد و ایام وفا کرد و در مقالت دوم و بجایها تطویل کردیم
تا ان طریق را یاران دستور سازند مقالت دوم در احکام طالع تحویل
و اتباع او و هفت باب باب اول در احکام طالع تحویل و برج انتها
با بیوت طالع اصل چهارده فصل فصل اول در احکام بیت طالع اصل
چون طالع تحویل یا برج انتها موافق طالع اصل افتد قول ابو معشر است
که بخاصیت تازه گردد انچه مدلول او بود باشد و مضاعف شود قوت
و سعادت طالع و اوتاد دیگر خاصه که اغلب کواکب بجایگاه خود افتاده
باشند مثلا چون انتها طالع برج عاشر رسد مولود صحبت پادشاه
و اکابر طلبد و چون انتها، عاشر بطالع رسد پادشاه و بزرگان بمولود
رغبت نمایند و صحبت او خواهند و اوتاد دیگر را قیاس باین است
و انتها، هر وقتی که بوتدی دیگر رسد قوت همه اوتاد مضاعف شود
پس احکام مناسب ان باید کرد و بدانند که مولود در آنسال کارها
بتن خود کند و سخت کوشد و با تمام رساند هر کار که بدست گیرد قول عبد
الجلیل انست که تاکید باید طالع اصل در قوت خود و دلیل صحت و
سلامت باشد و رغبت بکارهای دیگر و طلب داشتن ارزوها قول
منظر انست که مولود بر مناز عان نصرت یابد و صحبت اکابر میسر گردد
و مردم بروی ثنا گویند و نام او بنیکی شایع گردد و شناخته خلایق شود

و مردم در کارها بوی التجا کنند و از وی معاونت خواهند و با مردم محتشم
روزگار بسر برد و مال و جاه و حرمت و شوکت او افزون کرد قول
دیگر آنست که با هر قومی که آمیزد خود را بزرگ کرداند و بزرگ دارد و منصب
جوید و احوال او بیشتر بمراد او گذرد فصل دوم در احکام بیت دوم
چون طالع کخویل یا برج انتها موافق بیت دوم افتد ابو معشر گوید که مولود
در کسب مال سخت کوشد و مال نگاه دارد و از کسان یاری طلبد و معاش
بروی فراخ بود و ذخیره کند قول عبد الجلیل آنست که بمولود رسد آنچه این
بیت در اصل دلیل آن باشد و متولی او از جنس مال و معاش و
یاری کران قول مظفر آنست که او را با کسی یا جهت مال و معاش یا قرض
خصومتها افتد و فائده او را بود و او دشمنی کند با قومی جهت مال اگرچه آن قوم
اقربا باشند و کارها و بیع و شرا از آن جنس کند که بدین برج منسوب
باشد از کانی و بنانی و حیوانی و در کسب و کار بیفزاید قول دیگر آنست که
خصومتش بسبب افتد و شخص را جهت مال و معاش و یاری گرفتن بکار آید
و در حبس اندازند و دشمن انگیزی کند و دخل او درین سال بسیار شود
و امیدها، او مالی و جاهی از بزرگان براید و جوانش بسیار شوند
از مردم مشهور و بزرگ و توانگر فصل سیوم در احکام بیت سیوم چون
طالع کخویل یا برج انتها موافق سیوم افتد ابو معشر میگوید که مولود را در آن
سال غمها رسد از هر قومی خاصه از دوستان که دشمنی کند و از خویشان
و از بیماری محروم خود و بزرگان و نقل کند از جایی بجایی و کارهای او بستی
پذیرد و ناروا شود قول عبد الجلیل آنست که مولود اندوهگین شود بسبب بیماری
فرزند یا اقربا یا برادر و خواهر یا زن یا انباز و سرش پیش اید و باشد که
تزویجی کند بدشواری قول مظفر آنست که بعضی از خویشان او را مکروه
رسد و یا بیماری و بیم باشد که شخصی در خانه او خیانت کند و کسان بزرگ
با مولود درآمیزد و او بیش بزرگان بسیار رود و اختلاط کند و نفع و خیر
یابد مناسب خود و از خود کارها و شغلها انگیزد و شغلی علمی یا صنعتی کند و از آن

دلشاد گردد و فائده یابد قول دیگر آنست که جفت او را هوس علمی شود و او خوبها
بسیار بیند و تغییر کند با سفر و حرکت کند با با خویش مولود هوسی انگیزد و مولود را
هوس تزویج افتد فصل رابع در احکام بیت رابع چون طالع کخویل یا برج
انتها موافق بیت چهارم افتد ابو معشر گوید که مولود را خوف بیمار شدن باشد
و پدر یا مادر او را مکروهی رسد و او را بعضی مردمان مکروه گیرند بی هیچ گناه قول
عبد الجلیل آنست که بنیادی افکند و عمارت کند و در کار زراعت راغب شود
و از قومی دلتنگی کند و با او جماعتی دشمنی کنند خاصه جهت املاک و ضیاع
و عقار قول مظفر آنست که مردم مولود او بد گویند و بروی تهمت نهند و او با همه
کس تکبر کند و بزرگی جوید قول دیگر آنست که سروری و کارفرمایی کند چون رئیسی
و معماری و مانندان و با مادر و پدر زندگانی بوجه دیگر پیش گیرد از نیک
و بد و مناسب دلائل اصل و خواهد که جوهر را منفعتی حاصل کند و باشد که
از ضیاع و عقار چیزی حاصل ارد و در همه کارها نظر بعاقبت دارد
مگر دلائل اصل و نحس و بد حال بوده باشند که بعاقبت نگاه نکند فصل
پنجم در احکام بیت پنجم چون طالع کخویل یا برج انتها موافق بیت پنجم
افتد ابو معشر گوید که مولود را جوستی از نو پدید اید و از جماعتی شادیها
بیند و از ارتفاعات چیز و نفع یابد مناسب و رایها و تدبیرها او بصواب
افتد قول عبد الجلیل آنست که از پادشاه و اکابر نیکی یابد و جوانش
زیادت شوند و خیری بیند از فرزند و کارهای پسندیده بر دست او
گذرد و از آن فرحها یابد و مال او زیادت شود قول مظفر آنست که
بشغلی در اید که بزرگان او را ستایش کنند و خواهد که دهقانی یا باز رگانی
کند و فائدها یابد و از عمارت و اباد انی جاها نفع برگیرد و بر دشمن و
منازع قوت یابد قول دیگر آنست که در طرب بیفزاید و جوستی ورزد
یا هر کس و عاشق دل شود و دران فرح یابد و کار او لاد سازد و توسط
کند در کارها و نیکی رساند بهر کس و تغییر لباس کند و تشریف پوشد
و هدایا گیرد و در هوس موسقی و شوافند و باشد که سفری کند با فرزندی

یا جهت فرزند یا جهت علمی یا عشقی یا بسبب چیزی که بشنود و سوگند خورنده
شود و باشد که غایبی بدو رسد یا خبر این غایب او نیز خبرها فرستد و
عطا یا دهد و طلب فرزند دارد فصل ششم در احکام بیت ششم چون طالع
تخویل یا برج انتها موافق خانه ششم افتد ابو معشر گوید مولود را در آن سال
پیشتر وقت مزاج منحرف باشد و بر خود بسیار بترسد و از علتی خالی نبود
قول عبد الجلیل است که او را جراحتی بدید آید یا بیماری در جایگاه پوشیده
و مدتی بدارد و خویشان و دوستان او بدی کنند و بزرگی نمایند قول منظر
است که با کسان منازعت و ستیزه و خواهد که با اکابر پیوند کند و مردم فرومایه
با او کشتی کنند و باشد که او را غایبی رسد یا خبری بیاید و او را حذ متکاری
حاصل نشود مناسب دلیل باید و در کار دواب باشد و بیع و شری
تا بعهدان قول دیگر است که از فرزندستان سختی بدشنود و سفلگان
خواهند که بر وی حکم کنند و پیوسته غمگین باشد و از جایگاهای ششم بیرون رود
و کار بنده و حذ متکار کند و با دستکاری چهارپایان یا دلالی حیوانات
مناسب برج و دلائل و سفر بیش کند و در آن سفر ریاضتها و رنجوریها
کشد و سختیها بیند و خواهد که طبیبی کند و علت و بیماری او از طبع برج
و دیگر دلائل بود مناسب سال عمر او فصل هفتم در احکام بیت هفتم ابو معشر
میگوید که جفت و ابناء زی بر وی حرام و ثاد کردند و بدو رغبت نمایند و او نیز
بدیشان راغب شود و کاری کند که او را ثنا گویند و از علتی یا مکروهی برون
اید و بعضی از خویشان او را غمی رسد و با بزرگان صحبت کند و قدر و جاه
او را فزاید و حاجات او روا شان برآید قول عبد الجلیل است که کسی مولود را
بدوستی گیرد و بدو مائل شود و از خویشان او کسی زحمت رسد و او اصلاح
آن کند و آن قوم در غم و ثادی فرزندان سال بسر برند قول منظر است
که تزویج کند و فرزند شود و او با صنان در آمیزد و در وی و نفاق
کند قول دیگر است که با حضمان مقاومت کند و بر یکدیگر قوت نمایند و دعویها
در میان افتد و پدر و مادر او جانب و حضمان گیرد و خویشان او جانب

کارهای او کنند و حکم جفت و ابناء رهین باشد و در شهوت بیفزاید و
عاشق و سبک دل شود و آن نیز بود که بر وی عاشق شود شخصی را و مولود را
مشهور کرده اند و بیم بود از بیماری در اعضای پوشیده و آن نیز باشد که
از طرف صنان یا جفت یا ابناء زلتی او را کرده و مائل نشود بسفر و باشد که
بطلب کسی رود یا از جایگاهای او را طلب دارند فصل هشتم در احکام
بیت هشتم چون طالع تخویل یا برج انتها موافق برج هشتم افتد ابو معشر
میگوید که مولود را بسیار لجاج و کفت و شنید پیش اید جهت میراث
یا میت یا از خونی یا مالی تلف شده یا دعوی چیزی باطل گشته و مولود
مکروه رسد اما بسلامت بیرون اید قول عبد الجلیل است که اغلب این
سال گرفته خاطر و یا گفتگوی بود و تدبیرهای او خطا رود و مالش زیادت
کرده و از میان جفت و ابناء منفعت گیرد قول منظر است که کسی با او
عذری کند و او از آن غمگین شود و او مکر بسازد و حیلت کند با دشمنان
و از آن اندوه خورد و بعضی از یاران با او متغیر شود و بدو اندیشند و او رنجور
گردد بسبب غذاهای کهنه با کنده و بر وی خوفها کند زد قول دیگر است که مولود
درین سال بسیار یاد مرگ کند و از آن در خوف باشد و دردها کشد پنهان
و از ردلهای خرابی جایها اندیشه و باشد که میزانی کرده و اگر دلائل شومت
جمع آمده باشد بیم موت باشد با او در ماهای افتد و آن نیز بود که بزرگان بدو
امیدها دارند و او بر دوستان بزرگی کند و از بسیار کسان و جزها خائب
گردد و از قصد کسان و مکروه خاطر خالی نباشد فصل نهم در احکام
بیت نهم چون طالع تخویل یا برج انتها موافق بیت نهم آید ابو معشر میگوید که
نیکوبها و خیرها پیش اید و کارها دین و مذهب سازد و از بیع و شرا
منفعت گیرد و از مال خود چیزی تلف نکند یا بقرض ندهد که دشوار بدست
اید قول عبد الجلیل است که خیر و فائده و نفع یابد از تجارت و بیع و شرا
برود و بدشمنان او بدی رسد و ظفر او را بود بر اعدا قول منظر است
که بسبب سفری غمناک شود و از شخصی ترسان گردد و پرهیز کند و منهزم

شود از خوفی و در عاقبت خیر بود و چنان شود که او خواهد و بعضی از خویشان
او را مکروه رسد و با ان قوم وحشت افتد و او خواهد که عمارت جایها کند قول
دیگر انست که مولودی را سفری پیش اید و حوادثش پدید اید و رنجها بدو
رساند و تجارت خیر بود و علمی یا صنعتی در سفر بیاموزد و با مردمی که دین
یا مذهبی دیگر دارند اختلاط کند و در ان بجتها رود و تدبیرهای او صواب افتد
و خوابها قوی بیند و تعبیرها کند مناسب صبح برج و در شهرها غریبان در
امیزد و معاملات کند و بحث علوم یا چیزی بیاموزد و در طاعت بیفزاید
غار رود و جفت او را نیز باشد که نقل افتد و با خویشان خود معاملتی کند که
او در میان امد و شد دارد فصل دهم در احکام بیت دهم چون طالع تحویل
با برج انتها موافق بیت دهم افتد ابو معشر میگوید که مولود نیکوکار شود
و ستوده تدبیر و بر اعدا ظفر یابد و رنج بسیار رنجند و بمردم اهل و بزرگ
تقرب کند و مال و جاه او بیفزاید و سوشش مبارک باشد اما از زبانی خالی
نباشد و قومی از اکابر یا خصما باشد کا با جفت او بروی عذری کنند
و او را از ان زبانی رسد قول عبد الجلیل انست که مولود را از حالی بحالی بگرداند
گاه حرم و گاه برغم شود با ندک چیزی یا اکابر را میزد و او را بخود خوانند قول
منظر انست که اقبال و جاه او زیادت کردد و مضاعف شود و با دوستان
تکبر کند و دشمن انگیزد و احوال مادر او تبدیل پذیرد قول دیگر انست که از شغل
بشغل نقل کند یا در شغل و عمل خود را فزاید و او را بزرگی تربیت کند و جاه و
رفعت یابد و باشد که بر سر قومی سروری کردد و عمارتها نهد و درختان نشاند
و معروف و مشهور کردد بدولتی یا حذمتی یا کاری نیکو و اکابر او را تحسینها
کنند اما خوف باشد از جایهای عالی و پادشاه جبار و ان بدیگر دلایل توان
دانست و جفت او عمارتی کند یا عمارتی یا ملکی بخرد یا در حکم آرد فصل
یازدهم در احکام بیت یازدهم چون طالع تحویل با برج انتها موافق بیت
یازدهم افتد ابو معشر میگوید که مولود را بسیار فرح و خیر پیش آید و اکابر
و اصحاب دولت سخن او بشنوند و نیکو اعتقاد کردد و نیکو پیوندد و پیش

عظما نیکی مردم کوید و کار مردم سازد و هر کار که خیر بود و مقصد اعدا کند
قول عبد الجلیل انست که در حرمی بیفزاید و کارهای او روان شود و بر عدو ظفر
یابد و از تجارت نفع بیند و عمارت کند و بنزویج کراید قول مظفر انست که
عمل کند در عمارت و زراعت و بر حوستی قادر شود و بکام خود برسد قول
دیگر انست که از مال اکابر فایده کیرد و خیر و سعادت یابد و بهره امید دارد
بدان برسد و عشق بازی کند و مال خرج شود و عدو را مقهور کرداند و باشد
که شخصی او را حوست کیرد و او از بسیار غمها بیرون اید و از خوفها ایمن
شود و لیکن باید ترسید از عداوت اکابر و پادشاه و از مادر و دور
باید بود از خیانت در مال پادشاه و لشکر و جوان فصل دوازدهم در احکام
دوازدهم چون طالع تحویل با برج انتها موافق بیت دوازدهم افتد ابو معشر
میگوید که مولود خیر کمتر رسد و هر چه نیکی کند در حق مردم از اشکر نگویند و سبب
عداوت سازند و شخصی بدو زیانی رساند و ازان در غمها افتد و خصومتها و
عداوتها ماند قول عبد الجلیل انست که کارها بروی دشوار شود و قوی قصد او
کویند و او بی فایده و خیر ماند و رنج و زحمت بیند و مولود دشمن انگیزی کند
و در کارهای ناستوده اید قول مظفر انست که قومی با او مکر کنند و عذر و حیلت
سازند و او را خواهند که بترسانند و بر نجانند و در حکم او رند و مسحر کنند
با او و زیردست و بحرمت دارند او را و جفت او بیمار کردد یا با او منحرف شود
قول دیگر انست که زبانش رسد از خواب و دزد در وی راه یابد و از بیع
و شری چیوانات خیر بیند و از مال قرض دادن پشیمان شود و مالش تلف
شود یا او بدل حسد برند و دشمن و قصد بدانديشند و خوف باشد از مادر
در ماندن بجایکاهی یا شهری که او بدان راضی نباشد و با هر کس که راز خود
کوید پشیمان شود و او را از مکر کان و عذر و سحر بیم بود و از غم و تهمت باید
ترسید باب هشتم در احکام والیان سالها هفت فصل فصل اول
در احکام زحل چون زحل طالع حب طالع تحویل با برج انتها باشد و نیکو حال
بود در ین وقت یا در اصل قول ابو معشر انست که مولود در اشغال مشغول شود

بکار زراعت وعمارت وصناع وعقار وسفر کند وصابر کردد در کارها
وبا تحمل موقر وساکن وراز دار وچیزها بیرون ارد از خود چون کار برو حوض
وانچه بدین ماند وریاست ومهتری یابد برقومی قول عبدالجلیل انست که صحبت
اکابر یابد وبا رزکانی برهم وحجاب کند وبیع وشری خورد ونهاحیوانات
وشترانها ومعاجین بزرک سازد ودر کارهای سخت ودرشت اید وبرانها
قدرت یابد وصاحب رای وتدبیر کردد واکر خداوند طالع ملک یا ازاکابر
بود شهرودیه سازد وقلعها وحصنها ومقامهای عالی وجایهای قدیم را
عمارت کند وکافی باشد ومتانی وکارکذار قول مظفر انست که حواندیش
کردد ورنج کند وسختی بیند قول دیکر انست که مائل شود بعلوم دقیق وطب
وبخوم وتوانکری ورنج کند وسختی رساند وشهرت یابد وبخل کند وترش
روی ومتفکر باشد وحکم راند واکر بیمار شود سخت شود وزحمتها بیند وباشد
که داروی مسهل دروی چندان مؤثر نشود وبدان سبب رنجوری اودراز کند
اما اکر در اصل منحوس بوج باشد بدرین وقت منحوس بوج مولود ظالم کردد
وسختی بماند ورنج کشش باشد وبی نماز ورخمتها ونکبتها بیند وروزکار
سختی کذارند وکم نام شود وبدرای وبدتدبیر کردد وحیلت سازد ومکر اندیش
بود ودشمن دار والدین وازار مردم سال حوزج طلبد واستادان وجدان
خود رانکوهد ودرکارها نومید وبیمارهاکند سخت وصاحب فراش وعاجز
شود ویازمند وبیچاره ماند وسفرش پیش اید ودران سفر خوار وبی قدر
شود ودر فقر وفاقه افتد وبهرچه امید دارد نا امید شود وبدان نرسد و
این همه احوال بحسب مولود بود وباندازه سال عمر واصل او در بزرکی خاندان
وشرف وعز او واین اصول را در رهبت کوکب نکاه باید داشت اما اکر
از جد صاحب سفه بود بیشتر وقت در عمارت اب وزمین بود واکر
از دلو در عمارت سرای وخانه وبحث حکمت باشد وصحبت حکما جوید ودر
همه احوال صحبت مشایخ ودیانین طلبد وجماعت بهود فصل چهارم
در احکام مشتری چون مشتری صاحب طالع تحویل یا برج انتها باشد ونیکو حال

بود ابو معشر کوید که مولود با پادشاه واکابر وورزا وعلما وشرفا صحبت کند ونیکو
خلق وبارای وتدبیر کردد واندیشهای صواب کند وجاه وعزت ومال و
حرمت او زیادت کردد ومردم بروی ثنا کویند وبنیکی وامانت وپاکی
معروف ومشهور کردد قول عبدالجلیل انست که منعم ومکرم شود ودرمنصب وشغل
خوض بنیاید ورفعت او زیادت کردد قول مظفر انست که در تحصیل علوم دین
خوض کند وطاعت وخیرات بسیار کند وکارهای ان جهانی سازد وهمنشین
ائمه وقضاة شود وباشد که از جمله عدول قاضی شود واین واکابر کردد قول
دیکر انست که متفق شود برمردم وتوانکر کردد وبکاری دراید که شهرت او
زیادت کردد وحولت او بالا کیرد اما اکر منحوس باشد در اصل یا درین وقت
فساد وجاه ومرتبت او باشد در مکروهات افتد واز اکابر دور ماند ودر
محل خطاب اید واخراجات افتد واندوه خورد بسبب پدران وفرزندان
وکارهای دینی ونقصان معیشت او باشد وخویشان با او مخرف شوند
وازکس نی رنجیده شود که توقع ان نباشد اما اکر از قوس صاحب سفه
بود توانکری باشد ودر بیع وشری وجواهر وکاردار الضرب اید وعدل
وامین ان کردد واکر از حوت باشد با ائمه وقضاة وورزا صحبت پیش
افتد ودر کار باغ وبستان وجواهر اید وبا حاکمان درامیزد ویاد باید
داشت انچه کفتیم از وجه اصل ونسبت وسال عمر وشرف وحسب فصل
سیوم در احکام مریخ چون مریخ صاحب طالع تحویل یا برج انتها شود و
نیکو حال باشد ابو معشر میکوید که مولود صحبت امرا وشکریان وترکان و
حاکمان جوید ودر کارها خوفناک اید ودلیر وفتنه انکیز وقوت غضبی
درو غلبه کند ودر خصومت افتد وحریص شود در کسب مال ومعاش وزیرک
داند خود را وازیادت شغل وعمل طلب دارد وباهیبت وقوت نماند
خود را وبزرکی باهرکس قول عبدالجلیل انست که سفرش پیش اید ومتحرک
وبی صبر شود وباترکان وشکریان معاملات سازد وحدت نماید وکارها
بحیلت ومکر وحدیعت اندیشد قول مظفر انست که با اهل بیت مخالف

شود و جفت دیگر کند وبیم باشد که بسبب چنانی شرمسار شود واگر در
خصومت افتد نصرت اورا بود وباشد که کبیر قومی کردد اما اگر بد حال بود
مولود شتاب کار کردد و خصومتهای بی فایده کند و مردم بسیار از
وی برنجند وخیانت کند و ناسازکاری شود و زننده وبد دل و
دروغ ساز و در کارهای ناستوده ایدبمردم وحیوانات ضرر رسد تند
و درشت خوی شود و کارهای بلهانه کند وکزاف کار و بدزبان کردد
و هرزه کوی وبیم بود که از آتش و آهن و سباع و امراض و موی و
دمیدکی و خلل اعضا و سفرهای بد و ازان اقربا و خویشان اما اگر از حمل
صاحب سفله بود انچه بپادشاه و امرا و ترکان تعلق دارد پیشه در انها
خوض کند و کارهای حراب و لشکریان سازد و عملهای انشی کند و طلب
مال و حراج دارد و اکثر از عقرب بود اب کبریها و حوض و کشتیها دراید
و ابلهی پیشه نماید و کارها دریافکند خاصه که درین بد حال بود فصل
چهارم در احکام شمس چون آفتاب و صاحب تخویل یا برج انتها باشد و نیکو
حال بود ابومعشر میکوید که مولود را جاه و حرمت بیفزاید و صحبت ملوک
و سلاطین طلبد و شغل و عمل کند که بروزکار تعلق دارد و معروف شود
قول عبدالجلیل است که نام او بنیکی بیرون اید و براعداظفر و با مید بارسد
به پدر و اقربا و مردی و نیکی رسانند قول مظفر است که حکومت او زیادت
کردد در انچه باشد و قدر و منزلت وی افزون شود و کارهای ملوک و
سلاطین سازد و اکابر بروی ثنا کویند و او تکبر کند و خویشتن بین شود
اما کریم طبع و خیر کننده باشد و نیکی رساند بهرکس و اختلاط با اهل حرمت
و عظمت کند و توانکران بدو هدایا و عطا یا رسانند قول دیکر است که عقل
او زیادت شود و نظر کند در امور اخرت و بعلوم الهی مائل شود و سروری
قومی کردد مناسب حال خود و حرمت و معاش نیکو حاصل کند و باشد
که جواهر نیکو بدست ارد و بیع و شری نیکو کند و زر بنهاند اما اگر بد حال بود
مال و جاه و حرمت و انچه طبع دارد دشوار حاصل اید و رحمت بیند در

کارها و کم همت کردد و ضعیف رای و خواهد که خود را بزرک دارد و تکبر کند
سا وقت و جایکاه و بدزبان و کینه دارد و سیاست کننده شود و از بزرکی
و ریاست و انچه طلب دارد میر نشود و از بزرکان پادشاه و اکابر
بوی رحمت رسانند و در کار دنیا و اخرت کامل بود و جاهل نماید فصل
پنجم در حکم زهره چون زهره صاحب طالع تخویل یا برج انتها کردد و نیکو حال
ابومعشر کوید مولود در علم موسیقی و زینت دلهو خوض کردد و طلب معاشرت
و طرب و مناکحت و شهوت بسیار راند و بلباسهای سفید رغبت نماید
و عطرها بکار دارد و باشد که جفت نیکو حاصل کند و از انکس سعادتها بیند
قول عبدالجلیل است که جاه و حرمت او از کذر زنان محترمه یا خادمان یا
جوانان یا اهل طرب روز بروز زیادت شود و ظفر یابد بر اعدا و نیکی رساند
و شفقت نماید با مادران و خواهران و اقربا و ترتیب فرزندان کند و فرزندش
شود و پیوسته در فرح و خرمی روزکار کذراند و مال و شهرتش زیادت شود
و تشریف کیرد از اکابر قول مظفر آنست که اختلاط با نساء و جوانان و کنیزکان کند
و دوستان انکیزد و با اهل طرب صحبت دارد قول دیکر است که علم موسیقی
بیاموزد و شعرها و داستانها، عاشقانه خواند و شنود و وقت شهوانی در وغلبه
کند و بیم بود از زدن شهوت و طرب رنجوری کند یا علتی بدید اید و وی را نهان
دلون بکرد و اما اگر بد حال بود مضاعف شود و انچه کفته شد و از زنان غم خورد
و عشرت و طرب ناخوش کند و شهوت با کشتار زشت زاند و بر بد صورتان
عاشق شود و زشت کردد بکار دین و مذهب و بیم بود که از بسیار خوردن بیمار
کردد یا از غذاهای مخالف و جفت او با و بد کند و دوستان او کم وفا کردند
اما اگر از نور صاحب سفله بود باغ و بستان اباد ان کند و زنی عفیفه بخواهد و
در کشت و زرع و ذخیره کوشد و اکر میزان بود با صوات و الحان و صنیق
و مجور و راندن شهوت رغبت نماید و زن مطرب ناخوش طبع در حکم
ارد یا کنیزکی یا غلامی بخرد فصل ششم در احکام عطارد و چون عطارد
صاحب طالع تخویل یا برج انتها باشد و نیکو حال باشد ابومعشر میکوید که مولود

درکسب مال ومعاش بنفزاید وخواهد که مال بصناعت دهد یا بسفر زود ومائل
شود بتجارت وبیع وشرا وکتابت وخواندن وحساب ودفتر ساختن قول
عبدالجلیل انست که مولود محرم شود بفرزند صحبت ورزا وزدیکان بادشاه
واصحاب چوان وقدر ومنزلت او زیادت شود بسبب رای وتدبیر وثنا خواندن
ومنادمت وحذمتهای ستوده وبهتری از همزهای فایده گیرد از بزرگان قول مطلع
انست که علمی یا صنعتی بیاموزد ازان بهره گیرد ومنفعت یابد وتربیت فرزندان
وغلامان کند وخشنودی اقربا جوید وبندگان او زیادت شوند وفرزندش شود
قول دیگر انست که رغبت کند بعلوم دقیق وجدل وشعر وقرب علما وحکما واهل
وان طلبند وصحبت غلامان جوید وکتاب بنکو بدست ارد وتوسط کارها کند
وضای مردم خواهد وسخن بمراد کسان راند وخشنودی اقربا واوستادان
طلبد ورای وتدبیرا همه بصواب رود اما اگر بد حال بود نقصان یابد در انچه
گفته شد وسخنان بدو ناشایسته بر زبان راند وسخنهای ناپسندیده خواند
باکوید وازان اندوهگین شود واز غلامان غم خورد وبمذاهب نفاق پیش گیرد
وکم حرمت گردد وکارها در تعویق اندازد وکاهلی وتدبیرهای او بد وخطا وغفلت
کند مطعون وقلی رولواطه وغم وبهتت وطراری ودر خصومتها افتد وسخنان
دروغ گوید وافترا کند وبهتت کند وبیم بود از بیماری ورخمت یا دود ویخ سرود ماغ
وزبان ودهان وحلق اما اگر از سبله صاحب سنه بود قرب بادشاه وحاکمان
جوید وخود را بمنصب عالی رساند وانچه سعادت ظاهری وباطنی باشد در طلبان باشد
ودر عمارت وزراعت کوشد ومال بادشاه وجمع آرد وباشد که چیزی ذخیره
نهد واگر از جوزا بود پیشه در کتابت ونقاشی بود وخواندن اشعار وکتب نهاد و
تجارت کند در طلب وجاه ورفعت باشد وکارهای خود را خود در پای افکند
ومنصب خود را بشکند فصل هشتم در احکام قمر چون قمر صاحب طالع تحویل بارج
انتها افتد ونیک حالی بود آنچه عمر میکوید که مولود را کارها براید وزیادتی شغل
وعمل او باشد وقرب ملوک طلبد وباتابیان ونزدیکان بادشاه وخلفا درامیزد
واز باغ وبستان وحایط وکشت وزرع فایده گیرد وسفر کند وخیر ببیار کند

همه از بیع وشری سود برد ومادران وخواهران وفرزند شفقت کند قول عبدالجلیل
انست که زیادتی قدر ورفعت منزلت او باشد که شفقت طلبد ملکی را وزویج کند
وفرزندش شود ومردمان دکویند بروی بنیکو کاری قول منظر انست که علم حساب
ومساحت بیاموزد وسوذ رکند وزود باز کردد وبازرکانی کند ماجر سرورقومی
کردد ورای وتدبیر او همه صواب رود وفراخ خرج کردد وکریم طبع وسخی قول
دیگر انست که او را منصبی رسد حاصل شود نیک یا نایب یا ولی عهد شود وبخانونی
محرمه درامیزد ومعروف کردد وسبکی کند در حرکات کارها وعقل ومعاش او
قوت کیرد ودر مصالح این جهان زیرک کردد وداناشود وصحبت عوام جوید و
بزرکی کند بر مردم اما اگر بد حال بود نقصان افتد در انچه گفته شد وسفر کند باسم
رسالت یا جاسوسی بانکارش فرستند بزرکان وباشند که مهتر قومی شود از مردم
سفله ودر کارها رود که باسب وکشتی تعلق دارد وکاهلی کردد وبیمار شود ازمادة
بلغم وکم مرتبت ومنزلت شود وباخویشان بیکی کند ومادر وخواهر ازوی ازار
کیرد وفرزندان اورا رنجی رسد یا اسقاط کند باب سیوم در احکام
رسیدن طالع تحویل بابرج انتها بمواضع کواکب از طالع اصل هفت فصل فصل
اول در موضع زحل چون طالع تحویل بابرج انتها بموضع زحل رسد وزحل اصل منقول
بود باشد مولود را سفری پیش اید ودر سفر خصومت کند وظفر یابد وصفرا بر مزاج او
غلبه کند خاصه که ان موضع طالع بود یا نهم واکر در عاشر بود پیش بادشاه دولت
وکامرانی وسروری حاصل اید وقبولیت پیش اکابر واصحاب خاصه که موضع او
طالع یا عاشر بود واکر در رابع بود بکار زراعت وعمارت مشغول بود واکر در
سابع بود خصمان او را بکبت رسد وجهت خود را زحمت رساند وباشد که حمت
او بیمار شود ویخ وسختی کشد ومولود را رغبت شود بشرکت وزراعت بانباری
واکر در مائل الوتد بود خیر کمتر بود ودر زایل خیر ونفع نرساند اما اکر نامقبول بود
باشد خوف باشد از بیماری خاصه که ان موضع طالع بود یا ششم یا هشتم
وبیم بود از غم ونکبت وترس وخوف رافتادن از اوطان وف ودماغ و
سینه وموی وباشد که ماهم برود وپوست دوت کیرد وعلتهای

مزمن بدید آید و مکروه رشد از مردم سفله وظالم و دوشمنان وامساک وحسد
وظلم کند وسختی رساند یکسان وخوف بود از دلتنگی وقلت معاش و
سختی و دشواری حرکات وکم استتهاشدن وپدر و مادر وخویشان بزرگ
بزرگتر او را زحمت رسد واما بدتران بود که درین وقت نیز زحل بدحال بود
یا بموضع خود ناظر بود بعداوت واگر چنین اتفاق افتد مکروه رسد از دعوها
وکارها کهن وبیم بود از خواب وخرابی جایها وحیلت اعدا اما اگر نیک حال
بود ودرین وقت ناظر بمواضع خود بنظر سعد اگر چیزی حادث شود که نیک
نماید ودر حقیقت نیک باشد وعاقبت ان محمود ومهمات براید وضرر و
زیان نبود **فصل دوم** درموضع مشتری چون طالع تحویل یا برج انتها بموضع مشتری
رسد واو دراصل مقبول بود باشد مولود را بزرگی وجاه زیادت کردد و
حرمت وحشمت یابد ومقبول کردد پیش ورزا و ائمه وقضاة وداعیان
دولت واهل ورع و توانگران وبازرگانان بزرگ ومال ومعاش بروی فراخ
کردد بعلوم دین و طاعات وصدقات وخیرات وامانت ودیانت رغبت
نماید ومعروف کردد بنیکی وعدل واحسان وصحت وسلامت بدن وقوتهای نفسانی
او باشد خاصه که موضع او طالع بود یا عاشر یا حادی عشر واگر در رابع بود
بیشتر بمزارها رود وعبادت خانها وعمارت مسجد وصومعه کند وخیر بنیاد از املاک
وارتفاعات وسعادت رسد به پدران ومادران وبزرگان او فرزندش نشود واگر
در سابع بود رای او همه نیکی بود وحشمان او قوت کنند واورا جفتی خاص باشد
ونوانکر ومستور وازبیع وشری وشرکت منافع بیند واگر سفر کند بهر مقام که
رود نیکی وسعادت یابد خاصه که درین وقت نیز نیک حال بود اما اگر
نامقبول بود باشد خیر و نفع کمتر باشد وکارها چندان برمراد نکردد و
اگر در رمائل بود اندک سعادت رسد واگر در زائل بود خیر نباشد ومکروه
رسد از کسان که ازینشان توقع ان نبود خاصه که ان موضع ۱۲ یا ۶ یا ۸
بود که درین وقت نیز ضعیف باشد یا نحسی بموضع او رسیده باشد
یا ناظر بودند بعداوت **فصل سیوم** درموضع مریخ چون طالع تحویل یا برج

انتها بموضع مریخ رسد واو در اصل مقبول بود باشد مولود را سفری پیش اید
ودر سفر خصومت کند وظفر یابد وصفرا بر مزاج او غلبه کند خاصه که ان موضع طالع
بود یا نهم واگر در عاشر بود پیش پادشاه واکابر راه یابد وبا امرا ونزدیکان
درامیزد واگر در رابع بود بلشکرگاه وجایهای ترکان مقام سازد و
عمارت مطبخ وحمام کند واگر در سابع بود حصومتها افتد و ظفر خصمان را باشد
وجفت او خلاف کند وهم درد درامدن بود واورا بیماریها ناستوده زند واگر در
مایل بود انچه کفته شد کمتر باشد واگر در زائل بود هیچ چیز نیابد وبوقع شر
نیز بود خاصه ان موضع ۱۱ یا ۶ یا ۸ بود پس خوف باشد از سباع وانواع
سلاحها وسفر و دوری جستن وهراس از ترکان ولشکریان وبدکاران ورندان
وفعلها ناستوده کند وبیشتر اوقات دریم باشد اما اگر نامقبول بود باشد
خیر نبود وخوف وبیماری وجراحت باشد وریشها ومیدکها بر اعضا وبیماری از
نوع بتها وانچه از صفرا حادث شود وبدتر انکه مریخ درین دم بموضع خود از عداوت
نکرد وبیم بود از قید وضرب وحبس وزبان مکر سعدی انجا باشد که نیکی بود واگر
بعداوت ناظر بود خوستی کند باو ارباب سلاح وترکان وامرا ورنود وقوی
تر انکه سعدی ناظر بود **فصل چهارم** درموضع افتاب چون طالع تحویل یا برج
انتها موضع افتاب رسد واو در اصل مقبول بود باشد مولود با پادشاه
واکابر قرب یابد وبکارها وشغلها پادشاه مشغول شود ودولت و
کامرانی یابد وجاه ورفعت او زیاده شود وبر قومی حاکم وسرور کردد
ومردم معروف صدمت او کند وخاصه که درین وقت سعد بود وتوانکر
وعالی قدر وباهمت بود واحوال پدران وخویشان بزرگ نیکی بود ونام
نیک مشهور شود ودر امور اخرت جهد نماید خاصه ان موضع طالع بود یا عاشر
یا تاسع واگر در سابع بود جفت او با او تکبر کند وبی التفاتی واگر در رابع
بود عمارتها عالی نهد ودر سرای بزرگان مکان سازد واگر در رمائل
بود خیر کمتر باشد ودر زائل خیر نباشد وبر موت ساقط بتر بود اما اگر
نامقبول باشد مولود کم نام بود ودشمنانش بدید اینده او بید کاری مشهور

شود واگر کسی انجا بود هم بهمت باشد وجفاکشیدن از هرکس ترس وخوف
وگواهی دروغ وسخنان بد فصل پنجم درموضع زهره چون طالع تحویل بابرج
انتها بموضع زهره رسد واو مقبول بود باشد مولود را سعادتها ولذتها رسد
باسان زین وجوه خاصه ازجانب زنان واصحاب طرب واسلامیان
وجوانان ومائل شود بمناکحت وراندن شهوت ولباسهای خوب
وازجفت وفرزند دلشاد گردد ودرطرب ومعاشرت افتد وکنیزک
بدست آرد وبرمادران وخواهران شفقت برود ومنزلت او زیادت شود
وباشد که زنی را بدوستی گیرد ولباسهای زنانه پوشد وزینت کند و
زعیت نماید بغذاهای شیرین وبسیارخوردن واگر موضع او طالع لذات
عظیم باید ازجفت وغذاهای واگر درعاشر بود سعادتها وخرمی ازخاتون
پیش باشد وشغل نیکو کند وتوانگر ومشهور گردد بنیکی وکرم واگر درهفتم بود
مولع بود بزنان وشهوت وعشق واگر درسابع بود شفقت ونیکی کند
بپدران ومادران ولذات بابدازین وباغ وعمارت واگر درمائل
بود خیر وسعادت کمتر بود مگر درپنجم یا یازدهم ودر زائل خیر نبود ودر
بیوت ساقط زحمت رسد ازقبل زنان وخادمان واهل طرب واما اگر
نامقبول بود ولذت ومنفعت کمتر یابد وپیوسته درطلب ان بود وازجانب
غم خورد وبلغم وسوداء بلغم رنجوری کند یا ازشهوت ولذتهای جسمانی بروی
مهیب بود واگر نحسی ناظر بود یا عطارد با او بود وبدحال باشد واگر محترق
بود خوف باشد از بیماری وبدتر انکه نحسی ناظر بود یا عطارد با او بود وبدحال
باشد واگر سعدی ناظر بود دفع مضرت کند فصل ششم درموضع عطارد و
چون طالع تحویل بابرج انتها بموضع عطارد رسد واو مقبول بود باشد
مولود علوم نیکو معروف شود واستیفا، نقاشی یا دبیری کند وبصناعت
نیکو درآید ورای وتدبیر او نیکو گردد وقوی ومردم بروی ثنا گویند وبا ارباب
علم وقلم وصناعت دران واهل فضل ومردم زیرک وحکیم وعاقل وباعزت
درآمیزد ومرتبت او زیادت گردد وبا ربیع وبشری وشرکت نفع کیرد

غلام نیکو حاصل کند وکتابهای شریف والات کتابت واگر موضع او طالع
بود قوت رای وتدبیر باشد وکشف شدن مسائل وبفرزند حرم شود وتوسط
کارهای نیکو کند ومعاملت دان وخوش زبان باشد واگر درعاشر بود
صحبت اکابر وپادشاه حاصل اید وکارهای ایشان سازد وصناعت
شریف داند واگر درهفتم بود شرکت وبیع وشری کند ورای وتدبیر او
صواب باشد وبغلامان مائل بود واگر درچهارم بود عمارت جوید کرود
وبیع وشری املاک کند ونیکی رساند با قربا ودر مائل خیر باشد اما کمتر ودر
مرتبه فروتر افتد ودر زائل خیر نبود مگر درسفر وحرکت وتحصیل علم ودرسواقط
مکروه باشد از اربابها قلم وغلامان وتدبیرهای ناصواب افتد اما اگر نامقبول
بود باشد راحتی وخیری نبود وسخنان ناشنوده گوید وهجی خواند وحکایتهای
باطل وهذیان گذارد ودروغ وافترا ودرای وتدبیر تیز بود وغمز کننده
ونمیمت نهنده ولوطی وخاصه درهفتم یا پنجم یا یازدهم باشد ومردم ازاری
کند وناسپاس وبی منت وخائن وقمار باز واگر نحسی انجا بود وقاد
بیهش بود وریح وعلت بدید اید واگر محترق باشد خوف جانی بود و
بیماری سفر واگر سعد بود با او دفع مضرت کند ونیکی باشد فصل
هفتم درموضع قمر اگر طالع تحویل بابرج انتها بموضع قمر رسد او مقبول
باشد در اصل مولود را سفر نبود ودشت کردد وباعزت وباغربا و
مسافران دوستی دارد ودرکارهای سبکی کند از بچگان وجوانان فرح
یابد واگر بزرگ زادگان نیکی بیند واز مردم عوام حرم شود وبمادران
وخواهران نیکی رساند وباشد که منصبی حاصل کند ویا علمی حاصل کند
ویا علمی بیاموزد یا صنعتی مهتری وسروری جاعتی کند ومشهور کردد و
قدر ومنزلت او درافزاید واگر از موضع طالع بود سفر دور رود وتجارت
کند وکاروان سالار شود واگر درعاشر بود قرب پادشاه باخاتونان
وشاهزادگان یابد ویا نایب باولی عهد یا حاجب کردد یا برسالت
رود واگر درهفتم بود بدان موضع که رود رود رسد وانجا قرار نکند

واگر بروی مسعود باشد و مال بتجارت فرستد و ببضاعت دهد واگر در رابع
بود عمارت و جوی و حوض و کار رز کند و باغ و بستان نشاند و نیکی رساند
بمادران و خواهران و اگر در عامل بود خیر و نیکی باشد اما کمتر و در مرسطه وسط
بود و در زائل دلیل بود بر تحصیل علوم و سفر و در ببوت سوا قط دلیل مکروه
بود از مادر و خواهر و فرزند و مسافران و بنده و خدمتکار و پرورده خود و
نومیدی ازین جماعت مگر ناظر بود بسعدی که خیری باشد اما اگر نامقبول بود
منفعت کمتر باشد و سفر او بزحمت و رنج باشد و بدنکی رود یا جاسوس
یا از بهی بابکار عوام الناس رود و صحبت مردم سفله و دون خواهد و کم
ثبات بود و راز نگاه ندارد و در خدمت و مزدوری مردم افتد و بیماریها
کشد از ماهم بلغمی و صبق النفس و اگر نحسی انجا بود فساد و مزاج پرشتر باشد
و علتها دراز تر و اگر بسعدی ناظر بود از طبقات آن سعد یابد باب
چهارم در احکام زحل چون بوقت تحویل هفت کواکب و رأس و ذنب
چون در دوازده خانه طالع بگرند در نه فصل فصل اول در احکام
زحل چون بوقت تحویل سال زحل در طالع اصل بود یا تحویل یا برج انتها باشد
دلیل کند که صاحب طالع بکارهای بزرگ در اید از موضعی بموضعی نقل کند
و بسفر دور رود عمل کند و علمی بیاموزد از علوم دقیق و بیم علتی باشد
خاصه در سر یا امعا یا پوست یا ناخن و پدر یا برادر بزرگتر او را رنجی
رسد و یا مولود قومی خلاف کند و بدا کوید و حشمت افتد اما اگر مقبول
بود باشد در اصل مولود معروف و مشهور گردد و جاه و منزلت یابد
و صحبت با مردم بزرگ سال و بزرگ دارد و با خاندانها قدیم اختلاط کند
و صحبت حکما و مشایخ خواهد و از اهل جبال و دیاتین نیکی بیند و بسعادتها
رسد و صحت و سلامت او باشد و صبر و سکونت پیش گیرد و مقبول
بود پیش اکابر و توانگر شود و کسب حکمت حاصل کند و عاقبت اندیش
باشد و بیداری جوید در کارها و ممسک و مال نگاه دارد باشد اما اگر
بدحال باشد خایف گردد از چیزها و خیالها و بیم بود که کسی در حق او مکری
اندیشد و غدری یا سحری کند و او را سودا رنجه دهد و بیم فقر و فاقه
و سختی و بریخ و بیماری دراز کشد و اندیشهای بد و اگر طالع سرطان
باشد خود را هلاک کند اما اگر محرق بود بیم نکبت باشد از پادشاه و
افزونی پوست دماغ و بردن بیماریها که از خشکی حادث شود و کارهای
نهان اما اگر راجع بود تعطیل کند در کارها و کاهل شود و بیکار و زیان
بیند از بیع و شری و در سفر مشقت بیند و خواری یا در میان راه فرومانده
یا باز گردد و در جایهای موحش نشیند اما اگر نحسی بد و ناظر باشد بد
بدرای و بدتدبیر گردد و بتاکردی و حدت افتد و عاجز و چاره جوی
شود و کاری بد کند بکفتن دیگران و دراهیز و با مردم بد و سفله اما اگر
سعدی ناظر بود خوستی کند با مردم بنکو پیوند و او را تحریص دهند بخیرات
و کارهای نیکو و سعادت و منفعت یابد و چون زحل بخانه دوازدهم
در اید مولود را بر انگیزد از شهر و مسکن مالوف و در مشقت اندازد
و پریشان کند در سختی و ذلت کشد و دشمن کام کند و اگر در طالع
اید که مقبول بود کار بهتر شود و الا خراب کردد و در بیت ثانی باهمین حکم
باشد و تا ثلث نرسد و خوار و بی قدر و بریخ کش باشد و تهمت
زده و بی عار و گدا و تنگدست باشد پس معلوم شد که قرب هشت
سال مولود بر حال خود نباشد و چون بخانه دوازدهم در اید و طالع ثانی
و اگر در بیت ثانی بود از بن سه برج مولود بر جا عنی مهتر گردد و کامران
و در کسب و دخل سخت کوشد و مال کرد اورد و نگاه دارد و سخت
ممسک بود و یاران با او بدشوار زندگانی کنند اما اگر در اصل قوی حال
بود باشد مال اسان تر بدست اید و معاش بروی فراخ بود و
دخل نیکو باشد و ممکن که کنجی بیابد و از و هفت و صحبت مشایخ مال
حاصل کند و پدر و مادر بمال او طمع کنند و در عاقبت بد باشد اما اگر
بدحال بود دلیل فقر کند و تلف شدن مال و دزد برخ و بظلم کرفتن و
خورخ عذابهای بد و ناکوارنده و کهنه و کنده و بیمار شود از درد کلو و سرفه

ومردم ازاری کند جهت مال ومعاش وبسبب تنگی وعجز زشود ومعاش
هر روزه ریخ بیند وهرکس در مال او طمع کند وبر کلوی او علنی بدید اید اما اگر
محترق باشد مال ازوی بستانند یا خود بودیعت نهد وکسانی بروی ظلم
کنند جهت مال یا از قرض در زحمت افتد ویا شد مال خود پنهان کند و
خود را مفلس باید وخوف بود از حبس کردن وگرفتن کلو وموت واگر راجع
بود مال ومعاش او ضایع گردد واگر بقرض وهدیش حاصل نیاید وغذا در
معده او مفسد گردد ونکو ارد اما اگر نحسی بدو ناظر بود مال ومعاش او را دزد
برد یا اجیر گردد یا کسی ازوی بستاند وبخیلی کند وخوف باشد از انواع
داروها ومعجونها واگر سعدی ناظر بود کرم کند که خدایانه خود را جوانمرد نماید
وتنگی رساند اندک اگر در بیت ثالث بود از این سه برج دلیل بود بر
تدبیر جهت تحویل ونقل ورغبت بعلوم ومیان او خویشان ناسازگاری
پدید اید ومنازعت افتد ودر سفر دیر بماند وسختیها بیند وخوشی زد
با مشایخ ومزارعان ومردم صحرای وستوردارن وسپاهیان ومقام
کند در عبادت خانها وجایهای درویشان اما اگر در اصل معتدل افتد
باشد خیر بیند از نقل وحرکت وتحصیل علوم باشد ونیکوخواه خویشان
وخویشان انگیزد وبطاعت رغبت کند وروزه بسیار دارد ودر صحت
وسلامت بود واگر در رغبت بود مراجعت کند واگر بد حال باشد نقل
وحرکت ضروری پیش اید وسختیها بیند ومردم ازاری کند خاصه با خویشان
وپدران واستادان وبدرای شود وکم شرم وسخت گوی وباشد که از
صحبت ظلم یا خواری بگریزد وبحرمت وعاجز گردد وبیقدر وکم عار وخوار
پیش بزرگان ومشایخ وجفت وفرزند اما اگر محترق بود در مصیبتی شود
وغمگین شود ومنهزم گردد وبگریزد وهراس بروی غالب گردد وپنهانی
سفر کند ودر نهان کار بداند یشند وبیم علت بود در دستها یا بغل وبازو
واگر راجع بود خویشان با او دودل باشند واز وداز کارها پشیمان شود
وکارهای ناشسته پیش گیرد وراهها خطا زند ودر سفر زود از راه باز گردد
ومصالح ناگذارد ماند اما اگر نحسی بدو ناظر بود خویشان بداد کوبند وادر بجور کرد
وبیماری گشند وخوف وهراس بیند وبا اقربا در خصومت ودعوی افتد واگر سعدی
ناظر بود دلیل کند که بر یخ وفرح از خویشان وبرادران وپدر واستاد وهوشیاری
میل کند بکارهای خیر وطاعت وتحصیل واگر در بیت رابع بود از این سه برج
دلیل بود بر نهاد بنهای عمارت وزراعت وهوشیاری ویاران بروی بنا کوبند
وتحصیل علم کند وبیم باشد از درد سینه وروده ها وسپرز وپشت ودندان وباغ
وبستان سازد ودرختان عالی نشاند وبر قوی ریاست ومهتری کند واز
صنایع وعقار بارزراعت وعمارت یا کاری گذشته یا دعوی از اوطان بیرون
رود یا از خویش یا از منازعت کسی یا ظلمی یا قرضی یا مین او وپدر زن ومادر زن
منازعت افتد وبخشش سفر کند واز املاک یا مسکن مالوف دور افتد اما اگر در اصل
معتدل بود باشد بر کارهای قوی غالب گردد واز املاک وارتفاعات ومزارعت
فایده بردارد واگر در رغبت بود مراجعت کند وعاقبت کارهای او محمود باشد
واو عاقبت اندیش بود وباشد که مالی بیابد وکاریز وسردابه ونهان خانه
سازد واگر بد حال بود خانها خراب کند وعمارت نتواند کرد واملاک ضایع
کند ودر ترس وهراس افتد وخویشتن در ویش سازد وشکستی نماید وکمانها
بد بود بخود ومردم وپدران ومادران وتنهایی جوید وخود را عاجز ومسکین
سازد وگمان مرگ بود وضیاع او خشک گردد واما اگر محترق بود بیم بود
از جایهای بلند وزیر دیوار وخانه وفتد وحبس وبیماری باموت ایشان
واندوه در قوم وقبیله وخراب شدن اوطان ودیدن ظلم وکم نامی ونهان
شدن از پادشاه یا اکابر وبیماری از خشکی یا برداشتن باکران یا کاری
درشت واگر راجع بود از اوطان دور افتد وکاهل وخوابناک وغفلت زده
شود وبی طاعت وگران حرکت ولباسهای بد پوشد خلیفان ومردم ازوی
نفرت گیرند ودر جایهای بد ومردم کوید اما اگر نحسی بدو ناظر بود کن قصد او
کنند وبدو شدت وزحمت رسانند وریخ وبیماری صعب کشد ومردم
ازاری کند ومنهزم شود از شهر وخان ومان واز مردم مخفی بود ودر محنت

افتد اما اگر سعدی ناظر بود پدر و مادر تربیت کنند و اسباب و املاک او معمور
و مزروع کرد و مال او زیادت شود و باشد که دفینه یابد و اگر در بیت
خامس بود از این سه برج بر مولود فکر و اندیشه غلبه کند بسبب هوای دل و
فرزندش نشود و از طرب عشق که لذت کرد و افزونی مشقت بود و طمع
هدیه و عطا یاد دارد و صحبت با مشایخ و خاندانهای قدیم کند اما اگر در اصل
قوی حال بود باشد سعادتها یابد از الطاف بزرگان و مردم سالیافته
و اهل جبال و زمین سان و دهاتین و صحرانشینان و حرم کرد و بروی فرزند و
طرب و معاشرت او با فقرا بود و در عشقها سخت افتد با کسان پر با
ناخوش صورت باسیاه و خود را بعاشقی معروف کند و بلباسهای پشمینه رغبت
نماید و شراب خورنده بود اما اگر بد حال بود مولود را از شراب و عشرت زنان
ضرر رسد و بیماری کرد و بیم ریخوری فرزندان باشد و در زحمت افتد و
فرزندش خوف بود از بیماری مکث مولود در رحم عیز از طبیعی و یا مر
ادن او را هم تهمت باشد جهت عشق و حبستان با او خلاف کند و بیمار
شود و زحمت رسد از داروها و معجونها و لباسهای خشن و ناخوش
پوشد و منحوس و بی قدر شود و بسبب هوای دل و اگر محترق بود بیم باشد
از موت فرزند و بیماری دراز کش و بد باشد در مجالس خمر نشستن
و مهمانی داشته رفتن و رسالت کردن و اکابر از وی ازار کردن گیرند و با
مشایخ خصومت افتد و توسط کارها کند و طمع دارنده باشد و با کسان
خلوت جوید و عشرت و نشاط کند در نهان و اگر راجع بود خوف باشد
که هدیه و عطا از دست بیرون رود و باشد که انکس از عطا کردن پشیمان
کرد و حبستان با او خلاف کنند و او از رسالت شرمسار یا در او
خیانت کند و باشد که سوگند خورد و جهت دعوی یا کاری و فرزند با
او بدل بد کند یا از او دور شود اما اگر نحسی بد و ناظر بود فرزند قصد بد کند
و دوستان با و بد اندیشند و بر نجانند او را و او در زحمت افتد و از جزی بد
اندوه خورد و اگر کسی را بفرزندی قبول کند با انکس بدی کند و فرزندی بیمار

نبود تا مونسش رسد یا کسی فرزند او را بزرگی رساند و اگر سعدی باشد فرزند
شود و از فرزندان خوشنود باشد و اخبار خوش رسد و فرحها بیند از طبقات
ان سعد و موضع او و امیدهای او بر اید از اکابر تشریف پوشد و در معاشرت
بیفزاید و کارهایش روز بروز نیکوتر شود و از منهای توبه کند و اگر در بیت سادس
بود از این سه برج مولود در بلاها افتد و در بیماری دراز کشد و رنجها صعب و
مال و برج و ستور از دست بیرون رود یا بزیان اید و بدرویشی وبیم بود
از مرگ بنده و خدمتکار و کر مقبول بود باشد ریخ و زیان کمتر بود و بیماری او
علاج پذیرد و بر تدبیرها راست رود و از بندگان خشنود باشد و شکیبا
و حلیم شود و بر زیردستان بخشاید و اگر بنده ستور خود نیکو اید و کسی که با او متعلق
اند با او شفقت نمایند و سخت کوشش کردند اما اگر بد حال بود علت و از اندیشی
در و شود و از معالجت زحمت بیند یا زیادت کرد و بنده یا حیوان بمرد و
از زخم چهارپایان ضرر رسد یا از ضرر بندگان زمین و بی قدر و خوار شود اما اگر
محترق بود بنده بمیرد و او را بنهان علتی بدید اید که ان دشوار زائل شود و بیمار بهاز
طبع برج باشد با مزاج زحل و ناکسان بروی حکم رانند و بیم ان بود که در بندگ
افتد یا حدمتکاری و خوار بندی و ریخی رسد به و از بنده یا دواب یا حدمتکار
و بیم بود که بزرگی قصد او کند در نهان اما اگر راجع بود خیانت شده بود کز خشین
او و غایب شدن و علت او زیان بیند از بیع و شری بنده و دواب و باز
گردانیده شود یا دزدیده و بیرون اید و بیماری نکس کند یا بعلت دیگر پیوند
اما اگر نحسی بد و ناظر بود بنده و خدمتکار قصد بد کنند و مفسد کردند و بیم تهمت
بود و دروی کنند و افتاح علت در علت باشد و خوف از حیوانات و مکروه
از مردم ناکس و بی اصل او دون یا بنده زاده و ضرر بود از دواب و راههای سخت
و سفر با خوف و بد اعتقادی طبیب یا جهل او وف دارو با و معجون و سباع
اما اگر سعدی بود بیع بنده و ستور نیک باشد و بندگان مطیع باشند و ریخور
خواهد زد و از مکروهات بیرون اید و اگر در بیت سابع بود از این سه برج مولود
با هر قوی اختلاط کند و جفت و انباز با او خلاف اندیشند و او را هراس

بدید اید از خصمان و صندان و حضومت افتد و جفت او را عتی بدید اید یا خوف
و مولود را یم بیماری باشد بر نشستگاه یا میانه یا شکم یا خفیه یا احتباس
بول بود یا مسهل کار نکند و تدبیرها کم صواب افتد و سفر و تزویج و شرکت و بیع
و شری بد باشد و اگر در اصل تکوحال بد باشد بهتر بود و مکروه زساد از
خصم و صندان قوم از خوف صلح طلبند و مطیع شوند و در شدت افتند
و بیمار کردند اما اگر بد حال بود جفت را رزد و ابناز افلاس برارد و ابد
رای و تدبیر کردد و با جفت و ابناز بداندیشد و بدان قوم افت رسد و
با هر قومی خصومت افتد اما اگر محترق بود از صندان و حضمان و حاسدان
ضرر و زیان رسد و جفت او سلیطگی کند و بیماری دراز در وی پیوندد
و خوف باشد و حکم خصمان و صندان همین بود و یکن که مولود در هراس
افتد و غم گریختن کند و اگر راجع بود جفت و ابناز بدول و ترسنده کردند
و در حضمان و صندان خوف بدید اید و پشیمانی برند از خصومت فطر مولود را
بود و اگر مولود پیش کسی رود ان مقصود حاصل نشود اما اگر نخستی بد و ناظر
بود بیم در دی باشد و قصد خصم و بدکشتن جفت و خصومت بر دیکران و قدرت
طلبیدن برو و تدبیرها راو خطا افتد و حاجت مند شود و حوستان و پدر و
خویشان بزرگ یا او دل بدکنند و ناسپاس و بدکو شوند اما اگر سعدی بد و نگرد
جفت و حضمان با او نفاق کنند و باشد که جفت دیگر کند و شرکت یافایده
بود و اگر مال او رزدیده باشد حاصل اید یا بضاعت یا امانت داج بود بسلامت
باز کردد و اگر در بیت ثامن بود از ین سه برج مولود را منازعت بسیار
افتد و بعضی از حضمان او زیر دست شوند و مفلس و در شدت افتند و بعضی
بمیرند و میان او و پدرش او و مادران و خویشان برزکتر وحشت افتد و منازعت
جهت مال یا میراث یا دعوی و کارهای ناستوده کند و قصد قومی وان بدو باز
کردد و بدان سبب در سختی و رنج بماند و اکثر اوقات غمکین بوده باشد که
جفتی کند که میراث کرفته بود و ازان غم خورد و حکم شرکت همین باشد اما
اگر در اصل قوی بود جفت توانگر کند و از بخل ان کس رنجیده شود و از هر اگر

وخوف خالی نباشد اما از پدران و مشایخ و اکابر غمکین شود یا از مادر کسی اما اگر
بد حال بود مولود غمها خورد و خوف نکبت و زیان باشد و بروی کارهای ناستوده
رود و بخود زیان رساند خاصه که در طالع سنبله بود یا بوتس و دلیری نماید در صورت
و بدل در خوف باشد و کارهای درشت اندیشد چون قصاص و انتقام و اگر
محترق بود خوف باشد از موت یا نکبتها و غم و خصومتها و بیماری های مهلک و
کار ناکردن مسهل و خیانت جفت و ابناز و وقت کردن صندان و حضمان
و پناه بردن بزرکان و پادشاه و قصد کردن در نهان و فرو کرفتن و نقصان مال
باشد و دلت از حاسدان و حضمان و جهت میراثی یا دعوی که بر هم یا مال
فوت شده تعلق دارد پیش پادشاه افتد و زیان بصندان او رسد اما اگر
راجع بود بمال و جفت و ابناز رسد و مولود از اکابر بد برکردد و ترسنده شود
و از خوف بیمار کردد و علت شکم یا قولنج بدید اید از علاج و داروهای خوف
باشد و کار بموت رسد مکر سعدی ناظر بود که صحت باشد و بیم بود از
علت دراز کس و نکس کردن بیماری و رنجوریهای کوناکون و کارناکردن
مسهل ناکرفتن بول اما اگر نخستی بد و ناظر بود بیم قصد صندان و دشمنان باشد
و قید و الم و امراض منفرد در دشکم و مثانه و نقب ربع دافتاح از بلندی و
شکستن عضوی یا استخوان و نقرس و سعال و سرفه و تاسه و ارش روح و سحر
و عذر و داروی متواتل و درد سر زن باشد که بوهم خود را رنجه دارد و یا باطل کند
و پیوسته در هراس بود از خیال اما اگر سعدی نکرد کار برصند بود از امن و فراغت
و نقصان اندوه و او را پدر و خویشان دل دهند و صحت و سلامت بود و
ایمنی یابد و باشد که مالی بد رنج یابد یا میراثی کیرد و جنس میراث از طبیعت
برج بود و صاحب او را از موضع ان صاحب و از منسوبات زحل از معدنی و نباتی
و حیوانی و اگر در بیت تاسع بود از ین سه برج مولود در تحصیل علم سخت
کوشد بعلوم ریاضی و حکمت و فلسفه رغبت و خوابها درست بیند و با
خوف تعبیر کند و اختلاط با حکمی دارد و مشایخ طریقت و اهل صحرا و مزارها
و مردم کوهساران و غریب و با طاعت و صاحب ریاضت و فقرا و با استاد و

علم خلاف کند و حسد و منازعت در میان افتد و سفر کند بجایهای خوفناک
و راههای سخت و مقامهای جور نا امن و کوهستان اما اگر در اصل مقبول
بود باشد در فن خود کامل شود و از هر علمی آگاه باشد و سفرهای بروی
نیکو بود و سلامت یابد و از مردم سال خورده و نیکیها بیند و بزرگ بود و
رسنده بعور معانی و منصرف شود در آنچه باشد و صاحب تصنیف گردد و
ناموس دار بود و از بازرگانی کاه و بیع و شری فائده گیرد و چیزی به بضاعت
دهد و آن نیکو بود اما اگر بد حال بود مولود کاهل شود در تحصیل علم و هیچ
علمی نیاموزد و در همه علوم شروع کند و بجایی نرسد و خود را عالم نماید و
بند از دانای دارد و بده زبان کرد و کم اعتقاد در دین و مذهب و بی
طاعت و ستیزه کا بود و سفر او از بدت باشد و خوف و بیم هلاکت او
بود در راه و غربت اما اگر محرق باشد از سبب علم یا سفر یا کاری در
پیش پادشاه و بزرگان رود و امام یا پیشوای قومی گردد و از آن
رنجیده باشد و در سفر بیم قطع راه باشد و قید و بند و عجز و فرو ماندن یا
بسبب دین و مذهب قصد او کنند و او بگریزد و در عذاب و سختی ماند اما
اگر راجع بود از کار دین و مذهب باز ماند و نقل دین و مذهب کند
و در سفر راه غلط کند و در دریا و خشکی ماند و براه خوفناک رود و بار کرد
وی مراد یا در راه مقام کند اما اگر بخشی بدو ناظر بود در سفر رفیق قصد او
کند و او را بیازارد و باشد که جهت دین و مذهب بود و بی چیزی بطاعت
گردد و با مردم بدی کند و حضومت و بر جهل اقرار نماید و باشد که استاد
یا شریک او را از دین و مذهب بگردانند و با بدکاران و گاهلان و جاهلان
همراه باشد و خوابهای بد بیند و در علم خود حسود بود اما اگر سعدی بنگرد علم
شریعت تحصیل کند و در دین و مذهب کامل باشد و با طاعت بود و پاک سیرت
و خواهد که از علم او کس فائده برند و کم حسد باشد و نیکوری و باریک نظر
در معانی و مسارک صحبت و در تعلیم و تفهیم مشفق و مرشد اگر در بیت
عاشر بود از این سه برج مولود بر قومی سروری یابد و مشغول گردد و بکار

عمارت و زراعت و معماری و کار فرمای کند و بصید مائل شود و صحبت
اکابر یابد و اختلاط کند یا مشایخ و خاندانهای قدیم و مردم مشهور و بزرگ
و عالیقدر و نیکی حال پدر بود اما اگر در اصل مقبول افتاد بود دولت و جاه
او زیادت گردد و بزرگی او را تربیت کند و توانگر گردد و اکابر طالب او
شوند و شغل و عمل نیکو پیش اید و معروف و مشهور گردد بکاری بزرگ
و کفایت و عقل و رای و تدبیر و اگر بد حال بود کارها بروی دشوار گردد
و از اکابر در هراس افتد و در شغل بد ماند و بیشتر وقت دلتنگی و غمگین
بود و بزرگ زاده قصد او کند و از معزول گردد و خوف باشد از قید پادشاه
یا بزرگی و قصد و اندیشه بد در حق او بر دست کارهای بد کند و فعلهای
ناپسندیده که از چشم اکابر بیفتد و کارهای او بسته شود و اگر محرق بود
پادشاه قصد او کند در نهان و غرتش افتد از عمل زبان بیند و خوف مرض
بود یا افتادن از جایهای بلند و قید و بند باشد و عذاب دادن و شکستن
حرمت و مرگ پدر یا پدر یا استادی یا خویشی بزرگ یا محذوم او را نکبت
رسد یا موت و اگر راجع بود از شغلی که داشته اند باشد در کاری دیگر
افتد و کارها روز بروز اندازد و متحیر و عاجز ماند و بد تدبیر گردد و اکابر او را
از خود دور کنند و بهر جایی و هر کس باز کردد و خائف شود و حیلتها اندیشد
و بر هیچ حال ثبات ننماید و اگر بد بختی ناظر بود کن او را بد گویند پیش
پادشاه و اکابر و خواهند که او را باطل کنند و باشد که کسی او را رغبت کند
بکاری ناستوده و بحیلت و بلا اندازد و اکابر با او بد کنند و بداد خواهند که
الم برساند و محذوم او را غمی رسد یا بیمار گردد و اگر سعدی ناظر بود کار
برضدان باشد و او را قومی نکوئی گویند و اگر غمی باشد از آن غم خلاصش
دهند و کار او پیش اکابر خوب کرد و عمل کند نافع و ستوده و تربیت
یابد و معروف گردد بنیکی و جاه و مال او افزون گردد و منصب او زیادت
کردد و اگر در بیت حادی عشر بود از این سه برج مولود خوشی کند با قومی
و در عشق سخت افتد و از آن بسبب بدو سختیها رسد و در معرض ملامت

اید و امیدهایش بدشواری براید و از مال پادشاه و اکابر بگلگین شود یا تهمت
کنند و حوست او بیمار کردد یا غم خورد و اما اگر مقبول بوده باشد در اصلی
نیک هیند از خوستان و نایب و یا وکیل بزرگی شود و منافع کبرد و امید
هایش بزودی براید او عنایت کنند و از عشق و معشوق لذتها یابد و در امن
و فراغت بود و بر اعدا ظفر یابد و از خوفی بیرون اید و بسعادتها رسد و از مال
پادشاه فائده بردارد و اگر بدحال باشد میان او و خوستان وحشت افتد
و بدل ایشان کران کردد و بسبب عشق او را پیش بزرگان طلبند و ضرر
و زیان هیند و امیدهایش باطل کردد و غم زده شود و خوستی با او خیانت
کنند و در بلای هوای دل ماند و مردم او را بد کویند و افعال او ستوده باشد
و با خوستی خیانت کند اما اگر محترق باشد رحمت رسد خوستان او را دیکی
بیمار شود و بموت رسد یا بدنام کردد و زبان زده و اکابر قصد او کنند و
از قضا خوستان خالی نباشد اما اگر راجع باشد از کارهای اکابر
زیان هیند و بکذارد کاری که بزرگان تعلق دارد و در طلب خوستان
مخالف رود و رنج و ملامت کشد و ندامت برد و نومید کردد و او دوستی
را زحمت رساند و بدنام کند و متحیر شود در امیدها و کارهای او بصلاح خوستان
اما اگر نحسی بد و نکرد خوستان قصد مولود کنند و بروی تهمت نهند و غم کنند و
پیش پادشاه و اکابر و محنت بدو راه یابد و اکابر با او بد شوند و میان
او خوستان منازعت قوی افتد و فرزند او را غم رسد یا رنجی پیش آید و
با خوستان خیانت کنند و ضرر رسانند و در فساد اندازند اما اگر سعدی
نکرد شخصی بنکو با او خوستی کند و در میان سعادتها بدید اید و از آن کس
بدو خیر و نیکی رسد و امیدهای او بزودی براید از کذری و مردی که بدان
سعد منسوب و دوستان با او بعنایت باشند و از مال بزرکی بدو نفع رسد
و اکر در بیت ثانی عشر بود از این سر برج مولود را عدا مظفر کردد و بقدرت
یابد و او مایل شود بسخنان دروغ و خیانت و قصد مال مردم کند و کارهای
او بدشواری تمام کردد و اعدا ایش بسیار شوند و قصد او کنند و زیان چهار

پایان افتد و غم خورد از قرض و داد و ستد و معاملات و مالش فرو رود و ستورش
بمیرد یا بدزدند و بیع و شری جواب زیان کند اما اگر نیکو حال بود باشد مولود
از ستوران یا رکش خیر بیند و از دیکر حیوان و نتاج ایشان و قت حال
اعدا بود و کمی غم از ایشان و بدست افتادن جواب نیکو و پیش آمدن
اعدا بعذر و حذیعت اما اگر بدحال بود او را فتد از وطن و شهر و ایت خویش
و قبیله و ان بسبب خیانتی بود و با تنک دستی و در رنج و شدت افتد و در
غربت ذلت کشد و فقر و فاقه بروی نهند و بیماریها کند یا خوف
و با مردم کران کردد و در قرض و معاملت ماند و کم حیا و بی شرم شود و
دشمن انکیزی کند و عدو را بروی قدرت بدید اید و دعوی های کهن تازه
کردد و از ستوردران و خربندکان و راه داران و اهل جبال و صحرا نشینان
بدو زیان رسد و مردم سیاه و پیر قصد او کند و کفته شده است در پیش
که چون زحل در این بیت اید قریب هشت سال مولود را پریشان دارد
و سرکردان و اوارک و خوار و حقیر کند و در سختی و بیماری و کی خان و مان
اما اگر محترق بود فساد افتد اعدا را از پادشاه و اکابر و در ماندکی بکجا
بد و غم و شدت با قرین اعدا او را و باطل کنند و بدی حال دواب بود
و سقط شدت و غضب کرج و بیم بود از حبس و قید و طلب سال و غم
و تهمت و ان نیز بود که از بدی و عذری که اعدا کنند ان سبب سعادت
مولود شود و او منهزم کردد و مخفی از پادشاه و اکابر یا از قرض و معاملات
یا بدکاری اعدا و اکر راجع بود حرث بر اعدا غلبه کند و عجز ارند و اکر
مولود بکریزد و در ماند یا از راه باز کردد و متحیر بود در کار اعدا و ستور
او از دست برود یا غایب کردد و در بیع و شری در شود و اعدا از بدکاری
پشیمان شوند و خوف بر ایشان مستولی کردد اما اگر نحسی بد و نکرد مولود را از
خود دشمنی بیداید و خوف بروی غالب کردد و ضرر و زیان بیند و بی حرمت شود
و بیم حبس و قید و ضرب باشد و مال و دوابش باطل شود و یا از وی بستانند
و بروی اعدا کار سخت شود و در ماند بدست ظلم یا علت یا افت و خواب

مولود را در وبرد با سباع باطل کند اما اگر سعدی نکرد کار مولود اقبیل
اعدا نیکو شود و دشمنی ایشان سبب سعادت او کردد و فرح او شود و افزونی
جواب باشد و نیکی بیع و شری و معاملات و قرض و داد و ستد او را
جواب نیکو بدست اید و از نتایج حیوانات فایده بر کیرد و مال فرو رفته
بدست اید و قرض کذارد شود بیماری شخصی از طبقات ان سعد و طبع
رخصل الست که هر کس را که برکند سعادتهای عظیم دهد اما در عاقبتش
بزیان انجامد از همان جا که کشیده باشد **فصل چهارم در حکم مشتری**
چون بوقت تحویل سال مشتری در طالع اصل یا تحویل یا برج انتها بود
مولود خوش زندکانی و دولتمند و عمر در صحت و سلامت کذارند
و عزیز و کرامی بود پیش ملوک و اکابر و سلطان و وزیران و حاکمان
و ائمه و قضاة و اهل ورع و جاه و منزلت و مال و شهرت و زیادت
کردد و نیکی شغل و عمل او بود و بروی سفر مبارک باشد و منصب
قوی یابد و صحبت با شرف و اهل خیر و طاعت دارد و زهد و عبادت
و امانت پیشه سازد و رایها و تدبیرها را صواب باشد و کارهای خیر
بدست او بکذرد و نیکو پیوندد و محتشم خیر باشد و دهنده زکات و صدقات
و کریم بود و دعای او مستجاب باشد و بنام نیکی و عدالت و پرهیزکاری
شهرت یابد و کارها، مردم سازد پیش اکابر و نظر با خوشی و سعادت
ان جهانی دارد و حاجات مردم برارد و اصلاح کارها و با اهل ادیان ساز
کار بود و اما اگر در اصل قوی بود باشد بمنصب وزارت و حکومت
رسد کارهای عظیم او رود و مال و معاش نیکو حاصل کند و اصلاح فساد
های مردم کند و شفیع کناه کاران بود و محرم شوند بفرزند نیکو و جفت
پسندیده و اتباع و مستفق بر پدران و مادران و خویشان و قبیله و
دانستکان رحمت کند و راحت رسد و عالم و فاضل باشند و اگر بد حال باشند خیر و
و سعادت کمتر بود و با مردم بنفاق زندکانی کند و خود را پاک و پارسا نماید و ریا
و رزق و سالوس و تزویر کند و تواند مال قرض کند و در علم شریعت و خصومت طلبد

و کارها بحیلت و مکر کند و خواهد که بوجه احسن مال مردم ببرد و بی دیانت باشد
و باندک فایده طرف حق بکذارد و سوکند خورنده باشد و بزرکی جوید در میان
مردمان و منصب طلبد و نا معقول بود و خود را بزور بر اکابر بندد و اگر محرق بود مولود
را زبان رسد و مال برود و مزاج منحرف شود و علت و روی بدید اید از حرارت
و کم اشتها شود بسبب کاری پیش اکابر با دشمنان افتد و غم خورد و بیم حبس بود
و کار او از انجا قوی شود و اگر راجع بود از کاری و محلی برون اید و اکر سفر رود باز کردد
از راه و رای و تدبیر او کم صواب افتد و رای کردان بود و متحیر و بی طاعت و کم خیر و مال
او بدست مردم فرو رود و اکر نیکی کند با کسی در محل نباشد و منت بهوده و جزا
طمع دارد اما اگر بخشی بد و نکرد با مردم بد کار و بد نیت صحبت دارد و شر انکیزد
و خود توسط کند و شفیع باشد و جانب حق را فرو کذارد و بیم رنجوری بود از
خوف و خلل حواس و قوتهای نفسانی و تدبیرهای بد کند و اندیشهای ناصواب
اما اگر سعدی بد نکرد مولود نیک رای بود و با تمیز و پاک و لطیف و خوش
خلق و محترم و دولتمند و بروی فرزند و جفت مساعد و موافق و خوشدلان انکیزد
از مردم با هنر و توانکر و عالم و نزدیکان پادشاه و اگر در بیت ثانی بود و از بین
سه برج مولود را مال بدست اید از بازرکانی و بیع و شری و اکابر معاونت
او کنند و مردم تشریف و نیکوی را کاری دهند و از مال اکابر نصیب کیرد و از هدیه
و عطا باقی مانده بردارد و مال از هر دیکران بدو رسد و باشد که بدو ودیعت
نهند و ان بدو ماند و معاشش بدو فراخ کردد و پاک خورنده و کریم باشد و با عدال
اما اگر در اصل مقبول باشد کار قوی تر بود و ذخایر بنهند و حرام تشریف بدست اورد
و اکابر نظر بکار او کنند و معتمد و امین دارند و باشد که خزانه دار پادشاه و امانت
کذار خلایق و مشیر و مؤتمن و اگر بد حال بود باقی مانده کمتر دهد و لیکن از حصول مال خالی
نبود و مالی بلالت و کدت و شبهت بدست ارد و بحیلت شرعی و سالوس ریا و صبی
شود و بر مال یتیم یا مالی بقرض حاصل ارد یا بوکالت و رزق و تزویر وجود را
بارسا و با طاعت و زاهد نماید جهت مال و ریاکننده باشد جهت معاش و اگر
محرق بود پادشاه و اکابر از و مال طلب دارند و بیم تلف شدن مال باشد

وباشد که پادشاه و بازرگان مال در پنهان بدو دهد با امانت و طعام و شراب او سبب
علت شود و بیماری مهلک اما اگر راجع بود مال او خراج شود و اگر کسی چیزی بدو
بخشیده باشد باز گیرد و بضاعت پیش حاصل نیاید و غذا هم نیکو ارد قوی و اگر
نحسی بد و نگذرد مال از دزد و طرار نگاه باید داشت و نباید داد و بیم زیان
بود از گذر مردم بارسا باشش دزاهد یا ریا و خواهد که مال او از ریا حاصل آید
یا بحیلت شرعی اما اگر سعد بد و نگرد اکابر با او عنایت رجا حاصل اید یا بحیثیت
شرعی اما دخل و معاش او را و او خویش خورد و حلال طلبد و با پرهیزد نیکی
رساند بخلایق و غذاهای شرین صحت دارد و مفرحها خورد معتدل و انچه از جواهر
ترکیب کنند و اگر در بیت ثالث بود از این سه برج مولود مطالع کتابهای دین
کند و در دین و مذهب با اعتقاد بود و بعبادت خانها بسیار رود و بزهد
و ورع رغبت نماید و در ذکر خدای بود و خوابهای راست بیند و بر سر خویشان
و اقربا مهتر شود و کار ایشان از وی نیکو کردد و عزیز بود پیش قبیله و خویشان
و برادران و کتخدا و نقل مکان مبارک بود و بیع و شری با نفع اما اگر در اصل مقبول
بود هم باشد کار بهتر بود و سعادت پیشتر و بخیرات مایل بود و نیکی رساند
بخویشان و بروی مردم ثنا کویند و نیکو خواه و نیکو پیوند بود و سبب سعادت
اقربا شود و اگر بد حال بود زاهد بود بصورت و بزرگی با اقربا و خواهران و برادران
او را چندان معتقد نباشند و در میان منازعت بدید اید و حریص باشد
بطلب مال و زهد و علم خود را سبب حصول مال کند و طمع دارنده بود و اما اگر محترق
بود برادران و خویشان و قبیله او را رنجی رسد یا کسی بیمار کردد یا بمیرد و باشد
که او را تحویل و نقلی افتد به اختیار یا بزرگی او را طلب دارد خاصه از برای رازی
یا شری و او از ان خائف باشد اما اگر راجع بود خیر نبود و در صحبت خویشان
واز و متاخر کنند و باهم نسازند و او بدرای کردد و در تحویل سفر فرومانده و باز
کردد و منجر و غم برهم باشد پشیمان شونده و اگر نحسی بد و نگرد از اقربا
جوید و بر جهل و با مردم بد و شر بود و بدنیت و را میزد و در خصومت افتند
و در کار دین او دیانت سست بود و بر جهل اقرار کند و رنجیده شود و او را بد

کویند و بی عار و خوار کردد اما اگر سعدی نکرد و سستی کند با مردم نیکی رای
و خود را پاک و نیکو رای نماید و صالح و خیرات کننده و نقل و تحویل و بیع و شری همه
نیک باشد و خویشان در حق او مشفق باشند و به نیکی ستایش کنند اما اگر
در بیت رابع بود از این سه برج مولود در کار عمارت و زراعت رغبت کند
و با دان املاک و ضیاع و عقار دوست دارد و خشنودی پدر و مادر طلبد و
عمارت جایها کند و اگر زن درست بود و بر قومی سرور شود و مالی حاصل شود
رنج برهم دیکران و عاقبت اندیش بود و همه کارهای او در عاقبت محمود باشد
اما اگر در اصل مقبول باشد سعادت پیش باشد و کارها روز بروز در زیادتی و دولت
والدین بر افزون و فراخی معیشت و نفع از املاک و تو انکر شود و دفینه بر کیرد و
اما دان کردد مولد و منش او اما اگر بد حال بود بفروشد یا برهن کند و همه اندیشه
عمارت کند و خسته و زار میر کردد و املاک خراب شود و او بدن خود معمار باشد و
از ارتفاعات چیزی بود و از والدین خود او اگر محترق باشد در ملک خود کنج و دفینه یابد و ذخیره
نهد و رغبت بعمارت عالی یا در حکم ارد بوجهی او در جایهای ملوک و سلاطین قرار
کیرد و پنهان خانه سازد و پادشاه و ملک او را غضب کند یا از حکم او بیرون کند
یا باسم تهمتی قبض کند و اگر راجع بود از خانه یا شهر یا ولایت بدلتنکی یا خشم بیرون
رود باشد که بیع و شری املاک کند و ان کار بر نیاید و در خصومت افتد با والدین
و بکذرد که عمارت و زراعت خراب کردد و در کارها متحیر ماند و در عاقبت کارها
چندان نظر کند و اگر نحسی بد و نگرد در املاک خرابی بدید اید از طمع ان نحس و خوف
باشد از جوار ماندن و راه یافتن درد و نشستن بیکانکان و ظالمان یا
دور افتادن از خان و مان و املاک اما اگر سعدی نکردد خان و مان بود و مستقر
خود و افزون املاک و مستغلات و کثرت ارتفاع و طلب داشتن و رضای والدین
و حمایت اکابر و مردم نیکوکار و محرم اسرار اکابر شدن و برای و تدبیر او رفتن
در برون ضیاع و عقار و نشاندن و رختان میوه دار و عالی ساختن سرای
و مقر و اگر در بیت خامس بود از این سه برج مولود از هدیه و عطا توانکر شود
و با اکابر دوستی سازد و تشریف پوشد و از و نیز چیز و نیکی بمردم رسد و

وتسوط کارهای خیر کند و سخن حق گوید و فرزندش نشود و خصومت کند با اقربا
و بیگانه ی بدید اید در جگرم باد رم و اگه رنگ رو بگرداند و جامهای خوب
و پاک پوشد و عالمانه و با اهل صلاح دوستی کند و نیکوکار و خوش خلق و تازه
روی بود و با فرح و اگر در اصل مقبول بود باشد حال قوی تر بود و فرزندان نیک
بخت زاید و از هدایا و عطایا بارروی بود و مقبول دلها و حوائجش بسیار
شوند و با امیدها و سعادتها برسد بزودی بوجهی احسن و جهتی کند بعشق و محبت
عاقبت علایی خیر رسد بسلامتی و هدیه و از ائمه و قضاة بنیکوییها یابد و در کاری نا
دلخواه توبه و فرزندان را علم امور دنیا و نیکو بردن و اگر بد حال بود احوال بر توسط
بازگردد و صحبت با مردم میان حال دارد و خیر و نفع او اندک اندک بود و دیر
دیر و زحمت کمتر بتوسط کارها و بر مردم فرومایه حکم راند و قومی را که از اوساط
خلایق و از هدیه و عطایا بهتر و عده بود و فرزندان در حق او مشفق باشند
و پرورش انسان بجایی رسد و او سوگند خورنده بود و مفقدان در نهان و
از هموار دل مکروه بیند و اگر محترق باشد خوف بود فرزندان را از بیماری و
آفت و غمگین شود و جهت فرزندی و باشد که پادشاه یا مولود رازی کوید
یا بزرگ را سری بود که او توسط او کند او را بدبود نزم پادشاه و اکابر در
آمدن و بیم و آزار افتد یا خوستان و خصومت و از چیزی غمگین شود و فرزند
آرزو بخشم رود یا پنهان کرده و اما اگر راجع بود ایذ خوستان از زجر شود و از و
برگردند و بلوبا قومی دیگر دوستی کند و از کاری یا صحبتی کسی برابد و در رنی عزیز
باشد و محبوب و فرومانده جز در راه نفق که در نگاه داشتن دوستان
و کسی او را وعده کند و از ان پشیمان شود و بیم بود از بیماری مکث فرزند
در رحم و اگر بحسنی بدو نکرد و فرزند ایزاد و جوید و او را بسبب ان وحشت افتد
و خصومت و زیان و از خیر بد غمگین شود و خال فرخنده یا دوستی بود
و کسان خواهد که او را بهوای دل رحمت دهند یا تهمتی نهند و از اکابر در
عطا یا وعده پیش بنا شد و رسالت کند و از ان بتهمت و مردم بداو گویند
و از طرب طوره و فت و بدو رسد و او نیز کارها و عشق و دوستی ناستوده

پیش گیرد و از مجالس شراب غم خورد و خیری از لباس او غایب کرده یا دزد
برد و فرزند مهین بکاران شود و بیم سقوط شدن چنین بود و اگر سعدی بود
اکابر طالب صحبت و دوستی او شوند و کارهای خیر و نیک بر دست او بگیرد
و مصالح دینی و دنیای مردم براید و اجنبا خوش باشند و فرزندان او به
نیکی و پاکی مایل شوند و او خرم و با فرح بود و از هوای دل متمتع گیرد و لباسهای
لطیف پوشد و با اکابر در سور و مهمانی و نکاح و تماشا نشیند و از ان فایده
گیرد و نشر نیکو پراکنده شود و بروی فرزندی خرم شود و باشد که فرزندی بدو آرد
و اگر در بیت سادس بود از ین سه بیت مولود را از اهل خیر و صلاح و علما و
اهل ورع یا وزیری یا حاکمی مکروه بیند و رنجیده شود و قومی با او خیانت کنند
و خواهند که او را بحرمت بشکنند و زحمت رسانند و عذر و خیانت و نفاق کنند
و تهمت نهند و غر کنند و اندک سخن را بزرگ گردانند و او بحکم و لطف پیش ایذ
و با مردم سفله و مجهول النسب یا بنده یا بنده زاده دوستی کند و بیمار گردد و باز
صحت یابد و بیم بود از یاد فتق و اما سهای ناگوار و باشد که بنده نیکو خدمتکار
نیکو بدست آرد و علتی پدید اید که ناگاه او را زحمت دهد اما اگر در اصل نیکو حال
بوده باشد کار قوی تر بود و بیخ و مرض کمتر و از بدگویان زیان رسد و از
بیع و شری و بر هم منفعت باشد و در علم طب حوض و باشد که بنده او
معالجت بداند و اگر بد حال بود بیماری ناگاه و از بنده آزار کبرد و از مردم دون
که دعوی علم و زهد کند و بزرگ داند خود را رنجیده گردد و بندگان او با او
بر بازندگانی کنند و اگر محترق باشد بیمار گردد و خوفناک و علاج دشوار پذیرد
و بنده با او خیانت کند و با کار پادشاه پناه برد و باشد که بمیرد و پادشاه
بنده او را غضب کند یا کسی پدروی پنهان کند و خوف بود از قصد اکابر و درد
جنگ یا خفقان و فتق و رقوتهای نفسانی و اگر راجع بود از بیع و شری بنده
و زستور زیان بیند و در بیماری تدبیر طبی میفند بیفتند و مسهل خورد نافع
بنود یا بار کرده و مرض منعکس گردد و بقوتهای باطن رسد و علتی فراگیرد
کند و از چشم اکابر بیفتد و بنده با کسی غایب بیاید و ان نیز باشد که بنده

بگریزد اما اگر بخشی بد و نکرد بنده او را دزد بود یا سفیه او را بنده نقید او کند و عاصی شود و زیان بیند و اگر بخش رضل باشد از امراض مزمن و کار ناکرده مشکل و اگر بخش گریخ مرض واز فقر و مرض زحمت افتد و اگر مریخ بود از زخم و جراحت و ریشها و اسهال خون و شکستن اعضا و بریدن باد یا شق زبان بیند و اگر سعدی ناظر بود بند و خدمتکار او با عتقاد باشند و او بنده را بسبب نیکی او یا بخری خود آزاد کند و باشد که کنیزکی ام ولد شود و مرض او از شهوت راندن بود و با طلب کردن غذاهای لذیذ و اگر اقتاب ناظر بود غلام قیمتی حاصل آید و با کبر و اگر عطارد بود غلام بدست آید بازی مونث و ناپسندیده و عاقل و اگر قمر بود بنده باشد عورت سال و جلد و متحرک و اگر در بیت سابع بود از این سه برج سنه و صلاح در اهل بیت زیاده شود و جنبشی کند از خاندان علما یا ورزا یا مردم زاهد و عدم انکس بد و مبارک باشند و توانگر باشند و ازان بوی فائده رسد و شرکت نافع بود و بیع و شری با سود و سفر با خیر و خصمان و ضدان از در صلح درآیند و اگر بخور شود رو صحت یابد و کم شده و گریخته حاصل شود و پذیرصوت شنوده اگر بنکو بوده باشد کار قوی تر بود و زن و ابناز بدو نازنده و فخر کنند و در ایشان راستی و امانت بود و بهتر موضع که مولود غرم کند مبارک بود و اکابر صلاح کار او طلبند و خان و مان او معمور شود و نیک نامی بدید آید اما اهل بیت بد و دشمن خود بد و به نیکی خود منت نهند و منشق باشد و دارنده خان و مان بعقل و نیک نامی و اگر بد حال بود کمتر بود خیر و با علما و شرفا و اهل خیر خصومت کند و ان قوم بدو ظفر یابند و خوف از خصومتها رکذشته و دعویهای شرعی از کدر پدر و برادر و اقربا و زن و ابناز چندان خیر نبود و اگر محرق بود زن او رنجور گردد و با او خصومت کند و از بادیه و اکابر معاونت جوید و در نهان بدو اوسکالند و ارمعل خود زیان بیند و مولود مکروه رسد و مال و جفت و ابناز او را بادیه و یا اکابر غضب کنند و فقدا و نیز دارند و ابناز بخیانت او برد و اگر راجع بود زن با او دل بد کند و جدایی جوید و از خانه بخشم بیرون رود و در حیرت افتد و در خصومت ظفر مولود را بود و اگر چه رایهای او صواب نبود

وجفت او بمحرابیش اید و حکم ضدان و خصمان همین باشد اما اگر بخشی بد و نکرد کسی جفت او را یا او در خصومت کند یا رنجور شود و زحمت یابد و مولود ازان غمگین شود و جفت او را بد کوبند و کسی دیگر دزدی کند و زنده فرزند شود و از خصومت ایمن باشد و زن با وسلیطه شود و ناز کند و خشم و بدل راست بود و نیکی مولود خواهد و موافقت نماید و قبایش شریک مبین باشد و خصمان و مصالحه رضای او جویند و بازکار و موافق باشد و اگر در بیت ثامن بود از این سه برج مولود نمگین شود از اکابر و خایف گردد و مردم عالم و متعبد و نیکوکار او را بیازارند و بد کویند و بر و حسد برند و با او نفاق کنند و مکروه رسانند و او از این طبقات دلتنگ بود و از مال ترکه نصیب کرد و حلیم و صابر بود و بیمار گردد از غم و خوف و معلم شود و بسفر و تجارت نیکو کند و اگر کسی نیکو که امید دارد نومید کردد و کارها فرو گذارد و اگر بنکو حال بود کار قوی تر گردد از روی خیرات و ایمنی و فراغت خاطر و از مال میراث بهره یابد یا از مال دیگران و جفت او توانگر گردد و او بازی با نفع باشد و مال زیادت شود و مال او معلمان و اهل ورع و مردم نیکوکار و حاکمان خرج کرده و هم از کذر این طائفه مال بدست آرد و از غم و نکبت خلاص کردد و اگر بد حال باشد غم خورد از صحبت علما و مردم پارسا و زاهد و در خصومت افتد بی سببی و تهمت برده و ناسزا شنود و خواری و بی قدری کند و ان بجایی نرسد و اگر مخرج باشد از بادیه و اکابر مکروه رسد و در نهان قصد او کنند و زن یا ابناز او را مالی گیرند و باشد که زن او را مال بدست افتد یا از جواهر چیزی در نهان و بیم و مرض باشد و استفاطاحل و اگر راجع بود جفت او بخیلی کند و مال نگاه دارد و ابناز افلاس بزاید و سفر کند از مال بضاعت و امانت ممتنع نباشد و معالجت مفید نیفتد و مسهل زیان و اگر بخش بد و نکرد مولود را بزور فرا بندتا وصی شود و مال زنان رفته را در بندند و با وکیل و فقیه شود یا در وقت حکمی کند یا از انجا فایده و طلب دارد و وصیت نامه نویسد و اگر سعدی ایمن کردد از مکروهات و زن او مال بدو دهد و شریک شود کرد مال بر استی او اکنند و باشد که امیر ترکان شود و سفر کند با بحر رود و مقصد دین کند و مال حاصل آرد و اگر در بیت تاسع بود

ازین سه برج مولود سفر کند بجایهای متبرک و مزارها و جانب قبله و طلب علم و
دین و مذهب دارد و دروغ و زهد کوشد و کارهای فرو ماندن او روان گردد
و اکابر در حق او عنایتها کنند و خوابهای نیکو بیند و از کاری ناستوده توبه کند
و بکار ستوده مشغول گردد و اگر نیکوحال بود باشد در اصل معلم و مدرس و مفتی و
امام گردد و در فتوی و تقوی نیکو باشد و رسول و نیکان را بخواب بیند و در سفر
توانگر شود و در مذهب علم خود و اصل و قانون نیکو نهد و زن او را از او فرزندان نیکو رسد
بیمار گردد و اگر بدحال باشد در کار دین ضعیف باشد و بیشتر نفاق و تزویر کند
و خود را بپارسایی و عالم نماید و طاعت او ریا و نمنای علم و زهد برد و سفر او از غفلت
مال و کدایی باشد و سفر بهتر از حضر بود و اگر محترف باشد در سفر قافله سالار شود
و حاکم کاروان و قاضی و امام و در خایف گردد و بیم زیان بود در مال و رفتن بقضایا
خواستن قصاص و خصومت دین و نگاه داشتن ناموس و باشد که پادشاه او را
طلب دارد یا در صحبت پادشاه سفر کند یا امام و معلم او باشد و اگر راجع باشد درست
یقین در کار دین و طاعت و اعتقاد و وسوس کم خیر بود یا از راه بازگردد و سست
گردد در تحصیل علم و ادای طاعت و رایهای او کم صواب افتد و بداندیش بود اما اگر
بخسی بد نکرده در سفر با یاران بد همراه شود و کسان او را از تحصیل علم باز دارند
کامل برد و در دین و طاعت و اموختن علم را در تعویق اندازد و از علمی بعملی دیگر
رغبت کند و فی الجمله نکرده و یاران و شریکان مانع کار او شوند و اگر سعدی بود مولود را
ترغیب کند تحصیل علم و در کار دین و دیانت نیکو باشد و پاکی و امانت نگاه دارد و سفر
کند با خیر و نفع و خوابهای نیکو بیند و تعبیرش راست بود و در سفر توانگر شود و مال شهرت
و دین و مذهب از و بارونق و اگر در بیت عاشر بود از این سه برج صحبت و زرا با پادشاه
یا قاضی یابد و کارها سازد بر استی و امانت و حاکم گردد و مشیر اکابر و صاحب رای شود
و جاه و مال و شهرت او هر روز زیادت کرد بحضرت خدای تعالی و تقدس تقرب
جوید و دین و دیانت نگاه دارد و در املاک و مال اصل خود تصرف کند و باشد که مدرس
یا قاضی یا واعظ شود و کارها در و نیکو کرد و اگر در اصل نیکوحال بود باشد کار
نیکو تر بود و سعادت افزون تر بود و علم و امانت و شغل نیکو معروف شود و حاکم گردد

و یا وزیر پادشاهی یا خطیب و اکابر پادشاه او را امین و معتمد خود خوانند و توانگر
شود و منصب و حال او در غایت کمال باشد و اگر بدحال باشد از مرتبه خود
بیفتد و کم قدر شود و صحبت اکابر بگذارد و مال او خرج شود و در کارهای سهل
خوض کند و اگر محترف بوده باشد پادشاه از و متغیر شود و قصد کند یا او
مشورت برود جهت باطل کردن بزرگی و رهنمان و او ازان خایف شود و باید
و منصب شکر رسد کازان در رنج افتد یا او مال او ببرد و مادر او را خوف
بود از بیماری و خصومت یابد راه و اگر راجع بود خود را از صحبت اکابر دور دارد
و ترک شغل خود کند و منصب خود و اگذارد و رایها و تدبیرهای او خطا افتد
و اکابر پادشاه سپر کردان شوند و نقصان جاه و حرمت باشد و اغراض افتد
او را و از دربار برنجیده شوند و اگر بخسی بد نکرد مولود پیش پادشاه کار خود
برنان برد و در امیدها از اکابر وعده شنود و کسی او را در کاری بد
اندازد و یابد او گوید و از چشم اکابر دور کند و اگر سعدی بود راب و جاه او
پیش اکابر زیادت شود و حاکمی او را برکند و تربیت کند یا خاتونی و
ازان سبب دولت او بالا گیرد و قدر و منزلت او بیفزاید و مال بدست
آورد و شغل نیکو کند و جانب حق نگاه دارد و بر قانون شریعت و عقل
زندگانی کند و با مردم پرهیزکار آمیزد و حریص کرد و بسختان حق
و علم و حکمت و توسط پادشاه یا بزرگ کند جهت نکاح یا ساختن کار
خاتون پادشاه اما اگر در بیت حادی عشر بود ازان سه برج مولود دون
توانگر شود و یا اکابر و حشمتی و از خوشتان سعادتها یابد از پادشاه و فرزندگان
و اصحاب مناصب و وزرا و بواب و حجاب و در مال پادشاه تصرف
کند و معتمد و امین او شود و بر خوشتان شفقت برد و دوستی انگیزی
کند و بعشقی در افتد و هدیه و عطا بسیار گیرد اما اگر در اصل قوی حال بود
باشد کار قوی تر بود و جاه و قدر افزون تر و مال او رونق عظیم پذیرد و
بسیار ستادی و خرمی بیند و مقبول القول باشد و دولت و بخت روی
بدو آرد و بهر چه امید دارد رو دبدان پیوندد و بقدم فرزندی خرم شود

وبهیئت بافرح بود وتازه روی ومتبسم وگشاده ابروی اما اگر بدحال بود خبر
وسعادت کمتر بود ومولود بکارهای بزرگ رغبت ننماید وبامردم متوسط الحال
دوستی دارد وتوانگری او چندان نبود وبا اکابر کم درآمیزد ونیابت کند یا وکیل
شود وازامیدها بیشتر وعده شنود ومقصودها دشوار رسد وازهوای
دل غم خورد واگر محترق باشد بادوستان او رنجی رسد یا دستی بیمار گردد
وخوف موت باشد وازبزرگی بمولود زیان رسد یا اورا خواهند که بگیرند
درنهان یا دستی مضرت رسانند وبزرگی قصد او یا دوست او کنند واورا بسبب
دوستان باکابر اختلاط افتد ودرمال ایشان تصرف کند واگر راجع بود دوستی
ازو بریده شود ودل بدکند ودوستی براندازد وبی قدر گردد وبیع وشری کند
بزیان وامیدهای بر نیاید ودشمنان او دوستان مخالفت شود واگر بخشی بدونگرد
دوستان او دشمنی کنند وامیدهاش دریابند وشخصی ازطبقات ان بخس
بدوزیان رساند ومولود خیانت کند درمال بزرگان یا بادوستان وکسی
دوست اورا ازراه ببرد واگر سعدی بود درهای سعادت ودولت برو گشاده
شود وامیدها بزودی واسانی برآید وبفرزند حرم شود وبادستان جمعیتها سازد
ولذتها یابد ازدوستان وبسعادتها نیکو برسد وازعشق بمقصود پیوندد و
بسیار فرح وحرمی یابد واختلاط بامردم شریف ونیکوخواه ملایق بود وخوشی
عیش ونیکو رندگانی بود ودوست انگیز ومهربان واگر دربیت ثانی عسر بود
مولود را دشمنان علما بودند واهل ورع ومردم نیکو باشند وامرا بسیار بدگویند
وباو بدابهنه عمر گذرانند وخصومتها افتد درمیان وبرو غلبه کنند وحبست سازند
درضرر وزیان وجهت قرض وداد وستد ودواب ومنازعت افتد واگر
دراصل مقبول بود باشد وجواب نیکو بدست ایند وازبیع وشری ستور فائده
نیکو گیرد واعدا اگرچه قوی بود ندف دنتوانند رسانند وازداد وستد ومعاملات
وقرض منفعت باشد وازگذر اعدا کاراو قوی گردد وکسی بتعصب اعدای او
اورا تربیت کند وعدوی اورا بدگویند پیش اکابروان سبب خیر وسعادت
او گردد واگر بد حال بود هرنیکوئی که کند بدی گیرند وبروجهت رسانند واعدا ضعیف

بود واو نیز دشمن انگیز بود وناسازگار واکابر را باخود بدکند یا در زحمت
بود از قرض ومعاملات وبیع وشری وآب وازمردم نیکوکار وصاحب
خیر وعالم وپارسا باشش غم خورد واگر محترق باشد بعدوی او زیان رسد و
بزرگی بدعدوی او را زیان رساند وعدو بیمار گردد یا بمیرد یا محبوس شود
دستور او را بیم سقط شدن باشد ومعیوب شدن یا بظلم گرفتن واز
بیع وشری ستوران زیان بیند واگر راجع بود در بیع وشری وداد وستد
خیر بیابد وکار بر نیاید یا بعیب رو شود یا در دیده بیرون اید وبیندکه
دشمن او از دشمنی باز اید وپشیمان شود وجرت بر وافزود ومعاملهای او
بر نیاید اگر بخشی بدونگرد از طبقات ان بخس اعدا را برو تیز کند وبرد وجانب
فساد رسد دستور او را خوف باشد از دزد وغایب شدن ودزدیده
بیرون امدن ومعیوب کشتن وبیع وشری باوی خیانت کنند ومال او بقرض
فرورود وضمان مالی باکسی کند وزیان بیند وهم محبوس شدن ورسیدن
زحمت اگر سعدی باشد اعدا بعزت پیش ایند واز ملامت گران شرمکن
شود ودشمنی او را کنند واورا ستور قیمتی بدست اید وبیع وشری با فائده باشد
ودر معاملات نیکی یابد واعدا معاونت او کنند وقال وفتنه بدست باز آید
فصل سیوم در احکام مریخ چون بوقت تحویل سال مریخ در طالع اصل
یا تحویل یا برج انتها بود بر مزاج مولود صفرا غلبه کند وتغیر مزاج بدید اید ماحرجت
افتد بر اعضا یا جراحت دمد وورد ودندان خیزد وزحمت در اطراف سرود و
خصومتها شود وحادثها باشد وافت ومنازعت ومولود خشمناک وجنگی شود
وسیزه کار وبدخو گردد ودلیر در کارها ناستوه ودل او سخت شود وبهرکس
ایذا رساند واختلاط با اربابِ سلاح وترکان دارد وبانواع سلاح رغبت
کند واگر در اصل قوی حال بود کار بهتر بود وقوت وشوکت وتسلط زیادت
شود وظفر مکرر وسستی کند با امرا وترکان ومردم لشکری ودلیری کند
در کارها وام ونهی راند وشجاعت وجلدی نماید ودر کارهای درشت اید
وتیزی وتندی وتعصب بجای خود کند وحمایت کننده باشد وبصلاح وسواری

راغب و برصدان و حشمان قدرت یابد و پیش باوش و محتشم و بزرگ باشد
و امیر لشکر و حاکم گردد برقوی و جاه او هر روز بیفزاید و با هوش و شوکت باشد و دلیر
و سخت حمایت و کریم طبع و اگر بدحال بود خیال ناک بود و ترسنده و بد دل و بد
اندیش و بدکار و جاهل و بسیار خورد و در رنج دارد و شتاب کار بود و بی صبر
و بیم جراحت باشد بر اعضا یا سر و ریشها بداغ و شق محتاج گردد و با مردم
بدکار دوستی دارد و ایزار ساینده بود و دلیر در فسق و مجور و بی طاعتی و اگر
محترق باشد خوف امراض زشت باشد و رنجهای مهلک و بیم زیان شدن
عضو یا شکستن و معیوب شدن و سوختن و افتن ناگاه و قصد پاوش
و فرو کرفتن و شبیخون برخ و خوف از درد و قصد عدو و خصم و سفر و رنج راه
از راه دور افتادن و ضرب کرخ و او نیز در بدکاری بود و قصد پیش کرفتن و
خود را در هلاک انداختن و بخون کسان سعی کردن و بیماریهای خونی کشیدن
و اگر راجع بود متحیر و عاجز ماندن در کارها و خوف بر و مستولی شود و زود از
تنفل بتنفل نقل کند و شتاب زدگی نماید و شر و ضرر حیوانات و مردم اندیشد
و ماهی پیوست و صفرای سوخته و خلط دماغ باشد و بنهان پیوسته و مکر بخس
بدو نکرد بدرای و تدبیر کردد و با مردم بدسیرت امیزد و نسبتی بد جهال و رایم
و بیم خون کردن بود و یا تهمت کشیدن و بسیار خصومت کند و خوف از قید و ضرب
و حبس و بی فائده و بی وفا شود و بدکار و خوف بر و غلبه کند و خائن شود و مردم
ازار و بدکوی خلایق و در مرض مهلک افتد و بیم بود که خود را در هلاک اندازد
و اگر سعدی بود محتسب شود یا نایب امیری یا حاکمی یا در میان لشکریان شهرت
یابد و مال و جاه حاصل کند و خود را عادل و با امانت و دیانت نماید و پرخور شود
و زره و صحت یابد و خصومت کند و قدرت و ظفر او را باشد با یاران امرا
و اگر در بیت ثانی بود از ین سه برج مولود را مال از وجه حرام بدست اید
و بحرام نفقه کند و تحصیل مال از کارهای درشت بود و از دلیری و شجاعت
و کار بستن سلاح و غذاهای تر خورد و بیم علتی باشد بر کرخ و انحراف
او و خوف باشد از رسانیدن اهل و اتش بر اعضا یا داروهای تیز بکار داشتن

وهم بر انداختن خون باشد و اگر در اصل مقبول بود دخل مال و معاش قوی
کردد و یاران او سخت کوشش نر باشند و معاش اسانتر بدست اید و
بکرم خرج کند و خوشش خوارنده بود و یاران منصور باشند در کارها و طلب
تحصیل مال و اگر بدحال بود مال از خیانت حاصل اید و عوانی و رفوزه و تهمت
نهادن و قصد و سعی کرخ و یاران او خصومت کننده باشند و بدکار و ازیان
بدوزیان رسد و مال بی اختیار از دست او بیرون رود و جوان مردی تا
دانسته کننده و بی تاوان دادن باشند و مال بخصومت تلف کند و او بد
خواه بود و از حرام بنیدیشد و اگر محترق باشد مال از خدمت پاوش بدست
اید و بر معاش حرام دلیر و خوف بیماری باشد و سوختن خلق و دمبدن
ریشها بر کرخ و درد دندان و بر اوردن خون و درد کلو و سینه و قتل در
نهان و غضب کرخ مال او و بزرکی چیزی بدو امانت دهد و او خیانت کند
دران و مازی کران او مال او خورند و دزدند و اگر راجع بود مال و بیت دهد
وان حاصل نشود یا برضا و بی رضای او تلف مال شود و در بیع و شری زیان
باشد و کارها و معاملهای او بر نیاید یا بد یا بد شواری اندک براید و مالش غایب
شود یا چیزی برانش بسوزد یا دزد ببرد و بیمار شود از ناکوار بودن غذا و
خوردن غذا یا از قی کسی بدو نکرد مالش را دزد ببرد و خوف و مصادره
باشد و غارت و کرفتن بتهمت و غایب شدن و خیانت یاران و مال
فرو فراخ و از عطا روزی دهند و او نیز شفقت بر دیکران و مال و معاش
دهد و طبیعت او انست که مال رساند بسیار و باز تفاوت باید زد
یا مصادره دهد یا بافت و تهمت و اگر در بیت ثالث بود از ین سه
برج مولود خویشتن ستای شود و تکبر کند بر اقربا و خویشان و تندی و تیزی
نماید و در میان وحشت افتد و خویشان با او سبکساری کنند و عدر و حیلت
اندیشند و او را نقل و سفر پیش اید و ازان پرهیز کند و کسی قصد او دارد
و جهت مال سوکند خورد و از مرض خوف باشد و بریج برادران و خواهران
و در کار دین و مذهب سستی کند و اگر در اصل مقبول باشد با اقربا سازکاری

کند وان قوم بروی شفقت برند و در میان محبت باشد و نقل و تحویل
باو اندک باشد و از علم سلاح و سواری چیزی بیاموزد و سوز کند با لشکریان
و ترکان و معاملات او با منفعت باشد و اگر بد حال باشد میان
او و اقربا عداوتها افتد و فصد یکدیگر کنند و خیانت پدید اید و در مال و
جاه و جان عذر و حیلت سازند و از یکدیگر ایمن نباشند و در نقل
و تحویل حرز و زیان باشد و خوف بود که خونی در میان افتد و اگر محترق
بود خویشان او را نکبت رسانند و خویشی بزرگ بیمار گردد و یا
املاک شود و یا بقتل اید یا مفلس و گدا گردد و او سبب خصومتی یا دعوی
پیش پادشاه افتد یا والی یا ارجهت افتاح خونی یا دزدی یا عدزی
یا جهت گواهی دادن و ازان بدو زیان رسد و خویشی بزرگ قصد
او کند در نهان و او را زیان رساند و اگر راجع باشد نقل و تحویل بدان باشد
و در بیع و شری زیان بود و حیرت بر خویشان او غالب گردد و در معاملات
فرومانند و خویشی از وی دور افتد و او کارهای خود و کارهای خویشان را
بتعویق اندازد و اگر بخسی بد و نکرد خویشان او را کسی بر انگیزد بخصومت و در میان
عداوت و خیانت پدید اید و در حق او بد اعتقاد شوند و بدیشان زیان
و ضرر رسد و اندیشها بد کند و در رنج و شدت افتد از بد کاری خود
خاصه که طالع ثور باشد یا اسد و در دین و مذهب بی اعتقاد شوند
و اگر سعدی بود میان او و خویشان او قربا صلح و خوشی باشد و بهمدیگر
راحت رسانند و بیع و شری و نقل و سفر با خیر بود و از خویشان بدو عجایب
رسد و او در طاعت بود و نیکی و با اعتقاد و در مذهب و اگر در بیت
رابع بود از ین سه برج مولود را با والدین خصومت افتد و از ایشان دوری
جوید و املاک را خواهد که عمارت کند و وصل انگیزد و مستغلات ابادان
کند و باشد که سقف کند از خشم یا خوف و بیمار شود از درد سینه یا پشت
یا دمیدن ریشها و جراحت و سوختن و علتهای صفراوی و اگر در اصل
منحول افتاده باشد ضعیف و او کمزه باشد و عمارت حرام کند و مطبخ و مقام

سازد در میان لشکریان و ترکان ساکن شود و اما اگر بد حال بود املاک
او خراب کردد و خان و مان بر افتد و از شهر با مسکن خود بگریزد و خوف
بر وی مستولی شود و حراس در والدین بد بداید و فساد در انتفاعات بود
و عوانان با لشکریان املاک و خان و مان او خراب کنند و هم غارت بود
و سوختن و در او و راه سازد و مردم فرومایه و دون قرار کند با ظالمان
و او در میان لشکریان و مقام موحش ساکن شود و اگر محترق بود حرف
سوختن املاک و خانه او باشد و خشک شدن باغ و بوستان و خرابی
از ظلم و خواستن مزاج با عصب گرم و جایگاهی را خراب کند با امید
گنج زیر او بیرد و یا خویشی بزرگ یا امیر او را بیم بود از عشق در نهان
یا خوفی شود بر املاک او و اگر راجع باشد بیع و شری ملکی کند و بار نر اندازد
و پدر و مادر او از خانه بخشم بیرون رود و رایهای بد زند و از وطن خود
دور افتد یا بهزیمت رود و اگر بخسی بد و نکرد املاک او بظلم و جور خراب
کردد و در او راه کند و او بتهمت یا ظلم یا آفت از متولی و متنا و
املاک خود دور افتد و بیماری پدر و مادر باشد و بر افتاح خان و مان
و اگر سعدی باشد بزرگی املاک او را بحمایت گیرد و عنایت کند با او
و املاک او را انتفاعات فائده گیرد و املاک معمور گردد و ایمنی باشد
و اگر در سفر باشد بوطن خود رسد و پدر و مادر او را کار نیکو کردد و با او
نیکی کنند و اگر در بیت خامس بود از ین سه برج مولود عکس این شود و از اخبار
بد و ار اجیف و بی ادبی فرزندان و طرب و معاشرت و بیخابی ناخوش
یا سقط چنین و عاشقی بر زن بد کار ترک و معشوق با او خلاف کند
و اختلاط جوید با دم لشکری و ترک و فرزندش شود از معشوق یا کنیزک
یا خدمتکار و بیمار شود از درد شکم یا جگر و آنچه از خشکی حادث شود
و از شراب خورد و اگر در اصل قوی حال بوجه باشد از هدیه و عطا
روزی مند بود و نفع گیرد از لشکریان و امرای لشکر و لباسهای ترکانه
پوشد و طرب و عشرت سازد و رسالت کند و از طرب و هوای دل

تمتع بود او را اما اگر نامقبول باشد فرزند در وی عاصی پدید آید خونی و خصومتی
افتد در مجلس شراب و زیان رسد و چیزی او دزد برد و او از عشق رسوا
شود و چیزی شنود که از آن منهزم شود و اگر محرق بود فرزند او را پادشاه
بگیرد یا امیری یا بیمار شود و خوف موت باشد یا قتل او را در خلوت یا
طرب قصد کنند یا از جهت عشق و خواهند که پنهان بدو ایذا رسانند
و از محتسب ملامت رسد و فرزند سقط شود و از همان زیان بیند و اگر
راجع بود مولود برسالت رود و از راه باز گردد و پادران کار تعطیل کند
و بصناعتی دهد که پیش حاصل نیاید و از هدیه و عطا وعده شنود و لباس
او از صنعت خیاط معیوب نشود یا از عشق ضرر کند و اگر نحسی بدو نگرد
فرزندی قصد پدر کند و خصومت کند یا با بدان درآمیزد و حرستی یا
مولود خیانت کند و معشوق او را کسی بحیلتی و عذر با او بد کند و چنین
سقط شود و دزد جامه او برد و اجناس ربد یا دروغ شنود و حرستی او را
گواهی دروغ فرماید و بیم باشد که در بزم طرب از آفت یا خون با خصومت
و اگر سعدی بود خوشتن با او بفرح و طرب درایند و بدو بنکو بهارسانند
و حرستی که برشده باشد مطالع جوید و او از کاری بد توبه کند و فرزندان
را از علم سلاح چیزی بیاموزد و از هدیه و عطا فائده گیرد و باشد که فرزندی
شود یا دولت و اجناز خوش رسد که از آن فرح یابد و اگر در بیت سابع
بود از این سه برج مولود را خوف بود از ستور سباع و بیماری خونی و
ریشها و حرب گنش و خارش و تبها و یرقان و درد سر و ریح متصل
و از جراحت و سوختن و شکستن عضو و اهش باندام برخ و اسهال
دموی و ناسور و بنده باولی و فاشود یا دردی کند یا بگریزد و اگر در اصل
مقبول بود هم باشد فرزند کمتر بود و پشت او قات تن درست باشد
و لی علت از بنده و جواب بنکویی یابد و بنده بنکو بدستش افتد و
بندگان مامور و مطیع او باشند و بصید و شکار رغبت کند و
از ترکان و لشکریان فوتها یابد و هر وقت که مکروهی خالی بنود و اگر نامقبول

باشد ضرر و زیان باشد و با بدکاران و مردم رند و فرومایه مخالطت
کند و کارهای باستور او را پیش رود و خود در معرض ملامت و رنج و هلاک
اندازد و خاصه که طالع دلو باشد و از ارباب سلاح مشقت کند و از جهت
زیان بیند و باشد که بر و کاری خطا رود و اگر محرق بود از آتش یا امیر
ضرر رسد و از کارهای پادشاه زیان بیند و بیمار گردد و از تهای
گرم و حصبه و آبله و سرخ باد خاصه که طالع برج بادی باشد و عطا رد باد خوف باشد
از خدمت پادشاه و قصد اکابر و سوختن عضوی و بد اندیشیدن بنده را اما اگر
راجع بود بنده خود باز گرداند بعیب در وی یا بیماری و بنده یا ستور غایب گردد
یا در راه بمرد و اگر بیمار شود بعلت بیماری دیگر او را کند و بکسی کردن بیمار بود و اگر
بخشن بدو نگرد بنده او بگریزد یا کسی از اتباش برد و بدزدد و قصد مولود کند و مال او
و جراحتی یا علتی بدید اید که ناسور شود و در از کشد یا در شکم بیماری حادث شود و
یا در رود و یا شیر یا جک یا موی او بریزد یا فساد دندان باشد یا عرق یا افتادن
از جایگاهی یا از ستور ضرر رسد یا بنده قصد بد کند و مولود از طبقات آن بخش
ضرر و زیان بیند و اگر سعدی باشد بیع و شری برده بنکو باشد و صحت باشد
و راحت و فراغت و ایمنی و حصول بنده متفق و فرح از طبع آن سعد و طبقات
او فائده باشد از شکار و صحبت لشکریان و ترکی بنده نزکی بدست افتد قیمتی و اگر
در بیت سابع بود از این سه برج مولود را از ضدان و حصمان و زن و شریک
آزار رسد و با او قصد و خصومت و خیانت کند و زن او بیمار گردد و بملامت
رسد و مولود بشهوت حرام دلیری کند و طلب جهت دیگر دارد و جفتش
با او دل بد کند و مکر و حیلت سازد و رای و تدبیر کند مولود خطا بود و در خصومت
ظفر خصم را باشد و اگر در اصل قوی حال بود هم باشد فسادی بنود و اگر کسی
با او بد اندیشد ظاهر نتوان کرد و جفت با او از خوف بنکو باشد و از جنس
ترکان با لشکریان کسی در خانه آرد و آنکس بر و سلیطه گردد و محتشم باشد
و تواند کرد و بوی از جهت و ابناز منفعت رسد و حصمان و ضدان سبب فوت
و شوکت او شوند و اگر بد حال بود مولود عذر و حیلت بسیار اندیشد و بد رای

وبدرای وتدبیر نشود و تهمت نهنده و غماز و بدگوی و باجنت و ابناز در خصومت
و با هر کس گفت و گوی کند و مترسنده و منهزم و خوفناک شود و در خیالات افتد
و وسوسه عمگین باشد و زن و ابناز نا سازگار کردند و از ایشان زحمت رسد
و اگر محترق باشد جفت او قصد بدکند و از و جدایی جوید و با دیگری بدی او سگالد
و بیابرد و پادشاه یا بزرگی و خوف خون بود در میان و فتنه کرنج در نهان و مولود
بکارت یکی زائل کند و ازان بیم فساد و زیان باشد و یکن که زن بحرام زندگانی
کند یا بنکاح فاسد و زن او بیمار کرد از گرمی و خشکی و فرزند سقط کند یا فسادی
در رحم بدید اید یا در شکم و اگر راجع بود زن او بخشی رود و در میان ایشان
ناسازی افتد و حیرت و عجز و باشد که باطلاق خود صلح کند یا با هم جمع اید و اگر بخشی
بدونکرد باکن بدکرد در امیزد و بشهوت بیند رغبت و لواطه و دزد در خانه
او اید و جفت او دل بدکند و بیم خون کرنج بود و ابناز خیانت کند و ضدان و
خصمان را زیان رسد و غذاب و قصد بدکنند و خود را زیان رسد و مولود
بدرای بود اما اگر سعدی بود بدی و فساد مریخ را بشکند و زن و ابناز سازگار
اید و خصمان مصالحه جویند و مولود از اینها نیکی رسد و میل کند بجفت دیگر یا
بشرکت و مولع کرد د بشهوت و جفت و نیک رای شود و اگر در بیت ثامن
بود از این سه برج خوف و نکبت باشد و مکروه از ارباب سلاح و ترکان و مردم
او باش و در هراس و خیالات بداقتد و جهت میراث یا مال زن و ابناز خصومت
کند و مصیبتی دارد و سفر کند و مالش ابخار زیان شود و بروی خوفها افتد و اگر
در اصل قوی حال بود و باشد حال میراث کیرد و ایمن بود از زیان و مضرت
و خود را در کارهای با خوف اندازد و سلامت بیرون اید و از غم و مکروه و در
بود و ایمن از خوفها و بدیها و مردم بدکار و حاسدان و اگر بدحال بود زیان
رسد از لشکریان و ترکان و بادزدان یارندان و خونیان و کسی قصد او کند
یا مال او یا مال زن او و او بیمار کرد از اسهال دموی یا بواسیر یا غم خورنج و
ترس و خصومت بدو لهمت خورده و خیانت و سفر کند با زیان و اگر محترق بود
قصد شیخون او کنند و بیماری بدید اید خون و اسهال خون و بیم جراحت بود

و شکستن عضو و سوختن و قصد پادشاه و اکابر و افت و خطر و کرد بر خون
و خیانت و داشتن مصیبت پدر یا خویش بزرکتر یا بزرکی دیکر اگر راجع
بود در خوف و هراس افتد و متحیر ماند و اندیشهای بد کند و بخود کمان مردن
و کشتن برد و منهزم و عاجز ماند و او را سهل و معالجت زیان کند و اگر بخشی
بدونکرد کار بدتر باشد و بدکاری قصد او کند و مال زن و ابناز او را دزد برد یا
باطل کرد د و او را مصیبتی رسد و بیم موت او باشد بوجه ناستوده یا نکبتی و خوفی
در وی کار کند و از سباع و ستور و جای بلند خوف باشد و از افت و علت
و تهمت بدو و خون امدن از شکم و ریک یا سنک مثانه یا احتباس بول
یا قبض یا قولنج ریاح و جود این دلیل اگر تیر هیلاج باکد خداه یا تیر باد رجه
طالع در حدود بخشان یا شعاع ایشان رسیده باشد باطل کرد د و اگر یکی
از این تیرات براس الغول رسیده باشد یا بتربیع یا مقابله مریخ یا جرم
او قتلش کند و اگر سعدی بود دفع مضرتها کند و کسی بر مولود قدرت نیابد و
ایمنی باشد و صحت و سلامت و افزونی مال زن و ابناز و منفعت از مال
ریخ برهم دیکران یا میراث و اگر در بیت تاسع بود از این سه برج مولود را
ناکاه سفر پیش اید یا از خونی سفر کند و مائل شود بعلم سلاح و با لشکریان
درامیزد یا بحرب رود یا طلب قصاص یا بتعصب دین و مذهب و
سست کرد د در کار طاعت و عبادت و خوابهای اشفته بیند و بار
و بارزکانی کم خیر بود و اگر در اصل قوی حال بود باشد بدی و زیان نبود
و با ترکان و لشکریان همراه کرد د و سفر کند نیکو و در علم سلاح و سواری
کامل باشد و شجاع و دلیر بود و متعصب در دین و مذهب و با خداوند طبل و
علم و نصرت سفر کند و در حرب و قصاص اید و مظفر بود و انتقام خصمان
کند و اگر بدحال بود از جهت دین و مذهب غم خورد و سفر کند بی خیر یا بخیر
رود و سخنان دروغ کوید و در اعتقاد او خلل باشد و از ولادت با خانه
و مان بخشم رود و خوف باشد در راه از دزد و بی آبی و توشه و معیوب
شدن ستور یا غایب شدن یا دزد بردن یا دزد دیدن کرفتن و اگر محترق بود

سفر از سبب پادشاه بود یا شبیخون برند و خوف و بیماری او باشد و
درد برج خواب و غضب کرج پادشاه و فرو ماندن در راه از تشنگی
و گرمی هوا یا حرارت مزاج و بیماری و خوف بر دوف و دواب و خصومت
دین و مذهب و اگر نحسی بدونگرد سفر کند با همراه بد و خاین و راغب شود
بعلمی یا ستوه و صحبت با مردم نی اعتقاد دارد یا خاینان و سخنان بد
گوید و دروغ و اگر سعدی بود سفر کند با خیر و نفع و بیع و شری با فائده بود و
علم و شریعت بیاموزد و طاعت کند و در دین و مذهب با اعتقاد بود
و خوابهای نیکو بیند و بتعبیر راست بروی اید و نیکو مردم گوید و نگاه دارنده
ناموس باشد و متعصب دین و باشد که محتسب شود و حمایت کننده
و اگر در بیت عاشر بود از ین سه برج مولود مادر را ازاری کند و از اکابر
خایف شود و با اربابِ سلاح و ترکان در آمیزد و کارهای لشکر یانه کند
و مصالح ایشان سازد و از عمل یا منصبی معزول گردد و کفت و شنید و
خود را در کارها درشت انداز د و اگر در اصل قوی حال بود باشد بکار پادشاه
مشغول گردد و اختلاط با امرا کند و حاکمان و سرداران لشکر و تند و تیز
و دلیر گردد و قصد قوی کند و باشد که حاکم گردد و خداوندام و نهی شود
و مادر او را حال نیکو بود و او توانگری یابد و صاحب ولایتی شود و از پادشاه
تربیت بیند و اگر بد حال باشد مولود را از اکابر زحمت رسد و چندانکه
جهد کند کارش بالا نگیرد و پیش اکابر کم حرمت باشد و زخم و جراحت و
افتاح از ستور و خلل کرج عضوی جهت انکه او در عاشر است و نکبت
از سببی خصومت پیش پادشاه افتد یا بزرگی و محدوم و مربی یا استاد
او را آفت رسد و در میان ترکان و لشکریان باشد باکراه و اگر محترق
باشد خوف باشد از پادشاه و قصد اکابر و در تشویش افتاح و هراسان
و قصد منصب او کنند و بیمار گردد از حرارت و یبوست و مادر او را رنجی
رسد یا موت یا او مصیبتی پادشاه دارد یا بزرگی و منشوش خاطر
گردد و در هراس و غمگین و اگر راجع باشد ترک عملی کند و کاری که در آن

باشد و قطع کند صحبت و خدمت از بزرگی و از تجارت زیان بیند و
بدرای و تدبیر گردد و فرو ماندن در کارها و عاجز و چاره جوی گردد و مادرش
بخشم از خانه برود و اگر نحسی بدونگرد پیش اکابر بدی او گویند و عمر کنند و تهمت
نهند و قصد کنند و خوف بر و مستولی گردد و از خوف خواهد که خود را باطل کند
و بر مادر او تهمتی افتد یا بیمار شود و مخدوم او را بیم افتی باشد یا علتی یا موذی
یا قتلی و اگر سعدی بود حکم بر ضد افتد و از اکابر عنایت و تربیت یابد و نیکی
او گویند پیش اکابر و پادشاه و امرا و منصب نیکو بدست آرد و جاه
و مال او زیادت گردد و در کارهای پادشاه و اکابر اید یا نیابت کند
و اگر در بیت حادی عشر بود از ین سه برج در مال پادشاه تصرف کند
و کارهای اکابر سازد و عوانی پیش گیرد و خوستان با او تندی تیزی کنند
و درشت خوی و بد اعتقاد شوند و از وی شکایت کنند و در میان منازعت
بد آید و بحیلت و مکر زندگانی کند با همه کس و دوستی سازد با ترکان با
لشکریان و در هوای دل افتد و انکس را رنجی رسد یا جراحتی و امیدهای
او بد شواری براید و اگر در اصل مقبول بود باشد شادمان شود از دوستی
تازگی یا امیری و از انکس امیدها پیش براید و از مال اکابر فائده گیرد و مال
پادشاه یا بزرگی جمع از دو ایمن و با فرح باشد و افزونی خیر بود و صحبت
مقربان پادشاه میسر شود و خوستان بر و حکم رانند و از هوای دل
بکام خود رسد و اگر بد حال بود پیشتر وقت نا امید بود از خوستان
از رنج کرد و با او خیانت کنند و از ین شکایت کنند و تهمتی
بر و نهند تا بحبسی یا ستوه اختفا کند و بد کاری کند و زندگانی ناخوش
با مردم و خوستان و بزرگی از و مال ستاند و اگر محترق بود مولود قصد
فساد دوستی کند در نهان و خیانت اندیشد و کار او بپیش بزرگ
افتد یا در میان خونی رود یا تهمت خونی و خصومت بزرگ شود زبان و
ضرر یابند و دوست او بیمار گردد یا بزرگی در وی قصد تصرف کند و اگر راجع
بود خوستان از و منقطع شوند نا سازگاری کنند و با او بد اندیشی کنند

واز فضل او بی وفا کردند واو زیان وزحمت ایشان خواهد واگر مالی دارد
باشد باز خواهد واگر بخسی بدو نگرد بدنام کرده بخیانتی یا تهمتی ونام او بیدی
بیرون برند وکسی قصد او کند جهت عشقی وبرو متوکل افتد وشخصی ظالم او را
بخانه وستان او را بدراه کند وخصومت پدید اید وعداوت وبداو کوشند
ودوستان او بوی شوند وزیشان نهاد رمیان افتد واگر سعدی بود امیدهای او
براید وایمن بود از مکر وخیانت ودوستان در امن افتد وفراغت باشد
وبامید ارسد باستر وجهی وکسی او را بادوستی بصلح تحریص کند واگر
در بیت ثانی عشر بود مولود را اعدا شوند وقصدهای بد اندیشند وبیم آفت
ونکبت باشد از قبل اعدا ممکن گردد وچهارپایان بدست ارد وسباع
اموخته یا حیوان شکاری ودر معاملات وقرض وداد وستد اید خسران
کم باشد واز مردم او باش ورند وترک وخیانت کننده ازاریکرد وبا
او بدی کنند وباعدا او نیز زیان رسد وستوران او غایب شود واگر در اصل
مقبول بود باشد ستوران بکشش بدست ایند واز بیع وشری خواب
فائده کبرد ومعاملات وداد وستد نیکو باشد واعدای او با قوت باشند
ومحترم واز ایشان ضرر نرسد وباشد که بسبب سعادت او شوند
ومال او همه در قرض ومعاملت باشد واز سبب خواب مال بدست
ارد واگر بدحال بود از ستور ضرر رسد وزیان او کاهل ورمان باشند
واعدا انگیزد وان قوم بر وغلبه کنند واو خایف بود وحاسد بر وتهمت نهند
واو نیز بدکاری کند وخصومت ودر انتقام یکدیگر باشد وبیع وشری
ستور باشد اما اگر محترق بود پادشاه واکابر قصد چهارپایان او کنند
وبزور بستانند واو در نهان بیع وخواب کند وستور خود را پنهان دارد
وبگریزاند ودشمن او درماند یعنی یا بدست فتنه یا بیمار گردد یا پیر یا پادشاه
قصد دشمن او کند واورا از سباع یا ستور ضرر رسد واگر راجع باشد
ستور از غایب شود ودر بیع وشری ضرر باشد وستور بعیب زرد
گردد یا غایبانه بیرون اید یا کاهل افتد ومال او بغرض فرورود واعدا منجر

وعاجز کردند واز دشمنی ندامت برند واو ضمان کسی کند وتاوان وزیان دهد
واگر بخسی بدو ناظر بود در قصد جواب او کند واگر ستور حرد باعیب بیرون
اید یا پیر بود یا کاهل یا در دیده وستور سقط شود وغایب گردد وکسی اعدا
را بر مولود تیز کند واز ستور وبخیر باشد وباعدا نکبت رسد وبیم حبس
وقید وزیان وضرر باشد واگر سعدی بود بیع وشری ستور قیمتی کند ودر
معاملات خیر ونفع بود واعدا صلح طلبند وعلامت کسی از عداوت باز مانند
ونفاق پیش اید وجواب نیکو بدستش افتد وحیوانات نیکو باشد ونتایج فائده
دهد واز کسان منافق ببرد وبداندرون مکروه رسد واز مردم خسیس
قیمت غم خورد **فصل چهارم در احکام افتاب** چون بوقت تحویل سال
افتاب در طالع اصل یا تحویل یا برج انتها باشد مولود بر جماعتی حاکم گردد
وسرور قومی شود ودولت وجاه ومنزلت ومال او زیادت کردد وبا مردم
محترم وملوک وسلاطین درامیزد وتوانگر گردد وعمل کند که بپادشاه تعلق دارد
واکابر ومردم ثنای او گویند وکار پدران او قوی گردد واگر در اصل قوی حال
بوده باشد کار قوی تر بود وسعادت از پادشاه افزونتر وهر عملی که کند
پسندیده پادشاه بود واکابر ونام او بنیکی بیرون اید ومعروف ومشهور گردد و
باشد که ملک ولایتی گردد وحکم او روان بود ودر علم عدل وسیاست
نیکو داند واز علم الهی اگاه باشد وعالی همت باشد وباعجب وکبر حشمت و
کم التفات وصاحب رای وتدبیر وتوانگر وپرورنده کارهای اخرت واگر
نامقبول باشد انچه گفته شد اندک باشد وان نیز بازحمت وجهد وبعد از
غم وریاضت وکم خیر وکم نفع باشد وبرفروترین قومی حاکم گردد وکارهای
چندان بزرگانه نبود وجاهل بود در امور اخرت وتوانگری از وی برزدی
بود واگر بخسی بدو نگرد زیان رساند از طبیعت ان بخس در جاه ومال وحرمت
ومنصب وبیمار گردد وغمز وتهمت کند پیش پادشاه واکابر ومال او بفساد
رود ودر چشم اید ونقصان بصر باشد ودر دل وخفقان وبظلم یا بکاری
ناستوده مشهور شود ودشمنان انگیزد وتحمل کند وکبر نماید وازان سبب فساد

بیند اما اگر سعدی بود مال وجاه ودولت اوزیادت کرده ومنصب عالی تر و
توانگر شود وقوی تر ورای وتدبیر او صواب باشد وکامرانی برافزون کرده ودر علم
الهی وکارهای اخرت رغبت پیش کند وعادل بود وکریم وبخشاینده وخیر ونیکی رساند
بخلاف ولئامت وراستی کند وامین کند باشد از علت وآفت وهوستان او
محتشم وخدای ترس باشند ونیکوکار واز طبقات ان واگر دربیت ثانی بود
ازین سه برج حریص بود بجمع مال ومعاش وخویش خواره باشد واورا در کسب
مال یاری ده واکابر معاونت کنند وتوانگر ومستظهر گردد وعطاها گیرد از پادشاه
واکابر وبکرم خود را مشهور کند وکرم او از اعتدال بیرون نبود وبنده وحساب
نیکو حاصل آرد وپدر ومادر در مال او تصرف کنند وکسادی باشد که بمال او کار کنند
وتنعم او نبود وپدر ومادر در نفع ان بدورسند وبیع وشری مبارک باشد ومال
بصناعت وعطاهای اکابر خرج کند واگر در اصل قوی حال بود کار نیکوتر باشد و
حصول پیشه وتوانگری به افزون نزد از مال پادشاه واکابر نصیب گیرد و
معاملت وداد وستد وبیع وشری جواهر وهر صناعت وانچه نفایس باشد
وقیمتی از اجناس با منفعت باشد وزخایر نهد ومال نفیضه کند وبکارهای
اخرت وخوشی خورجه واگر بدحال باشد اغلب احکام برضد افتد وتوانگری
وراحت ومال اندک باشد وان نیز بجهد وکوشش بدست آرد وستم و
وصلابت وسیاست واز کارها پادشاه واکابر وبیع وشری وسور و
برجه واگر نحسی بدو نگرد خیر ونفع کمتر باشد ومال بزحمت حاصل آرد وکسان
مال او مدهوش کنند واکابر از او بستانند وپدر مال او را تلف کند وبیم مرگ
بر دن باشد وغایب گرجه ودر افتاجه بقرض وضمان وتاوان چیزی داجه
یا بتهمتی خرج گرجه واو عذابهای بدخود وزیان کار وبیمار گردد واگر درد گلو
وحلقوم ودل ومعده وبیع وشری چیزها حبس کند وبخل نماید واگر سعدی بود
مال انسان بدست اید وبیع وشری مبارک باشد وبانفع وکارهای ملوک
وسلاطین سازد ومال بنیکو جمع آرد باز برایشان خرج کند ومهمانیها
سازد وکسب او از کار سلطان باشد واکابر یاد ار الضرب وصرافی وجواهر
سنا سر واز اکابر فائده گیرد وبخیرات وکارها اخروی خرج کند وبا اوستادان
منفعت رساند واگر دربیت ثالث بود از ین سه برج مولود صاحب رای
بود وسخن او مقبول باشد پیش اقربا وحاکم بود بر برادران وخواهران
وخویش وقبیله واکابر او را دوست گیرند ورغبت کنند بعلوم دین وکارها
اخرت ونقل وحرکت بسیار کند وقوم وخویشان او را کار قوی گردد و
در بیع وشری با نفع باشد واز کار بکار دیگر اید وصحبت با اکابر دارد وسفر
دوست بود واگر در اصل معقول بود کار قوی تر گردد وخویشان بدو فخر کنند وکارها
وقوی همت بود وعالی رای وبلند همت وباحرمت وحشمت ونیکو پیوندد و
حاجات او زود روا گردد وعزیز نفس ونیکو خلق باشد واقربا مطیع وکار
پدر وبرادران مهین قوی گردد واگر بد حال بود خویشان بدو نگیرند ودر
میان منازعت پدید اید ودر کار دین وطاعت کاهل بود وسست
یقین ونقل وتحویل او کم خیر باشد وبیع وشری نی نفع والتفات کنند خویشان
بدو واگر نحسی بدو نگرد مولود را خصومتها افتد وخویشان او خلاف کنند و
کارهای او بزیان وخوف وبیماری بود در دست وبازو واز کار بکار
نقل کند ونقل وتحویل او با ریخ بود وکسی از ان اقربا قصد او کند وبدو زیان
رساند وبخویش او نکبت رسد یا علتی بدید اید یا پدر او را بیوت رسد
وشخصی از طبقات ان کس در میان او وپدر وخویشان خصومت اندازد
فتنه وقصد بهمدیگر کنند وعداوت در میان افتد واگر سعدی بود مولود را با
اهل خیر وصاحب دولت افتد وبطاعت وامور اخرت مشغول گردد
وتدبیرهای او صواب بود وباکسی از نزدیکان دوستی کند وبا خویش صحبت
دارد واقربا او را بنیکی رغبت دهند ونقل وتحویل وبخارت مبارک
باشد وصحت وسلامت خویشان وپدر بود وتن درستی او وراستی
در کارها ومعاملها وسفرهای پسندیده کند وخواهیهای راست بیند واگر
دربیت رابع بود از ین سه برج مولود قرب پادشاه واکابر یابد ومیل
کند بتجارت وجاهها سازد وکار پدران او قوی شود واو برایشان

حاکم وقول روا شود و در کارها نظر بعاقبت دارد و از زراعت منفعت
کیرد و املاک و اسباب او زیادت کردد و ارتفاعات نیکو باشد و توانکر
کردد و باشد که در سر ارث و جای کیرد و مقام سازد و اکر در اصل قوی
بود هم باشد سعادت و نیکی برمزید باشد و انچه خیر و منفعت باشد بر
افزونی شود و صحبت پادشاه و اکابر طلبند و از اهل خیر و توانکران کردد
و کار پدر او عالی شود و مولد و منشا و خان و مان او اباد ان و خوش
کردد و اکر بد حال باشد املاک اخر خراب کردد و باغ و بستان او
خشک شود و پدر و مادر و خویشان او را چیزی نباشد و از او ازرم شوند
و او با ایشان سازد و مقام و مسکن خود را از صحت دهد و اکر بخسی بود
نکردد میان او و الدین منازعت افتد بسبب بدکویان و کسان بدکار و جاهل
و املاک او را خراب کنند بظلم و او طلب کنج دارد در ملک خود و بدان
سبب خرابی بدید اید و اباداتی از صحت ندهد و بیم عضب کر خیز ملک او بود
یا بسبب خراج ملک از صحت برود یا ارتفاعات بزیان اید و در زد و راه
سازد در خانه و ملک او و از وطن خود بجنشم خوف دور افتد و کارهای عالی
کند و بیم عضب پادشاه و بند و حبس باشد و اکر سعدی بود کار پدر و مادر
او نیکو کردد و در میان سازکاری باشد و عمارت املاک و اسباب او
مزروع و معمور باشد و از ارتفاعات فائده نیکو کیرد و مال یابد یا دفینه
بر وارد و پادشاه یا بزرکی در ملک اید و او از انکس خیر و سعادت یابد
و توانکر شود و عمارت عالی نهد و باغ و بستان سازد و درخنان نشاند
جایکاهی را تذهیب کند و باشد که از ملک خود چیزی بفروشد یا چنین
کند جهت حمایت و عنایت پادشاه و ان نیز بود که کسی ملکی بدو بخشد
یا او بر هن کیرد و عاقبت اندیش باشد و در کارها نظر با حزم دارد
و اکر در بیت خامس بود از ین سه برج مولود را اکابر عزیز دارند بشغل
پادشاه یا بزرکی در اید و کارهای نیکو سازد و بعبادت خانها رود و فرزند
شود و از هدیه و عطا منفعت کیرد و از اکابر تشریف پوشد و در صحبت

وخلوتها با پادشاه و ملوک نشیند و کار او لاد قوی شود و با طرب و عشرت
بود و از هوای دل بمراد رسد و اکر در اصل قوی افتد هم باشد کثرت اولاد
بود و یک فرزند عظیم مقبل باشد مهتر و سرور قوم کردد و دولت او از
قبل فرزند زیادت کردد و را بها صواب زند و با فرح و تازه روی بود
و همنشین اکابر و محتشمان کردد و توسط کارهای پادشاه کند و اکابر و
کسی با حرمت و معروف را بد و سختی کیرد و انکس بدو نکبر کند و از هدیه
و عطا و تشریف اکابر و لباسهای قیمتی روزی مند بود و با اکابر در
طرب و تماشا باشد و از اکابر در طرب و از ایشان حرم باشد
و اکر بخسی بد و نکرد مکروه رسد از هوای دل و فرزند او بیمار کردد و از هدیه
و عطا محروم شود و شخصی میان او و فرزند بدکویی کند و فرزند در وی عاصی
کردد و در مجلس شراب افتد خصومت و ان زیان شود از چیز بد یا دروغ
غمکین کردد و کسی او را بر راه بوا ندارد و از هوای دل مکروه بیند و فرزند
او با نا جنسان صحبت دارد و تمام او بد کرده و اکر سعدی بود رسالت کند
و اکابر او را ثنا کویند و مقبول باشد و عالی رای و تشریف پادشاه یا اکابر
پوشد و دلشاد و تازه روی و حرم بود و فرزندش نشود یا کار فرزند
سازد و تربیت او کند و حاجتهای او برابد و از هوای دل بمراد رسد
و با اکابر در عشرت کذارد و با خبار خوش حرم شود و نیز کارهای حرث
پیش رود و فرزند او بمرتبهای عالی رسد و اکر در بیت سادس بود
ازین سه برج مولود متواضع بود و شکسته باشد و خود را زیر حمت
دارد و کم تدبیر باشد و کاهل در کارهای اخرت و بی همت باشد
و خوار و بی قدر و بیمارناک و خوف باشد از خفقان و بر قان و در چشم
و مکروه رسد از بنده و خدمت کار و مردم سفله و بنده بروی نکبر کند و
حاکم کردد و مصالح او سازد و ستور و برهم او زیادت کردد و اکر در اصل
مقبول باشد کار بهتر بود و بنده کان او محتشم باشند و از بندکان توانکر
کردد و صحت و سلامتی غالب باشد و اکر بد حال باشد در خدمت

مردم فرومایه یا دون یا بنده افتد و از ناکسان و بندگان غم خورد و بیمار نگ
بود و بی قدر و در مرتبه او نی و اگر نحسی بد و نگرد شخصی بنده او را فریب دهد
و بدی رساند و درف داندازد و در خیانت کند و باشد که بنده بمیرد
یا بگریزد یا کسی او را بازی دهد و بیع و شری بنده و ستور بد بود و باعیب
افتد و بیماری بنده و ستور باشد و او رنجور گردد و از مزاج ان نحس و
رنج دل و دماغ باشد و خوف از سباع و ستور و غم خورد از بدکاری
یا از پدر و هم در دچشم و فساد بصیرت باشد و اگر سعدی باشد بنده نیک
بدست افتد و گر بخته حاصل اید و بزرگی او را بنده یا ستور بخشد و بیع و تجری
بنده و ستور نیکو باشد و بندگان در حق او مشفق باشند و نیکی خواهند و
توانگری او طلبد و اکثر در صحت و سلامت باشند و اگر بیمار گردد زود شفا
یابد و بنده بدست اید از نسل بزرگان با قیمتی و اگر در بیت سابع بود از ین
سه برج مولود جفتی کند از نجم اکابر و مال حاصل اید و دوستی زیادت
گردد یا جفت و انکس توانگر گردد و با کبر و عالی همت و نیکورای و شرکت
کند با کسی توانگر و کاردان و سزش نیکو بود و ضدان و خصمان قوت
کنند و خصومت افتد و پیش اکابر رفته شود و مولود برای و تدبیر نیکو بود
و اگر در اصل مقبول باشد کار قوی تر گردد و توانگری بود و سعادت از جفت
و انبازی کند یا پادشاه یا بزرگی و کار او ازان قوی گردد و شیمه خیر و سعادت
بود و مال و حرمت حاصل اید و مشهور شود بکفایت و نیکورای و کارگذاری
و اگر بد حال بود جفت او سلیطه گردد و ناز بسیار کند و ازان جهت خصومت
افتد و چنین بزبان برد و اگر نحسی بد و نگرد و مولود را جفت غم خورد و انکس
یا او سازکاری کند و در میان خصومت افتد و با اگر کس بد او کوید و در
خانه خیانت کند یا بخشم رود و از درد خوف باشد و بخصمان و ضدان آفت
رسد یا بیمار گردد و مولود بدرای شود و بدخواه و سفر بد باشد و بیم علتی
باشد جفت او را با ضد او خصم را و اگر سعدی بود مولود را یا گر بخته یا دزدیده
یا غایب شده حاصل اید و از مال و جفت و انباز فائده کبرد و نیکورای

بود و با مذبیر و سفر مبارک باشد و زن او با او نیک بود و سعادت او طلبد
و ضدان و خصمان صلح جویند و با قوت بود و از طبیعت ان سعد جفت او
بد و سعادت رساند و سعادت یابد و او از مال پادشاه و اکابر توانگر گردد و
اگر در ثامن بود از ین سه برج مولود خایف گردد از پادشاه و اکابر و در هراس
افتد و بدگمان شود و عاجز و خیال بد برنده و علتی یا دردی در وی پدید اید و
خوف باشد از جایگاه باشد و غم سفر کند و از خوف برود و از پدر دور افتد
و اگر در اصل قوی حال بود هم باشد اکثر در امن باشد و فراغت و مال نیک یابد
اید و زن او توانگر شود و او نیاز او منفعت گیرد از کار خود و مال حاصل کند و بمولود
میراث رسد و از همه وجوه نیک باشد و ایمنی و اگر بد حال باشد ضرر رساند از
پادشاه و اکابر و او ناخوش زندگانی کند و پیوسته در خوف و ترس و مختفی و از
پدر تربیت نیابد و نامقبول بود پیش مردم و جاهل در کار احرت و مجهول نام
و اگر نحسی بد و نگرد خوف موت بود و علت و افت از طبیعت ان نحس یا مصیبتی
دارد و غمی خورد از نکبت بزرگی یا موت او و در دعوی مال افتد یا میراث یا حادثه
و اکابر بد و التفات نکنند و او بدل کرد و ناایمن و در خیالات فاسد
باشد و مال زن و انباز او را دزد برد یا مذهوب گردد و شخصی قصد او
کند از طبقات ان نحس و در بضاعت و امانت او خیانت کنند و اگر
سعدی باشد ایمنی و فراغت بود و جفت و شریک توانگر شوند و مال کبرد
از اکابر و پادشاه و از مردم بزرگ میراث یابد یا چیزی بنام او کنند
بعد از موت او کم علت بود و بی افت و نیکی یابد از طبقات ان سعد
و از مکروهی خالی نبود و از قبل اکابر که خاصیت این خانه است و
اگر در بیت تاسع بود از ین سه برج خرمی و فرحی رسد از پادشاه و اکابر
و اعیان دولت و عظما و علما و با اهل خیر صحبت دارد و سفر پیش
گیرد و با خیر و منفعت و مبارک و در صحبت پادشاه سفر کند یا بزرگی
او را سفر فرماید و در سفر توانگر گردد و علمی بیاموزد و باشد که پیش پادشاهی
رود با صلاح کارهای دین و عقبی و رغبت علم الهی کند و عدل و دیانت

وامورا خرت وکلام واگر در اصل قوی حال بود باشد کار قوی تر باشد وسعادت
افزون وفرح ونیکی از پادشاه واکابر بسیار تر از انچه گفته شد در حد کمال باشد
واز مال وجاه تمتع گیرد وکارش هر روز برتر میباشد وبالهام رحمانی پیوندد و
خوابهای درست وراست بیند واگر بد حال بود علمش کمتر بود وچیز از سفر واکابر اورا
سفر فرماید ودوران توجه وخیانت کند وسست بود در دین ومذهب وسفر او رنج
بود ورحمت جایها بدو بدر نیز بگریزد واگر بخشی بدونکرد ضعیف بود در کار دین
ومذهب وجدل کند با استاد وپدر واکابر وکاهل باشد در تحصیل علوم وسفرها
بی نفع باشد وبزرگی اورا سفر برد ازان کس ناخشنود باشد وخود را دانا وبزرگ
نماید وکم التفات کند بمردم زیرک وعالم ودر سفر باکسان خاین همراه کرود وستور
اورا زیان یا معیوب کرود واگر سعدی باشد وی عالم ومعلم بود دوست دار باشد در
کار شریعت ودین ومذهب وبسعادتها اخرت والهام الهی واصل شود وامانت کند
وبادیانت باشد وبسیار طالع ود استنده علم وکلام ومعرفت وعلوم الهی وبتر نظر
ورسنده بحقیقت معانی وسفر او مبارک بود وپادشاه بدو راغب شود وکاربر معتقد ودر
سفرسالار قافله باشد وامام مدرس باشد وباک ومعلم پادشاه وباصاحب رای
او واگر در بیت عاشر بود ازین سه برج مولود قرب پادشاه یابد ونزدیکان او وبکار
سلطنت مشغول گردد وجاه ومال ومنزلت اوزیادت کردد ومعروف ومشهور باشد
ونام او بدولت وکیاست بیرون اید واحوال مادرش خوب کردد وبروی مردم ثنا
گویند ومنصب نیک باشد وکارهای قوی کند واگر در اصل قوی حال باشد کار قوی تر باشد
وسعادت پیشتر وشغل ومنصب عالی تر وعنایت از پادشاه واکابر غالب تر وتوانگری
وشهرت افزون تر وجاه وعزت رفیع تر وصاحب ولایت کردد وملک وحاکم وحکم
اورا روان باشد وخلق طالب شوند وکارش هر روز عالی تر بود خاصه که طالع بسنبله
باشد یا سرطان یا اسد واگر بد حال بود مهتر قومی کرود از مردم دون چون صباغ
وران یا وکیل یا معمار یا حاکم ده مرد یا حاجب باب یا رهدار وامثال این و
اگر بخشی بدونکرد از کار پادشاه در رحمت باشد ودر خوف وشغل وعمل دشوار
کند وفاد وجاه ورفعت باشد واورا پیش پادشاه واکابر بد گویند وکسی اورا قصد

بدکند ونام اورا بدکرداند وان شخص از طبقات اهل بخس باشد واورا بیدکاری وخیانت
مشهور کند وبروی تهمت نهند واگر او خیانت کند رود اشکار شود ومادر او را خونی
رسد واگر سعدی بود دولت وعزت او بالا کرد بسبب تربیت بزرگی یا کسی نیکو
پیوندد وشغل نیکو پیش گیرد واز ان بدو منفعت رسد وکارهای قوی بدست او
بگذرد وبامور اخرت مشغول کردد وکارهای بسته او بگشاید ومال حاصل اید و
معرفت وشهرت ومنزلت زیادت کردد وخلایق اورا بستایند واو در کارهای
خود عاقل بود ودر ولایت داشتن کامل وحکم او نافذ وت بع وقوت وشوکت عظیم
ومیان موافقت والدین واگر در بیت حادی عشر بود از مال پادشاه واکابر مولود
فائده یابد وثبات کند وتصرف در مال شاه وخوستان اورا کار نیکو شود
وبر دشمن کند وکار او نیکو باشد وامیدها بیش رود براید واز هوای دل بر آید
وخوستان او اکابر باشند ومردم معروف واگر در اصل مقبول باشد حرمت و
سعادت پیشتر بود وراحت وتوانگری وبرامدن امید رود تر ونیک بخت
باشد وکشایش کارها از قبل پادشاه ومقربان او واعیان دولت ومعارف
ملک وفائده وراحت باشد از قبل خوستان وصحبت او با نزدیکان پادشاه
واصلی زادگان واز خوستی بمراد رسد واگر نامقبول بود باشد از خوستان
وفا نیابد وغمگین کردد وبدو کم التفات کنند وخوار نکرند واکابر او را از خود
دور دارند ومنصب او عالی نبود واگر بخشی بدونکرد از خوستان غم خورد وقومی
بروتهمت نهند وبا خوستان بد کند ودر میان منازعت بدید اید وخوستان
با مردم سفله دارد ودر حق او عذر اندیشند وبدنامش کنند واز چشم اکابر بیفتد
ودوست او بیمار کردد یا فسادی یا تهمتی بدو افتد واگر سعدی بود مولود عاشق شود
واز عشق در فرح افتد وخوستان او صادق باشند ونواب وحجاب شاه او را
بدوستی گیرند ودرهای بخت وسعادت وامن وراحت بروی باز کنند و به
بسیار امید ها برسد وخوستانش را کار خوب باشد واو از مال شاه واکابر
منفعت گیرد وخوستی بدید اید او را از انکس دولت وسعادت عظیم باید از مال
وجاه او نیک رای وکریم طبع ودستگیر باشد وحاجات روا براید واگر در بیت

ثانی عشر بود ازین سه برج مولود را کسان بزرگ دشمن دارند و قوی حال و
توانگر و فا و طلب دارند پیش شاه و اکابر بداو کوشند و نقصان در کار
او اندازند و او در معاملات شاه و داد و ستد او ماند و ضعیف رای و کم تدبیر گردد و
فرومانده در کار اعدا و اگر در اصل قوی حال باشد از اعدا ضرر و زیان کم رسد و اگرچه
قوی صحت باشند و محتشم و جواب نیکو بدست اید و او از نتایج جواب فائده
نیکو یابد و باشد که دواب پادشاه حکم او باشد و تعهد انها کند و فائده کبر و از معاملت
و داد و ستد و قرض و بیع و شری جواب و اعدا با او مواجهه کنند و ازیشان زیان
و ضرر نبود و اگر نامقبول بود اعدا قصد بد کنند و در و بحقارت نگرند و عمر کنند و از دواب
و نتایج ان زیان رسد و خیری نبود و توقع نه و باشد و بیوسته در زحمت ان
بود و ضرر و زیان بیند و در قرض و معاملات بی نفع ماند و اگر بخشی بد و نگرد
اعدا را کار بد کرده و در ذلت و دشمن کامی افتد و افت و علت در ایشان
بدید آید و بهلاک رسند و قصد مولود دارند و تهمت و خیانت کار او بفساد
در ارند و در دستور او بر دیا غایب شود و در بیع و شری جواب زیان بیند
و او نیز بدی کند و خیانت و بیم حبس باشد و در بلای قرض ماندن و عجز نمودن
و در توکیل افتاح از دواب و سباع و بخیر زیان رسد و اگر سعدی نگرد
از جواب فائده گیرد و روزه و زاد او بسیار بود و جواب نیکو حاصل اید و بیع و
شری و معاملات با نفع کند و اعدا با او نفاق در زند و دشمن را پوشیده دارند
و رضای او خواهند و کار اعدا نیکو کرده و نیکی با بند و از ایشان زیان و فساد
رسد فصل پنجم در احکام زهره چون بوقت تحویل سال زهره در طالع
اصل یا تحویل یا برج انتها افتد مولود خوش طبع و خرم شود و با طرب و زینت
و لهو و با اهل طرب و خوانین و خادمان اختلاط کند و خوشی سازد و قوت
شهوانی بر و غالب کرده و خوش عیش و تازه روی بود و زندگانی در معاشرت
کند و مائل بود بلباسهای نازک و مخرمات و انواع عطرها و پیرایه و مردم
او را دوست دارند و رغبت کنند بعلم موسیقی و اگر در اصل قوی حال باشد
کار قوی تر باشد و سعادت افزون تر و توانگر گردد و شهرت یابد نیکی

و خوش خلقی و برادرها و لذتها رسد و از خواتین و اهل طرب و لطیف طعام
خوش باشد و اختلاط باین قوم دارد و طلب مناکحت کند و غلام و کنیزک
خوب حاصل کند و رحیم دل و با شفقت بود و کریم طبع و خوش خواره و بازی
دوست و جفت او با او در مواهبت باشد و در کار دین و مذهب با اعتقاد
بود و در زینت دوست دارد و نیکو حرکات بود و نیکو سیرت و خوب صورت
باشد و اگر بد حال بود صحبت با مخنثان دارد و زنان و فسق و مجون کند و هزل
و بازی دوست دارد و مسخرگی کند و شهوت بلید راند و با همه نوع او را روا
بود دوست اعتقاد بود و شراب خواره و خوار پیش مردمان و اهل طرب
و لباسهای بد پوشد و پاکیزه نبود و اگر محرق بود بیمار گردد و زحمت کشد
و بدی بیند از زنان و خاتونان و خادمان و مطربان و از جهت زن
بزرگی قصد او کند و بدو زیان رساند و در نهان بد و بدی رساند و فساد
بود و اگر احتراق در رجعت باشد کار بدتر بود خوف جانی باشد و جفت
او را نکبت رسد و بیماری بدید آید و حیرت ارد در کارهای خود اما اگر راجع
بود بدرای و بد تدبیر کرده و عجز ارد و در زحمت معشوق نی وفا افتد و زندگانی
خوش نتواند کردن و بر خود خشم کننده بود و در رنج ماند از شهوت و لذت
و لباس خود برهن کند جهت لذت و طرب و زبان در ملامت افتد و خصومت
افتد و خوار گردد و در فسق و مجون ماند و بی عار شود و بدنام و هزل گوید و بدکاری
روا دارد و پرسنده شکم بود و با علت پوشیده و اگر سعدی بود نیکو بنهاد بود
و همه احوال بر خلاف ان بود و پاک و ملبس باشد و با غیرت و حاجات
برارنده و گستیگر و توانگر و با حرمت و از جفت و برج حرم و با مادر و خواهر نیکو بود
رساند و با فراغت زندگانی کند و نیکوری و مبارک تدبیر و با طاعت و
تازه روی و با عشرت و کریم طبع و نیکو اخلاق و نیکو خواه مردم و مشفق و معتقد
دین و مذهب و بقدم فرزندت دکرده و اگر در بیت ثانی بود ازین سه برج
مولود را مالی بسیار بدست اید و باز خرج کرده و کریم طبع بود و خوش خواره
و راغب بغذاهای شیرین و لذیذ و با اشتها بود و مال او بیشتر بخوردن و

مهمانی وعشرت بخرج رود وتحصیل مال او بوجه حلال باشد ومعاش بروی
فراخ باشد ومادر او در مال او تصرف کند واو در بیع وشری برهم باشد و
لباسها وانواع عطرها وبیرایها وجواهرابی وانواع اطعمه وتواکل کرده واگر در اصل
مقبول افتاده باشد خیر ونفع بیشتر باشد وسعادت از وجه مال ومعاش
وباری گران غالبتر ودرهای کسب ومال حصول مال بروی گشاده گردد واز
بیع وشری خوردنیها وشیرینها وجواهرانی منفعت عظیم کیرد وهر روز دخل
او زیادت باشد وخواتین وخدم در معاونت او کوشند ومال از بنده
ومستور حاصل کند ودر ضیافت وتماشا وطرب وانعام واکرام وصدقات
مال او خرج شود واگر بد حال بود خیر ونفع کمتر باشد ومال او بسیار بیرون
رود ونفقه کند بر زنان ومطربان وبهوای دل وکارهای ناستوده ودر
فسق ومجور ومهمانیهای شراب وبیماریها وکسب دخل چندان نباشد
وزیان از وبغیبه وفسق مال کیرند وبتهمت نیز زیان افتد واگر محترق بود
بتهمت عشق مال او بیرون رود وبهوای دل وبادشاه وحاکم از وبستانند
درنهان واز درزد خوف بود ومعشوق از وبستانند یا بمهر وکابین از وبزند
واورا در کلوابد وبیماری افتد در آلات شهوت واگر احتراق در رجعت
باشد معده او فاسد کردد وبیماری شود وصفرا وبلغم زحمت دهد واگر زن
باشد کودک از شکمش برود ومال رفته یا غایب شده بدست اید واگر
راجع بود مالش بقرض برود ودرهای کار وکسب بسته شود واو متحیر وعاجز
ماند وبازی کران ازوی دور شوند ومال در زد برود ودر بیع وشری زیان
کند وباهر کس که نیکویی کند منت ندارد وجزایی رساند ومال غایب شود
یا بافتی برود واگر بخشی بدونکرد مالش مصادره بیرون رود در زد بروی افتد
وبتهمت خرج شود یا بخصومت یا بزبان وزن با او خیانت کند ومالش
تلف کردد وکسب وکار بنباشد وبیمار کردد از طبیعت ان بخش و
بتعهد مالش بیرون رود وبدعوی وخصومت خرج کردد واگر سعدی نکرد
مالش زیادت شود بسبب بزرکی یا عطا کیرد وکسی مال بدو بودیعت

دهد وکسب ودخل نیکو باشد ومال او در حفظ ماند وذخیره نهد وکرم او بجای
خود باشد وخرج او بکارهای نیکو باشد وخوردنیهای لذیذ پاکیزه ولباسهای
قیمتی وراحت رساند بمردم واگر در بیت ثالث بود از ین سه برج مولود
باخویشان واقربا وخواهران وبرادران خود ترنیکی کند وسعادت در میان
خویش وقبیله او پدید اید وعطاها وبهاوسورها وضیافتها باشد وعشرت
وتماشا بود وعطاها کند باهمدیکر ومولود را نقل وتحویل افتد جهت عشقی
یا نکاحی وبیع وشری مبارک باشد واز خویشان یکی را در عقد اورد یا بروی
عاشق کردد ورغبت کند بطاعت وزیارتها وجایهای با نزهت رود و
عشرت وتماشا کند ومایل کردد بعلم موسیقی وبا اهل طرب وزنان صحبت
دارد واگر در اصل قوی حال بود باشد سعادت ونیکی بیشتر باشد وکار خویشان
او عالی نزد دوستی درمیان بکمال تر ودر هم شفقت برند ونیکی رسانند و
او بکام خود وهوای دل برسد وخواهر خود را بخصم دهد یا برادران را زن خواهد
وهمه در طرب وعشرت کذراند ودر کار دین با اعتقاد بود واگر بد حال بود
خویشان او بعشق وطرب در افتند وبعشق ومجور رغبت کنند وباشوارها
نشانند ودر مبارزت بدید اید واوازان خجالت برد وبیع وشری برهم
نیکو بود وقصد ازا رهم کند از خویشان وازان سبب از میان ان بخشم
بیرون رود ونقل کند وبمقام دیکر رود واگر محترق باشد خویشی را افت
رسد یا علتی بدید اید که بموت کشد یا زنی را یا کسی بدنام کنند وان پیش
والی افتد وزیان بیند واورا خصومت شود یا خویشی بزرکتر وبدان کس
ضرر وزیان رسد ونقل کند بجای دیکر واگر احتراق در رجعت باشد او
را در سفر افت رسد یا بکاری رود درماند بزحمتی یا بدست ظالمی
افتد وقصد او کند ویکی از خویشان اورا افت رسد یا بیماری نکس کند وحرت
غالب کردد ودر سفر از خوف باز اید اما اگر راجع بود در بیع وشری وسفر
ونقل وتحویل خیر بود وعزت باشد واز خویشی رنجیده شود وکارهای
خویشان در تعویق افتد از دوستی وصلح ودلخوشی باز دارد واگر بخشی

بد و نکرد میان او و اقربا خصومت افتد و کسی در میان منازعت اندازد و
با همدیگر نازکنند و خشم و دلتنگی پدید اید و در سفر همراه بد افتد و خاین و در بیع
و شری کالا با عیب باشد و از طرب و صحبت زنان فاسد پدید اید و در
کار دین سستی کند و زنی را از قبیله او کار بد شود و اگر سعدی نکرد میان
او و خویشان محبت افتد و با مردم نیکو پیوندند و دوستی کند و از خویش
خرمی بیند و ان قوم را کار بر مراد باشد و دل خوشی و غایبی برسد و در میان
همه فرح و خرمی بود و اگر در بیت رابع بود از بین سه برج مولود بکار باغ
و بوستان و عمارت مشغول شود و حایط سازد و کشت و زرع کند از انواع
ترها و بایز و درختان نشاند میوه دار و کلها و حوض و جوی عمارت کند و احوال
پدران و مادران خوش گذرد و خرم باشد و صحبت با اهل طرب و زنان دارد
و خادمان و مردمان معاشرت و هزل و بازی دوست کرده و افزونی املاک
باشد و نیکی عاقبت و پدر او زنی خواهد پاکیزه کی خرد و اگر در اصل قوی حال باشد
سعادت او برافزون باشد و کار صناع و عمارت و عقار قوی تر و با نفع
تر و برخورداری بود از املاک و ارتفاعات و خرمی باشد در وطن و ایمنی
و معموری بوضع مولود و منشا و زیادت بوضع دخل و نیکی مستغلات و طرب
و معاشرت و توانگری و زیادتی اسباب و املاک و ساختن جایهای باز نهاد
و سور و ضیافت و اگر بد حال بود خیر کمتر باشد و عمارت بی اصل و از زنان
مکروه رسد و مرمت خرابها کند و از مسکن اصلی بیرون رود و املاک را غم
نخورد و بخرابی رساند و پدر او در عشرت و هزل زندگانی کند و مهمان در محل
او نشیند و اگر محترق باشد شاه ملک او را خواهد که غضب کند یا از کم آبی خشک
کرده و از سبب زنان اسباب و املاک از دست بیرون رود یا از جهت
خراج رهن کند و اگر احتراق در رجعت باشد کار بدتر کرده و از خوف
بیرون رود از جایگاه خود و مادر او بیمار کرده و پدرش زن دیگر خواهد
و اگر راجع بود مولود بخشم از خانه بیرون رود و ترک عمارت کند و با پشیمان
کرده و والدین با او بد شوند و اگر بیع و شری املاک کند کار بر نیاید و

وحیرت باشد در کارها و زبان مالی و بی عافیتی کرخ و اگر بخشی بد و نکرد املاک او
بظلم خراب کرده و مردم بیگانه راه سازند و کسی از طبقات ان بخش قصد
خادمان او کند و میان او و والدین منازعت افتد و کسی فتنه انگیزد و ناسازگاری
بود و میان او از نقصان اب و ارتفاعات و املاک فاسد پدید آید و اگر سعدی بود
املاک او معمور کرده و معمار مشغول باشد و ارتفاعات نیکو حاصل اید و بعشرت و نشاط
و عقد با سور یا ضیافت مشغول باشد و بزرگی املاک او را حمایت کرده و معمور و مزروع
دارد یا بزرگی در ملک او بنشیند و او بدان دلشاد کرده و ازان بد و منفعت
رسد و اسباب و املاک او خوش و مطبوع بود و اگر در بیت
خامس بود از بین سه برج مولود را بدایا رسد و عزیز و گرامی شود پیش زنان
و خادمان و اهل طرب و معاشرت کند و صحبت با مردم معاشر و طرب انگیز
و خوب صورت دارد و بفرزندی خرم شود و توسط کارهای پسندیده کند
و بهوای دل مشغول شود و زنی پروی عاشق کرده و بعاشقی بکدیگر را قبول کنند و
لباسهای خوب پوشد و زینت کند و لهو و دست دارد و اجنار خوش شود
و اگر در اصل قوی حال بود باشد کار قوی تر بود و سعادت و فرح افزون تر و از
هدیه و عطا فائده بیشتر و صحبت با خواتین و حشم و اهل طرب و مردم معاشر
و ملبس دارد و زینت دوست باشد و با طرب و از طبقات زنان و شاد
بود و با نصیب و زنان بدوستی او رغبت نمایند و او خوش مجالس باشد و
جامه زیبا و داننده علم موسیقی و خوش حرکات بود و مقبول دلها و از اولاد سعادت
بیند و خرمیها و فرحها و کارهای خیر سازد و بازی دوست بود و مزاج کننده و
حریص بتماشا و طرب و ضیافت و لذت و شهوت و با اعتقاد در دین
و مذهب و اگر بد حال بود از طرب و عشرت رنج و زیان بیند و در زحمت
اولاد ماند و نقدایشان و بعشق بد در افتد و غمگین کرده و در بزمهای شراب
بی قدر و حقیر و با او مزاح کنند و بیع و شری جاها و عطرها کنند و از فرزندان ناخشنود
باشد و اگر محترق باشد از نزدیکان شاه و اکابر مکروه رسد و خصومت شود
در بزم شراب و سور و مهمانی و عقد او بیمار شود از طرب یا زنان شهوت

واز جهت عشقی بازنی قصد او کند در نهان واز هوای دل غم خورد واز تهمت
بیم بود و فرزند او بیمار کرد و یا جنین سقط شود و اگر احراق در رجعت شود
کاربد تر باشد و حیرت بود و خوستان او را از کار پادشاه یا سهم و هم از فرو
گرفتن و اگر راجع بود خوستی از و برگردد و در میانه وحشت افتد و از عشق
و هوای دل درماند واز کاری توبه کند و کار فرزند در تعویق اندازد و باطل کند
و فرزندی از وی دوری جوید و حیرت و ندامت باشد واز مجالست طرب
رنجیده بیرون اید واز هدایا و عده باشد و غایبی از راه باز گردد و اگر نحسی بدو
نگرد خصومتها افتد و منازعتها با دوستان و بدی بیند از بزم شراب و سور
و مهمان و عقد و فرزندی در وی عاصی شود و کسی فرزند او را فریب دهد و حرز
و زبان رساند یا فرزندی بیمار کرد و واز مزاج ان نحس و اگر ان نحسی مریخ بود
فاد چنین باشد و عیب و علت فرزندان بزرگ و اگر رخل باشد دشواری
وضع حمل باشد و علتی که بموت رساند و مولود اجنار شود و ازان عکس
شود و زنی بدکاره را بدوستی گیرد و اگر سعدی نگرد احوال برصندان باشد که
کفنه اید و کار فرزندان سازد و از فضل ناستوه یا صحبت بدکاران پشیمان
شود و توبه کند خود و در توسط خیرات بود و عدیها کیرد و شریف پوشد و
از کار اجبار خوش رسد و غایبی بیابد و بکارهای خیر دراید و لباس اهل صلاح
پوشد و اگر در بیت سادس بود از ین سه برج مولود را با زنان و کنیزکان
و خدمتکاران صحبت افتد و از ین کس فرزند شود و باجفت در منازعت اید
واز قومی دوستی قطع کند و با او تیزکسان مخالف شوند واز مادر و خواهر بریده
کردد و او را علتی حادث شود بلغمی یا از راندن شهوت و زود صحت یابد و
بنده نیکو بدست ارد و اگر در اصل نیکو حال بود باشد همیشه تن درست
بود و سلامت و دلشاد باشد از برج و ستور و امین کردد از مکروهات
و برج نیکو و قیمتی با مطرب با هنرمند و لطیف حاصل اید و از بنده و خدمتکار
و زنان خرم شود که مشفق شوند و جوانی چون طوطی و بلبل و مانندان با چیزی
از و خوش حاصل اید که مطبوع باشد و اگر بد حال باشد عکس شود از بنده

وخدمتکار و مردم فرومایه و صحبت بازنان سفله دارد و مطربان از کار مانده
و در بیع و شری بنده زیان بود و بنده بد فعل باید کار زشت افتد و اگر محترق بود
بنده او بیمار کرد و اگر بجرد باعیب افتد و بند را بزرگی خواهد که از و بستاند یا از
وی پنهان کرد و بگریزد و مولود رنجور کرد و بنده او را برنجاند یا قصد کند و
اگر محترق بود رجعت بود بد تر باشد و بنده گریخته درماند یا کشته شود در
خیانت و رنجوری مولود از شهوت بود و صفرا و بلغم و کنیزکی دل بد کند و اگر راجع
بود بیع و شری بر هم بد باشد و پشیمانی ارد باعیب باشد و بگریزد و حیرت پدید
آید در کار بندکان و ستوران و کنیزک کودک را سقط کند و در رنجوری علاج
چندان فائده ندهد و ریخ کند و خطا باشد معالجت و ندبیر طبیب ناموافق بود
و اگر نحسی بد نگرد بنده خیانت کند یا بیمار کرد و بموت رساند و ستور و بنده گریزان
بد باشد و باعیب افتد و در زد بنده بیرون اید و اگر نظر مریخ بعداوت باشد بنده
در زد باشد و گر زنده و امراض خونی بیرون اید و در گرهم و مثانه و زهار و الت
تناسل و شهوت و اسهال و موی و سقط شدن کودکی و اگر کنیزکی خود حامله افتد
خاصه که برج حوت باشد و اگر رخل بود ضعیف الت شهوت باشد و بیماری از ریک
و سنگ مثانه و احتباس بول بود و علل مزمن و فاد بنده و ستور و اگر قمر باشد
او را از بول باشد و سستی اعضا خاصه که برج ابی بود و اگر عطارد باشد بیماری از
داروهای منوط خاصه که برج بادی بود و غلام راست شده حاصل اید و بیع
و شری بنده بسیار کند و اگر برج ناری بود و نظر مریخ سوختن عضوی باشد و
دماغ و شق و شکستن و بریدن و حصبه و ابله و غلام تسلیم کننده باشد و کنیزکی
نیز شهوت و اگر سعدی بد نگرد پیوسته تن درست باشد و از بنده و ستور منفعت
کیرد و خدمتکار مشفق باشد و نیکو خواه و ایمنی بود از غم و مکروه و اندوه و بدکاری
بندکان و فاد و حواب و از مردم نیکو و عالم و خیر کننده غم رسد و دلتنگی و بیمار
شود و رزد و صحت یابد و از کنیزکی فرزند شود و اگر در بیت سابع بود از ین
سه برج مولود رغبت کند بمباحث و وقت شهوت غالب کردد و لذتها یابد
از زنان و اهل طرب و جفتی کند و بشاهدی مائل شود و زنان او را دوست کیرند

وکنیزکی بازنی خوب صورت حاصل کرد و او پریشان نفقه کند و سفرهای
مبارک بود و شرکت نیکو باشد و حضمان و صندان مصلحه جویند و اگر در اصل
نیکو افتاده باشد کار قوی تر باشد و لذتها از زمان و نکاح و طرب بیشتر
و موافقت زن و ابناز غالبتر و خاندان او نیک نام باشد و برادر و خواهر او را
فرح رسد و معتقد دین اسلام باشند و صندان و حضمان با او سازکار
باشند و دران قوی فرحی افتد و جفت او مطرب افتد یا خوب صورت و لطیف
طبع و معروف و پاک و نیکو سیرت و اگر بد حال باشد مولود غم خود را از قبل زنان
و کنیزکان و خادمان و مادر و خواهر و زن او ناسازکاری کنند و خیانت اندیشند
و ازین سبب غم خورد و در عشرت بود و بجز ارد و بشهوت حرام مائل شود و
لذت از بیگانگان جوید و جفت خود را رنجه دارد و اگر محرق بود زن او بیمار شود
و بموت رسد یا کودک باطل کند و بدل بد شود و او را رنجی رساند در نهان
یا از مولود پنهان شود و در حمایت کسی رود و اگر احتراق در رجعت باشد
کار بدتر باشد و از مولود بگریزد و پشیمان شود و بدی بیند و حیرت بدو مستولی
کردد و در ترس ماند و عاجز کردد و حکم صندان و حضمان همین باشد و
مال از شریک بستاند یا دزد ببرد و اگر راجع بود زن او شر کتی کند و بدرای و بی
اعتقادی و دوری جوید از مولود و بخشم رود باز پشیمان شود و صندان و
حضمان ضعیف شوند و در هراس افتد و حیرت پریشان افتد و مولود بی
لذت کردد و ضعیف در شهوت و از شریک فائده نیابد و اگر نحسی بد و نکرد
زن او بدرای شود و بی اعتقاد و در محبت سست و سلیطه باشد و سخن
بدگویان از راه رود و در خصومتی افتد و بعلتی درماند و در زحمت افتد و مولود
بجای دادن دارد و اگر نحس رضل باشد زنی پیر کند یا سیاه زنگ که یکزنگ شود
و بزیان رفته بود و اگر مریخ باشد ترک باشد یا از لشکریان و بدکاران بود
و بیم خرابی خان و مان باشد خاصه که نظر نحس بود و بحرام در افتد و کار صندان
و حضمان بد شود و قصد بد اندیشد و در خانه او دزد اید یا جفت او چیزی دزد
و ابناز خاین باشد و مال پنهان کند و افلاس بارد و اگر سعدی بود از جفت

وابناز فائده یابد و صندان و حضمان صلح طلبند و شفیع انگیزند و او را بها نیکو
زند و جفت دیگر خواهد و کسی بدو رغبت کند سبب نیکی او و ازان کس
منفعت بیند و غایبی بیاید و دزدیده بازماند و سفر مبارک کند و زن سلیطه
کی کند و ننگ تمام باشد و نوانکر و با طاعت و اگر در بیت نامن بود از بن سه
برج مولود از جهت زنان و کنیزکان یا مادر یا خواهر غمکین شود و ازین قوم
ازار یابد و میراث کیرد و مصیبتی دارد و وصیت نامه در میان اید و شراب
خورد و ازان مکروه بیند و بشهوت راندن بیکانه و سفله راغب شود
و خوف و بیماری بود از بسیار خوردن شرتها و میوها و زنی قصد بد کند یا کیزنگی
و یا مطربی یا جوانی و اگر در اصل قوی بود باشد مولود را صرر و زیان کمتر باشد
و ایمن بود از غم و آفت و مصیبت و هر کار که بزبان تعلق دارد و اگر در رو خیر
بود زیان هم بود و مالی بی رنج حاصل ارد و از مال زن و ابناز فائده کیرد
و دزدیده حاصل شود و از ارزه شدن از طبقات زهره خاکی بود و اگر بود
زنان و نزدیکان با او بد دل شوند و بدو زحمت رسانند و تهمتی نهند و بدا و
کویند و از موت مادر یا خواهر غم خورد یا از هم دور افتد و بیمار کردد از اسهال
و آبله از بلغم حادث کردد و از شهوت و طلب لذت و در هراس افتد و
بمراد دشوار رسد و اندوه خورد و اگر محرق بود مصیبتی دارد مادر یا خواهر
یا زن را و خوف باشد او را از آفت و بیماری و از پادشاه و اکابر در هراس
باشد و بدتر انکه احتراق در رجعت باشد و بدرای و تدبیر کردد و تهمتی
بروی افتد و زیان بیند و مالی یا مانت نهند و باز حاصل نیابد و از هوای
دل مکروه رسد و اگر طالع سنبله باشد یا دلو بدتر باشد و اگر راجع باشد
بیع و شری بد باشد و از هوای دل مکروه رسد و کار بر نیابد و معاملات
فرو بندد در قماش بار کردد و خوف و حیرت مستولی کردد و از سبب
مال و ابناز غم خورد و اگر نحسی بد و نکرد خوف و نکبت و آفت باشد و
غم و ترس از طبقات ان نحس خاصه نظر نیز نحس باشد و مولود دشمن
انکیزد و رایهای او بد باشد و اگر نحس مریخ باشد از لشکریان و رنود و

وزکان و وزدان خوف باشد واز قصد بدکاران و حرب و زخم و قتل
وسباع واگر رخص باشد شدت رسد و خفر و بیماری و تلف در مال بنیم
واز جایهای خراب واگر سعدی بدو نگرد مکروه از مردم نیکو رسد واز وصی
شدن زنی یا بچه یا ضمان کرج یا امانت نهادن مال یا طلب مال داشتن
از شریک و جفت و افتادن دعویهای شرعی و مال طلبیدن از مولود بوجه
شرع چون کابین یا میراث واگر عطارد بود ناظر یا در میان باشد
نوشتن خطها باشد و وصیت نامه و بیع و شری کند بحال ترکه و کدر خانه
عمارت کند واگر قمر باشد وصی طفل شود یا مال غایبان گیرد و بتجارت فرستد
و نظرهای سعد و نحس و قبول در دورا اعتبار کند واگر در بیت تاسع بود ازین
سه برج مولود رای سفر کند و بعلم دین اسلام رغبت نماید و سفرا و با نفع
باشد و با مردم نیکو همراه کرد و با زنان اهل طرب و در حرمی و معاشرت
سفر کند واز علم موسیقی چیزی بیاموزد و خوابهای نیکو بیند و در کار زنان
کم صبر بود واز جهت زنی سفر کند و پیش زنی و دو صبا روی غالب کرد د
و دین و دیانت نگاه دارد و پاک و لطیف بود اما اگر در اصل قوی بود
باشد آنچه گفته شد زیادت بود و کار قوی تر و لذت افزون تر و
سعادت از سفر و دین و علم نیکوتر و حافظ باشد در دیانت و امانت
و طاعت و بیدار دل بود و نیکو اخلاق و تازه روی و واعظ در سفر نکو
دارد واز بازرگانی سود برگیرد و خوابهای راست بیند واگر بد حال بود
حکم عکس باشد و کم طاعت باشد و ضعیف در کار دین و مذهب
و سفر و تجارت اولی نفع باشد و زن مطلقه دارد یا بحیله شرع با او
بود و زنا را بعلم دروغ و باطل فریب دهد و بظاهر نیک و پارسا باشد
اما اگر محترق باشد در سفر خوف باشد از فرو گرفتن و غصب مال و
حواب و قصد پادشاه و برج برج واز خوف سفر کند یا زنی را بگرو زاند
یا بزرگی او را طلب دارد و ازان در هراس افتد واگر احتراق در رجعت
باشد در سفر از خوف باز گردد واگر راجع بود سفرش نیکی خیر باشد و همراهان

بد افتند او را در راه و او را بگذارند و براه دیگر روند یا او براه دیگر رود
یا باز گردد و یا کسی پیش آید که او را باز گرداند و حجت آرد واگر نحسی بدو
ناظر بود سستی کند در دین و دیانت و بی طاعت بود و در سفر رنج و زحمت
بیند و راه غلط کند و در خوف افتد و منزلها سخت باشد و با مردم نالایق
همراه کردد و از دزد و براه دار خوف باشد و راه خشک بود و کم علوفه
و ناایمن باشد و فرومانده ستور باشد و غایب شدن و معیوب گشتن
واگر سعدی باشد حکم بر ضد آن افتد از طاعت و پاکی و تحصیل علم دین و عقبی
و رغبت بخیرات و سفر نیکو و تجارت با سود و ایمنی راه و فراخی معاش و
علوفه و همراهان با دیانت و امانت و توانگر شود و عالم و نیکورای و خوشخو
خلق و عبادت کننده و بجایهای متبرک رود و روی اکابر بیند و دعای او
مستجاب کردد و سفر قبله کند و آنچه او را در دین و دنیا فایده دهد واگر
در بیت عاشر بود ازین سه برج مولود با خواتین و خدم و اهل طرب در
آمیزد و عزت و منزلت او زیادت شود و عمل نیکو کند و آنچه بخانونان تعلق
دارد و خوشخلق باشد و نام خود بنیکی بیرون آرد و مادر و خواهر او را
کار نیکو باشد و حرم باشند و مولود را حاصل آید واگر در اصل قوی افتد
باشد سعادت بیشتر باشد از آنچه گفته شد و حرمت و جاه و مال
بر ترقی و با طرب و زینت باشد و عمل پسندیده کند و تزویج با کسی
محترم و معروف و توانگر کند و در تمامت و عشرت و خرمی باشد و محدوم
او فرا رسد و بازرگانیهای با سود کند و همه سعادت باشد و فرح و توانگری
و دولت و شهوت و حصول لباسهای قیمتی و عطرها و حلیها و بر همه نیک واگر
بد حال باشد چیزی نیکی کمتر باشد و از اکابر طمع نوازش دارد و با زنان سهل
و کم حرمت اختلاط کند و عملهای کم فایده باشد و خدمت کسانی و خیر باشد
و در بزازی و عطاری با مشک یا جواهر انی افتد و کاری کند که با زنان و اهل
طرب تعلق دارد و اگر محترق باشد بجانونی که مرد مولود باشد ضرری رسد
از پادشاه و یا بیمار کردد یا افتی رسد یا از کاری بدنام شود یا بر مولود

کاری بدرود یا بیم فرو گرفتن زنی و غوغا کرخ و جمعیت با کابر و گفت
و شنید با محذوم مولود نکاحی کند واگر در احراق در رجعت باشد کار بد
تر باشد و مولود زنی با علی گذاشته را طلب دارد واگر راجع بود مولود
باز ایستد از خدمت و خیرت آورد در کار و شغل شاه و اکابر با او کم عنایت
شوند و فروگذارند و او عاجز و متحیر ماند و حاجتش بر نیاید واگر نحسی ناظر
بود یا خوشی رسد و از شغل خود زحمت بیند و پیش اکابر بد گویند و
بد کاری شهرت یابد و در معرض گفت و گوی و غلبه مردم و تهمت افتد
و مادر و خواهر ناخشنود کردند و او بیمار گردد و صحت یابد واگر سعدی بود
او را پیش خواتین ستایش کنند و نیکی و سعادت یابد و مساعدت از
خواتین و عمل کند با خیر و نیک نام شود و استاد و خواتونی یا بزرگ را
کرده و مشهور براستی و دین و دیانت و امانت و معتمد اکابر شود و
نیکو اخلاق و پسندیده رای و صواب تدبیر و اما اگر در بیت حادی عشر بود
از این سه برج مولود را شادیها پیش آید و با کنیزکان و غلامان خوشی کند
و از هوای دل و زنان خوب یا مطرب امیدها پیش برآید و بلهو و زینت
و طرب رغبت نماید و لذتها یابد و عشرت سازد و هزل و بازی روی
غالب کرده و شعرها عاشقانه خواند و زنی بر مولود عاشق گردد و تماشا
و عشرت و ضیافتها در میان آید اما اگر در اصل قوی افتاده باشد آنچه گفته
شد زیادت بود روز بزور افزون باشد و در سعادت و خرمی و فرح و
عشرت افتد و رسیدن بکام دل و مراد با سان ترین وجوه و امیدها
زود برآید و دوستان او خواتین محترمه باشند و محبت و فرح در میان بسیار
بود و زنی یا مطربی بر و هوا آرد و در میان لذتها و عشرتها و دل خوشیها بدید
آید و فرزندی شود و اگر بد حال باشد میان او و دوستان او محبت بر یا باشد
اعتقادی نبود و صحبت و دوستی با کسان زشت صورت دارد و
مطربان نااهل و زنان کم نام و از ایشان غمگین باشد و بدرای بوند
و کم وفا و بد عهد و امیدهای او بد شواری برآید و بی لذت و فرح و دلخوشی

باشد و طمع بسیار دارد و اگر محترق بود مولود عشرت در نهان طلبد
و از بزرگی در خوف افتد و بد و آفت رسد و زحمت و دوست او را
رنجی پیش آید از بزرگی زبانی در نفس و مال و بیم گرفتن باشد یا دوستی
بیمار گردد و بموت رسد یا میان او و دوستی منازعت شود و پیش
والی افتد با دعوی زنا شوهری باشد از و بدو زحمت رسد و اگر راجع
باشد بیع و شری و معاملت بد باشد و دوستی از وی برگردد و بولی وفا
و خاین شود و او در کار ایشان عجز آرد و ان قوم متحیر مانند و سست
یقین شوند و در مجلس طرب خصومت افتد و اگر نحسی بد و نگرد دوستان
قصد عداوت کنند و زنان زشت صورت با بد کاران یا مطربان کم بضاعت
با او دوستی طلبند و قوی او را بد گویند و مردم در میان ایشان سخنان
بد اندازند و عداوت انگیزند و امیدهای مولود بر نیاید و خیانت و تهمت
در میان افتد و دوستی رنجور گردد و صحت یابد و اگر سعدی بود از
دوستان وفا بیند و خرمی و نیکی و امیدهایش بزودی برآید و اکابر
او را دوست گیرند و رضای او جویند و او با مردم خیر کننده و نیکو رای
دوستی دارد و خواتین مصلح و مطربان توبه کرده و نکاحی کند که دران
خیر باشد و انکس نیک نام بود و پاک سیرت و در میان عقد یا سور یا
عشرت یا تماشا با مهمانها آید و خرم و با فرح بود خاصه از اشراف و معارف
و اکابر و خواتین و بزرگ و نیک نام و اگر در بیت ثمان عشر بود از این
سه برج مولود را از زنان و خواهر و مادر دشمن شود و غم خورد از این
جماعت و از کنیزکان و ستوران با ان قوم از وی دور افتد و مکروه بیند
از اصحاب طرب و خدم و مهمانی رود غمگین گردد و مال او بقرض یا دشمنی
زن یا کابین یا نفقه خرج گردد و ستور نیکو بدست آرد و اگر در اصل قوی
بوجه باشد اعدا او خواتین و زنان محترمه و خادمان بودند و از ایشان
در هراس افتد و غم خورد از اهل اسلام و ارباب طرب و مردم نیکو
صورت و کسانی که از ایشان توقع فرح و نشاط رنجیده شود و بیع

وشری ستور نیکو بود و ستور با هنر و قیمتی حاصل اید یا از طیور ایجه شریف
بود و مطبوع و از قبل اعدا نیکی یابد و معاملات با نفع بود و اگر بد حال بود از
زنان عداوت بیند و پیوسته خصومت و منازعت بود و یاوی بدکند
او را نگویند ریا اون زند و ستور که بخرد با عیب افتد و بهار زیادت دهد
و مال او بقرض فرو رود و بعداوت خرج کند و او کم طرب و بی لذت زندگانی
کند و از ستور و نتایج ان فائده کبرد و اگر محترق باشد اعدا قصد او کنند در
نهان و جوز در زیان افتد و بزرگی دشمن او را برانگیزد بضرر او و بدانکس
افت رسد یا بیمار گردد و بموت رسد و چهار پایان مولود را کسی غضب
کند و بگیرد یا دزد برد و اگر در رجعت محترق شود فادیشر باشد و دواب
او سقط شود و اگر راجع بود جرت بر اعدا غلبه کند و از دشمن باز مانند و بد
رای شوند و بی تدبیر و عاجز در کار خود و بیشتر خوزند از دشمن و بدی و بیع
و شری ستور بر نیاید و بعیب رد کند و اگر نحسی بدو نگرد زنی بدکار یا مخنث
یا خادمی و کسی بدنیت دشمن او شود و بدان کس افت رسد یا علتی بدید
اید که از ان دشواری خلاص یابد و از معاملت و قرض و بیع و شری چهار
پایان زیان بیند و ستور با عیب یا دزدیده بیرون اید و ضمان کسی کند
و بیم حبس باشد و زیان و عداوت و خصومت کدزد در میان طرب با سور
با نکاح و او را تهمت نهند یا کاری بد کند و از ان زیان یابد و دزد در ستور
او راه یابد و اگر سعدی بود نیکی حال اعدا باشند و سور و ضیافت و نماش
در ایشان و شفیع انگیزد و بسلامت صلح طلبند و از دشمنی برگردند و زنی
از دشمنان در حکم او اید یا با او دستی ورزد و او را سور و برهم نیکو
حاصل گردد و بیع و شری او صواب باشد و مال ضایع شده بدست
اید و معاملت با مردم نیکو کند و کسی به ستوره نیکو عطا کند **فصل**
ششم در احکام عطارد در وقت تحویل سال مولود طالع اصل
با تحویل با برج انتها باشد مولود با ارباب قلم و اصحاب جوان و عمال
و تجار و متصرفان و فضلا و نزدیکان پادشاه اختلاط کند در طلب

علمی و فضیلتی افتد و رای و تدبیر او قوی گردد و از بیع و شری منفعت کبرد و
عمل کند پیش اکابر که از ان مال و جاه او افزون گردد و از طبقات عطارد
حرم و دلشاد گردد و علم و ادب او زیادت کردد و اگر در اصل قوی حال
بود هم باشد کار نیکوتر بود و سعادت بیشتر و عالم گردد و فاضل و خوش
عیش و ظریف و با فرح و تازه روی و معروف بشعر و کلام فصیح باشد
و شیرین سخن و در خط و بلاغت کامل و مال و معاش بر و فراخ باشد
و عقل و کیاست و فراست او قوی گردد و مدح و ثنا دارد و خوش مجالس
بود و با مغنی و سازنده سخنان خوش و لطیف و عجیب و در فن خود
مصنف باشد و مقبول اکابر و رای و تدبیر نو انگر گردد و از تجارت و صحبت
پادشاه و اکابر فائده کبرد و اگر بد حال بود حسیس همت بود و بد طبع و
تنگ معیشت و عمگین و بسته پیشانی و تاریک دل و بدزبان و جاهل و
ابله و محتال و حیره و نادانسته کوی و ترسنده و گریزنده از هنر و تحصیل
و ادب و حرمت مردم در افتد و کم قدر بود و هذیان کوی و بدرای و بدگمان
و غماز و بکارهای خسیس مشغول گردد و اگر محترق بود مولود بیمارناک و حیله ساز
و خنک براندازد و بزرگ باشد و خاین و در خدمت اکابر و شاه نزدیک
و اگر در رجعت محترق بود بیمار شود و بموت رسد و نقاشی و تذهیب کند
جاهها و جزها و منکر و مغرور و اگر راجع بود بی ثبات باشد و بتره و عقل و نادان
و سخن ناشنوده گریزنده از علم و صناعت و فراموش کار و خطا کار
و کم طبع و بی معنی و فضول و ناراست و بیوفا و کاهل و بد معاملت و
ستیزنده و دو روی و رای گردان و تهمت نهنده و خوار مردم و اگر نحسی
ناظر بود فضل ان نحس کند و اگر ان زحل بود تنگ معیشت باشد و سخت
کوش و خوار و حقیر در نظر مردم و صحبت کند با جهال و جهودان و کدایان
و مردم بی عار و کیل سبب خرج کسی شود یا بر ستوران کسی باشد یا بر
زراعت و عمارت و اگر مریخ باشد مکر ساز بود و خدیعت کننده و
عذر اندیش و ملمع کار و غلط اندازه مردم و دروغ گوی و عوان و غماز

وزراق وسیاه کار اما اگر سعدی بود مزاج ان سعد کبرد واکران زهره بود
مولود خوش طبع کردد وتازه روی وباشعر وموسیقی اشنا ومعتقد دین
اسلام وزیرک وبامعنی ومقبول وخوش مجالس وراغب به بیع وشری
الوان وعطرها وانچه بدو زینت کنند واز طبقات زهره واز غلام وکنزک
فائده کیرد ولذت یابد واکر مشتری بود عالم باشد ورغبت کند بقران وحدیث
وفقه وبحث کلام واین بود وراست قول وراست کار ومال دار ومعروف
به نیکو کاری وامانت ودیانت واهنتین وزرا بود وعلما وقضاة وتوانکران
ومردم عادل وطبع عطارد با مزاج برج ومستولی برموضع او نکاه باید داشت
تا احکام صواب رود واکر در بیت ثانی بود ازین سه برج مولود را معاش
ومال از دبیری باشد یا از وکیلی یا تجارت یا نیابت یا طبیبی یا منجمی یا شاعری
یا معلمی وصحبت با این قوم دارد ومالش اندک حاصل اید ومساعدت اورا
از طبقات عطارد ونیز کارهای جوانی کند یا حرفتی نیکو ودرکسب ودخل خوش
سخن بود ودانا ونیکو تدبیر واکر در اصل قوی حال بود وبهر باشد کار بهتر بود ومال
بسیار جمع ارد ومعاش بروی فراخ باشد وبیشتر مال او از باری کران
جمع ابد وکریم طبع بود وباندازه وحساب واکر اکابر مساعدت یابد واز بیع
وشری فائده کیرد ومعاملت کننده باشد وبتجارت ونیابت اکابر کند
یا وکیل خرج پادشاه یا بزرکی شود واکر بد حال بود معاش بروی تنک بود وکسب
او روز بروز باشد از دلالی یا از تازه واری یا وکیلی یا مهرداری یا محافظت
ابنارها وخدم املاک یا حوایج خانه یا شراب خانه یا در بازار صنعتی وحرفتی کرد واکر محترق
بود خزانه مال پادشاه در حکم او بود ومال او از انعام شاه بود واکابر وبیع و
شری جواهر ومرصعات وبرابه وتاج وکمر وحامل واورا بد کویند پیش پادشاه
وزبان رساننده وبیم بود از علت بر کلو وحلقوم وبادهای کرم واکر احتراق در رجعت
باشد کار بد تر باشد واکر راجع بود کارها روان بود وبیع وشری خسارت کند
وفرو ماندن معاملات بود وتلف شدن مال ومعاش ونقصان باری کران دور
افتادن از خدمت اکابر بخشم بازپس وناکواریدن غذا وناایستادن در معده

واکر بخشی بد وکرد مال ومعاش او از نوشتن قبالهای قرض باشد وبیع وشری حو
خورد بها وکشت وکار وخیانت وتذویر کند وخطهای نامشروع نویسد وبیمار شود
از دردکرخ وریشهای بد ومحو وعلامت ناخوش وچرکی در خلق ماندن ودرد
دندان وعلت اکله وکرانی زبان وفساد دماغ وعقل وباشد که مال بغارت وطراری
ودروغ کفتن حاصل اردواکر سعدی بود مال ومعاش از کتابت کردار وعدل
ونایب قاضی یا وکیل باشد وقبالهای شرعی نویسد وامانت نکاه دارد ودر
دروغ باشد وقران نویسد وحدیث وکتب اشعار وانچه پسندیده بود واکر در بیت
ثالث بود ازین سه برج بعلوم میل کند وبا علما وحکما واهل فضل صحبت دارد وزیرک
بود ونیکورای وبا تجارت واهل دیوان وعنایت وران نشیند وعلم بیاموزد وعاقل
وخوش سخن وبتجارت کند ودر حق خویشان نیکوئی اندیشد وایشان نظر بتربیت
او دارند وخواهند که کار او قوی کردد واکر اصل قوی بود باشد کار نیکوتر وعالم
کردد واز همه علوم با خبر باشد وبرسه خویشان مهتر شود وحکم راند وعزیز بود
وبرای وتدبیر او کارها کند واز بیع وشری ونقل وحرکت فائده کیرد ومردم عزت
او خواهند واورا کتابهای نیکو بدست افتد وناماهر سد واجنبا رخوش وغایبی یابد
که بدان حرم کردد واکر بد حال بود خویشان عزت او ندارند وبهمه علوم که دراید ناتمام
بکذارد وچیزی بنا مورد ودر کارها وعملهای خسیس خوض کند وخویشان اورا حقیر
او فرمایند واز علمی بعلمی نقل کند وکتابهای مطعون نویسد وعلمهای مطعون خواند
وبی ثبات باشد واکر محترق باشد خویشان بدر او را مصیبتی رسد یا بدست بزرکی
کرفتار شود وفساد وتحمل خانه باشد ومولود را مکروه رسد وخویشی با او دل
بد کند وخیانت ومنازعت درمیان افتد وکتابت با الات اورا در نوردد یا
هلاک شود یا از وبزور بستانند مکر درصمیمی بود که کار نیکو کردد وشاه او را بخلوت
طلبد یا با او رازی کوید یا امانتی دهد واکر احتراق در رجعت بود کار بد تر باشد
وخیر نبود واکر راجع باشد نقل وحرکت وبیع وشری بد بود وخویشان او صحبت
قطع کنند وحیرت ارند در کار او وتدبیرهای ناصواب کند از علمی بصنعتی
بدیکری باز کردد وانچه داند فراموش کند واکر بخشی بد وناظر بود فساد وخصومت

افتد درمیان خویشان و قصد بد کنند با مولود او را بد گویند و بعضی اقربا را ضرر
وزیان رسد و از بدی خود بزحمت افتد و نقل و حرکت بد باشد و سفر نیک بود
و کتب بهای او را بدزدند و بعلم مطعون مشغول کرده و اگر سعدی بود کارها بر
صندان باشد و علم دینی بیاموزد و معقولات در طاعت و عبادت باشد
و بمزارها رود و نیکوکار بود و نیکو خواه اقربا و خویشان او سعادت رسد
و بیع و شری با نفع باشد و علم دینی و نیکوکار بود و فواید رساند از دینی و
دنیاوی و اگر در بیت رابع بود از این سه برج در بیع و شری املاک باشد
و عمارت و زراعت و شوکت مستغلات و از چنین کارها فائده گیرد و
ارتفاعات نیکو باشد و احوال پدر و مادر خوب کرده و در تجارت افتد و مردم
او را بستایند و کفایت و زراعت و عمارت کند و خانهای خویش سازد
و نقاشی کند و بادگیرها برکند و کتابخانه کند و مستغلات خانه و در کارها عاقبت
اندیش باشد و عالم و عاقل و صاحب رای بود و طلب کننده جاه و اگر در اصل مقبول
بود باشد خیر و سعادت بسیار روی نماید از انچه گفته شد و عمارات عالی
سازد و بتفرایید در زراعت و فائده نیکو گیرد از فضل و مال نیکو حاصل کند
و کفایت و تجارت و صلاح حال پدر و مادر او بود و از برج و ستور و غلام
منتفع گردد و با اکابر اختلاط افتد و املاک حاصل کند و حیوان و ضیاع و عقار
در حکم او اید و اگر بد حال بود خانها و جایها خراب کند و از خراج املاک غم خورد
و از تنگی بگریزد و شند و کم رای و کم تدبیر گردد و کم نام و نامعروف و خلوت خوی
و ناسازگار و مادر و پدر را و بخ رسد و کم منفعت کردند و او در عاقبت
کار نگاه نکند و در اندیشه گنج یافتن و مال و میراث خاصه که این بیت قوس
باشد و در قبض گرفتن مال مردم افتد بخیانت و اگر محرق بود املاک او را باد شد
یا بزرگی بگیرد بهمت و حیله و خطها و قبالهای تزویر بیرون آرد و گواهان دروغ
و خوف فزو گرفتن او بود در نهان و در آمدن درزد و خراب شدن جایها و خوف
بیماری بدر یا و موت او و بیماری مولود و اگر احراق در رجعت بود کار بدتر بود
و از املاک بیرونش کنند یا بگریزد یا بیگانگان در ملک او نشینند و خراب

کنند و اگر راجع بود بیع و شری املاک بد بود و عمارت و زراعت فرو ماند و کارها
بسته شود و از مولود و منشا دور افتد و باید رو مادر از وی جدا شوند و بخشم بیرون
روند و مقام او خراب کرده و فضل و زرع فائده ندهد و رایهای او ناصواب بود
بخسی بد و نکرد از طبقات ان بخس و مزاج او فساد بد باید در املاک و ظلم
خراب کرده و مردم او را بد گویند و تنگ حرمت شود و بیگانگان بظلم و روز
در ملک او مقام سازند و در زد راه یابد و از کم عمانی خلل پذیرد و از ارتفاعات
نقصان کند و از آتش و اب خراب شود و او بیمار کرده و با فولنج یا درد پشت
یا معده یا سرما و میدن چربها یا عضا و اگر سعدی بود همه احوال بر صندان باشد
و مولود اسوده باشد در املاک خود با عشرت و فرح و با راحت و ایمن و دخل
و ارتفاعات نیکو باشد و ابادانی کند و معمور دارد و باغ و بستان سازد
و در فتان نشاند و باشد که قبالها بدست افتد که ازان قبیل املاک بگیرد و بزرگ
را با او عنایت شود و اسباب و املاک او را محفوظ دارد و در مقام او اکابر
جمع شوند بکار خیر یا سور یا مهمانی و مانندان و اگر در بیت خامس بود از این
سه برج مولود را از غایبی نامه رسد و خبر و هدیه و عطایا کیرد یا مال بضاعت
رسد و توسط کارها کند و او نیز نامه و اخبار فرستد و چیزی بضاعت دهد
و بفرزند حزم شود و کار فرزند سازد و بعلم و ادب فرستد یا بهتری
یا حرفتی یا صنعتی و از برزگی تشریف کرده و بر کارها ظفر یابد و رغبت
کند بلباسهای ملون و طرب و زینت و تماشا و عشرت و بهوای
دل و نوشتن عشق نامه و خواندن اشعار و کتب داستان عاشقان
و اگر در اصل مقبول بود باشد صحبت کند با اصحاب جوان و ارباب
قلم و خداوندان فضل و ادب و عالمان و عاقلان و انچه گفته شد
قوی تر بود و اولاد او عالم شوند و صاحب رای و سعادت و فرح از ایشان
و مساعدت او کنند و هدیها کیرد و تشریفها پوشد و خطها رسد و
اخبار نیکه بدان نیکی یابد و توانگری و رسالت کند و طرب و معاشرت
با اهل فضل و مهتران و اگر بد حال بود باشد فرزندی در وی عاصی شود

ونامه بدو اخبار ناخوش رسد و در هوای دل افتد و طرب کند و گنج‌های
عشق خواند و سخنان هزل و بازی گوید و مزاح کند و توسط کارهای ناشوخ
واز دوستان رنجیده شود و اگر محرق بود در مجالس شراب و مهمانیها
غمگین شود و کسی قصد او کند از بزرگان در نهان و از کدر عشق تهمت و
زیان بیند و کسی دوست نافرزند او را زیان رساند و غایبی یا نامه برسد
و از بزرگی هدیه گیرد و اگر احراق در رجعت بود کار بدتر باشد و اگر
و اگر راجع بود سلیمانی بر داز کاری بد و فرستاد تا نامه یا خبری و فرزند
او بخشم رود و از تحصیل علم بازماند یا آشنایی و دوستی با او بی وفا کرد
و از هدیه و عطا نومید گردد و سوگند خورد از جهت کاری و اگر بخشی بدو
نکرد دوستی او را جفا کند و کسی بدا و گوید پیش مردم و او را در منازعت
اندازد و در بزم و شراب خصومت کند و لباسی بزبان رود و فرزند
بیمار گردد و بلوت رسد و او از پدر جوید یا با کسی خصومت کند
و بر و تهمت نهند و بدو گویند و نام او را بدی شایع کنند و از قبل فرزند
غم خورد و اگر سعدی بود کار برعکس باشد و نیکی احوال فرزندان و
تن درد و ان بعلم و صنعت و آنچه رضای او بود کار فرزندی سازد
و فائده گیرد و از هوای دل و طرب و لباسها و زینت خاصه که ان
زهره بود و سور یا نکاح فرزند کند و اگر مشتری باشد توبه کند از کاری
باستور فرزند بعلم دینی تحریص کند و رغبت کند با خلاط علما و اهل ورع
و نکاه فرزند کند یا توسط نکاح کسی دیگر و خرم شود بوجود فرزندی و با
فرح بود و دشاد و روشن دل و اسوم خاطر و با طرب و در مطالع
کتب و اگر در بیت سادس بود از این سه برج مولود بیمار گردد از بادها
و علت دماغ و درد دندان و دهان و گران یا گوش و زائل شدن
عقل و درد معده و ناملائمه بقدر طبع برج باشد و بیع و شری برهم کند و آنچه
بخرد با ضرر بود و زیرک و ستور حرد خوش رفتار و خدمتکار عاقل
افتد و کاروان و سخن گوی و حیوانی حاصل آید که با ضرر باشد از وحوش

وطیور و مولود کم راه گردد و کم تدبیر و بکفت بنده و حدمتکار کار کند و اگر
در اصل قوی افتاده باشد کم علت بود و علم و طرب اموزد و بمعالجت
رغبت کند و از بیع و شری برهم فائده گیرد و بداند در بیرهم و جواب دیشتر
وقت در صحت و سلامت باشد و اگر بد حال بود مولود معالج دوا کرد
و صحبت با جهال دارد و مردم فرومایه و بنده و حدمتکار و بیمار گردد از
طبع و مزاج عطارد و در حدمت افتد و خوار و بی قدر شود و بی رای و بی
تدبیر و سخن ناستوه و اگر محرق شود چشمش بدرد و اید و بی رای و بی تدبیر و
سخن ناستوه و زحمت بود از دل و دماغ و تنها و بغم خود را زار دارد
برهم و جوانات و خیانت بنده و حدمتکار و بیماری و معالجت با پرهیز
و کسی قصد مولود کند در نهان و ضرر رساند از برهم باستور و اگر محرق در رجعت
شود بدتر باشد و اگر راجع بود برهم حزد با عیب و با او قرار نکند و باز فروخت
خواهد و اگر بفروشد باز گردانند و بنده باستور غایب کرد و در بیماری
تدبیر و معالجت خطا افتد و اگر بخشی ناظر بود بنده و حدمتکار با مولود خیانت
کند و او بیمار گردد و بلوت رسد و بنده غایب شود یا کسی بگریزاند و
او دشمن دهنده شود و از ارباب کان جوید و او را بدگویند و بیع و شری
برهم و ستور کند بر بخ و خصومت و ان یا عیب یا دزدیده باشد و اگر سعدی
باشد کارها بر صند افتد و فائده بود و در بیع و شری و در صحبت باشد
و بیماری علاج پذیرافتد و طبیب دانا بود و تربیت بنده و حدمتکار
و متعلقان و زیردستان و این قوم بروی منفعت رسانند و شفقت
برند و حدمت پسندیده کند و اگر در بیت سابع بود از این سه برج
مولود با امردان و غلامان اختلاط کند و قوی رای و تدبیر باشد و قدر و
جاه و فراست و کیاست و در بابنده تدبیر برای مردم و چرها و سفر
و بیع و شری نیکو باشد و جفتی کند زیرک و نویسنده و هنرمند یا بنده
خود بدین صفت یا بند عقد کند و بشهوت راندن راغب گردد و اگر
در اصل مقبول بوج باشد آنچه گفته باشد در غایب باشد و با مردم

نیکو و عاقل و معتبر معاملت کند و علم و هنر حاصل ارد و جفت و ابناز نیکو
رای بوند و با تدبیر و هر کجا رود مقبول القول باشد و محبوب و بیع و شری
غلام با نفع باشد و کتابهای نفیس و آلات کتابت بدست افتد
و از غایب خبر و نامه رسد یا او حاضر شود و احکام نجوم بر زبان او
راست رود و بدان مشهور گردد و اگر بد حال باشد مردم او را بد گویند و تهمت
نهند بر سخنی یا گفته و جفت و ابناز خصومت کند و جواب او سخت گوید
و بزبان سخن او را فرو گیرند و غلبه دارند و ضدان و خصمان بروی افتر کنند و
غمز و دعوی و خطها و قتالها درمیان افتد و جفت و شریک با او زبان
کنند و او را فریب دهند و بازی و حیلت سازند و اگر محترق باشد از پادشاه
و اکابر مکروه بیند و جفت او را خوف بیماری باشد که بموت رسد و
خیانت کند با مولود و بدو گویند و اندیشه زیان او کنند و اصدا و خصمان
دل بد کنند با کابر پناه برند و مولود جفت دیگر کند و اگر احتراق در رجعت
باشد رود رها کند و اگر دوستی کند حکم همین باشد یا بر عکس و
بود زن و ابناز با او دو دل شوند و قصد جدایی کنند و از هم دور شوند
و حیرت بدان قوم غالب شود و تدبیرها ناصواب کنند و او نیز بدگمان شود
و بد رای و غلط کند در فکرها و اندیشها و اگر کسی بد و نگرد قومی بد او گویند
و قصد کنند از طبقات ان کس و خیانت اندیشند و زن و ابناز خاین
و بدل شوند و از اهل دیوان و مردم سخن فروش و بسیار کلام رنجیده شود
و با کس ناخوش صورت و بدکار و ابله و بشهوت با ایشان سخنی
بد گوید و از دعوی و بحث و معاملت غم خورد و اگر سعدی بود فائده کرد
از ابناز و معاملات و بیع و شری و با زن سازگار باشند و ضدان
و خصمان رضای او جویند و بصلح در آیند و او را بهای ستوده زند و نیکو
خواه باشد و اگر ان سعد زهره باشد طلب شهوت دارد با هر کس و
اگر مشتری باشد رای و تدبیر او در خیرات بود و مصالحه خصمان و عفت
اهل بیت و اگر در بیت ثامن بود از ین سه برج مولود بتدبیرهای طبی
مشغول شود و رای او بعلم طب افتد و علم فرایض و حساب و ضرب و
قسمت و خواندن و حک نامها و حکایتها و نوت شده و تواریخ و سخنان
دروغ و مرثیه و حساب ترکات و نوشتن وصیت نامه و قضیها در
معاملات زیان بیند و مال او هلاک شود و هراس بروی افتد جهت مرگ کسی
یا در مصیبت افتد از و غمگین شود و رای و تدبیرش کم گردد و اگر در اصل قوی بود
باشد کار قوی تر بود و خوف و هراس از کارها و چیزها کمتر باشد و در معاملات
خیر کند و کارها بزبان برد و خود را دانا داند و باشد که ضمان ترکات کند یا وصیتی
شود و علم فرایض بیاموزد و از کارها در هراس باشد و بعلاجها مشغول گردد
و بسبب داروها بیمار نک باشد و در مال جفت تصرف کند و ابناز او را بیع و
شری روان باشد و تکفین و تجهیز مرده کند و اگر مبسوط باشد بمعالجت خود را
بهلاکت رساند و بی رای و بی تدبیر بود و مردم شناسی و غم خورد از موت
غایب و فرو رفتن مال و بضاعت و امانت او هلاک شود و میراث طلب
دارد و بدان سبب از طبقات عطا رد غم خورد و اگر محترق بود مولود را خوف
جان باشد از پادشاه و اکابر و فرو گرفتن ناگاه یا دارو دادن یا بر انگیختن
کسی را بقصد او یا کسی رازی گوید و ازان غم خورد و در هراس افتد و مصیبتی
دارد و بیشتر وقت گرفته خاطر بود و با اندوه و هراس بکار طب و علاج
مشغول شود و اگر احتراق در رجعت بود خوف و هراس بیش باشد و اگر راجع
باشد خوف بر مولود مستولی گردد و رای و تدبیر او خطا باشد و بیع و شری
و معاملات بد بود و بکارها فرو ماند و حاجت بر نیابد و مال بهر کس که
دهد منکر شود و معالجت مفید نباشد و داروی مسهل باز کرد و اگر نحسی
بد و نگرد خوف باشد از بیماری بد و تکفین شود از کارها و مردمان طبیب و
حکیم و منجم و او مکار و حیلت ساز کرد و در بخوری کشد و او پرهیز خود را
بموت رساند خاصه که طالع حمل یا میزان باشد و خوف بود از تهمت یا موت
کسی یا غلامی و از طبیعت ان نحس بد و مکروه رسد و مال جفت یا ابناز
ضایع شود و اگر سعدی بود ایمنی و فراغت خاطر و معاملات روان باشد

ومیراث گیرد یا مال رنج بود و دیگران و جفت و ابنا زاورا مال زیادت
شود و مال فراوان فرا رسد یا بصناعت حاصل آید و علاج طبی راست رود و طبیب
دانا باشد و راست گوی و راست کار و اگر در بیت تاسع بود ازین سه
برج مولود سفر و تجارت درست دارد و از انواع علوم بهره مند گردد
و صحبت با اهل حکمت و علم و فضل دارد مناسب موضع خود و در حظ و بلاغت
و فصاحت اهل باشد و علم نجوم داند و در بیع و شری و معاملت نیکو شناسد
و با فراست بود و رزرگ و با رای و تدبیر و خواهای نیکو هیند و عاقل و نیکو خاطر
باشد و گاه غنی و گاه فقیر باشد و سفر کند و در سفر علم و مال بدست آرد
و اگر در اصل قوی بود هم باشد سفر اندیشش باخیر بود و در همه علوم بداند و رزرگ
باشد و مصنف در علم خود و پاک و با لطافت و خدای شناس و بجایها نیکو
رود را ههای نیکو و ایمن و با دادان و با اهل جهان در امیزد و استیفا بداند و
بعلمی معروف گردد و بدان سبب قرب اکابر یابد و فائده علم او بولایتها رود
و اگر بد حال بود مولود علمهای مطعون اموزد و بدنام گردد و بد مذهبی و سست بود
در کار دین و اعتقاد و سفر و تجارت کند نی فائده و کاهل بود در طاعت
و از کهانت مال و معاش حاصل کند و کتابهای فال نوید و طلب سحر
و تسخیر جن کند و سفر او جهت ایجاع باشد یا خدمت مردم و علم و زهد فرو
و امام یا معلم یا دبیر یا طبیب یا ندیم بود در راه و اگر محرق بود سفر کند در خدمت
پادشاه و یا بزرگی خوف و زیان و ضرر باشد و قصد کردن و کمین نهادن
یا ناگاه فرو گرفتن و غایبی در راه پیش آید یا نامه یا جز و اگر احتراق در رجعت
بود از راه باز گردد یا بزرگی ویرا باز گرداند و بیم تهمتی بود یا فساد جواب و
خوف از راه داران و کسان پادشاه یا از بیماری و دزدان و یا غایب شدن
ستور یا معیوب گشتن و اگر راجع باشد سفر بد باشد و راه غلط شود
و بیم فرو ماندن باشد و باز گشتن از راه یا با همراه جز افتادن و دو دل و دو
رای شدن و غایب گشتن ستور و خشم گرفتن کرد و کسی در طاعت
و مذهب و اگر بحسی بد و نکرد سفر بد باشد و هم زیان و ضرر بود و خوف

از دزد و همراهان بد و خاین و قصد کنند و اگر ان بخس زحل بود با فقیران سفر کند
و مشایخ و مردم عاجز یا مزارع و اهل جبال و صحرانشینان و را ههای سخت
رود و گرده و عقبه و تنگ معیشت و از سبب ستور و علوفه غم خورد و اگر
مریخ بود با لشکریان و ترکان و مردم او باشند و در زدان همراه شود و زیان و
زحمت بیند و ستور در زد برد و او در علوم مطعون خوض کند و فساد دین و
مذاهب و اعتقاد باشد و اگر سعدی بود سفر کند بسعی و معاونت بزرگی و مزی
نیکو و علم بیاموزد و انچه گفته شد در پیش همه عکس ان باشد از نیکی همراه و
امن و حفظ و فراخی و راحت و تحصیل علوم دینی کند و در گذار حج طاعات
کامل شود و در انواع علوم و فضائل و امامت کند و معلمی و سفر و بازرگانی با نفع
بود و از طبقات ان سعد سعادتها بیند و با منسوبان او همراه شود و اگر در بیت
عاشر بود ازین سه برج مولود در علم فراست و عقل و رای و تدبیر و فصاحت
و بلاغت و خط و حساب و استیفا و کتابت و انواع حکمت کند و کامل باشد
و بدین سبب با پادشاه و اکابر اختلاط کند و معروف و مشهور گردد و از تجارت
و داد و ستد و بیع و شری فائده کبیر و مشغول شود بکار پادشاه یا بزرگی و
او را ستایش کنند و پیش اکابر نیکو کند و اگر در اصل قوی افتاده باشد
انچه گفته شد بکمال باشد و جوان شاه در حکم او بود و مال و جاه او زیادت
کرد و معروف و مشهور شود بعمل و دولت و رای و تدبیر و کفایت خاصه که
در سنبله بود و مقبول القول باشد و اکابر برای و تدبیر او کار کنند و فصیح
و خوش سخن باشد و حاضر جواب و آگاه از علوم و نیابت یا وزارت
یابد و منصب او روز بروز عالی شود و اگر بد حال باشد و کسیل بزرگی شود تا نایب
کسی میانه حال و بزرگان او را دشوار قبول کند و بخدمت راه دهند که حیله گری
بود و کارها بکر کند و معیشت دشوار بدست آید و کتابت کند و تواریخ نویسد طب
یا شعر یا نجوم بداند و بدین سبب نزد اکابر رود و بیع و شری کند و تصرف
در کارها و جایهای محقر و اگر محرق بود بیمار کرد و از جایهای عالی بیم بود و غم
خورد از عمل که ما خوف و ریخ بود از غضب ملوک و اکابر و ازان سبب مخفی

شود و تهمتی بروی افتد و اگر احتراق در رجعت باشد نزک عمل کند از خوف
با عمل درشت مشغول گردد و اگر راجع بود مولود در اغوال پیش اید از علی و در بخیر
و در دره و اکابر بدو التفات نکنند و بهر کاری که خوض کند نادم شود و بد
رای و تدبیر گردد و از اکابر دور افتد و از برامدن بر مقام عالی خوف افتاح بود
و تهمت کنند و اگر نحسی بدو نگرد او را پیش اکابر بد گویند و از عمل معزول شود
و خوف بود از غضب سلاطین و نام بد گردد و نقصان حرمت باشد و رفعت
و مال و افتاح از نظر اکابر و متهم شدن بکاربد و مکروه از طبیعت ان نحس
و اگر سعدی بود نیکی باشد از طبقات ان سعد و اکابر و سلاطین او را طالب
شوند بغایت و علم و فضل و نیکی و امانت و عقل و رای و تدبیر و او معلم ایشان
گردد و بزرگتر اهل شهر یا منجمان یا کاتبان یا امانت کند و از طبیعت ان نیکی
یابد و اگر در بیت حادی عشر بود و از ین سه برج اختلاط کند با ارباب قلم و اهل فضل
و وزرا و بواب و حجاب پادشاه و مردم عاقل و عالم و دوستی با این طایفه
دارد و ندیم و محرم اکابر شود و دوست انگیزد شود و بکارهای نیک مشغول شود
و از عاشقی حزم کرده و میان دوستان مکتوبات بروان باشد و غلامی یا امردی
را بدوستی گیرد و اگر در اصل قوی حال بود باشد کار قوی زیاشد و امیدهای
او بزودی برامد و تمتع گیرد و از هوای دل و دوستی مال پادشاه و قرب یابد
نزد اکابر و سعادتها از فضل و فضائل بیند و خوش زبان و شعر و فصاحت و
بلاغت و رای و تدبیر صواب و پسندیده و دانستن علم نیکو و کتابت و
مناولت مابیع و شری یا محافظت مال پادشاه و اگر بد حال بود خیر نبود و احکام
بر ضد باشد از نومیدی و دشواری صحبت اکابر و نقصان و محبت مردم بی وفا
شدن دوستان و او با ایشان حیلت کند و مکروه رساند و سحر و سخنان
دروغ و نوشتن تعویذ و شعر و عشق نامه و حکایات و غم خوردن از هوای دل
و نقصان امیدها بود و نایافتن مرادها و یکی سعادت بی حرمت شود از اختلاط
کودکان و اگر محترق باشد تهمت کشد بخیانت در مال پادشاه و اکابر قصد
او کنند در نهان و زبان رسانند یا بسبب کودکی زبان بیند و با قومی خصومت

کند و دوستان او بیمار شوند و بیم موت باشد یا کسی او را فرو گیرد و اگر احتراق در
رجعت باشد کار بد تر بود و اگر راجع بود دوستان با او دل بد کنند و بر گردند
و بد اندیشند و رضای او نخواهند و او بحیلت ضرر و زیان ایشان اندیشد
سحر و طلسم سازد و از امیدها وعده بیند و مسخر شود و اگر نحسی بدو نگرد کسی دوست او را
بد راه کند و بدا و گوید و دل دوستان با او درست شود وی وفا کرده و او در مال اکابر
خیانت کند و نقصان امن و سعادت باشد و امیدهای او همه وعده و دروغ باشد
و از طبقات ان نحس مکروهات رسد و اگر سعدی بود حزم کرده بروی دوستان
و انچه گفته شد بر عکس باشد از برامدن امیدها و امن و فراغت و صحبت دوستان
و دمساز موافق و سعادت از مال اکابر و قرب ایشان و مجالست مردم شریف
و یکجهتی دوستان و برداشتن تمتع و خوشی لذت از هوا و دل و اختلاط مردم نیکو
بیند و کتابت کتب شریف و اگر در بیت ثانی عشر بود از ین سه برج مولود بکارهای
ناستوده رغبت کند و از زنها بد برد و با اعدا و بدگویان و حساد در امیزد و بر او تهمت
نهند و غم کند و افترا کو بیند و قصد و غرض و منازعت بدید اید و با مردم نادان و خوار
و مجهول و بزرگی او را بتجارت فرستد و ازان زیان بیند و خواب او را فت در سد
و بد رای و تدبیر باشد و فاجر و اگر در اصل مقبول باشد ضرر و زیان کمتر باشد و
وقت اعدا بیشتر و او از قبل اعدا و قصد و سعی ایشان نیکیها یابد از بیع و شری
خواب فایده گیرد و ستور نیکو حاصل کند و بکارها اعدا در اید و اعدا از طبقات
عطار و باشد و حیوان قیمتی و با هنر او را بدست اید و اگر بد حال بود همه احکام بر
عکس باشد و صحبت با مردم سفله و کم و جاهل و ساقط و بهر علم که در اید ناتمام
بگذارد و بی تدبیر بود و نادانسته کار و نادانسته گوی و متبع اعدا کند و کاسب بازار
خواب باشد یا بازار پوست و از اعدا زیان بیند و در زحمت افتد و از مردم
فرومایه و خوار و حقیر گردد و اگر محترق بود دشمن قوی را نکبت رسد یا بیمار و
بتهمت در افتد و برزگی یا قرض خواهی ستور مولود بگیرد یا دزد برد و بیع و شری
ستور بد بود که با عیب بیرون اید یا دزدیده و دشمنی قصد مولود کند و از پادشاه
بیم حبس بود و اگر احتراق در رجعت باشد دشمن او در حبس افتد با او از پادشاه

مخفی شود یا بسبب خصومت اعدا بش ۵ افتند و اگر راجع بود بیع و شری ستور
و غلام بد بود و فرومانند یا باز رد کنند و اعدا متحیر گردند و عاجز و بدرای و تدبیر
شوند و از هراس ترک دشمنی کنند و ستور غایب شده را بگیرند و اگر بخشی بدو
نگرد اعدا را و او را کار بد شود و حزر و زیان افتد و ستور او را درد بهرد و در بیع و
شری ستور خسارت باشد و با عیب افتند یا درد دیده بیرون اید یا بیش
کره بود و از دشمنان و قرض و داد و ستد و بار کارهای چوان دعوای
مکروه رسد یا از طبیعت ان بخش و طبقات او و اگر سعدی بود کار اعدا
قوی گردد و بیع و شری ستور فائده دهد و از کار کرد ستور منفعت باشد و
قرض و داد و ستد نیکو و از نتایج جواب خیر و نفع گیرد و مصلحه جویند و دواب
نیکو حاصل اید یا کسی بدو عطا کند **فصل هفتم در احکام قمر** چون قمر بوقت
تحویل سال مولود در طالع اصل بود یا تحویل یا برج انتها مولود را سفر بیش اید
و با تجارت و مسافران و عوام الناس اختلاط کند و از تجارت و بیع و شری
منفعت گیرد و صعف مزاج بود و بیمار ناک و از درد معده و گرانی اندام و ماده
و بلغم زحمت بیند و کم ثبات و از کاری ناتمام بکار دیگر نقل کند و از قوی بقوی
دیگر در امیزد و از عوام خلق یاری خواهد اما اگر در اصل قوی حال بود باشد
بر قومی از عوام ملک گردد و مهتر و حاکم و نیکها بیند و مردم بدو محتاج شوند و
سفرها بیش بدو مبارک بود و تجارت با نفع و رسالت کند و توسط کار پادشاه
و اکابر و حکم او روان بود خاصه که زاید النور باشد و سریع السیر و اگر در اجتماع
بود خصومتها افتد و از سفر باز ماند و در کارهای پوشیده خوض کند و پادشاه
و اکابر در امیزد و اگر در کسوف بود در دو چشم بود و فساد بصر و اگر در عقده ذنب
بود بد تر باشد و حکم استقبال همین باشد و اگر زحل بدو نگرد با فقرا اختلاط
کند و مهمانی بود در میان و با اهل صحرا و جبال در امیزد و بیمار گردد و غم خورد
از کارهای کهن و اب و زمین و مشایخ و پدران و اگر مریخ بود با مردم ترک
و لشکریان او باشش اختلاط کند و این قوم بمهمانی او ایند و خوف باشد از دزد
و عوان و از بیماری که از صفرا و بلغم حادث شود و اگر مشتری بود با علما و اهل

ورع در امیزد و با قضاة و وزرا و کارهای نیکو کند و بتحصیل علم و طاعت
مشغول گردد و بیشتر وقت در صحبت بود و سلامت و حاکم با نایب ضرر
شود و اگر زهره بود منتفع گردد از زنان و لهو و طرب و زینت کننده باشد
و با زنان و خدم در امیزد و با اهل طرب نشیند و مایل بود بعیش و طرب
و راندن شهوت و مناکحت و از خمار سرخاب و بلغم رنجور گردد و اگر نظر
اقتاب بود از ملوک و سلاطین عنایت و تربیت یابد و مال و جاه او
زیادت شود و قرب اکابر حاصل باشد و ملک یا ولی عهد یا نایب سلطان
شود و قوت عقل معاش باشد و زیرک باشد در کارهای دینی و
دنیایی و اگر عطارد بود علم حساب اموزد و مساحت و محاسبی و طب
طب و نجوم و منطق و صاحب رای باشد و کار سازا کابر و از بیع و شری
و تجارت و راه و سفر منفعت گیرد و حاکم بود در چوان و کاروان سالار
در راه و دارنده ضیاع و اب و زمین اما از این نظرها نظر سعد خواستیم
پس اعتبار باید کرد هم نظرهای سعد و نحس و قبول در او باید داشت
چنانچه در پیش گفته ایم از این نوع و قمر در طالع پسندیده بناشد خاصه
که تنها بود و ناقص النور و اگر در بیت ثانی بود از این سه برج مولود در کسب
مال و معاش کوشد و اگر زاید النور بود زاید در عدد و سریع السیر مالش
حاصل اید و زود خرج کرد اما اگر در اصل قوی بود باشد مال بسیارش
رسد و تواتر شود و از معاملت و داد و ستد و بیع و شری و از ضیاع
و عقار و اب و زمین و از بضاعت فائده گیرد و مسافران و تجارت و
ارتفاعات و حیوانات و انواع میوها و ترها و اگر در اجتماع بود مالش بسیار
بدست اید از پادشاه و اکابر و کارهای پوشیده و امانت نهادن و یافتن
دفینه و جواهر و بیع و چیزهای کانی و اگر در عقده راس بود کار قوی تر باشد
و دخل مال و معاش نیکوتر و فائده از مال و ودیعت و اگر در ذنب بود
مالش از وجه ناستوده حاصل اید و باز بیرون رود بفساد و خرج شود
یا دزد ببرد یا غصب کند و بیمار کرده از درد کلو و معده و سینه و خشم

وقتها وغرغره وچزی ماندن در حلق ونزله ودر استقبال خیانت بشکارا
شود یا در ویشر یا بنوانکری او واگر برخصل نکرد مالش از زراعت بود و
کارهای سخت واز صنعت ریخ وکسب وروز بروز معاونت بندگان
وداشتن ستور وبیع وشری عقایر وبارتراز و بیمار کرد دارد درد
کلو واماس برکرچ واگر مریخ نکرد مالش از لشکریان حاصل اید وترکتاز
وکارهای که باهن وآتش وانواع سلاحها تعلق دارد وازخیانت
باعوانی وبیمار کردد از خوف ودرد دندان وریشهای بدبراطراف
کردن واگرافتاب نکرد مالش از پادشاه ومعارف واعیان دولت
حاصل اید وکارهای که بدیشان تعلق دارد وازبیع وشری وجواهر
ابی ورزکوی وصرافی واگر زهره نکرد مال از زنان حاصل اید واصل طرب
وبزازی یا عطاری یا دیبانی ما انواع رحا وحایط وازمادر وخواهر
وخویش خوار بود وریخوری اوازماده بلغم باشد وراندن شهوت
وغذاهای لذیذ واگر مشتری نکرد از وزرا وعلما وقضاة واشراف حاصل
اید وازکارهای ستور وتجارت وهدیه وعطا اکابر وکسب بی کار
او روان باشد ومعاشش بروی فراخ کردد واگر عطارد نکرد مالش
از دبیری وتجارت ورسولی حاصل اید وبیع وشری برد وغلام و
انواع چزها وازتصرف کارها حیوانی وسفر وشرکت وطلب علم طب
ونجوم باصناعت وحرفت وازاهل بازار وارباب قلم واگر دربیت
ثالث بود ازین سه برج نقل وحرکت بسیار کند وعلم حساب
ومساحت واقلیدس بیاموزد وتجارت کند وبیع وشری وانواع چزها
اگر در اصل مقبول بود باشد کار قوی تر وفائده بیشتر بود وازنقل
وحرکت ودوستی میان خویشان ومادر وخواهر وبنکو بود حال اقربا
واگر در اجتماع بود مولود بدست خویشی بزرکتر در ماند وصاحب نراد
شود وپرورشش یابد وبا او بسفر رود وبپادشاه نزدیک کردد واگر
درعقدهٔ رأس بود برادرش شود وخویشان او جمعیت سازند بخیر و

ونیکی واو حاکم ومهتر قومی باحجابت ونیابت کند پیش پادشاه یا
بزرکی واگر درعقدهٔ ذنب بود از اکابر بزرکان کریزان بود وخویش
او یا پدر ومادر او بیمار کردد یا ازهم دور افتند ودر استقبال خصومت
کند با خویشان واسرار یکدیکر فاش کند واگر رصل نکرد میان او وخویشان
یا پدر منازعت افتد وتهمت وخصومت وخویشی از وطن خود دور
افتد ومولود را تحویل بجای دیکر شود وازنسب خویش نیز غم خورد ومال
شود بعلم فلسفه واحکام نجوم واگر مریخ نکرد خصومت شود با خویشان
وقصد یکدیکر کنند وغم وتهمت درمیان افتد وبدست عوانان درماند
واز خان ومان دور شوند واو بکریزد وبعلم سلاح باسواری باحکام
نجوم رغبت کند واگر بزهره نکرد در علم دین واسلام وطاعت افتد و
نقل وحرکت او بمزارها بود وکار خواهر سازد وبیع وشری وانواع عطرها
کند ولباسها ومال بدست ارد ودلشاد وبافرح بود ودوستی
کند با خویشی با نکاح ودرمیان خصومتها پدید آید واگر مشتری نکرد عالم کردد
وباورع بود وپارسا واز همه علوم دینی بانصیب بود وامانت دارد
وبادیانت ومشفق درحق خویشان وقبیله ونقل وتحویل او مبارک باشد
وکار اقربا بنیکو باشد وبهم راحت رسانند واگر شمش نکرد خویشان
بزرکتر بدو نیکی رسانند ودر کارهای اکابر اید وسفر کند وتحویل واز او
سعادت جاه ومال یابد وخویشی بزرکی او را برکشد ومنصب دهد
ودر امور آخرت بکوشد واگر بعطارد نکرد بعلم حکمت ومنطق وهر علم که
الت تحصیل علم دیکر بود رغبت کند وطب ونجوم بداند وبخط ونقاشی
وصناعتهای لطیف وباریک مایل بود وسفر وتجارت وبیع وشری
او نیکو باشد وکتابهای حاصل کند واگر دربیت رابع بود ازین سه برج
با دوستان ویاران ومسافران اختلاط کند ومهمانی کنند ودرباغ
وبوستان واملاک او نشیند واو میل عمارت کند وتا اید درختان
میوه دار وانواع ریاحین وترها وانچه او را تازه وتر خورند واگر در اصل

قوی افتاب بود کار قوی تر باشد و عمارت بیکو تر و سعادت یافتن
از اسباب و املاک و ساختن حوض و جوی و نیکوئی احوال مادر و پدر بود
و فایده از تفاعات و اگر در اجتماع بود مولود نتواند کرد و خیره نهد و سرای
و بستان سازد و شاه یا بزرگ در ملک او اید و بزرگی ملکی بدو دهد و
اگر در عقده راس بود کار قوی تر باشد و فایده از املاک و ارتفاعات
بیشتر و میسر شود و صحبت پادشاه و اکابر و مجالست با این طائفه داشتن
گرفتن و اگر در عقده ذنب باشد مبغض پدر و او منازعت افتد و با مادر
او بزخ رسد و خرابی جایگاهی بود از املاک و در امدن در دود و استغال
خصومت افتد پدر او را با مادر او و اسرار یکدیگر فاش کنند و از اکابر
زیان رسد و اگر بزحل نگرد مولود جاهای خراب کند با میل بعمارت و
کاریز و جوی و حوض سازد و زمین آباد ان کند و در کشت و زرع از دو
ازان منازعت افتد او و پدر و از عاقبت کارها اندیشه کند و اگر بمریخ نگرد
لشکریان یا ترکان در ملک او نشینند و از جواب خصل پذیرد و از آتش
خوف باشد و منازعت افتد میان او و پدر و مادر و از دزد نیز خوف باشد
یا از وطن بگریزد و باغ او خشک شود و اگر بزهره نگرد فایده باشد از ضیاع
و ارتفاعات و عمارت بستان و حایط کند و سور و مهمانی و عروسی
شود در املاک او و طرب و عشرت و صحبت زنان و اهل طرب باشد
و خرجی بود در مادران و خواهران و اگر بمشتری نگرد عمارت و عبادت
خانه کند و مسجد یا مدرسه یا صومعه و با علما و اهل ورع نشیند و این
قوم در املاک او ایند و دعوتها و جمعیتها خیر شود و نیکی یابد از مستغلات
و ضیاع و عقار و عاقبت اندیش باشد در کارها و اگر با افتاب نگرد
عمارت قصر کند یا معمار پادشاه یا بزرگی شود و با اکابر نشیند و اکابر در
ملک او ایند و دولت و مال و جاه او افزون کرده و اگر بعطارد نگرد
بیع و شری املاک کند و با ارباب قلم و اصحاب فضل نشیند و در املاک
او جمعیت بود جهت بیع و شری یا عمارت یا نقاشی یا اجتماع غلامان

و کودکان باشد و قوت رای و تدبیر او بود و اموختن علم حکمت و اگر در بیت
خامس بود از بن سه برج مولود را فرزند بسفر رود و او بتوسط کارها مشغول
کردد و فرزند را خوف سقط بود یا در هفت ماه زاید و از دوستی دور
افتد و در طرب و عشرت و لذت باشد و اگر در اصل قوی افتاب باشد
فرزندانش بسیار شود و او سفر دوست دارد و بهر وقت که در هوای دل
افتد و اگر در اجتماع باشد فرزندان او مستقیل زایند و پدر و مادر او را پرورش
کنند و بزرگی او را موافقت فرزند خود کرده و از انجا کار او قوی کرده فرزند
او قرب پادشاه یا بزرگی یابد و محرم اسرار او کرده و اگر در عقده راس بود
کار قوی تر باشد و فرزندانش بسیار شوند و بمرتبه عالی رسند و اگر
با ذنب بود یا قصد فرزند او کند یا فرزندی شود ناعیب ناسقط کند و اگر
مقابله کار بد بود و او در عاشقی فاش کرده و اگر بزحل نگرد مولود را فرزند
درشت خوی بود و کاهل و بد صورت و اجبار بدشود یا فرزند او بیمار کردد
و او بتیمی را تربیت کند یا بفرزندی قبول کند یا بند زاده را و اگر بمریخ نگرد فرزند
او سقط شود یا فرزندی در وعاصی کرده یا از و بگریزد و بر مولود کار بد رود
و در بزم شراب خصومت افتد و بفرزندی زیان رسد و چیز بدشود و از
هوای دل غم خورد و دوستی فسقد او کند و لباس او را آتش رسد یا ضایع
شود و اگر بزهره نگرد حرم شود بفرزند و او دوستی زنان و اهل طرب و هوای دل
و لباس و بطرب و معاشرت رغبت کند و کار فرزندان سازد و سور کند
با مهمانی و از دوستی فرزند شود یا از بر و اگر بمشتری نگرد مولود توبه کند از طرب
با کار بد و دوستی با علما و اهل ورع دارد و فرزند از علم اموزد و حرم شود بفرزندی
پسر و لباسها اهل صلاح پوشد و از اکابر تشریف برد و اخبار خوش رسد
و اگر با قتاب نگرد مولود را فرزند شود و کار ایشان سازد و مرافقت فرزند
پادشاه کند و فرزند او قرب پادشاه یابد و اکابر و او توسط و رسالت کند و
تشریف پوشد و از هدیه و عطا حرم کرده و اگر بعطارد نگرد فرزند از علم و ادب
اموزد و هنر و خط و فضیلت و باشد که دو فرزند بیک شکم ایند خاصه که برج

خوجسین باشد و میشا او وحوستان او مکتوبات روان بود و فرزند او
دبیر شود یا شاعری فائده بود از بیع و شری غلام یا از معلمی کودکان و اگر در بیت
سادس بود از بین سه برج مولود بیمارناک کرد زیاده بلغم و قهنا و سرفه و
علتهای سینه و زکام و اسهال بلغمی خاصه که در برج ای باشد و بنده حرد
و فروشند و ستور و انواع طیور و بمعالجت مشغول کرد و اگر اکر در اصل قوی حال
بود باشد ریح و مرض کمتر بود و فائده باشد از عبید زادگان و خدمتکاران
امتعلقان و عارضها بدید اید که دراز کشد و رحمت ندهد و از مادر دور
ماند و اگر در اجتماع بود بندگان قیمتی و بزرگ زاد حاصل شود و بنده بر و حاکم
کرد و بندگان از بیخ خوف بیماری بود یا موت یا غضب شاه یا کسی بگریزاند و
اگر بارانس بود افزون بنده باشد و در دچشم از رک و ابله و اگر با دنب بود هم رفتن
چشم باشد و نقصان بصر و بیماری خوئی و بد و قصد بنده باکر بختن و برج مال
باد و آب و در مقابله فاش کشتن اسرار بندگان بود و بیدار شد ز خیانت
ابنان و اگر زحل نکرد بیع و شری بنده سیاه باخادم وان یا عیب کهنه بیرون
اید و کاهل و بی کار و کسی بنده او را بد راه کند یا بیمار کرد و علاج دشوار پذیرد
یا بگریزد و در ماند و مولود را بیم بود از بیماری دراز کش و اگر بریخ نکرد خوف
گریزا بندن بنده بود و دزد و خائن در بندگان راه یابد و خصومت و تشویش
افتد و ازان در تشویش و زحمت ماند و بیمار کرد و از انواع ریشها و جراحت
و شکستن عضوی و آنچه علاج او با هن یا با نیش باشد و ستور او بیمار کرد
یا بمیرد یا غایب شود یا دزدش برد و بیم آفت باشد و اگر زهره نکرد و مولود
بیع و شری کنیزک کند و او را بارها حاصل اید خوب صورت و لطیف طبع با طرب
و قرن اعضا و شهوت انگیز و از وی زود فرزند شود و مولود از راندن شهوت
و کثرت بلغم و بخور شود و ضعف آلات شهوت بود و در دکرها یا بواسیر
و اگر بمشتری نکرد بنده حاصل اید پارسا و پاک و با دیانت و نفاق کننده و بی عیب
و زیرک و مولود بیشتر وقت تن درست باشد و سلامت و از بندگان فائده
حاصل اید و بعلم طب مشغول شود و از بیع و شری بنده مال حاصل اید و اگر با فتاب

نکرد بنده بدست ارد مقبل و با همت و مولود ریخور کرد و زود صحت یابد
و بزرگی بنده او را عطا کند و از بیع و شری برها توانگر کرد و معالجت از دست
او است اید و اگر بعطارد نکرد بندگانش از هر نوع بدست اید از سپید و سیاه
و خادم و صناعت و کاردان و نویسند و عاقل و پیشه مطالعه کتب طب
کند و علاج سازد و بیع و شری بنده کند و اگر در بیت سابع بود از بین سه
برج جفت او با او دل بد کند و از خانه بیرون رود و ناسازگار کرد و منازعت افتد
و مادر یا خواهر مولود را بیازارد با جفت او سوء کند و اگر در اصل قوی حال بود باشد زن
او با عتقاد باشد و قانع و ایثار او جلد و کوشا و سوء او مبارک باشد و موت عقل معاشر
او را بود و نیکی بتدبیرها و حصول مال و اگر در اجتماع بود مولود جفتی کند پنهان و از آن بد
زبان و ملامت رسد و او را از بیگانه فرزند شود یا از کنیزک و ایثار مال و کسب
پوشیده و خیانت کند و اگر سوء کند ایشان درماند و مراجعت دشوار بود و اگر با آن
بود زنی دیگر کند که نفس پاک دارد و از نسل اکابر بود و اگر با دنب بود مولود بد شهوت
گردد و با علت و جفت او بیمار گردد و خشمش بدرواید و چنین بزبان بر دیا بر خود
تهمتی اندازد و در استقبال با شوهر خصومت کند و از یکدیگر اشکارا کنند و اگر زحل
نکرد جفت او را علتی بدید اید در از کشش یا بیماری او از حمل باشد و مولود سقط بد کند
و ایثار خیانت و زر و اضداد و خصمان را شدت رسد و دزد راه یابد و اگر
بریخ نکرد جفت با او خیانت کند یا از خانه بگریزد و بچه اسقاط کند و او جفت دیگر
کند از حبس ترکان یا در حرم افتد با لواط کند و بخصمان و اضداد آفت رسد و
از دزد خوف باشد و ایثار خیانت کند و خصومت افتد و اگر زهره نکرد عاشق شود
و زن دیگر کند یا کنیزک خورد و جمع اید با خوبستی یا امیری و شهوت بر و غلبه کند و ضعیف
باشد و ران و از ایثار فائده رسد و زن او خرم شود و مهمانی و فرح باشد در خانه
یا سور و جامه کند جفت خود را و مولود را حاصل اید یا لباس خوب و ضدان و
خصمان حرم کردند سوری یا ضیافتی و اگر بمشتری نکرد جفت او در عفت و صلاح
زندگانی کند و توانگر شود و نیکو خواه مولود و اضداد و خصمان مصلحه کند و شفیع انگیزد
و دزد برها و گم شده باز اید و اگر با فتاب نکرد جفت او کرها کسی کند و بگریزاند

وتوانگر شود واضداد وخصمان بیادت منقرب کنند وابناز را کار نیکو بود
و مال بدست ارد ومولود را سفر شود و توانگر کردد وطلب خدمت شاه دارد
واگر بعطارد نگرد جفت دبیر جوید یا کنیزک یا غلام یا امردی در امیزد واگر مقارن
بود با مرد جمع اید وبیع وشری کند با فائده وخدان و خصمان بدیوان باز
کردند وخط وقباله درمیان اید و دعویها افتد و بزرک باشد و دریابنده تدبیرها
خدان وخصمان و شریک یا کار وکسب نیکو باشد ومعاملت روان وجفت او
تقویه کند درحق او واگر در بیت ثامن بود ازین سه برج مولود فراموش کار شود
وبی قدر وخوار وکم نام وکند فهم وپیش اکابر بی منزلت ومحتاج کردد وتنک دل
وغمکین واز غمی دیکر افتد وخوف بر وغالب شود اما اگر در اصل قوی بود باشد کار
بهتر بود واو بمعالجت وداروها مشغول نشود واخر انشش افتد واز ماده ریغ خورد
واگر در اجتماع بود از بزرکی یا از پادشاه در هراس افتد وغمی یا مکروهی بیند وکسی
قصد او کند وبمصیبتی تمکین شود ومال بودیعت یا بضاعت دهد وبازنیابد واگر با
راس بود جفت وابناز او را مان جمع اید ومال او پراکنده شود پادشاه از و بستاند
یا دزد برد واگر با ذنب بود بیم افتد باشد در بحر وافتد خز ابله ورک و در دجشیم و
حذر از مار یا عقرب یا زنبور یا سباع ومال زن وابناز ضایع شود ودر استنبال
غایب شده یا دزدیده خاطر اید وفراخی معاش باشد واگر زحل نکرد از پدر غم
خورد واورا علتی یا رنجی شود وخایف کردد از کاری کذشته وکهنه شده وابناز
افلاس برارد ومال جفت تلف شود وصدان خصمان را اخراجات افتد وجهت
میراث منازعت کند واز تامتی غم خوزهز ومولود را مکروه رسد از طبقات
زحل وترسنده شود واگر بمریخ نکرد بیم افت بود ورسید زخم وکزند از سباع
ودیکر حیوانات وجهت موت کسی یا خوف یا میرائی خصومت افتد وبفساد
ودلایل دیکر خوف باشد از حذر وبند وقبل وقصد شکریان یا دزدان واگر بزهره
نکرد ایمن بود از فساد وخصومت لیکن مکروه رسد از زنان یا بروه یا خادم
یا اهل طرب وعشق وراندن شهوت وطلب لذات واگر بمشتری نکرد
مکروه رسد از علما ووزرا ومردم نیکوکار وبا این قوم سره کار افتد ومعاملت

وکارهای شرعی پیش اید وطلب میراث وبزرکان وصدان وخصمان را معاونت
کند یا فتح نکرد یا پادشاه واکابر بتقویت صدان او وخصمان او کنند ومال
ایشان زیادت کردد وجفت او توانکر شود ودر مولود هراس بیند از پادشاه
واکابر وی قدر باشد پیش ایشان واگر بعطارد نکرد بتدبیرها طبی مشغول کردد ومعالجت
کند وسبب خط وقباله یا قوی خصومت افتد ودعوی مال ومیراث طلب دارد یا
بضاعت یا ودیعت غلام یا بیع وشری کند وشنید افتد وبیم بود از زحمت
داروها وعلاج وتهمت یا کواهی دروغ واگر در بیت تاسع بود ازین سه برج سفر
کند بتعجیل وشتاب کاری نماید وحبت وجوی چزها وکارها دارد ودر رغبت علمی
بیامزد واز جای بجای سفر کند وافزونی بنده وصد متکار باشد ومادر وخواهر
اورا سفر شود یا باو سفر کنند ودر دین ومذهب کم ثبات باشد ونقل کند از مذهبی
بمذهبی اما اگر در اصل قوی حال بود باشد سفرش نیکو باشد وبا نفع وبیاموزد
علم مساحت وهندسه وبیع وشری نیکو باشد وتجارت با سود بود وقوت عقل
معاش باشد وشتاب سخن شود واگر در اجتماع بود سفرش در خدمت پا
پادشاه بود یا بزرکی واو صاحب سر بزرکان باشد وشاه وامیر اورا بسفر فرستند
وغایب او پرسند واخبار شنود وعلم تحصیل کند از علوم الهی وکلام واگر با راس بود
عالم کردد وبزرک وباطاعت وستایشنده ذات وصفات خدای تعالی و
خوابهای راست بیند وتعبیر راست بیرون اید والهام واز ذات غیبی روی
نماید وحضرت عزت ورسول را بخواب بیند وکعبه وانبیا وامثال این واگر با ذنب
بود سفرش بد بود ودر راه فرو ماند وستور معیوب شود یا دزدیده بود و
خوف باشد از برهنه وغول وجوان وچزهای بد بخواب بیند ودر استنبال
خصومت کند جهت دین وبدهب بد منسوب شود واگر زحل نکرد سفرش
سخت بود ودر راه فرو ماند وراه ناخوش وخشک با همراهان خصومت کند
ستورش معیوب کردد وکاهل باشد ونقل مذهب کند خاصه که برج ذو جسدین
بود وبیاموزد علم وتوفیق وکار زیرین وبناها نهادن وساختن قنطره واگر بمریخ
نکرد در سفر خوف بود از دزدان وراه داران ولشکریان وهمراهان خیانت

کنند و غضب کنند و لیکن شدن ستور و کر بختن بنده وث کرد و باشد که
بگریزد از خوفی و لی ثبات بود در دین و منصب و اعتقاد و بیاموزد ریاضت
و احتراز اسبان و استران و اگر زهره نکرد و سفر کند باز مان و اهل طرب یا از جهت
این قوم یا بسور یا بمهمانی رود و تجارت کند با سود و مال حاصل کند و بیاموزد
علم موسیقی و ترجمه سازد و در دین و اعتقاد نیکو بود و عالم در دین و اسلام
و در سفر نکاحی کند یا کنیزک خود و مادر یا خواهر او را سفر شود یا او با ایشان
سفر کند و اگر بهشتری نکرد سفر و تجارت کند با نفع و سود و در امن بود بیاموزد
علم قرآن و احادیث و فقه و تفسیر و امثال این و با طاعت بود و نیکو اعتقاد
و توانگر شود و بدیانت مشهور گردد و امانت نگاه دارد و با مردم نیکو خو و سخی
کند و همراهی و اگر با نقاب نکرد پادشاه یا بزرگی رود یا در صحبت ایشان سفر
کند و کار دولت او قوی شود و در کار دین و دنیا زیرک بود دانا و اگر بعطارد
نکرد سفر و تجارت کند و بیع و شری نیکو بود خاصه برج و انواع داروها و
و کتابها و آلات کتابت و رنگها و معجونها و بویها و تحصیل علوم کند و زیرک
بود و از همه چیزها خبر و رسنده یعنی هر علم و مصنف بود در فن خود خاصه علوم حکمی
و احکام نجوم و هندسه و مساحت و معقولات و کلام و خاصه که برج بود و
مذهب او اعتقاد او باشد و اگر در بیت عاشر بود و از بین سه برج مولود
با بزرگ زاده کان و نزدیکان شاه صحبت دارد و از شغل بشغل نقل کند
و زود رای و تدبیر بکرداند و متحرک بود و کم ثبات و رازهای او آشکار شود
و عجز کننده باشد اما اگر در اصل قوی بود باشد مولود از نزدیکان شاه
بود و اکابر و مشهور شود بنیکی و جلدی و مردم بر وثنا کویند و باشد که ولی
عهد شود یا نیابت کند یا ملک و حاکم و لایتی شود و عزو دولت او قوی
گردد و در زیرکی و دانایی شهرت یابد خاصه که در ثور باشد و اگر در اجتماع
بود میر یا پادشاه شود و صاحب سر او و اکابر و معارف در کار مشورت
با او برند و صاحب ناموس ملک و لایتی شود و حاکم و اگر با رئیس باشد
شاه شود و حاکم مطلق و توانگر و مشهور و داننده علوم الهی و شناسنده

ذات و صفات باری تعالی و مال او بی حساب باشد و اگر با ذنب باشد
خیانت کند و عیب مردم جوید و با اکابر خلاف اندیشد و آفت چشم بود دل
بر مردم نهند و مادر او را کمیت رسد و او از بالا در افتد و در اشتقا
گشاینده اسرار مردم باشد و غمز کننده و در خصومت افتد با پدر و
بیم افتادن بود از مقامی بلند و اگر زحل نکرد صحبت مشایخ طریقت جوید و
مردم ریاضت کشته و سخت کوش و بکار آب و زمین مشغول گردد و
ریاست کند بر هم و مزرعه و باغ و بستان و عمارت و خانه بیاباد و مادر
و خواهر او بیمار گردد و اگر بمریخ نکرد با امرا و ارباب سلاح درآمیزد و با مردم
غماز نهمت نهند و شر انگیز صحبت دارد و عزت او دارند و از مادر از هم
شود و اگر زهره نکرد سر و کارش با خوانین باشد و خدم و اهل طرب و
مردم خوب صورت و توانگر شود و تشغل نیکو کند یا نیابت و محبت خاتون
بزرگ یا بزرگ زاده و نکاحی کند یا سوری و جمعیت سازد و ضیافتی کند
و اگر بهشتری نکرد قرب وزیری یا قاضی یابد یا بزرگ توانگر شود و مشهور بنیکی
و حکم راندن بر قومی و عادل بود پاک سیرت و مخلص خیر و نیکو خواه مردم
و او را پیش اکابر نیکویی کویند و اگر با قتاب نکرد قرب پادشاه یا بزرگی
یابد و اکابر با او بعنایت بودند و تربیت کنند و تشغل و عمل نیکو کند و مال
و جاه او زیادت کردد و او را پادشاه یا بزرگی رسالت فرماید یا نیابت
و اگر بعطارد نکرد و بعلم استیفا مایل شود یا بصناعتی که بپادشاه تعلق دارد
و عمل گیرد نیکو یا جایگاهی را ضمان کند و از عمل بعمل دیگر رساید و دبیری کند یا
استاد بزرگ زاده کان یا کارهای جوانی سازد و از بیع و شری فائده گیرد
و ندیم و حریف پادشاه بود یا وکیل خرج اکابر و بزرگ بود و کارگذار و
خوش سخن و حاضر جواب و اگر در بیت حادی عشر بود از بین سه
برج مولود متصرف مال بزرگی شود یا وکیل یا نایب و از آن فائده گیرد و
زود چیزی برد از مردم و کم ثبات باشد و ناشکیبا و ملوک سیر و صحبت
با عامه خلق دارد و اما اگر در اصل قوی حال بود باشد سعادت یابد از قبل

اکابر و بزرگان دوستان امیدهایش بزودی برآید و با نزدیکان شاه
صحبت دارد و از دوستان وفا یابد و با ثبات بود و سعادت بیند از اکابر
و بهوای دل در افتد و مقصود حاصل کند و اگر در اجتماع بود بزرگی مال بدو دهند
و راز خود گوید و بزرگان او را محرم دانند و با او دوستان
جمعیتها سازد در نهان و از ان خوف بود و زیان بیند و اگر با کاس بود کار
نیکوتر باشد و محرم خزانه شاه شود و جهت شاه صدقه دهد و دوستان
صادق دارد و غم خورد از طرب فرزند دار اگر با دنب بود مولود از دوستی
غم خورد یا دوستی با او بد کند و خیانت و در استقبال خصومت دوستان
بود و غم کرهه و فاش کرهه اسرار همدیگر و اگر رصل نکرد دوستی را علتی رسد
یا نکبتی بدید اید یا در رنج فقر افتد و او بر کسی نا ستوده عاشق شود و از ان
کس جور افتد و امیدهای او بر نیاید و انچه براید بعد از رنج و منغصت و خوار
مندی براید و اگر بریح نکرد دوستی با مولود خیانت کند و عهد بشکند و در
میان خصومت افتد و دوستا او از خوفی بگریزد یا از تهمتی غم خورد و خصومت
افتد در بزم شراب و قصد یکدیگر کنند و بسبب دوستی فتنه ظاهر کرد و شنیع
و گفت و گوی و بی حرمتی افتد و اگر بزهره نکرد مولود عاشق شود و بهوای دل و دود
معشوق بکام او بود و با زنان دوستی دارد و خادمان و اهل طرب و امید بار
بزودی براید و دوست او ظریف بود و بجای دیگر در افتد یا بسفر رود و سعادت
او پیشتر از زنان و اهل طرب باشد و اگر بمشتری نکرد مولود امین شاه
بود و خزانه دار امانت گزار و دوست پرور و دوستان او صادق باشند
و امیدها را او زود براید و سعادتها یابد و از اکابر و اصدق و مردم نیکوکار
و عادل و بخرمیها و شادیها رسد از قبل اکابر و اشراف و معارف ملک
و اگر با قتاب نکرد او را محتشمان و بزرگان دوست گیرند و قرب شاه
یابد و از مال اکابر فایده گیرد و امیدش بزودی براید و کارهای بزرگ
سازد و از دوستان تمتع گیرد و اگر بعطارد نکرد مولود به غلامی با مردی
عاشق شود و دوستی کند با اصحاب دیوان و دبیران و شاعران و متصرفان

و اهل فضل و عشق نامه نویسد و اشعار و غزلیات و سفوید دوستی کند و امیدها
از قبل عطارد یابد براید و اگر در بیت ثانی عشر بود از این سه برج مولود را اعدا بسیار
شوند از عوام خلق و مسافران و بزرگ زادگان و اهل بازار و بعضی از دوستان
با او دشمنی کند و در میان اعدا نیز خلاف افتد اما اگر او را اصل قوی حال بود باشد
اعدا محتشم باشند و از دواب فایده گیرد و نتایج حیوانات بسیار باشد و بیع
و شری ان نیکو بود و اگر در اجتماع بود اعدا قصد او کنند در نهان و نزد شاه یا بزرگ
او را بد گویند و تهمت بندند و باشد که در قید یا حبس کنند و اگر با راس بود فاد
و ضرر بناشد و اعدا نفاق کنند و دواب او زیان شود و نتایج بیک دهند
و اگر با دنب بود او را ستور و زه برد یا دشاه یا بزرگی غضب کند و اگر ستور خرد
و زدیده بیرون اید یا کور و اگر در مقابل بود بسبب ستور خصومت افتد و دزدیده شکارا
شود با عیب و اگر بزحل نکرد اعدا او را کاربد شوار شود و بعلت و شدت یا غمی
یا ماتمی در ماند و ستور یا رکش نیکو بود اما بیم معیوب شدن باشد و از قرض
و داد و ستد مکروه رسد و اگر بریح نکرد اعدا، او یا ارباب سلاح در امیزد
و از ایشان معاونت جوید و با یکدیگر خلاف اندیشند و دشمنی را افت رسد
بتهمتی یا کاربدی و در ماندوف و ستوران باشد از دزد و گرفتن لشکریان
و بیماری و معیوب شدن و غایب گشتن و گفت و گوی بود جهت مال نیز حذر
و گرفتن و اگر بزهره نکرد و در میان اعدا فرح و طرب یا سور و مهمانی بدید اید و سوز
کند و عداوت بگذارند و بصلح در ایند و او را و اصحاب شریف حاصل اید بانواع
و خوشی و طیور و بازی از دشمنان در امیزد و اگر بمشتری نکرد اعدا او اهل علم
باشند و دوستی دارند با مولود و مداهنه کنند و از جهت کار شرعی با پنجگانه و
مسافران خوی از اهل خیزد دشمن شوند و بیع و شری ستور نیکو باشد و معاملت
و قرض و داد و ستد با نفع بود و بسبب معاملتی پیش حاکم یا قاضی روند و اگر
با قتاب نکرد اعدا، او جاه طلب باشند و پناه برند بپادشاه یا بزرگی و بر مولود
بزرگی کنند و نکبت و منغصت و ستور شریف و قیمتی حاصل اید و جاه و مال او زیادت شود
از کذر اعدا و اگر بعطارد نکرد بیع ستور کند و داد و ستد و معاملت سازد

وباهر قومی خاصه با ارباب قلم واعدا شنیع زنند وزبان اوری کنند واورا
سخنان بد گویند وکسی دیگر ستوار اورا بفروشند برضای او یا از ولایت
بیرون برد یا بکسی دیگر دهد در معاملت **فصل هشتم در احکام زائرچه**
چون بوقت تحویل سال مولود را **رائس** در طالع اصل یا طالع تحویل یا برج انتهای
مولود ستوم رای بود وپاک دامن وپارسا ومومن وسخنان عمی رود
برزبان او وتدبیرهای او مبارک باشد ودر صحت وسلامت بود وریاست
ومهتری یابد برقومی ازمردم متعبد واختلاط کند با صالحان وتوانگران واشراف
خلایق ومایل بود بزهد وتقوی ومزارهای متبرک رود چون کعبه وبیت المقدس
وتربتهای انبیا وبعز وجاه ودولت ومال برسد ومعتمد بزرگ شود وازوی
مطیع او برند ونفس او مبارک باشد ومقبول القول ونیکو بود وازان برخود
ریای یابد ودعاهای اوزود مستجاب کردد واگر **باسهم الغیب** باشد صاحب
کرامت شود **واگر** بانحسی بود خودرا ورزق کند وسالوسی ودروغ وفروشی
وزهد باریا کند وبیمار کردد از طبیعتان نحس ونشولیش خاطر باشد وتهمت
نهند برو وجفت او رنجور شود یا فرزند او بزیان بود ودرمیان خصومت افتد
وبخصمان آفت رسد **واگر** در بیت ثانی بود مولود را مالی حاصل اید از وجه حلال
یا صدقات یا زکوة یا میراث کیرد یا کسی چیزی بنام او کند یابد وامانت نهند
یا بیابد وعلما واهل ورع اورا در حصول مال وکسب ودخل معاونت کنند واومال
بجایکاه ستوم صرف کند وازبیع وشری فایده کیرد وحاجات او رود براید وغذا
های پاک خورد وپرهیزکار بود ودر خوردن وات مبدن **واگر** باسعدی بود کار
قوی تر باشد ومال بیشتر حاصل اید **واگر** بانحسان بود مال حرام ویا بشبهت
بدست ارد واز خیانت دور نباشد وغذاها چنان پاک ولطیف نبود وبیم
زیان مال باشد وبخرج بجایهای ناپسندیده وبناخشنودی **واگر** **باسهم السعادة**
بود توانگر شود ومعاش بر وفراخ کردد **واگر** در بیت ثالث بود خویشان او
بطاعت میل کنند واو بریشان مهتر شود وحال او در اخر سال بهتر شود و
حرکت ونقل بسیار کند وبعبادت خانها رود وعلم دینی از فقه وکلام بیاموزد

ورغبت کند بعلم طلسمات وشعبذه جنان وارواح وسیمیا **واگر** باسعدان بود
دعاهای اورد مستجاب کردد وبرقومی حاکم شود یا واعظ یا معلم بود واحوال
خویشان نیکو کردد ومطیع او باشند وجهت امور اخرت **واگر** بانحسان بود از
خویشان غم خورد وکسی را رنج رسد یا بیمار کردد واو کاهلی کند درخیرات
وشعبذه عقارب کند وسحر اموزد **واگر** در بیت رابع بود اورا غایبی رسد و
دوستان وبرزکان پیش او جمع شوند بکار خیر یا مهمانی وخرمی بینند ونیکی احوال
املاک باشد ونفع از ارتفاعات وصحبت اکابر طلبد وعمارت جایهای خوش
کند ومسجد وصومعه وعبادت خانها سازد ومتعبد کند ودرختان نشاند و
اورا در عضوی علتی بدید اید یا بوسیده ومال بدست ارد وکار پدر ومادر او خوب
کردد وبارسا شود وسفر کند یا از سفر باز اید وباشد که مولود معتکف شود در
مقامی مبارک متبرک واز وطن بوطن نقل کند **واگر** باسعدان باشد کار قوی تر بود
وخیرات افزون تر وبانحسان خلاف ان بود وغم خورد از املاک وپدر ومادر وخرابی
جایها **واگر** در بیت خامس بود فرزندان اورا کار نیکو کردد وفرزند دیگر زاید وراست
کند وهدیه وعطا کیرد واز طرب ومعاشرت توبه کند واز دوست کسی دور افتد
واز اخبار خوش حرم کردد وپیش اکابر عزیز وکرامی ودر امانت ودیانت کند واز
خویشان فرحها یابد وفرزندان او عالم شوند وبادیانت ومال دار ومطیع وفرمانبر
بردار او واز بیماریهای اهل صلاح پوشد وبانیکان صحبت دارد **واگر** باسعدان
بود کار قوی تر باشد وافزونی فرزندان بود **واگر** بانحسان باشد حکم برعکس باشد
از نقصان فرزندان **واگر** در بیت سادس بود از غمی بار بخی بیرون اید واز بیع وشری
برهم فایده کیرد وبندکان برهند ونعمت کنند وبروی برزکی خشم کیرد بی کناه اورا
وبیمار کردد از ماء بلغم یا از قبها یا بیماری نکس کند واز بنده ومتعلق مکروه رسد و
از مردم سفله وساقط یا از کسی که ناکاه بزرک شده باشد وبنده وستور وخدمتکار
او زیادت شود **واگر** باسعدان بود ضرر وزیان بنود وبانحسان برعکس باشد و
بیم بود از حشرات زمین وستور **واگر** در بیت سابع بود کارهای بد پیش کیرد و
زن وابنباز اورا کار نیکو شود واضداد وحصمان فوت کنند وجفت او خلاف الرشید

باسوز کند وازوی جدایی جوید ومولود غم سوز کند از خویش یار بخی الجاکه رود
نیکوتر باشد ولیکن فرار نکند با بیمار کرد د باجفت دیگر کند یا با کسی شرکت
کند واگر با سعدان بود تو انگر کرد د و با مردم نیکو اختلاط کند واگر با نحسان بود
حکم برعکس باشد وجفت او با شریک او خیانت کند وخصومتها افتد واگر
در بیت ثامن بود مولود خود را خوار وکم قدر ودر ولیش دارد وپیش هر کس
عجز وبیچاره گی نماید وشکستگی کند ومانع کسی دارد ومالش از جهت طلب
مال دیگر پراکنده شود یا دزد ببرد یا غایب شود ومال جفت وشریک او
زیادت وازعلم وزهد باسوز باز ماند وبکسی دعوی مال در میان اید یا میراثی
یا احوال غایبی وخوف بروغالب شود واگرچه ایمنی بود وبیغمی واگر با سعدان
بود مکروه رسد از اکابر جهت مال واگر با نحسان باشد مکروه از بد کاران
رسد یا مانع کسی یا از خوف ظالمی یا تهمتی واگر در بیت تاسع بود مولود علمی
اموزد از علوم دینی چون تفسیر واحادیث وبا علما واهل ورع اختلاط کند
وخویشان بدا وگویند وعکس شود وکار تجارت بر توسط باشد وقوی
اورا پیشوا یا امام سازند وخوابهای نیکو بیند وراست وعلم بغیر بنکو داند
وحضرت حق را در خواب بیند یا نبی را واگر این برج قوس باشد ومشتری
وزحل وعطارد با او باشند مولود وجوبهای بزرگ کند وصاحب کرامات
گردد وسخن از وارد ات غیبی والهام خدای راند ودر جوزا همین حکم دارد
وقوی تر انکه سهم الغیب با او باشد واگر نحسان با او باشند علم شعبذ
کواکب ووهم وحق وسیمیا داند واگر در بیت عاشر بود مولود را جاه
ومنزلت زیاد شود وبیا موزد علم الهی وکلام وعارف بود وشناسنده
ذات وصفات باری تعالی وعمل کند که نواگر گردد وپادشاه واکابر و
اشراف اورا اعتقاد کنند وبرای او روند وذکر خیر او گویند در نیکوکاری
وبنکو پیوندی مردم وراستی وسازگاری معروف شود واگر با سعدان
بود وزیر شود یا معلم اکابر وکار قوی تر بود از انکه گفته شد واگر با نحسان
بود محتسب شود یا حاجبی یا پیشوای درویشان واگر در بیت حادی عشر

بود دوستی کند با اهل خیر وعلما وامین ومعتمد وامیدهای او رود براید وسعادتها
رساند از قبل اکابر وباشد که عاشق حضرت حق شود وقوی از دوستان
اورا بنیکی رسد وتوبه کار شوند وپارسا واگر با سعدان بود کار قوی تر بود
واحوال خوبتر وسعادتها بیشتر ونیکی احوال دل باشد ورسیدن بمراد و
امید نحسان بود حکم برعکس باشد از خیانت دوستان ومداهنه
ومکروه وسحر کردن واگر در بیت ثانی عشر بود قوی از اهل خبر با او عداوت
کنند وکار او از عداوت ایشان نیکو کرد د ودستوران نیکو بدست اید
وبیماری او نکس کند ودر اعدا قوتی بد بداید واگر با سعود بود از اعدا ضرر
وزیان کم رسد اما از مکروه خاطر ومداهنه وتذویر خالی نباشد واگر نحوس
باشند در اندام باشد وزیان چهار پایان وبدی احوال اعدا وقصد
ایشان **فصل نهم در احکام ذنب** چون بوقت تحویل سال مولود
ذنب در طالع بود مولود بیمار کرد د ولاغر شود وغم خوزد از مردم معیوب
ومجهول نسب وسفله وباجنین خویشش سروکار افتد وبروی حسد برند وبد
او گویند وعذر کنند وزحمت رسانند بتن ودل ومال وتهمت نهند و
خوف پیش اید ومنازعت افتد وعلتی بد وبد پیدا یدکه زنگ او رزد کرد د
بار بتها یا دلها دمدوف دمال وجاه باشد وجفت او سلیطگی کند
واگر با سعود باشد ضرر وزیان کم رسد ودفع علتها شود واگر با نحوس بود
جفت او با او بدی کند ومکر وسحر سازد وخود ربخور شود ومولود سخت
بیمار کرد د وبموت رسد واگر در بیت ثانی بود مال بسیار خرج شود یا دزد
برد ویاران ونزدیکان با او خیانت کنند ودر کسب نقصان افتد و
غذاهای بد وزیان کار خورد ودخل او بزمین ماند علتی بد پیدا یدبر کرخیز و
اطراف ان یا حلقوم یا در دهان یا دندان یا در معده باشد باکرم معده
وقی بسیار کند وغذا در معده قرار نگیرد واگر با سعود باشد ضرر کمتر
باشد واگر با نحوس باشد زیان رسد ومال پراکنده شود ودزد برد وخوف
بود از دادن دارو ودرماندن چیزی در حلق وگزیدن دندان یا شکستن

واگر در بیت ثمالث بود خویشان او را کار بد شود و پریشان کردند و با
او خصومت کنند و بدا و کوشند و خوبی را نکبت یا موت رسد و مولود را
تحویل بیش اید و نقل مکان کند و برادران و خویشان با او بد شوند و زبان
بیند و او در طاعت و چیز کاهی کند و سستی و اگر با سعود باشد بهتر باشد
و خویشان با او نیکو باشند و با کسی برادری یا خواهری یا دوستی کیرد و عهد
کنند و اگر با نحوس بود فساد و زبان غالب شود و در خویشان و خصومتها
و شکستن عهد و پیمان بود و نقصان طاعات و اعتقاد و خیرات و اگر
در بیت رابع بود پدر و مادر او رنجور شوند و خرابی املاک بود و بیرون رفتن
از مولود و منش و شهر و ولایت و منهزم شدن و متواری کشتن از تهمتی
یا خوفی و بیم بود که در خانه و ملک او حیوانات زهردار یا گزنده پدیدار شوند
و اگر با سعود بود فایده اندک باشد از ارتفاعات و مادر و پدر با او نفاق
کنند و اگر با نحوس بود بیماری والدین بود و بموت رسیدن ایشان و خرابی
املاک و خشک شدن و غضب کردن و فروختن و رهن کردن و خوف
باشد از زیر جوار یا بام ماندن یا فرو کرفتن دزدان یا ظالمان و اگر در
بیت خامس بود اولاد او را مکروه رسد یا سقط شود بچه یا بیمار کردد
یا غایب شود و اجنار بد و در وغ شنود از طرب و معاشرت بیمار شود
و نقصان فرح و از دردی بنالد و کسی جامه او ستاند بر وی یا در خصومت
ضایع شود و اگر با سعود بود فساد اولاد کمتر باشد و فرزندی را بد و ظاهر
خود را خرم نماید و بباطن غمکین شود و اجنار مختلف بسیار شنود و اگر با نحوس
بود موت فرزند باشد یا سفر او و خصومت شود و در بزم شراب و فتنه
افتند و تهمت و زبان بد بدا بد و اگر مریخ بود خون شود و زحمت رسد و اگر
در بیت سادس بود بیمار کردد از انواع حرب و کسی رزد و ریشهای
بد و دلها و حصبه و بله و بیرون امدن ببوند و شکستن عضوی و ناسور
و قولنج و رسیدن زخم و افت و بریدن و شکافتن و امثال این خاصه که
مریخ با وی بود و حیوانات زهردار بر و زخم رسد و اگر مریخ محل بود زخم

بر سر روی زند قیاس دیگر هم این است و اگر در حوت بود ریخ بر سر
پای رسد و از مردم جون و سفله و معیوب و بنده و خدمتکار سخن بد
شنود و باشد که بنده یا خدمتکار او را افت رسد و اگر بنده با ستور
خرد معیوب افتد یا دزدیده و معالجت بیماری او مفید نیفتد و اگر با سعود بود
ضرر و زیان کمتر باشد و معالجت راست برود و اگر با نحوس باشد بیماری
او سخت باشد و او مغلوک ماند خاصه که با رئیس باشد و در بیمار علت
بموت رسد و بنده بگریزد و قصد او کند یا دزدی کند یا کسی او را بگریزاند
یا بمیرد و اگر در بیت سابع بود با کسی معیوب و جون و ناکس صحبت کند و
جمع اید و حیف او بیمار کردد و فراق خواهد و ناسازکاری کند و خیانت
اندیشد و شرکت کند یا مفلسی یا کسی که مال او تلف کند و اضداد و خصمان
او را زیان رسد و بکاری یا معاملتی محتاج شوند و اگر با سعد بود جهت دیگر
کند و صندان و خصمان با او بنفاق زند کلی کند و خود را با او یکی نماید و
اگر نحوس بود جهت او را موت رسد یا در جنگ افتد و کسی در میان
خصمان فتنه اندازد و ان جماعت پراکنده شوند و از درد خوف بود و
اگر در بیت ثامن بود خوف باشد از زدبان و جوار و بام و بجایهای
خوفناک رود و از مانی غم خورد و جهت میراث خصومت کند و انباز
خیانت اندیشد و او از مردم معیوب و سفله و دون و نود و دولت غمکین
کردد و خایف و اگر سعدی با او باشد زیان کمتر باشد و امن و فراغت
پیشتر و از بزرکشدکان مکروه رسد و بازی برو دهند و اگر نحوس باشد
همه افت بود و نکبت و موت و خوف باشد از سباع و حیوانات و
لکد و دندان ستور و جانوران زهردار قصد بدکاران و معیوبان و اگر
در بیت تاسع باشد مولود را سفری پیش اید از خوف و هزیمت و ناخوشتر
و بر راه بد و یا خوف رود و راه غلط کند و بیراه رود و جایهای خشک و بی
اب باشد و بی علوفه و ستور او معیوب کردد و یا در زد ببرد یا غایب
کردد و ندامت خورد از سفر و بناکامی خواهد که باز کردد و همراهان بد

افتد و با کسی بد دین و بد مذهب و مفسد و او در کار طاعت کاهل باشد
و سست بیقین و بی وفا و کم خیر و اگر سعود با او بود او خود را عالم نماید و با طاعات
و نیکو کار و اگر نحوس بود کار بد تر باشد در راه سفر و دین و مذهب و خواهای
اشفته بیند و اگر در بیت عاشر بود از عنایت اکابر دور افتد و از عمل
معزول شود و بروی تهمت نهند و او را پیش اکابر بد گویند و حرمت بشکنند
و ما در او در تهمتی افتد و سفله پسر مولود بزرگی طلبد و پیش امدن غم
و شرم بود از جانب اکابر و خوف و زموج کرج باکسان و معیوبان و اگر
سعود با او باشد کسان با او نفاق کنند و از پس بد گویند و فرصت بدی
طلبند پیش اکابر در صورت صلاح و اگر منحوس بود از جایگاهای عالی در افتد
و بموت رسد و ما در پسر بمیرد یا کاری بد کند و او نیز عمل کند ناستوده
یا سختی کو بد که نام او بدی معروف کرده یا غمز بزرگ کند و محدوم او را
نکبتی رسد با مور و اگر در بیت حادی عشر بود جوستان از مولود بر کرج
و بد گویند و تهمت نهند و جفا کاری کنند و سر بدشمنی بیرون آرند بمولود
حاجت بمردم سفله و معیوب برد و نومید شود و کم سعادت و از هیچ
جوستی وفا نیابد مگر اندک در اول جوستی و با او قصد کنند و از او جویند
و اگر سعود با شد جوستان با او نفاق کنند و بدل بد باشند و چون از وی
بگذرند یاد او بخیر نکنند و اگر نحوس بود قصد او کنند و در حق او سعی نمایند
و زیان اندازند بماه و جاه و او بعشتی بد و محنت و بد اصلان و معیوبان و مردم
بدنام و خاین مشهور کرده و نهج امیدی نرسد و هر کس که با او بدی کنند از
جوستان او زبان بینند و دل و عجز یا او ارکی یا موت و اگر در بیت ثانی
عشر بود مولود را از عداف درسد و زیادتی و نیز با اعدا نکبت رسد
و دشمنی او بد باشد که دشمن او اره شود یا بمیرد و جواب درد بر دیا معیوب
شود یا سقط و او از بد گویان و حاسدان و غماز ان غم خورد و مال او بغرض
پراکنده شود و اگر سعود با او باشند اعدا بخدمت پیش آیند و حیلت و
بازی سازند و خود زیان بینند و خود را در هلاک فکنند و قادر نمایند و ستور

خود ما غیب افتد و اگر با نحوس بود کار اعدا بد باشد و در افت و نکبت
افتد و خواب بود و بیم از حبس و قید و ضرر و ملامت و در ماندن
بدست بد کاران و دور افتادن از جوستان

باب پنجم در احکام خداوندان بیوت در طالع و دیگر خانهای جوازنج گانه فصل

اول در احکام صاحب طالع چون صاحب طالع اصل با طالع
تحویل یا برج انتها در طالع بود از طریق یعنی این طالع چون بدنی باشد
یا جانی که از هر چه طلبند مناسب او حاصل باشد خارجی و داخلی و از
روی صورت چون مردی باشد در ملک خود که هر چه خواهد با ملک خود
تواند کرد و چون در شرف خود بود چون پادشاهی باشد در تخت گاه خود که
حکمش بود در ممالک و چون در مثلثه خود بود چون مردی که حاکم باشد بر
اقربا و قبیله خود و چون در صد خود بود چون مردی باشد در شهر و بازار و ابنای
جنس خود مهتر و چون در وجه خود بود چون مردی باشد در خانه و محلت عزیز
اما چون صاحب طالع در طالع بود و کوکبی بدو ناظر باشد از طبقات ان
کوکب مردم بد و محتاج شوند و کرد او کردند و اگر ان کوکب در شرف خود بود
ملوک و اکابر بدو حاجت دارند و اگر در خانه خود بود اکابر و معارف بدو
محتاج بوند پس حکم صاحب مثلثه و حد و وجه همین است و اگر کوکب
ناظر در هبوط یا وبال بود مردم فرو مانده در مانده مظلوم و مقهور بدو
محتاج بوند و اگر راجع بود مردم میخچر و سرگردان و عاجز بدو محتاج بوند پس
اگر این نظرها سعد بود و مقبول حاجات همه بوجه احسن و اسان براید
و اگر از اوتاد نگرند حاجات اکثر براید و اگر خلاف این باشد احکام بر عکس
باشد و او در زحمت ماند اما چون صاحب طالع ناظر بود بکوکبی مولود
حاجتمند بود بکسانی که از طبقات ان کوکب باشد و مواضع او و اگر
صاحب طالع در وند دیگر هابط باشد و چون مردی باشد معروف و
منهور و محبوس در بند و اگر در وبال باشد در زحمت روزگار یا
خصمان یا کارهای بد مانده و اگر در مال الوند بود چون مردی بود از اواسط

ضلایق واگر در زائل بود چون مردی باشد که نامعروف فرومانده و در بیت
ساقط چون مردکم نام بود و خوار و دور از مردمی و از مردم و چون کوکبی
ناظر بود بصاحب طالع که در طالع بود از موضع ان کوکب و طبیعت او
و نظر سعد و نحس او بمولود از خیر و شر برسد و اگر صاحب طالع راهبوط
در خانه سیوم یا نهم باشد و او در طالع یا در وتدی دیگر افتاده بود مولود
بدین و مذهب ناستوده و متهم گردد بدوستی بد و در سفر شدت کند
و ذلت و ظلم و عجز و فرومانده گی قیاس بروج دیگر همین است اما ار
کوکب که در رهبوط صاحب طالع باشد منسوبات ان کوکب در حقیقت
دشمن خداوند طالع باشد و او دشمن ایشان بود از یکدیگر ضرر و زیان
بیند و قصد کند و اگر در شرف خداوند طالع بود ان قوم دوست او باشند
و از وی نیکی یابند و بزرگ شوند و در میان حق و حرمت باشد و اگر صاحب
طالع بد و نکرد بمودت حاجات ایشان برارد و امیدها روا کرده و اگر صاحب
طالع در رهبوط یا وبال یا بیت زائل یا ساقط افتد مولود محتاج بمردم
نیازمند و بی دولت گردد و بنفس خود کاهل بود و بی عار و بدخو و جاهل
و سینره کند و اگر صاحب طالع در شرف کوکبی باشد و ان کوکب در
هبوط یا وبال صاحب طالع باشد مولود محب ان قوم گردد و ان قوم دشمن
او و ازوی در زحمت باشند و مولود رفعت یابد از ایشان و اگر صاحب
طالع در رهبوط یا وبال کوکبی باشد و ان کوکب در شرف صاحب طالع
بود منسوبات او دوست مولود باشند و بدو محتاج و مولود دشمن ایشان
باشد و اگر این حال در طالع دو کس معین شود دوستی و دشمنی ظاهر
گردد میان هر دو و قیاس بیوت دیگر همین است اما چون صاحب طالع
در طالع بود مولود همیشه تن درست و سلامت باشد و دراز عمر و
کریم و نیکو سیرت و پسندیده اخلاق و ساز کار و نیکوکار و بلند همت
و تازه روی و صاحب رای و ستوده تدبیر و توانگر و زرگ و دانا و امیزنده
بامردم و با دولت و با نعمت و کامی و مجلد و مقبول دلها و سخن روا و

و حاکم و معروف بنیکی و اگر متصل باشد بکوکبی که در وسط السما بود یا بافتاب مولود
از پادشاه منصب یابد و جاه و منصب و حشمت و اگر نظر قبول باشد کار قوی تر بود و مولود
صاحب دولت و جاه و منصب شوند و حاکم و معروف و مشهور بزرگی و حرمت و حریص
باشد بقرب پادشاه و اکابر و کارها و منصبها رابیش بود و اگر خداوند طالع از طالع بصاحب
سادس منحوس گردد و موضع او برج ناری باشد مولود بیمار گردد از حرارت یا برد
جراحت رسد یا ریتها و مدقیاس سه طبع دیگر همین است و با وجود این حال
اگر صاحب طالع بصاحب اشتم منحوس بود بیم موت باشد دران و اگر سعدی ناظر
بود قادر باشد قیاس اتصالات خداوند طالع با هزمیت همین است و
احکام اتصالات صاحب طالع باخداوند ان ببوت یکفصل کفته شود و اگر
در بیت ثانی بود مولود مال خود را تلف کرداند و در زحمت کسب باشد و
در رزق او از صحت ریخ او باشد و اگر صاحب دوم ازو ساقط باشد کسب و
دخل برود شوار تر بود و در ریخ معاش افتد و اگر مقبول یا مسعود بود و کاو کسب
نیکو باشد و دخل فراوان و کم ریخ تر باشد و اگر کوکب صاحب سهم المال یا
سهم السعادة یا مشتری یا افتاب ناظر بود مال بسیار حاصل اید از هر جای
و هر کس نظر مودت بود دخل پس ریخ باشد و اگر نظر از و بود دلیل
بسیاری بود و شهرت او بتوانگری و مال از موضع ان دلائل رسد و
دهندگان مال و باری گران و از طبقات دلائل باشند و جنس ما از طبع
ان دلایل و طبع موضع هریک باشد و هیچ اتصال نبود و او درین بیت
نامقبول افتاده باشد نقصان مال و معیشت بود و زیادتی تعب
در طلب و اگر در بیت ثالث بود مولود متواضع و حلیم باشد و توسط
نیکها کند و از خویشان و اقربا غم خورد و با او زیادتی کنند و با اهل خیر دوستی
دارند و سفرهای نزدیک بسیار رود و اگر مقبول و مسعود بود خویشان او
را دوست دارند و رضای او جویند و اگر نامقبول یا منحوس بود با او در ریا
نیامیزد و از خود شش دور دارند و اگر در میان او و مریخ نظر مودت بود
برادران او و خویشان بزرگتر تربیت او کنند و او ازیشان شاد باشد

واگر با زهره باشد از خواهران و خویشان حرمت شکر گوید و رعایت
او کند و اگر صاحب طالع با سعدی بود بحرم با نظر مولود ساکن و نیکو اخلاق
بود و عالم و با حیا و عاقل و فاضل و کریم و اگر با عطارد بود صاحب کلام
باشد و زیرک و عالم و نیکو طبع و خوش زبان و اگر عطارد بمریخ زاید یا صاحب
طالع بخشی را بیند مولود بی شرم و بی ادب و بد زبان و ناسپاس و
کم شکر و کم عار و کم خلق و سخنی رسان بمردم و خویشان و اگر در بیت
رابع بود مولود از پدر در خوف باشد و رضای پدر و مادر جوید و کهن
و مستانی بود و موقر و اگر مبتول یا مسعود باشد از والدین نیکیها بیند و تر
تربیت تمام و اگر نامبتول و منحوس بود حکم بر عکس کند و از پادشاه
زحمت بیند و اندوهگین بود و در فکرتهای بد و خیالات فاسد افتد
و ترش روی و ملول گردد و در عاقبت چیزها تامل بسیار کند و کسب
و دخل دشوار بود بروی و کریزان شود از خان و مان و مولود و خود را
کم نام کند و عزلت و عزلت طلبد خاصه که کوکب رخل باشد و اگر
بصاحب این بیت یا با قمر مسعود باشد بعد از تربیت پدر و مادر
املاک شوند و ضیاع و عقار و عمارتها کند و اکابر بدو رجوع کنند و
اگر این برج شرف او بود مولود صاحب دولت گردد و ملک پرورد
و حاکم شود و عمارت و زراعت نیکو کند و مردم برای تدبیر او کار کنند
و پخته کار بود و اگر میان او و شمس یا عاشر نظر عداوت بود یا کوکبی
که در عاشر باشد مولود از شاه یا از اکابر در خوف و هراس باشد
و زیان بیند و از عمل یا منصب خود رنج کشد یا با مادر خصومت
رود و میان پدر و مادر او فتنه افتد و اگر در بیت خامس بود مولود
بالهو و طرب بود و زینت کننده و بسیار طمع و در طلب اعدا یا
و جوینده فرزند و مشفق باشد بر فرزندان عزاز عادت و خوشتان
بسیار دارد و بر همه کس اعتماد کند و جفت دوست دار او بود و
بر همه کس شفقت برد و از هوای دل و طرب و اولاد شاکر باشد

و پیوسته امیدواری بود و اگر مقبول یا مسعود باشد کارها بهتر بود و از هر نوع
فرحها یابد و در توسط چیزات کوشنده و اگر نامقبول یا منحوس بود احکام
برضدان باشد و اولاد با او نسازند و او در دست ایشان عاجز بود
ولی چاره و از خویشان نومیدی کند و نیز اولاد را کاربد بود و او از طرب
و شراب با عشق بیمار گردد یا در رنجی ماند و اگر از این خانه بزهره نگرد و مولود
همه در طرب و عاشقی و شهوت و لذت و نشاط و سماع بود و لب سیماش
خوب بوشد و عطر ها بکار دارد و اگر بمریخ ناظر بود از آنچه گفتیم مکروه بیند
و فسق و فجور بسیار کند و اگر بعطارد بود از تجارت و امردان بار و زی
بود و با حکما و با تجارت و دبیران و اهل ورع و فضل در آمیزد و اگر با مشتری
باشد از ورزا دائمه و قضاه نیکی یابد و فرح و امانت گذارد و حق
شناس بود و نیکوکار و اگر با مرخل بود دوستی با مشایخ دارد و مزارها
و اهل صحرا و اگر با قمر باشد از شاه و معارف نیکی یابد و اختلاط
با مهتران هر قوم دارد و اولاد و اکابر پرورد و تربیت کند و شریف
پوشد و اگر در بیت سادس بود مولود بکارهای بندگان و مردم سفله
درآید و بیماری ناک باشد و در عزلت افتد و اندوهگین و اندیشه مند
باشد و از جهت طعام و شراب و از همه چیزها ترسان بود تا زبانش
نکند و بر هیز نتواند کرد و بدین سبب در علت افتد و اگر نامقبول یا منحوس
بود در غم و غصه و بیماری زندگانی کند و رنج و سختی کشد و اگر در مقام
اول بود یا بر دزده تند و بر با از اوج خود ها بط یا بر سر خر نهر خود بود و خوف
افتادن باشد از جایگاه بلند و اگر صاحب هشتم بد و نگرد و بعداوت بمیرد
از افتادن و اگر این برج از صورت او می باشد از دزد یا دشمن یا بنده
آفت رسد و اگر بر صورت بهایم بود از ستور ضرر رسد و اگر آدمی
باشد از سباع و اگر برج آبی باشد از آب یا ماده بلغم هم بود و
اگر آتشی بود از آتش یا ماده صفرا و اگر خاکی بود از خاک و خراجها
و ماده سودا و اگر بادی بود از بلندیها و ماده خوف و اگر مبتول یا مسعود

باشد دلیل صحت و سلامت باشد و فایده از بنده و خدمتکاران واگر
در بیت سابع بود مولود حضومتها بسیار کند و منهزم و مغلوب باشد
و در سخنها و معاملات تابع جفت و حضمان و ابناز باشد و از مزاج و
سخن بسیار در خصومت افتد و حضمان بر و مسلط کردند و او بغربت در
محنت و شدت افتد و اگر کوکب عطارد بود و در حوت عزیز محبوس
کرد و یا بمیرد و اگر مسعود باشد شادمان کرد و از جفت و ابناز و حضمان
و غربت بروی خوش باشد و کارش نیکو کرد و اگر میان صاحب طالع و
زهره نظر بود یا او زهره باشد سخت مولع بود بزنان و از زنان عشق
و مناکحت لذت یابد و بارزوی بود و رانده شهوت باشد و اگر مشتری
باشد جفت او عفیفه باوفا و شریک راستی و نیکی یابد و حضمان خشنود
باشند و اگر عطارد باشد با امردان درامیزد و صاحب رای بود و در
تجارت و شرکت نیکو داند و فایده کبرد و اگر آفتاب بود از پادشاه و
مهتران و توانگران نیکی یابد و اگر رصل باشد از خانهای قدیم و مشایخ
دشاد کرد و اگر مریخ بود از ترکان و ارباب سلاح حرم شود و اگر
مسخوس باشد بتطاول خشی فتنه شود یا جفت یا ابناز یا حضم و یا او
خیانت کنند و بدو فرسد و مقهور کرد و در مهمات افتد
یاد رحبست کسی عاجز ماند و اگر در بیت ثامن بود مولود را علتها رسد و
ضعیف دل شود و سست رای و تدبیر کرد و در غم و موت ماند و اگر
شریت یاد ارد و حزد باخوف بود خاصه که کوکب عطارد بود و ترسنده
باشد و بسیار خیال و از هر چیز و هر کس در خوف افتد و اگر معتبول بود
یا مسعود از مال و میراث فایده کبرد یا از مال جفت و ابناز و حضم و غربتها
در امن و فراغت باشد و اگر چه از هراس خالی نباشد و اگر نامعتبول یا
منحوس بود در خوف و خطر جان باشد و از مرگ بترسد و در فکرها و سواسها
و خیالات فاسده بد و ترسش رویکرد بان و حزین و کرفته خاطر کرد و ملول
شود از هر کس و غضب کند بهر ترده و تنهایی طلبد و اگر کوکب مشتری باشد در

در صومعه و مسجد و خانقاه یا زیارت خانها نشیند و اگر رصل باشد در خانهای
فقرا و کوشهای خرابه یا کورستان باشد قیاس کواکب دیگر همین است مگر سعدی
ناظر بود که نقصان نخواستها کند و اگر میان او و صاحب ششم نظر عداوت باشد
و صاحب این بیت در وبال یا هبوط باشد در احتراق بیماری ناخوش پدید آمد
چنانکه دران بمیرد و اگر در بیت تاسع بود مولود سفر کننده باشد و نیکو نیت و
طلب علم دارد و با طاعت باشد و با مردم عالم و پاک دین و معتقد احتیاط
کند و در دین و مذهب کوشد و زندگانی در غربت کذارند و حریص بود
باموختن علم و لکن در تعب باشد و تعطیل ورزد و بهر مقام که رود قدر و منزلت
یابد و اگر این بیت شرف او بود مولود در غربت واعظ شود یا خطیب یا مدرس
یا مفتی و حاکم و قرب پادشاه یابد و اگر برج منقلب باشد با فرجسدین بود مولود از
سفر مراجعت کند و اگر ثابت بود متوطن کرد و در غربت با صحت و برباز کرد و
و اگر راجع باشد بهوسته در هوس سفر باشد و نتواند رفتن و اگر صاحب طالع
مشتری یا عطارد نگرد و بموت مولود عالم کرد و یا ادیب یا بزرگ و عاقل باشد
و از همه علوم با خبر باشد و صاحب رای باشد و نیکو اخلاق و نیکو پیوند و خوابهای
راست بیند و تغییر نیکو کند و اگر مقبول یا مسعود باشد کار قوی تر باشد و سفرهای
مبارک باشد و در علم و زهد و طاعت بغایت رسد و اگر میان او و صاحب
بیت تنظر موت باشد کار نیکو تر باشد و قوی تر و اگر بر خلاف این بود همه
احکام بر عکس باشد و او سفرها هرزه کند یا بگریزد و دشمن سفر بود و جاهل
و کم نام و بی طاعت ماند و اگر در بیت عاشر بود مولود قرب پادشاه یابد
و مصلح و کارایشان سازد و جاه و رفعت طلبد و خود را بمنصب عالی رساند
و حشمت و حرمت و قدر و منزلت زیادت کرد و معروف و مشهور کرد و
و حاجات مردم برارد و بزرگ پیش بود و جاه طلبد و منصب جوید و اگر میان
او و مریخ نظر باشد بمردم ستم رساند و جور کند و اگر با زحل بود قتال باشد
و ظالم و بی گناه و قصد با مردم خاصه که برج بر صورت مردم و اگر بر صورت چهار
پای باشد هلاک کننده ستوران باشد و اگر زحل مقبول باشد یا زحل را در بین

بیت خطر باشد مولود ریحانی کند و در کارهای درشت افتد و بیمار کرد و اگر برج ناری
باشد حرفت او زرگری یا آهن گری باشد یا سیم یا لاجی یا جواهری یا طباخی و آنچه
بدان ماند و با نقش تعلق دارد و اگر برج خاکی بود کوزه گری کند یا نقاشی یا دهقانی و اگر
برج بادی باشد آبگینه گری یا به گری و اگر برج آبی باشد در کار رفتاع بود یا ملاحی
یا کارزری یا آب رانی و اگر بمشتری یا عطارد ممتول بود صاحب حرفت و صنعت
شریف و نیکو بود و آنچه در وی علم و عقل و پاکی و امانت بود و او با دیانت باشد
و نیکوکار و اگر با آفتاب ممتول باشد حاکم قوی کرد و در کار جواهر و دارالضرب
باشد خاصه که برج آتشی باشد و اگر در بیت حادی عشر باشد مولود نیکو
اخلاق و خوش طبع بود و دوست انگیزی کند و فرزندش کم بود و روزگارش
بحرص گذرد و در صحبت اکابر و معارف و از ایشان نوازش و تشریف یابد
و در امانت و راستی عمر راند و با مردم سازگار باشد و طبع دارند و اگر
ممتول بود و مسعود و ستایش بسیار شنوند و از ایشان منفعت گیرد و با او وفا
کنند و یکدیگر نیکویی رسانند و عمر در امن و فرح و حرمی گذارند و اگر بصاحب بیت
نظر مودت دارد کار قوی تر باشد و از هوای دل و هوسی ممتنع گیرد و اگر
بمشتری و عطارد ممتول باشد از تجارت و بیع و شری فائده گیرد و با توانگران
و تجار و ارباب قلم و اهل علم و ادب و اشراف بخلایق و هوسی دارد و اگر زهره
ممتول باشد با زنان و خوب صورتان و اصحاب نظر هوسی دارد و در عشق
و هوای دل و طلب لذت حریص باشد و اگر نا ممتول یا منحوس باشد نومید بها
کشد و از ارزوها باز ماند و معاش بر و تنگ گردد و حاجات او از مردم
دشوار گردد و هواستانش بنا شنند و کم سعادت بود و بدتر آنکه با صاحب
بیت بنظر عداوت باشد یا از و ساقط و اگر در بیت ثانی عشر بود
مولود دشمن انگیز و کم بخت باشد و دشمنان بسیار باشد و بر
وی قادر و اگر بکوکبی متصل باشد یا از و ساقط و اگر در بیت ثانی عشر بود مولود دشمن
انگیز و کم بخت در وند باشد و در آن موضع ممتول باشد بر دشمنان ظفر
یابد و دفع ایشان کند خاصه کدان مریخ باشد با آفتاب و اگر ممتول و مسعود

باشد با آفتاب و اگر ممتول و مسعود باشد کار امداد بیم باشد و خوف لیکن
سلامتی باشد و اگر صاحب بیت از وی ساقط باشد ضرر و زیان بود و اگر
نا ممتول باشد و بزحل منحوس از قرض و حبس و تاوان و امثال این چیزی خوف باشد
و اگر بمریخ منحوس باشد از ضرب و عذاب و قید و غارت و مصادره و دزد بیم
باشد و از ترکان و ارباب سلاح و اهل شر و فتنه باک سان پادشاه آفت رسد
و اگر بمشتری یا عطارد بود از اهل علم و حکمت و اصحاب جوان و بردم با خیر و با
طاعت و با عقل و نیکوکار مکروه رسد و غم خورد و نفاق بیند و افترا و تهمت
و غم و گفت و گوی و شنید و اگر با زهره بود از زنان و خادمان و با اهل طرب با مجلس
شراب یا با هر یار اندن شهوت و طلب لذت مکروه رسد و اگر با آفتاب باشد
از ملوک و مهتران یا قرض یا مال یا قرب اکابر را هراس باشد و اگر مقدم مستعل بود
فساد پیش باشد و اگر بدین کوکب مسعود باشد خوف و زیان نبود و ایمنی
باشد از اعدا و سلامتی و نفع و ثواب و از ثواب فائده گیرد و ثواب
نیکو بدست آید **فصل چهارم در احکام خداوند چهارم** چون صاحب چهارم در طالع
بود مولود فراخ روزی باشد و مال و معاش بی رنج طلب بدو رسد و اگر
ممتول باشد یا مسعود کار قوی تر کرد و توانگر شود و معروف بمال و یاری
کران منقاد او باشند و کوشک بوند و اگر زاید بود در سیر کار بهتر بود و اگر صاعد
بود قوی تر باشد و مال روز زیادت کرد و از جایگاهی رسد که در وهم او
نباشد و اگر صاحب بیت المال رضی باشد مولود سخت کوشش باشد و ممسک
خاصه که برج ثابت بود یا خاکی و بر مال خود ترسان باشد و نفع بکسی نرساند
و بکار سخت مال اندوزد و اگر مشتری باشد مال حلال جمع آید و بخیرات نفقه
کند و بخورد و تجارت کند و اگر بمریخ بود مالش رسد و تلف کند و آنچه دارد با
بخرج نشود دیگر حاصل نیاید و اغلب اوقات چنین باشد و او را نیستی
و هستی یکسان بود و خرج پیشتر بجای نا ستوده کند و نا دانسته که منت ندارند
و اگر آفتاب بود نگاه دارنده مال باشد و در خرج کد خدایی کند و مالش از قبل
پادشاه و اکابر حاصل آید و اگر بر زهره بود مال بخورد و بخوراند و خوش خواره باشد

و در طرب و عشرت و تمتع دلهو و زینت و معاشقی مال خرج کند و بخشد
و اگر عطارد بود احوال معاشش متغیر بود و نیک قرار نباشد و فراخ دست بود و مکاسب
و شوار جمع اید و اگر قمر بود مالش جمع نیاید و خرج بسیار کند و اگر کوکب مقبول و مسعود
باشد و رخ ثابت و نواگر شود و مال ذخیره کند و اگر صاحب چهارم در طالع یا مقبول
یا منحوس بود مولود در طلب مال رنج و سختی بیند و ذلت کشد و مال و معاش
او دشوار بدست اید و از خرج رنجیده شود و اگر راجع بود کار بدتر و مال و معاش
او نباشد و زود از دست رود و اگر کوکب غریب باشد مال او از اجانب
حاصل اید یا کسی بدو دهد بامانت یا بتجارت و اگر صاحب چهارم سفلی تر بود بفلک
از صاحب طالع مال انسان تر بدست اید و اگر علوی بود دشوار تر باشد و اگر در
سفلی بود مال و معاش بر و فراخ بود و بآسانی تر و جه میسر شود و جمع و حبس مال
از طبع برج و صورت او بصبح کوکب باشد و اگر کوکب غریب درین برج باشد
مال نه از آن او باشد و اگر صاحب بیت منحوس بود مالش بسختی بدست
اید یا از قبل خائنان و بدکاران رسد یا از مردم غمزه و ریخ کش و اگر صاحب
شرف این بیت راجع بود مالش از پادشاه و مهتران و حاکمان حاصل شود بوجه
ایشان چون تشریف و عطا و هدیه و انعام و اگر صاحب ثانی زحل باشد مال نگاه
دارد و بخود خرج نکند مگر راجع باشد که بیرون رود و او خود را کرم داند و مال و معاش
او از مستغلات بود و صنایع و عقار و کارها درشت خاصه که برج جدی
باشد یا طالع جدی جهت انکه فعل خاص جدی آنست که در کسب مال سخت
کوشد و نگاه دارد و اگر طالع او وسطی باشد مال او از دو جهت جمع اید یکی
از کشت و زرع و مستغلات دوم از تجارت و مال او با پراکندن ایمنه باشد
و اگر طالع ثوت باشد مال او هم از دو طرف حاصل اید یکی از سفر و دین و علم
دوم از کارهای آتشین و لشکر یا خیانت و اگر طالع حمل اید مال از باغ و بستان
و کشت و زرع و انبار داری جمع اید و از قبل جنت و انبار و حشمان فراخ
بروج دیگر همین باشد و اگر کوکب مشتری باشد مال آسان جمع شود و
برکات و خیرات و صدقات خرج کند و اگر مریخ بود از لشکر و کار آتش

و خیانت با عوانی مال قبیل حیوانات جمع کند و با حرام آمیخته بود و اگر شمس بود مال
از قبل پدر یا پادشاه و کارهای اکابر یا عمل جواهر جمع کند و اگر زهره بود از جانب
زنان و نوعی که بزنان تعلق دارد و از حاد مان و اهل طرب و لباس و زینت
بدست آرد و بخشش دلی خرج کند یا باز پراکنده شود و اگر عطارد بود از دبیر و
جوان یا تجارت یا حکمت یا فضل یا سخن فروشی حاصل کند و در دخل و خرج
باشد و فراخ روزی بود و اگر قمر بود حکم از انتقال و انصراف و موضع او باید
کرد و حالات او نگاه باید داشت و اگر در بیت ثالث بود مولود را از
جانب برادر و خواهر و اقربا مال بزیان بود و در قرض افتد یا بغم ایشان مال
بخرج رود یا بشادی ایشان و اگر مقبول یا مسعود باشد میان او و صاحب بیت
نظر مودت باشد از اقربا و خویشان نیکیها بیند و سعادت و بخت بود در پیدا
و مال او از قبل ایشان حاصل اید اما صاحب چهارم در بیت که باشد مولود
را مال از آن روی جمع و از نسبت آن خانه یا طالع و مال تحصیل او با اندازه
قبول و رد او باشد دران موضع و بحسب نظرهای کواکب چنانچه هیزی
نمودیم شد و از صبح برج و کوکب شناسد انواع مال را و این اصل
در همه خانها نگاه باید داشت و اگر در بیت رابع بود مولود از پدر و مادر
منفعت بیند و از و نیز بدیشان نیکی رسد و مولود منشا با دانی کرد
و اگر مقبول بود و مسعود باسعد باشد مولود از ضیاع و عقار و ارتفاعات
مال جمع کند و ذخیره نهد و مال خود را پوشیده دارد و بخل کند و اگر بر خلاف
این باشد املاک او خرابی پذیرد و مال و معاش او بعارت خرج کردد و
روزی بر و تنگ کردد و عمارت تمام نکردد و از عوان خراب شود
شود و میان او و والدین ازار افتد و اگر میان او و صاحب بیت نظر
سعودت باشد عمارت صحت دهد و کار نیکو باشد و عاقبت کارها
او محمود کردد و اگر بنظر عداوت باشد حکم بر ضد افتد و اگر در بیت نحاس
باشد مولود در معاملات بسلف دهد و ازان بسبب مال جمع اورد
یا از قبل فرزند یا از نایکی یا دانکی یار قیبی و اگر این کوکب بصاحب نظر دارد

کار قوی تر باشد و مال از طرب و فرخ نیز رسد و از قبل انواب و اخبار
و اگر مبتول یا مسعود یا سعد باشد از قبل هدیه و عطا مال جمع آرد و از مال و
خوستان فائده برد و از هوای دل و تشریف بزرگان و اگر برخلاف این بود
حکم برضد افتد و مالش فرزندان بزیان برند و بیف درود یا بیماری آورد
و اگر در بیت سادس بود مال مولود به بنده و حد متکاری و ستور خرج شود
و از امانت و بضاعت زیان رسد و اگر مبتول یا مسعود یا سعد باشد
از بنده و حد متکار و ستور مال و معاش حاصل کند و اگر صاحب بیت نظر
مودت باشد کار قوی تر باشد و نفع پشتر و اگر برج برصورت آدمی
باشد از بر یا روزی باشد و از طبیبی مال جمع کند و اگر برصورت حیوان
غیر ناطق باشد از ستور روزی مند باشد و از بیطاری معاش و
مال جمع آرد یا از ستور داری و اگر برخلاف این باشد از ناپرهیزی و
بسیار خواری بیمار گردد و در رنج و زحمت ماند و مالش به بیماری یا بنده
بیرون رود و خوار و نیازمند و درویش گردد و اگر در بیت سابع باشد
مال از قبل جهت و انباز و بیع و شری و معاملت جمع آرد و اگر چیزی غایب
شده باشد یا در زد برهم یا بضاعت و اجر حاصل کرده و مثل آن یا بهای
آن و مال بشرکت یا تزویج خرج کند و اگر مبتول یا مسعود یا سعد باشد
مولد در زن دیگر کند و مال خرج شود و شرکت نیکو بود و یا او را استی کند
و جهت او در مال او تصرف کند و اگر میان او و صاحب بیت نظر مودت
باشد کار قوی تر گردد و سعادت و مال و توانگری افزونتر و مال او
زیادت گردد از زن و انباز و خصمان و اگر حال برخلاف این بود احکام
برعکس باشد و بخصومت و کابین و نفقهٔ زن مال بیرون رود و شریک
دل بد کند و در مال او خاین گردد و بیم مصادره باشد یا در زد برهنه یا بضاعت
دهد که پیش حاصل شود و زیانش را غمی رسد یا مانعی دارد یا در ترسی و
نکبتی افتد یا میراثی کبرد یا بیمار گردد و حکم انباز و خصمان ایمن باشد
و اگر در بیت نامن بود مولود در طلب مال افتد و حرام و حلال نکوید و اگر این

برج رخل باشد مال از خوف و رنج و سختی حاصل آید و بران زیان
امنی باشد یعنی و یا مانعی خرج کردد و بدست دیگران افتد و تلف کردد و یا
آواز خوش یا حضوری خرج کند و اگر کوکب مسعود یا سعد باشد مولود جمع کرده
دیگران افتد و تلف کردد و یا آواز خوش یا کبرد یا میراث یا مال جهت یا انباز
جمع کند و کریم باشد و سخی باشد و بخشنده با فراط و زن او توانگر شود و
حکم انباز و خصمان ایمن باشد و اگر میان این کوکب و صاحب بیت نظر مودت
باشد کار قوی تر کردد و دخل مال پشتر و از کرم او منت دار کردند و هیچ
واهبه وار را ضایع نگذارد و مال بخیرات خرج کند یا وقف کند و اگر کوکب نحس
بود یا منحوس و میان او و صاحب بیت نظر عداوت باشد همه احکام
برعکس باشد و مال بمصادره رود یا در زد برد یا فساد پذیرد یا هلاک کردد
یا بغارت رود یا بردکان خرج شود یا بقصاص و تاوان رود و اگر در بیت
تاسع بود مال در سفر و غربت حاصل آید یا از غریبان یا از قبل علم و زهد
و طاعت یا امانت و کریم طبع باشد و صدقه دهنده و مال ترکان و خیرات
و کار دین و مذهب و علم و علما خرج کند و اگر مبتول باشد یا مسعود یا سعد
کار قوی تر باشد و دنیا بدین بفروشد و مال بسیار جمع کند و بتوانگری
مشهور کردد و اگر نامبتول یا منحوس یا نحس باشد مال از کذر علم و طاعت
طلبد و دین بدل کند و طاعت و زیارت و حج بفروشد و بدتر آنکه
باشد که صاحب طالع در ثالث بود مقارن نحسی ف دمال او از قبل
دین و مذهب و علم و طاعت او باشد و از سبب خویشان یا غریبان
و رهد تر باشد و اگر میان کوکب و صاحب بیت نظر عداوت باشد و اگر
نظر بودت باشد با عطارد ناظر باشد یا کوکب عطارد باشد مولود
مال از سخن و علم جمع کند چون خواندن شعر و قصها و سفر کردن یا وعظ یا
انشا یا شاعری یا منجمی بود و امثال این و اگر رخل ناظر بود یا خانهای
رخل باشد مال از منجمی یا فال کبرد بدست آرد یا از سخنان دروغ و
خواندن تواریخ و اگر مریخ ناظر باشد از جنگ نامها و علم سلاح و سواری

یا راه زدن مال حاصل کند در کار دین و مذهب سست باشد و اگر در بیت
عاشر باشد مولود فراخ روزی باشد کشاورز حست و کوشا و مال
دار و حریص جمع کرده مال و معاش و مالش از قبل شاه و اکابر و کارهای
ایشان حاصل کردد و ماند در حست او و اگر مقبول باشد یا سعد یا
مسعود باشد مال ایشان بدست ابد بی رنج و بسیار و از هر کجا طلب
دارد بدست اید و عمل نیکو کند یا حرفت شریف از آنچه شاه را بیشتر بکار
اید و حاجت برارنده و حست کبر خلایق و بتوانکری شهرت یابد و معروف
و پادشاه و اکابر معامله کند و اگر میان او و صاحب بیت نظر مودت
باشد کار قوی و مال بیشتر و اسان تر حاصل کند و فقیر باشد و
دانا و کانی و جلد و کارگذار و روضه طلب و اگر حال کوکب بر خلاف
این باشد همه احکام بر عکس باشد و ماه او پادشاه و بکار و عمل او خرج
کند و از قبل اکابر زیان کند و فذیرد و فرود و یا از وی بزور
کیرند یا بر بها بستانند و اگر کوکب مریخ منحوس باشد تفاوت برند با عوانی
یا بهت یا ظلم و چون جور و کارشکر و اگر در بیت حادی عشر بود مال
از قبل شاه یا اکابر حاصل اید و بعضی از مال وی بخزینه شاه رود و
مال او با مال شاه آمیخته باشد و توانکری او از آن سبب باشد و اگر
مقبول یا مسعود یا سعد باشد کار قوی باشد و او معتمد و امین باشد
و سعادتهای مال بسیار رسند و نزدیکان شاه معاونت او کنند و او
مال شاه زیادت کند و خزینه معمور دارد و اگر کوکب زحل باشد از کار
کشت و زرع شاه یا مستغلات او منفعت کیرد و مشتری باشد
از خزینه داری یا امانت یا دارالضرب و اگر مریخ باشد از کارهای لشکر
و ترتیب مواجب و آلات حرب ایشان و اگر آفتاب باشد از کارهای
که خاص بنفس پادشاه دارد و مال و جواهر او و نیابت و حجابت و اگر
زهره بود از لباس و حرم و برج و طرب کرج پادشاه و اگر عطارد بود
از دیوان و دبیری و توسط کار و بیع و شری چیزها و اگر قمر بود از اولاد

پادشاه یا از رسول داری شاه و از هر نوع مال بدست افتد و سعادتها
یابد و هدیه و عطا کیرد و مال بدوستان و محبان خود خرج کند و بهمه امیدها
برسد که بال تعلق دارد میان کوکب و صاحب بیت نظر مودت باشد امید
بروجه احسن برابد و زود او مقبول خلق باشد و اگر نامقبول باشد یا منحوس یا
نحس مالش راست شاه یا اکابر برکیرند و بهر بهانه که باشد از و بستانند بلطف
یا عنف و بروتهمت و خیانت نهند در مال پادشاه و صورت کرفتن مال
از وی مناسب کوکب باشد و اگر نامقبول بود یا منحوس یا نحس مالش باز کیرد
چنانکه کفته شد و اگر در بیت ثانی عشر بود مولود حرام روزی باشد خاصه که
خانه مریخ بود و مال بدشواری و از پشت چهارپا و دره حیوانات و کذر ستور
مال بدست آرد و از فرض دادن فایده ها کیرد و اگر مقبول یا مسعود باشد
کار قوی تر و فایده بیشتر باشد و جواب او قیمتی باشد بسیار و اگر میان او و
صاحب بیت نظر مودت باشد مؤکد تر و احوال خوب تر باشد در کسب
مال بر خلاف و احکام بر عکس شود و مال بدشواری حاصل اید و بفکر معیشت
بنود و در ویش و خوار جهت مال و آنچه دارد بتاوان دادن یا بقرض دادن
یا بکار اعدا بیرون رود و پراکنده شود و هر کس مال او طمع کند و دزد برد و
غایب شود یا از جهت ضمان از وی بستانند و فساد و خراب بود و دست
یافتن اعدا و صاحب بیت المال و رین خانه دلیل فساد مالست و بیز انکه وبال
و هبوط او بود یا منحوس یا نحس باشد آنکاه آفت مال باشد خاصه از قبل حساد
و اعداء و غمز و تهمت و دزدی و فرو رفتن بقرض و غارت و غصب و مصادره
و بدتر انکه میان کوکب و صاحب بیت نظر عداوت بود **فصل سیوم در احکام**
صاحب سیوم چون صاحب ثالث در طالع بود مولود را برادران و خواهران کم
و خویشان و محبتان بسیار باشند و از ایشان دلشاد بود و مامور او
بود و نیکی او خواهند و امیدوار باشند و آنچه طلب دارند بیابند و او بر همه حاکم
باشد و اگر مقبول یا مسعود باشد کار قوی تر و دلیل کثرت ایشان باشد و
احوال همه بکردد خاصه از قبل او مولود نقل و حرکت بسیار کند و طلب

علم وارد و اهل فضل و عاقل باشد و علما محب او باشند و حال او مناسب
کوکب باشد واگر نامقبول یا منحوس باشد مولود از ایشان غم خورد و با او
نسازند و بضرورت مطیع او باشند واگر کوکب نحس باشد از بیم و با
او بد باشند و منازع شوند واگر از صاحب طالع ساقط شوند مولود
از ایشان گریزان باشد و خواهد که در امیزد و دوری کند از اقربا واگر در
بیت ثانی باشد خویشان و قصد مال او دارند و مالش بقرض فرو برند
و بخیانت گیرند و او را جهت مال یا خود دشمن کنند واگر مقبول باشد
فاد کمتر باشد واگر مسعود یا سعد باشد به نیکی و خدمت و لطف
معاونت او کنند و مال او نیز بگیرند و او خویشی را وکیل یا نایب یا
معتمد خود گرداند یا بتجارت فرماید و ابناز کند واگر نامقبول باشد بد
بود حال ان قوم و بد و نیازمند گردد و اگر منحوس باشد حال و معاش
او را در دیده و دشمن انگیزد واگر کوکب سعد باشد بخدمت و رزق
و سالوسی و نفاق و معاملت در مال او تصرف کند واگر بمودت بصاحب
بیت بگیرند مال او را نگاه دارند و زیادت کنند و بنظر عداوت بنشانند
دهند واگر در بیت ثالث بود از برادران و خواهران و خویشان یاروزی
باشد و در کسب مال معاونت او کنند و محترم و محتشم باشد واگر
مسعود بود از طبقات ان سعد نیکیها یابند واگر سعد باشد او از ایشان
حرم شود و نیکو اخلاق باشد و مال از قبل ایشان و از سفر و تحویل و
تجارت حاصل کند واگر منحوس باشد خویشان با او منازعت کنند جهت
مال یا خیانت اندیشند و زیان رسانند بدو و از طبیعت ان نحس
واگر در بیت رابع باشد خویشان را با او جهت املاک و ارتفاعات
یا مال سخن رود و خصومت شود و نگذارند که مولود در املاک و جایگاه
بد تصرف کند و طمع در املاک او کنند واگر مقبول یا مسعود باشد
یا سعد پدر و مادر او بدان حرم باشند و از ایشان راضی و ایشان
نیز رضای پدر و مادر جویند و از املاک او فایده گیرند بر ضای مولود

در خانه او باشند و او را از ایشان منفعت رسد واگر بر ضد این باشد
والدین از ان قوم دل خوش نباشند و ان قوم نیز غم خورند و راضی
نباشند از ایشان و مال و معاش خود از املاک او سازند و در املاک
او شر بسیار باشد بدیشان چیز رسانند مولود خواهد که خراب کرده واگر
در بیت خامس باشد خویشان مولود فرزندان او را در طاعت دارند
و با ایشان خوشی سازند و زندگانی کند واگر مقبول یا مسعود بود کار
قوی تر کرده و امیدهای فرزندان مولود ازین قوم برآید و خویشان از
اولاد او چیزی اموزند یا سفر یا علم ایشان محتاج شوند و در میان
خویشی بود و نیکی رسانند بیکدیگر خاصه که میان او و میان صاحب پنجم
نظر مودت باشد و ایشان با مولود در فرح و حزن معاشرت کنند و باشد
که خویشی بر مولود عاشق شود یا خویشی را بفرزندی دارد واگر نامقبول
بود منازعت افتد خویشان او را با اولاد او را داد اندیشه مند گردد
واگر کوکب غریب باشد درین بیت مولود بیگانه را عزیز دارد و با من
بزرگی فرزندی شود یا برادر یا خواهر یا خویشی پدید اید یا فرزندی غایب
شده را چیزی رسد یا او برسد واگر در بیت سادس بود خویشان
از او دور شوند و او را فتند و او را هوست ندارند و بد او گویند و شکایت
کنند در خدمت او افتند یا بندگان و حشمتکاران او غمز کنند و او از
ایشان شادمان نبود و خویشی را عیبی پدید اید که علتی دشوار
زائل شود واگر مقبول یا مسعود باشد با سعد خدمت پسندیده کنند
و یا هم سازند و او نگذارد که از ایشان و سازگار باشد و بی
خیانت واگر نامقبول یا منحوس بود از ایشان بمولود مکروه رسد
و با او و بنده و ستور او خیانت کنند و باشد که او بیمار گردد و از سفر
باز افتد و ایشان واگر بعداوت بصاحب بیت نگرد مولود بیماری
کشد و خویش و بنده با او خیانت کنند واگر نظر مودت بود حکم
بر عکس باشد واگر در بیت سابع باشد با خویشی شرکت یا نکاح

کند و برادر با خویش او قصد جهت او کنند و با او خیانت اندیشند و بدی او
در میان خصمی پدید آید و منازعت افتد و باشد که جهت او سفر کند یا با خویش او
بسفر رود و اگر مقبول یا مسعود باشد با سعد فساد و زیان نبود و اگر زهره باشد
از هوس و سستی میان جهت و خویش او خالی نباشد و اگر بهشتی مسعود
بود با زکاری باشد و خویشان از مولود شکر باشند و از تجارت
و معاملت فائده باشد و اگر بر خلاف این بود خیانت باشد و خصومت
و خویشان با خصمان درآمیزند و اگر بصاحب بیت بعداوت نکرد کار بدتر
باشد و خویش با او جهت او با خصمان او منازعت افتد و اگر در بیت
ثامن باشد مولود را برادر و خواهر کم باشد یا از دور افتد یا بعضی را مودت
رسد یا رنجوری بدو عیب و علت پدید آید و ذلت کند و به بندگی یا
خدمت افتد و او مصیبت خویش دارد و از ایشان غمگین شود و مکروه
بیند و جهت میراثی خصومت افتد و اگر کوکب بخس باشد قصد مولود کند
و اگر مقبول یا مسعود یا سعد فاضل نباشد از خویش و برادر یا خواهر
دل خوشی و امنی یابد و خوشی و مصلحه بود و اگر بصاحب بیت بعداوت
نکرد کار بهتر باشد و خویشان در صحت و سلامت باشند و اگر
حال بر خلاف این باشد فتنه در میان افتد و با او قصد بد کنند و از ایشان
ایمن نتواند بود و آن قوم از قبل او خوار گردند و رنجیده و اگر در بیت تاسع
بود خویشان مولود بسفر روند و باشد که در غربت زا بند یا در سفر بهم
برسند و او با ایشان سفر کند با خویشی را بسفر فرستند یا علم آموزد
یا تربیت کند بتحصیل علم آموزد یا تربیت کند بتحصیل علم خاصه که عطارد
بود یا مشتری یا این کوکب بدان کواکب ناظر باشند و اگر کوکب مسعود بود
یا سعد مولود عالم گردد و سفر با خیر بسیار رود و طاعت کننده باشد و
خوابهای راست بیند و بتعبیر بگواند و اگر علم آموزد سخت عالم شود
و با عبادت و خویشی را با برادر و یا خواهر را خان و مان سازد و نکاح
کند و اگر بر خلاف این بود احکام بر عکس این شود و سفرش بریخ و سختی

باشد و از خویشان غم خورد یا بگریزد یا بخشم رود و اگر صاحب بیت بعداوت
نکرد کار بدتر باشد و اقربا با او جهت سفر یا زوبچی خصومت کنند
و او جاهل ماند و سست بود در کارهای دین و اگر در بیت عاشر بود حال برادران ضعیف شود و خواهران با هلاک ایشان بود یا عداوت کنند و فتنه
انگیزند و بپادشاه و اکابر رجوع کنند و مولود قصد ایشان دارد و با او عداوت
و زبان رسانند و از قبل ایشان بازرگانی اشنا شود و باشد که حضوت جهت
میراث بود یا موت شخصی و اگر مقبول یا مسعود یا سعد بود خویش او را با اکابر
اشنا کنند و بکار شاه اندازند یا حرفت نیکو اموزد و کار مولود از و نیکو
شود و بدولت و رفعت رسد و اگر بصاحب بیت بمودت نکرد کار
قوی تر باشد و اکابر بدو راغب باشند و اگر کوکب نامقبول یا منحوس بود
یا بخس حکم بر عکس افتد و حال خویشان باشد و مکروه مولود از ایشان
و اکابر او را قبول نکنند و حرفت او بجایی نرسد و از اکابر خیر نبود و توقع شر
باشد و اگر در بیت حادی عشر بود خویشان او عالم گردند و با طاعت
و پاک دین باشند و سفر بسیار کنند و او را از ایشان امیدها برآید و در
میان دوستی بود و باشد که او بسستی خویشی در مال با دشمن تصرف
کنند و اگر بصاحب بیت بمودت نکرد شاه او را عزیز دارد و نزدیک کند
و کار او قوی شود و امیدها بیش برآید و بسعادتها رسد و با خویشی دوستی
کند یا نکاح بندد خاصه که یکی زهره باشد و اگر مقبول بود یا مسعود یا سعد
کار قوی تر گردد و مولود محترم و محتشم گردد و خویشان را از و کارها
برآید و او نیز امیدها و سعادتها رسانند و دوستی زیادت گردد و اگر
بر خلاف بود احکام بر ضد افتد و همه طمع بود و خیر باشد و اگر در بیت
ثانی عشر بود خویشان با مولود دل بد دارند و بروی نفاق کنند و گهر از برای
جویند و با اعدا او در آمیزند و بحمایت روند و اکابر با او عداوت کنند
و تهمت نهند و غم کنند و از دوری جویند و در سوران او نقرف نمایند
و برای قرض و داد و ستد با او خصومت انگیزند و اگر نامقبول یا منحوس

باشد بدتر و زیان و ضرر بیشتر و نفس همدیگر دارند و با او بدی اندیشند
و اگر بصاحب طالع بیت از عداوت نکرد کار بدتر باشد و بخویشان فساد
رسد از اکابر و اعدا را و و خویشش در عداوت افزایند و جواب او را
زیان و ضرر رسد و اگر بر خلاف این باشد دشمنی در میان باشد اما فساد
و فتنه نباشد و طرف همدیگر نگاه دارند خاصه که کوکب سعد باشد و نظر
او با صاحب طالع بمودت انگاه امید خیر بود و نقصان **فصل چهارم در**
احکام صاحب چهارم چون صاحب رابع در رابع بود مولود مهتر
و بهتر اهل بیت باشد و خداوند املاک و مستغلات و از ارتفاعات
بار و زی و والدین مطیع او باشند و تربیت و رعایت او بواجبی کنند
و در حیات خود املاک و ضیاع و عقار خود بدو دهند یا او را متصرف گرداند
و اگر کوکب مقبول یا مسعود یا سعد باشد کار قوی تر باشد و املاک بسیار
و معمور و ارتفاعات نیکو و او ازان برخوردار باید و اگر طالع میزان بود و
کوکب زحل کار در غایت کمال باشد و نهایت خیر و توانگر گردد و ذخایر
نیکو نهد و اکابر و معارف بدو محتاج گردند و پدر او را کار قوی گردد و از
شاه و اکابر نیکی و رفعت و منصب عالی یابد و مولود حاکم گردد و املاک و
اسباب او بنام باشد و مهمان دوست بود و عمارت عالی نهد و جویها و
کاریزها بیرون آرد و جایها خراب آباد ان سازد و دارنده حیله خود
باشد و خان و مان و مولد و منشا خود معمور دارد و اگر نامقبول یا منحوس
یا نحس باشد همه احکام برعکس باشد و او نیز عاقبت باشد و ازار نده
والدین و خراب کننده املاک و معروف شود ببدکاری و بر بخایندن
پدر خاصه که طالع حوت باشد و املاک پدر بخیانت او بفروشد یا بدان
کند و در قصد پدر باشد و اگر صاحب طالع و رابع یک کوکب باشد
مولود با اخلاق او پسندیده و پدر ماننده بود و بر قول و فعل پدر رود و
بنظرهای کواکب عمارت و ذخیل انگیختن تفاوت نکند و اگر در بیت ثانی
بود مولود والدین یار و زی باشند و نیکیها یابند و دلیل فراخی معاش

باشد و توانگر و فائده از اسباب و املاک و ارتفاعات و دخل و خرج او
بجای خود بود و باشد که مال و معاش خویشان بدست او افتد و خویشان
با او معاملت کنند و داد و ستد و معارضه و بیع و شری و اگر کوکب مقبول
یا مسعود یا سعد باشد کار قوی تر باشد و خیر و نفع بیشتر و عاقبت
توانگر گردد و پدر مال او تصرف کند یا مادر یا خویش و اگر بصاحب بیت
بمودت نگرد خیر و منفعت پیش نباشد و مال او ضایع نشود و روز
بروز زیادت کردد و نگاه دارنده بود خاصه که برج نهایت باشد
یا کوکب زحل و اگر نامقبول یا منحوس باشد احکام برعکس افتد و مال
او بخراج و عوان بعمارت خرج کنند و پدر ضایع گرداند و اگر در بیت ثالث
بود پدر او دوست دار برادران و خواهران و خویشان او باشد و
تربیت ایشان افتد و اگر منحوس یا نحس باشد دعوی و خصومت و منازعت
بود یا مولود جهت املاک و ارتفاعات یا بسبب والدین و هر دو کس جانب
گیرند و اگر سعد یا مسعود بود معاملت و کانجوشی و مصلحت بیرون رود
بوجه شرع و اگر این خانه زحل باشد یا مریخ یا کوکب در و نامقبول پدر
مولود از خویشان او مکروه بیند و ریخ و زحمت کشد و مولود را از
مولد و منشا پراکنده شود خاصه که کوکب یا صاحب بیت عداوت
دارد و اگر در بیت رابع بود مولود را از پدر و مادر کار نیکو شود و
تربیت تمام یابد و پدر او توانگر گردد و شهرت یابد او را و املاک
و عقار بسیار شود و در کشت و زرع و عمارت کوشد و منافع
گیرد و توانگر شود و اگر کوکب زحل باشد خود را درویش و کم نام دارد
و بخیل باشد و با هر کس بنامیزد و ذخایر او عمارت آب و زمین کند
و در مولد و منشا و املاک خود قرار گیرد و اگر کوکب مسعود بود کار قوی
تر باشد و سازکار بود با پدر و مادر و بر مراد ایشان زندگانی کند
و عاقبت اندیش باشد و ایمن بود در خان و مان و شهر و ولایت
و پدر و مادر او دراز عمر باشند و اگر منحوس بود حکم برعکس افتد

و با والدین نازد و املاک خراب کند و اگر کوکب راجع باشد کار بد تر باشد
و از خان و مان و ولایت بیرون رود یا املاک از دست برود و به
پدر او پریشانی رسد و حیرت و اگر در بیت خامس بود پدر و مادر او
تواتگر شود و مال بفرزند او نفقه کند و دراز عمر باشند و میراث یابد
بفرزند او رسد و اگر مقبول و یا مسعود باشد همه خیر و نیکی باشد و از پدر سعادت
در ابجه کسبه شد و مولود ملبس باشد و از پدر بهره و لباسها کبیر دو باهم در
حرم و عشرت باشند و اگر بصاحب بیت بمودت نگرد کار قوی تر
باشند و محبت میان پدر و فرزندان او پیشتر باشد و برخورداری بود
و کار او روز بروز بهتر بود و اگر بر خلاف این بود حکم بر عکس باشد و والدین
از فرزندان او در عذاب و غم افتند و معیوب باشند و مال پدر او بزیان
برند و او را خوار دارند و صحکه کنند و جزا و بزور مادر وی گیرند و اگر در بیت
سادس بود والدین از وی دور افتند و او از ایشان تربیت نیابد و خاصه
که از پدر و مادر باشد که با حتاج خدمت او کنند و او از ایشان کراهیت دارد
و باهم نسازند و خوار باشند و سبب رنج و بیماری او شوند و اگر بصاحب بیت
نظر بد وارد بدتر باشد و پدر از و از کارهای او گریزو و مولود بیمار ناک
باشد و از پدر و مادر رنج و بندگان او با پدر او نسازند و بد را و از برادران
خود یا خویش خود غم خورده و اگر کوکب نامقبول یا منحوس یا نحس باشد کار بدتر
باشد و پدر یا مادر مولود را معیوب کنند و از تربیت زبان رسانند
و مولود در بیماری و رنج باشد و از نعمت بدرف دیبند و اگر مقبول یا مسعود
یا سعد باشد کار پدر از مولود نیکو گردد بفرزند او سود رنجشد و نعمت کند
و به بنده و متعلق او نیکویی رساند و بنده بدو دهد و خیر و نیکی و صحت و سلامت
غالب باشد و اگر در بیت سابع بود زن او از پدر او تربیت و عنایت
یابد و خوست دار او باشد و اگر مقبول یا مسعود باشد بدل خوش کند
انچه کند و مراد دل و کار قوی تر باشد و جفت او عزیز باشد و نکاح
او برسم و آیین کند و باشد که جفت او از قبیله و اهل بیت او افتد و اگر

بصاحب بیت نظر مودت دارد حرمت و عزت از هر دو طرف باشد از پدر
و جفت مولود و چون کوکب سعد بود نفس جفت او نیکو باشد و مولود ملکی بود
بخشد با پدر او تنعم جفت او کند و اگر نحس باشد مولود با کسانی که بجای مادر
باشد یا مادر خواند خیانت کند یا پدر او یا جفت او بد اندیشد یا جفت او
بدکاری کند خاصه که کوکب زهره باشد و منحوس بمریخ و حکم انبار و خصم این
باشد و خواهد که در املاک او تصرف کند و از وی رحمت باشد یا در غم یا بیماری
یا ماتم او افتد و اگر نامقبول بود جفت او با پدر و مادر و قبیله او نسازد و اگر در
بیت ثامن بود مولود را از پدر بیم هلاکت باشد و الفت و سازگاری نبود
و از بیم دور افتد تا مرزوق باشد و اگر نامقبول یا منحوس باشد کار بدتر باشد
و پدرش بمیرد یا مادر یا او از پدر در خوف باشد و جهت میراث یا مال جفت
یا ابناز منازعت افتد یا پدر خاصه که کوکب زحل باشد یا آفتاب و اگر زهره
یا قمر باشد با مادر منازعت افتد و اگر بر خلاف این باشد مولود میراث
گیرد یا مال جفت یا ابناز و باشد که ملکی بجفت خود دهد و اگر کوکب بصاحب بیت
بمودت نگرد مولود املاک وقف کند بطبقات کواکب و برج و اگر بصاحب بیتم
را در این بیت نظر بود بر اولاد وقف کند و اگر کوکب مشتری باشد و بنظر
زحل مولود معتکف شود و در زاویه و خانقاه یا کورستان یا زیارت گاه و
جنین جایها عمارت کند و این و نیکو حال باشد در املاک خود و به راه بسفر
رود و فرزند دیگرش بشود و اگر در بیت تاسع بود پدر مولود بغربت افتد یا
بیماری کشد و او را تحریص کند باموختن علم و طاعت و جستن دین و مذهب
یا او را بسفر برد یا از شهر و مسکن اصل با مولود منشا بیرون رود و اگر مقبول
یا مسعود بود مولود در تحصیل علم و کار دین و مذهب و طاعت و عبادت
با اعتقاد بود و سفر باختیار کند و با نفع و از علم و طاعت فایده گیرد و شهرت
یابد و مقبول خلایق شود و مبارک روی بود و صافی دل و اگر با صاحب بیت نظر
مودت دارد کار قوی تر باشد بکار دین و مذهب و سفر قبله رود و
بزارهای متبرک و تجارت با سود کند خاصه که کوکب سعد باشد و اگر نامقبول یا

منحوس باشد سفر او از شدت باشد با فقر یا ظلم عوان و بخراج املاک او
خراب کرده و پدر او را در غربت موت رسد و او جاهل ماند و کم طاعت و سست
بود در کار دین و مذهب و از واقعه بگریزد و در سفر و غربت رنجها بیند و خوار گردد
و بیقدر و اگر در بیت عاشر بود پدر او با اکابر نزدیک شود از پدر او مهتر گردد
و شهرت یابد و توانگری زیادت کرده و باشد که پدر او با بزرگی شرکت کند
یا از قوم بزرگ حمیت دیگر کند خاصه که نظر مودت بود یا صاحب بیت و اگر مسعود بود
کار قوی تر کرده و از بادیه و یا جهت خود خیر و سعادت بیند و مولود را املاک
زیادت کرده و معمور کرده و باشد که در حمایت بزرگی رود در عملی یا صنعتی که
فائده از آن بغایت رسد و از اکابر قبولیت و سعادت یابد و اگر کوکب سعد
باشد کار قوی تر باشد و احوال خوبتر و اگر منحوس یا نحس باشد حکم بر عکس افتد
و پدر او را از شاه یا خشم مضرت رسد یا مادر او حضومت باشد و یا مادر
او غم رسد یا املاک او را بزرگی غصب کند و یا بظلم عوان خراب کرده و اگر
در بیت حادی عشر بود باشد که املاک او را شاه باز گیرد یا در تصرف کسان
شاه افتد و پدر او مکفین شود و در هراس افتد و اگر نا مقبول یا منحوس باشد
کار بدتر باشد و املاک او را ناروا در بر گیرند یا خراب یا املاک کرده و یا پدر او ضایع
کند یا بفروشد یا رهن کند و اگر میان کوکب و صاحب بیت نظر عداوت
باشد کار بدتر باشد و پدر او از دوستان او غم خورد و امیدهای او از
املاک خود برنیاید و دوست او از سبب فساد املاک او شود و اگر بر خلاف این
بود حکم بر عکس باشد و او سعادتها بیند و از پدر ثاکر بود و دوستان او
با پدر او در آمیزند و مادر او توانگر شود از پدر او و از همه خیر بود و نیکی و سعادت
و ایمنی پدر و عمارت املاک و اگر در بیت ثانی عشر بود پدر با اعداء او در
آمیزد و با او بد اندیشند و عزم سفر کند و سوداگری مولود طلب دارد و بیم باشد
که ملک او بدست اعدا افتد یا بفرصت خواه رود یا مال خویشان او را اعدای
او گیرند از سبب مولود و اگر نا مقبول یا منحوس باشد کار بدتر باشد و به
پدر او از اعدای او رنج رسد و فساد حال مولود بود و دستوران او

واگر او را با صاحب بیت نظر عداوت بود بدتر باشد و دستوران او را درد
سر دهد یا ضایع شود یا سفر او بیدار او رنج رسد بر خلاف این بود احکام
بر عکس افتد و املاک او از قبل اعدا معمور گردد و پدر او سفر کند یا نفع و یا سفر
که او چیزی از ملک خود بفروشد یا برهن کند فصل پنجم در احکام خداوند
خانه پنجم چون صاحب پنجم در طالع بود او را فرزندان بسیار شود و بدیشان
خرم بود و مستقبل باشند و عالم گردند و پاک دین و با دیانت و از پدر تربیت
تمام یابند و دوستدار پدر باشند و مامور و متابع او در امور و با عزت و
حرمت و اگر مقبول یا مسعود باشد کار قوی تر کرده و سعادت حال فرزندان
او و پدر پیشتر باشد و اگر رنج کوکب تر باشد پسر زاید و الا دختر بوند و اگر
صاحب طالع در رابع زایل باشد مولود با فرزندان سفر کند یا در سفر شش فرزند
شود و باشد که فرزند را بسفر فرستد و بر تحصیل علم دارد و طاعت فرماید
و فرزند بدانچه او کند خرم بود و او طرب دوست باشد و دوستانش بسیار
و هدیه و عطا بارور زنی باشد و از هوای دل تمتع گیرد و بسیار کس دوستدار
و مطیع او باشند و اگر کوکب سعد باشد کار قوی تر کرده و حرمتی و فرح
زیادت شود و مولود نیکی سیرت بود و پسندیده اخلاق و تازه روی
و فرزندان عالم و عاقل و کامل و دین دار و از سفر با راحت و خوشدلی
او راست دل باشند و با امانت و بی زحمت هدیه و عطا یابد و شریف
پوشد و اگر حال کوکب بر خلاف این باشد فرزندان از پدر غم خورند
و از دست پدر بگریزند و او نیز در شکایت باشد و از دوستان
فائده و خیر نیابد و اگر در بیت ثانی بود مولود از مال پدر وارث نفاعت
با نفع باشد و اولاد در کسب و دخل معاونت او کنند و در کار جلد
باشد و کوشا و اگر با صاحب بیت نظر مودت دارد و قوی تر باشد
و دوست کار و حرفت و صنعت و یار مندی او را فائده گیرند و اگر
مقبول یا مسعود باشد یا سعد کار بهتر باشد و حکم تزوج و دخل
افزونتر و رغبت ایشان زیادت و پدر توانگر شود از کار و با مردی

اولاد و ایشان بپشاه و اکابر نزدیک شوند و رواج کار و صنعت
ایشان بود و اگر برخلاف این باشد از اولاد زیان بیند و مال و معاش
او در سر و کار او و خوستان او رود و اگر کوکب سعد باشد نیکوتر
باشد و مال برضای خود خرج کند و بکارهای خیر و لباس و خورش و
فرح و تماشا و بمصالح اولاد و اگر در بیت ثالث بود مولود را از
جهت فرزند سفر شود و باشد که فرزندان او را خویش او بپرورد و تربیت
کند و حاجت دارد و بتحصیل علم تحریص کند یا بجای فرستد یا پیش
خویش بود و مولود بزهد و طاعت رغبت کند و اگر مقبول یا مسعود باشد
رغبت فرزندان او بخویشان او قوی تر باشد و اگر بصاحب بیت
نظر مودت دارد کار قوی تر باشد و بیکدیگر راحت رسانند و اگر
برخلاف بود حکم برعکس بود و اولاد او از اقربا او رنج و زحمت
بینند و درمیان ازار و منازعت افتد و اگر بصاحب بیت نظر عداوت بود
بد تر باشد و اگر از هم ساقط باشد دوری افتد میان ایشان و اگر در
بیت رابع بود مولود را فرزندان بسیار باشند و خاندان او غلبه
بود و کد خدای قوی و اولاد او با پدر نسازند و اگر چه در حکم و تربیت او
باشند و او را کسی ضیاع و عقار عطا کند یا او شفعه طلبد و از انتفاعات
منفعت گیرند خاصه که مقبول یا مسعود باشد و اگر برخلاف این باشد
میان پدر و فرزندان او خلاف شود و املاک او از فرزندان او خراب
گردد و یا فرزند او غضب کند و اگر کوکب با صاحب بیت نظر عداوت
دارد وفات دختر باشد و پدر را و از فرزندان او زیان رسد و اگر نظر
بمودت بود یا کوکب سعد باشد نیکی غالب بود و موافقت در بیت
خامس بود اولاد او مبتهل زایند و دراز عمر و در صحت و سلامت باشند
و بسیار فرح و حرمی باشد و خوستی اولاد در طرب و معاشرت
و هوای دل باشد و خوستان بسیار دارد و لباسهای خوب پوشد
و با طاعت بود و نیکو اخلاق و امانت گذارد و طالب هنر و علم

و اگر کوکب سعد باشد یا مسعود کار قوی تر باشد و احوال خوشتر گردد
و از هذیه فرزند و عشق بمراد رسد و اگر برخلاف این بود احکام برضد این
باشد و فرزندان او رنجور گردند و او غمگین باشد و درمیان منازعت
افتد و از طرب و مجلس شراب و احباب زیان رسد و اگر در بیت
سادس بود اولاد او با عبید او درآمیزند و در طلب مال افتند و بنده
با خدمتکار او فرزند او را تربیت کنند و او فرزند را کار را کار فرماید یا
بیماری داری خود یا خدمت ستوران و باشد که فرزندان از او دور
افتند و اگر نامقبول یا منحوس باشد یا نحس مولود را از قبیل فرزند علتی
بدید آید یا افتی رسد یا رنجی و غمی یا بنده یا ستور او را ضایع کنند و احوال
فرزند بد باشد و اگر مقبول یا مسعود یا سعد باشد احکام برعکس افتد
و فرزند خدمت او بمراد دل کند و دلیل سلامتی پدر باشد و فرزند
او توانگر گردد و از بندگان و ستوران باخدمت پدر فایده گیرد و اگر
در بیت سابع باشد فرزند او را حال نیکو شود و برادر و خواهر با
یکدیگر سازند و با پدر خصومت کنند و فرزند از مادر تربیت پیش
یابد یا از جهت او منقاد باشد و اولاد بسیار شود و اگر کوکب مقبول
یا مسعود باشد یا سعد کار فرزند او قوی شود و مشهور گردد به نیکی و اگر
برخلاف این باشد جهت او از فرزند او در رنج باشد و از هم ازرق
شوند و با مولود جدل کنند و خصومت افتند و از خصمان بدو و اولاد او
زیان رسد و حکم ابناء امین باشد و خیانت کنند و اگر میان کوکب
و صاحب بیت نظر مودت بود فرزندی بنود و او معشوق را نکاح
کند و فرزندش شود و اگر در بیت ثامن بود از فرزند کم روزی بود
و فرزندی بخیانت او در مال او تصرف کند و میراث طلبد و اگر نامقبول
یا منحوس باشد یا نحس درمیان منازعت افتد و فرزند قصد پدر کند و
پدر را در خوف اندازد و بدتر ان بود که کوکب با بیت بنظر عداوت
باشد و هذایا و عطایا او فایت شود و ان نیز باشد که ماتم فرزندی

یا هوستی دارد یا از عشق و هوستی مکروهی بیند و اگر در بیت تاسع بود
فرزند او حزم بود و یا مولود سفر کند یا مولود جهت فرزند سفر کند یا جهت
هوستی یا فرزند را بسفر فرستد و بتحصیل علم تحریص کند و بطاعت
و اگر مقبول و یا مسعود بود یا سعد فرزند عالم کرد و او را مولود بسفر
قبله برد یا بزیارت تا پیش عالمان و معلم فرزند را فرزند شود و
مولود را اگر فرزند غایب شود حاضر کرد و از راه بدیه رسد و
راغب کرد و بطاعت و اموختن علم و اگر با صاحب بیت نظر هوستی
دارد فرزند او تحصیل علم هوست دارد و او از سفر منفعت نبیکو کیرد
و در کار دین استوار باشد و خوابهای نیک بیند و راست و حزم
کرد و بفرزند واجب و باشد که او را در سفر فرزند شود و یا بعشق
در ماند و اگر بخلاف این بود از و بگریزد یا او فرزند را بگریزاند تا در عشق
و طرب نیفتد و او را هوستی رنجیده شود یا سفر بدش پیش
اید بی رضای او و اگر در بیت عاشر بود مولود را فرزند بسیار باشد
و مقبل و با دولت و کار مولود از قبل فرزند قوی کرد و با کار بر
نزدیک کرد و توانگر و مشهور شود خاصه که کوکب مقبول و مسعود
بود یا سعد و اگر بر خلاف این باشد مولود را از سبب فرزند یا
پادشای یا بزرگی زحمت دهد و مادر مولود را افت رسد یا
فرزند بیمار کرد و یا در بندی یا عیبی در و بدید اید و اگر میزان کوکب
و صاحب بیت نظر نیک باشد نیکی بود و سلامتی فرزند و سلامت
و سعادت پدر و اگر در بیت حادی عشر بود از فرزند راحت بیند
و با او متفق و موافق باشد و فرزند او در غربت افتد و جفتی کند
و احوال او خراب کرد و اگر مسعود یا سعد باشد شاه با نزدیکان
او فرزند او را تربیت کند و بجود کبرند و ریش دهند و باشد که
هوست مولود را فرزند او بدوستی کیرد و اگر با صاحب بیت نظر
هوستی دارد از هر جانب خیزد و باشد که نکاح شود و اگر منحوس

باشد با نحس فرزندی کند و مفسد باشد با هوستان پدر و نومیدی مولود
بود از فرزند و از سبب او از هوستان و نزدیکان پادشاه غم خورد و زیان
بیند و دور شود خاصه که میزان با دو کوکب نظر عداوت باشد و اگر در بیت
ثانی عشر بود کم فرزند بود و یا او فرزند دشمنی کند و با عداء او در آمیزد و کوتاه
عمر بود یا معلول و قصد مولود کند و بیم بود که جهت فرض فرزند او را بگیرد و باشد
که فرزند در ثواب او تصرف کند یا از پدر دور افتند و از اعدا مولود فساد
بیند خاصه که کوکب نامقبول یا منحوس یا نحس باشد و با صاحب بیت در
نظر عداوت باشد و همه فساد حال فرزند و مولود باشد و زیادت
و اگر بخلاف این بود فرزند بعهد ستوران او کند و اعداء او را بنیک مردی
دل خوش دارد **فصل ششم در احکام خداوند خانه ششم** چون صاحب
ششم در طالع باشد مولود بیمارناک باشد از طبیعت کوکب و قابل
تدبیر او خاصه که طبع بر ششم مخالف صاحب خود باشد و اگر نامقبول یا منحوس
باشد با نحس علت و بیماری بد باشد و زیان رسد و دراز کشد و اگر برج
حمل بود علت در سر وی باشد و اگر ثور بود در گرخ و خلق و اطراف
او قیاس همین است و بنده بد افتد و جواب دهنده و از وی رنج رسد
و قصد بد کنند و در وی عیبی بدید اید و اگر مقبول یا مسعود یا سعد باشد دلیل
صحت و سلامت باشد و راحت و بنده و متعلق مطیع او باشند
و از وی در هراس بود و اگر در بیت ثانی بود دخل او از علم طب باشد
یا هست کاری حبیس که از آن در نفرت باشد یا از کار و شغل و بنده
و شاکرد و معاونت ایشان و اگر برج ماء و آب باشد و صاحب طالع
کوکب منحوس مولود یا در کوشش غیب باشد و اگر عطارد یا مشتری
بد و ناظر باشد علت وی دفع شود و اگر صاحب سادس محرق باشد در
چشم او خلل باشد و اگر کوکب یکی از دو نیر باشد و در اجتماع باشد نقصان
بصر باشد و اگر کوکب نامقبول یا منحوس باشد یا نحس کار بد تر باشد و مولود
از نی پرهیزی بیمار کرد و در حلق یا دهان یا معده او رنجی بدید اید و اگر با

صاحب بیت در نظر عداوت افتد کاربد مترجود و ۸ به خورد زبانش دارد
واز بنده چیز بیابد ویا او خیانت کند یا بگریزد واگر در بیت ثالث بود مولود
در دوستها علتی بدید اید یا افتی رسد از طبع برج وکوکب خاصه که جوزا
باشد ودر زحمت خویشان افتد یا بیماری یا ریخ ایشان واگر نامقبول یا منحوس
باشد یا نحس کاربد مترباشد واگر کوکب مریخ باشد ونامقبول و برج جوزا
یا انشی مولود در رحمت خود زخم زند یا انش رساند واگر عطارد ناظر بود
بر رحمت نقشها کند وحرکت بنداهن بهند وسعی وحرکت بسیار کند واز برادر
یا خواهر یا خویشان غم خورد وکمتر زان باشد واگر برخلاف این باشد حکم
برعکس افتد وخویشان با فرح باشند وحرم او از ایشان خدمت بینند ومطیع
او باشند خاصه که با صاحب بیت نظر مودت باشد واگر در بیت رابع
بود مولود از پدر خود بنالد وپدر کاربندگان او کند وبنده او در املاک
کار کند واو فرو گذارد وعمخواران کی ملک خود نکمند وحرامی بدید اید وبی اعتقاد
بود وبدسگال وبی باک وخوار دارنده مرحم واگر نامقبول یا منحوس باشد
یا نحس کاربد متر باشد وبیماری پدر ومادر او باشد واز وی خشنود
نباشند ومولد ومنشاء خود را خراب کند خاصه که با صاحب بیت
بعداوت نگرد وبدر او از بندها او غم خورد ویا از کسان او واگر خلاف
این بود املاک او از بندهای او معمور گردد واو در ایادانی کوشد ووالدین
معاونت او کنند واز وی راضی باشند واگر در بیت خامس بود بنده
یا بنده زاده را بفرزندی قبول کند یا بیگانه را وباشد که اورا فرزند نشود
واگر شود نماند واگر بماند با علتی باشد وفرزندش را بندهای او بتربیت
کنند ومولود در طرب ناخوش بود یا از شراب وعشرت بخور
گردد یافته انگیزد وباشد که بنده را بدوستی گیرد واز روی فرزندی
شود خاصه که کوکب زهره باشد یا برج بیت زهره باشد وبنده مطرب
بود یا معاشر واگر بصاحب بیت منحوس باشد کاربد تر باشد واو
از بنده غم خورد واگر معقول یا مسعود بود فادی نباشد وانچه گفته

شد بدل خوش باشد وفرح واو از بنده حرم باشد وبا روزی وسایگی
بنده فرزند او را بدوستی گیرد خاصه که میان صاحب بیت وکوکب نظر مودت
باشد واگر در بیت سادس باشد بیشتر وقت تن درست باشد و
بی علت واز بنده وخدمتکار بارزی واز ستور با نفع واگر مسعود یا سعد
باشد کار قوی تر بود وبندگانش بسیار باشند ونیکو واعتقاد و
نیکخواه او واز بندگی ازاد شوند واگر کوکب مشتری یا عطارد باشد مولود در
علم طب بداند وبیع وشری برهم وبنده کند خاصه که برج برصورت مردم
بود واگر مریخ یا عطارد باشد وسمکاری بداند واگر بهیمی باشد ببطاری
کند واگر منحوس باشد یا نحس مولود بیمارناک وبنده یا عیب یا کر یا زنده
یا کاهل وبی کار وبد اعتقاد ومولود خود را از پرهیز ومعالجت بیمار کند
واگر در بیت سابع بود واو را بنده حضم خاصه که انثی باشد واگر کوکب
نامقبول یا منحوس باشد یا نحس کاربد تر کرده واگر کوکب ماده باشد بندرا
نکاح کند وبا بنده زاده یا سفله را نکاحی بر وزش پیش اید وحشمان او
مردم سفله دون باشد یا بنده واو در رغبت بیمار گردد وخواری کشد
وبندگانش بسیار شوند واز طبقات کوکب واز نر ماده وسفید و
سیاه وخادم واگر کوکب عطارد باشد یا برج خانه عطارد یا عطارد
بصاحب بیتشم نگرد مولود با غلام جمع اید وبا او سازد واگر زهره ناظر بود
یا بیت زهره باشد لذت زیاده گردد وحریص تر باشد ومولود بندرا
بغربت فرستد وبتجارت فرماید واگر کوکب مقبول بود یا مسعود کار
قوی تر باشد وحرم گردد وشاد از بندگان وانچه گفته شد در
غایت کمال باشد خاصه که با صاحب بیت نظر مودت دارد وبدوستی
بنده زیادت شود وفرح ونشاط ولذت بیشتر واو شاکر بود
وفائده گیرد بدانچه اقتضا نکند وبنده او در حکم زن او اید یا ابا زاد او
واگر در بیت ثامن بود مولود کم بیمار گردد وچون بیمار شود سخت باشد
وبموت رسد وبنده در بیماری نکرد واو کم عنت گردد واگر کوکب

نامقبول یا منحوس یا نحس باشد فساد و ضرر رساند از بنده و بیماری بدود
بنده قصد او کند خاصه که برج آتشی بود و اگر برج بهیمی باشد از ستور
آفت رسد و اگر سلفی بود از سباع و اغلب علت یا آفت که رسد
در طرف اسفل رسد و اگر بصاحب بیت نظر بد بود بدتر باشد و عام
بنده دارد و از بیماری بد خوف باشد و بند مرا بجفت خود فروشد
یا حضم او بکبیره و اگر کوکب مقبول یا مسعود بود تن درست و سلامت
باشد و هرچه کمتر مرضی بدید از مرگ عظیم تر رسد و از بنده زیان رسد
و اگر در بیت تاسع بود بنده را سفر ماید و بضاعت و مذهب و علم
تحریص کند و بنده شکوا اعتقاد افتد و مولود در سفر و غربت بیمار گردد
یا بسبب معالجت بسفر رود یا بنده او سعت سفر او شود و بیماری او
یا در معالجت بداند و اگر کوکب مقبول یا مسعود یا سعد باشد دلیل خیر
و سلامت باشد و در سفر و صحت را از اثر او را دود عام در زیارتها
و طاعات داند و در آنها گریزد خاصه که کوکب یا صاحب بیت نظر نیک
دارد و بنده از سفر بد و منفعت رساند و یا ک مذهب بود و با طاعات
و بنده آزاد کند و اگر حال کوکب برخلاف این باشد بنده بگریزد و بدیانت
باشد و مولود از دین و مذهب خود گریزان شود و کاهل در طاعت
و بی اعتقاد و از بند در غم و مکر باشد و اگر در بیت عاشر بود او را
بنده بسیار باشد و مهتر و حاکم او و در علم طب داند خاصه که برج
آتشی بود و در معالجت مشهور گردد و مقبول یا مسعود باشد یا سعد
کار قویتر و شهرت و توانگری زیادت باشد و با شاه نزدیک شود
و اگر با صاحب بیت نظر نیک دارد علم و فن و حرفت او مقبول باشد
پیش شاه و اکابر او و از قبل بنده یا پادشاه رسد و دولت و مال
و جاه و رفعت یابد و باشد که بنده بر و حاکم گردد بسبب قبولیت شاه
و اگر حال کوکب برخلاف این باشد که احکام صد این باشد و از
شاه خائف شود و از شغل نی بهره و کارهای حبس کند چون دارو

فروشی یا بطاری و مامور بنده باشد بضرورتی و اگر درین وقت صاحب
طالع در رابع بود و صاحب ششم نور بدو دهد مقابله و کوکب بی حل باشد
و در افلاک خود یا بیا راجع بود مولود از جای بلند در افتد و اگر برج بهیمی باشد
از پشت ستور در افتد و اگر برج سبعی باشد در نکار خوف باشد خاصه که
کوکب مریخ باشد یا بیت مریخ و بعد اوت ناظر باشد و اگر در بیت حادی عشر
بود در اده به بداند و ترکیب داروها و معجونها و شربتها و نخاصیت اده به
کسان را با خود کند و بنده او طب داند و معالج باشد و اگر کوکب یا صاحب
بیت نظر حسنی دارد بنده بمولود فائده رساند و در کار خود کامل و مقبول
باشد و منفعت کرد و بندگان دارد و مولود بنده را راست کرد و عشقبازی
کند و اگر مقبول یا مسعود یا سعد باشد کار قوی تر باشد و سعادت افزونتر
و بنده با او بدوستی و شفقت و بدکانی کند و اگر کوکب ناظر باشد یا ناظر باشد
بنده یا آزاد شده را عقد کند و اگر کوکب برخلاف این باشد احکام برضد افتد
و او از بنده بشکایت باشد و خواستن بنده او را فریب دهند و بدکنند
یا بده رنج رسد و مولود غم خورد و اگر در بیت ثانی عشر بود از بنده و ستور بی
روزی باشد و بنده او دشمنی کند و با اعدا او در آمیزد و قصد او کند و از او
بگریزد و ستور یا مال او ببرد خاصه که کوکب مریخ با زحل یا شد یا عطارد
منحوس یا قمر بد حال صاحب بیت منحوس باشد یا ساقط از صاحب طالع
بنده از او دور افتد و آنچه گفته شد زیادت باشد و بد و از عداوت
و خیانت بنده زیان رسد و بد و نیز ضرر و فساد راجع گردد و مولود
را بیم حبس باشد و ستور او را زیان رسد یا در و بمرد و از قرض
خواه غم خورد یا از ضمان کسی یا مال و اگر صاحب طالع بصاحب یازدهم نگرد
و صاحب دوم نیز درین میان باشد بد حال یا ناخلف بعداوت مولود
بقرض بنده یا ستور و از ان زیان بیند **فصل هفتم در احکام**
خداوندان هفتم چون صاحب هفتم در طالع باشد مولود بر زن و خصم
و ابنا رمظفر باشد و قدرت یابد و از ایشان بی غم و غصه بنود و ان

قوم ازو در هراس و رنج باشند و همه ان کنند که موجب نشویش باشند
و خصومت افتد بشهرت و ازان الم یابد و زیان زراعت باشد
و اگر سعد یا مسعود باشد حرم باشد ازان طایفه و مقصود هارسد و اگر
برخلاف این باشد جهت و شریک و خصم ازو در عذاب باشند
و رنجی خود زیان بیند و دزد بدست او گرفتار شود و اگر با صاحب طالع
نظر کند بسیار کس بدو رغبت کنند و اگر کوکب بهره باشد زن بسیار
کند و مولع باشد بزیان و طرب و نظر ارباب منتنات و صاحب
شرف و صاحب حدیث اهنتم یا صاحب طالع دلیل کرمت نکاح باشد
با اهل حبس مردم و اگر در بیت ثانی بود مال مولود بسبب خصومت و سعی
خصمان با جهت زیان شود و شرکت بد باشد اگر نامقبول یا منحوس
باشد با حبس مال او بمرگ جهت او برود یا انبار زاو بزیان دهد یا دزد
و اگر با صاحب بیت نظر بد کند کار بدتر باشد و او مال جهت بگیرد و بزور
یا ازو میراث گیرد و باشد که مال او در حکم ان باشد و اگر بر خلاف
این باشد جهت او مال بدو دهد و از شریک فایده باشد و از دعوی
مال منفعت یابد و رن او در تحصیل مال و معاش معاونت او کند
و در تصرف خود دارد و از جهت نفع او و اگر در بیت ثالث بود جهت
او سفر کند یا پیش خویش اورد یا با خویش او خویشی سازد و باشد
از خویشان یکی را در عقد ارد و اگر کوکب مریخ بود فسق و فتنه بدید اید
با وجود این و اگر مریخ نامقبول باشد و کوکب بمریخ یا زحل منحوس باشد
و نامقبول هم خوف باشد و فتنها بدو قصد کرهج همدیگر و جهت او
بگریزد یا بخشم رود و اگر احوال کوکب برخلاف این باشد کار ها پوشیده
و فضیحت و فتنه نباشد و با هم خوش فعلی کنند خاصه که مریخ ثابت
باشد یا میان کوکب نظرهای سعد باشد حضمان او با خویشان او
در امیزد یا سفر کنند و حکم شرکا امین باشد و اگر در بیت رابع بود
از قبیله خود جهتی کند و انکس ترک باشد و کرهج کش و با او در خصومت

افتد و با برزگی شرکت کند و زن بسیار خواهد و جهتی کند در نهان و باشد
که زنی خانه او بیاید جهت نکاح کرهج یا پدرش زن دهد و اگر مقبول و مسعود
باشد یا سعد کار قوی تر کرده و نیکی زیادت و از شرکت فایده بسیار
گیرد و باشد که در ملک بشرکت تصرف کند و اگر کوکب در اوایل برج باشد
یا زهره باشد زن جوان خواهد و خوب صورت و اگر در اواخر برج باشد
یا زحل باشد جهت پرکند یا زشت صورت یا سیاه چرده و اگر میان کوکب
و صاحب بیت نظر مودت باشد بدرو مادر او با جفتش سازگاری
باشد و در میان مهر و شفقت باشد و اگر نامقبول باشد یا منحوس حکم برصد
افتد و از جهت خود بسیار رنجد و خصومت افتد و نکاح و طلاق
بسیار شود و اگر در بیت خامس بود بر کسی عاشق شود و نکاحش کند
یا شخصی بر و هوا ارد او را بخواهد و بهم خرم و با فرح باشد و اگر کوکب با
باشد عشق و نشاط خوشتر و در طرب و عشرت کار برابد یا ان کس
مطرب باشد و رود فرزند شود و اگر مقبول یا مسعود بود کار قویتر باشد
و رغبت زیادت باشد و از هم وفا و نیکی یابند و اگر مریخ ثابت باشد و سنی
و زندگانی میان ایشان بسیار بر دارد و اگر نظر مودت باشد با صاحب
بیت کار قویتر و عمر خوشتر گذرد و اگر بر خلاف این باشد و همه فساد
و خصومت باشد و بدنامی و بیم باشد که جهت او با فرزند او در سازد
با حمل خود بزیان برد و او را فرزند از معشوق باشد و در فسق و فجور افتد
و احوال ابناز را نیز قبول دهد کوکب نظر کند و حکم حضم امین باشد و اگر
در بیت سادس بود بنده باشد یا بنده زاده یا مجهول نسبی را نکاح کند
یا خدمتکار را و انکس دشمن انگیز بود و فتنان و عتب مولود جوید و بدی
او جوید و بدی او خواهد و او را رنجه دارد یا بغدر یا بحیلتش بیماکند یا الم
رساند و خود را از و دور دارد و اگر کوکب نامقبول یا منحوس باشد یا محبس
کار بدتر باشد و خوف و ضرر بدید اید و خوف بود که بنده و خدمتکار را
در سازد و قصد او کند و اگر میان کواکب و صاحب بیت نظر خوشی بود

کار قوی تر باشد وجهت دلیر تر ببد کاری واگر حال کوکب برخلاف
این بود مولود از جهت شکر باشد که حدمت او کند و زیر دست او
باشد و نیکی خواهد و بنده را نزهیت کند و تحریص بخدمت او و حکم اینباز
وحضم امین باشد واگر در بیت سابع بود مولود طلب نکاح دارد و جهتی
کند با کبر و پای برجای واز خاندان مهتری و مزوقی و توانگری بود و زیرک
وکاردان و باعجب و کارهای مولود از و بسیار بر اید و روزگارش
نیکو گردد و جهت دعوی کرباشد و اینباز و توانگر افتد و کوشا و حضمان
او قوی دست شوند و از یشان فاد نشود واگر کوکب سعد یا مسعود بود
کار بهتر باشد و سعادت افزونتر واگر برخلاف این بود جهت با او بدی
کند و سلیطگی و درشتی و بی التفاتی و مست نهد و کبر کند و حکم راند و قیاس
اینباز و حضم امین باشد واگر در بیت ثامن بود از مال جهت و هلاک
بار نصب بود و آن قوم کوشا باشد و جمع ارنده مال واگر کوکب مقبول یا
مسعود یا سعد باشد کار قویتر و توانگر تر باشد واگر برخلاف این بود کند
و شنید شود جهت مال و میراث با دعوی افتد و خصومت و خیانت و
مال خود از و پوشیده دارند و از قبل مال ایشان در هراس باشد
و غم خود یا مام جهت دارد یا اینباز و اگر با صاحب بیت نظر دوستی دارد کار
مال ایشان قوی تر باشد و بدو منفعت رسد و باشد که گرو جهت
میراث گیرد یا مال بی رنج بود و حکم اینباز هم این است واگر در بیت تاسع
بود زن او با طاعت باشد و پرهیزکار و با غیب باشد و با عالم زاهد و
مولود در سفر جهتی کند یا از سبب جهت بسفر رود و یا جهتش از راه رسد
واگر کوکب مقبول باشد و یا مسعود یا سعد نیکی احوال زن باشد و سعادت
و توانگری و او عالم باشد واگر حال کوکب برخلاف این باشد بر عکس افتد و در
آنچه کند امید از نیکی و برا و دریا خویش او زن او را از راه ببرد یا با او سفر کند
یا با مطلقه او نکاح بندد واگر بصاحب بیت ناظر مودت باشد زن را مولود
دوست دارد و از و چیزی بیاموزد و با او بسفر رود واگر در بیت عاشر

بود از کسان پادشاه جهتی کند و انکس خداوند املاک بود و معروف و توانگر
و مولود را بدو فخر بود و مصالح مولود سازد واگر مقبول یا مسعود یا سعد باشد
کار قویتر باشد و مال و شهرت افزونتر و سعادت مولود رسنده تر و قرب
پادشاه یابد و اگر کوکب با صاحب بیت نظر مودت دارد کار قویتر و رفعت
و جاه افزونتر و سعادت و قبولیت و محبت جهت او نزد پادشاه و اکابر
قویتر و پرورند املاک و مستغلات باشد واگر کوکب برخلاف این باشد
احکام برعکس افتد و از سبب جهت بدوستم رسد و پیش اکابر بحرمت
شود و حکم اینباز و حضم امین باشد واگر در بیت حادی عشر بود او جهت را
دوست دارد و از و خرم بود و امیدوار و آنچه او را توقع باشد بیابد واگر
بصاحب بیت بدوستی نگرد دوستی از هر جانب باشد و محبت و رغبت
کمال باشد یا معشوقی را نکاح کند و از و فرزند شود و یا لطیف طبع و دوستی
و مهر قوی تر و اگر ناظر بود یا در انصراف از ین بیت بود یکدیگر را دیده باشند
پیش از نکاح و اگر کوکب مقبول یا مسعود باشد یا سعد کار قویتر بود دوستی
و موافقت و مهر و شفقت بیشتر و بسیار و اردو صحبت و پیوندایشان تا
خاصه که برج نهایت و اگر برخلاف این باشد احکام برعکس باشد و اگر برج قوی
جسدین باشد زن را از کسی دیگر فرزند باشد و حکم شریک و اینباز و حضم
امین باشد و اگر در بیت ثانی عشر بود زن او با عداء او در امیزد و با او
عداوت ورزد و زن متعلق باشد یا سفله یا بنده زاده و بیم بود که با بنده
یا حدمتکار خود ساخته خاصه که میان کوکب و صاحب بیت نظر مودت باشد
واگر نا مقبول یا منحوس باشد یا نحس انچه گفته شد قویتر باشد و بدی رساند بدو جهت
کند و خوار و بی عار و بی قدر باشد و در دواب او تصرف کند و بزیان دهد و
اگر حال کوکب برخلاف این باشد احکام برعکس افتد و جهت او سبب دفع
فساد و اعدا گردد و او را دواب نیکو حاصل اید و قرض او گذارده شود و حکم
اینباز و ضدان امین باشد فصل هشتم در احکام خداوند خانه هشتم
چون صاحب هشتم در طالع باشد مولود در خوف و هراس افتد و فزع کند

واز هر چیز در خیالات فریبنده بود و مدهوش کردد و متفکر گردد
خاطر و بد کمان بود از هر کس و هر چیز در حق خود و عزلت جوید و از مردم
غلبه گریزان باشد و کوتاه عمر خاصه که کوکب رضی یا مزیخ باشد و غمها
خورد بهر نوع و خود را در رنج و زحمت اندازد و اگر نامقبول بود یا منحوس
از ماتمها خورد غم با خود را بموت سازند خاصه که طالع جوزا یا سرطان
یا سنبله باشد و اگر طالع حمل باشد از امارت یا مبارزت یا خیانت
خوف دانداز دیا با سهال خون بمیرد و اگر میزان بود از عشق و
زنان یا شهوت یا با سهال بلغمی و اگر کوکب مسعود باشد بمشتری یا
در طالع با هشتم باشد یا در وندی دفع مضرت کند و غم باید و میراث
کیرد یا مال بریخ برد خود با مال غایب شده یا در دریا بدست افتد
و اگر در بیت ثانی باشد با روزی باشد و از سپار جایها مال و معاش
حاصل کند و از هر قومی خاصه از جهت خود و ابناز و خصم و کارهای
با خوف و ابخه دیکری ریخ برهم باشد و از اوقاف و اگر مسعود باشد
کار بهتر باشد و مال ایشان نزدیک ایدو مال دزدیده یا غایب
شده یا بصناعت دارهم حاصل ایدو اگر برخلاف این باشد بیم دارد و
ادن باشد خاصه که بصاحب هشتم یا ششم منحوس باشد یا بدرد کلو
و سینه و معده یا درد دهان یا دندان هلاک شود و بدتر انکه بصاحب
بیت منحوس باشد و اگر کوکب عطارد باشد و با صاحب بیت
یا صاحب ششم بنظر عداوت باشد و از معالجت و شربت و مضرت
دارو هلاک شود خاصه که بصاحب بیت منحوس باشد قیاس کواکب
دیکر همین است و اگر در بیت ثالث باشد مولود غم خورد از برادران
یا خواهران یا دیکر خویشان و خوف بود از مصیبت کسی نزدیک و
در فرغ و بیم افتد و سفر اختیار کند یا از همه کس بریده شود و اگر نامقبول
بود یا منحوس یا بخس کار بدتر بود و خویشی قصد او کند و او از ان خوف
بکریزد و بدتر انکه کوکب با صاحب بیت نظر بد دارد پس از خویشان

بدو الم رسد و خوف زیادت باشد و اگر حال کوکب برعکس این باشد
حکم برضد افتد اقربا دعا بر دفع خوف او کنند و او سفر کند و در
سفر سلامت یابد و امین و عزلت جوید و بزیارت جایها رود و اگر
در بیت رابع بود پدر او از کارهای او در هراس افتد و غم خورد و مال
جهت در تصرف مولود افتد و اگر کوکب نامقبول یا منحوس باشد یا بخس پدر
او را زیان رسد و املاک مولود خراب کردد و او در خان و مان خود
ایمن و برقرار نتوان بود و از دزد یا ظالم املاک او را زیان رسد و
اگر اگر صاحب بیت بعداوت نکرد مولود را افت رسد یا موت و اگر
کوکب در هبوط باشد و در چاه افتد خاصه که برج ابی باشد یا در خانه
او ما تمی دارند یا والدین بمیرند و اگر برج خاکی باشد از چوان خوف بود
و اگر بادی بود و از بار و بلند و اگر کوکب مقبول یا سعد یا مسعود بود و مال
خویش ملکی خود یا ملک او در حکم کیرد و ان نیز باشد که زن او مال خود حمایت
بزرکی ارد و حکم انبار و خصم برین قیاس باشد و موت او در خانه
باشد یا او را در خانه دفن کنند و اگر در بیت خامس باشد مولود را حوال
فرزندرسان باشد و هدایای و عطایای او قوت شود و از طرب و
معاشرت توبه کند و در طاعت و عبادت ابد و اگر نامقبول یا منحوس
باشد فرزند را موت رسد یا دوستی را و از خویشان ازار کیرد و
در غم و فکر افتد و از عشق ضرر و زیان بیند و از مجلس شرب و تماشا
و عشرت با سور فرزند لذات نیابد و غم خورد و فرزند با او نزدیک
و بمرک او حرم کردد و اگر حال کوکب برخلاف این باشد حکم برضد باشد
و جهت او مال بفرزند او صرف کند و تربیت نماید و اگر در بیت سادس
بود در رنجوری بی صبر باشد و از مرک ترسان و فاد هم و پستور
باشد و اگر نامقبول یا منحوس باشد یا بخس کار بدتر باشد و بنده بکریزد
و مرض او سخت شود و اگر برخص منحوس باشد بیماری او دراز کشد
بود و اگر مریخ منحوس باشد مرض او طبیعت او باشد و با وجود این

دلائل اگر صاحب طالع محترق باشد یا منحوس مولود بمیرد یا بنده اش
هلاک شود واگر در طالع باشد وعطارد ساقط ومنحوس بمرض حیوانه
شود وهذیان بسیار کوبد واگر کوکب مقبول یا مسعود باشد یا سعد احکام
برعکس باشد واگر با صاحب بیت نظر مودت افتد صحت وسلامت
بود اما از مرگ دور هراس باشد که در مرض مال جهت او بتعهد او خرج
کرد یا بنده او واگر در بیت سابع باشد مال کرد واز میراث یا جهت
یا انباز یا حضم خاصه که در اخر عمر واگر نامقبول یا منحوس باشد یا نحس
مانع جهت وارد ویا انباز یا حضم در غربت وموت او در غربت
باشد وارزن وانباز وحضم خایف باشد که سبب موت او شوند یا
از راندن شهوت خوف باشد خاصه که کوکب زهره باشد وبدتر انکه
بصاحب بیت از عداوت نگرد پس جهت وانباز یا حضم قصد
او کنند که سبب موت او شوند واگر حال برخلاف این بود فایده مال یابد
وایمنی واگر در بیت ثامن بود سلیم اعظا باشد وبی غیب وکم مرض
وبی خیالات بد وفاسد ودلیر باشد وباوقار خاصه که برج ثابت باشد
واگر سعد یا مسعود باشد کار رقوی تر باشد ومیراث از هر کس حق او
بسیار بود ودراز عمر باشد ومرگ او ناگاه باشد وچون بیمار شود
زود میرد ومانم او عظیم دارند ونام او بعد از و بسیار ماند خاصه
که کوکب شمس یا قمر باشد وقمر زائد النور یا طالع جوزا بود یا جدی
پس شهرت از علم وحکمت باشد یا هر وض دیگر واگر کوکب منحوس
باشد یا نحس بنام بد شهرت یابد ومیراث بریخ وشدت بدو
رسد ومانها بسیار دارد وموت او در صورت ناستوده
باشد واگر در بیت تاسع بود مولود از خوف سفر کند یا عملی آموزد
که بدو میراث تعلق دارد وموت او در سفر باشد واگر نامقبول
یا منحوس باشد یا نحس مولود گریزد از خوف وسفر بد کند یا در راه بمیرد
یا مانع عالمی یا عزیزی دارد یا بسبب دین او مذهب هلاکش کنند واگر

بصاحب بیت بد و نگرد دین ومذهب خود را باطل کند وراه دیگر گیرد
واگر صاحب طالع بکوکب منحوس باشد او خود را فدای دین ومذهب
سازد یا در غربت وعداوت وارد رود یا بقصاص باطل گردد
واگر بصاحب هشتم نیز منحوس باشد خصمانش جهت دین ومذهب باطل
کنند خاصه که صاحب طالع محترق باشد یا در مقابله آفتاب باشد
واگر طالع جوزا باشد او را بردار کنند بسبب سخنان تاریک وتهمت
ومذهب بد واگر کوکب مسعود باشد یا سعد در علم خود بی مثل باشد و
سفرش با خیر وبهزارها بسیار رود وبعد از و علم یا دکار ماند بخلق
واگر در بیت عاشر باشد از پادشاه ویا اکابر خایف باشد واز عمل
یا صنعت خود ترسان وضعیف دل وهراس وخطر او از شاه بود
وشغل کند که بمردمان تعلق دارد یا در اوقاف عمل کند واگر ممقبول یا
مسعود باشد یا سعد ایمنی بود از اکابر و امیر ودرمان شود یا هشمت
میراث کند یا معاونت اکابر میراث گیرد واگر حال کوکب برخلاف این
باشد از شاه بیم باشد واو مانم پادشاه یا بزرگی دارد واگر کوکب
یا آفتاب بصاحب این بیت منحوس باشد سبب مرگ او شاه
بود یا صنعت یا حرفت وشغل او واگر کوکب محترق باشد یا در نطاق
اول یا ثانی در فلک خارج مرکز یا در مقابله شمس یا مقابله صاحب
طالع یا رابع مرگ او از افتاد از مقام عالی بود وباطل شدن او مشهود
گردد وبماند بعد از و مرگ او بسیار روزگار واو خدا ترس باشد
وباو مرگ بسیار کند وتحکم کند بمردمان واگر در بیت حادی عشر باشد
مانع پدر دارد یا مادر یا دوستی وهوستان عهد او زود باطل کنند
ودوستی بر اندازند وامیدهای او فوت شود وماکی که بدو میراث رسد
شاه بانزدیکان شاه بگیرند واگر نامقبول یا منحوس بود یا نحس کار
بدتر باشد وهوستان با او خصومت کنند وبد دعا و نماز بد او خواهند
وموت او طلبند وقصد او کنند یا دوستی سبب مرگ او شود واگر

با صاحب بیت عداوت بود و خوستان با او مانع یکدیگر خواهند و خرم
شوند و اگر حال کوکب بر خلاف این باشد مولود بقوت در هراس
باشند اما بعقل بناشد و اگر در بیت ثانی عشر بود از اعدا خائف باشد
و قصد او کنند و بیم حبس و قید و ضرر باشد خاصه که کوکب نامبتول یا
منحوس باشد یا نحس و مانع اعدا بیند و بدو اب او زیان رسد و با
وجود این دلایل اگر صاحب طالع منحوس یا محترق باشد یا در مقابل شمس
موت او در حبس بود یا عذاب و بیخ و درخست اعدا باطل شود
خاصه که کوکب با صاحب بیت نظر عداوت دارد و برج آتشی و اگر
برج بهیمی باشد بر خلاف این سلامتی و ایمنی باشد از اعدا اگرچه بدل
مرگ او اندیشند و سنور میراث گیرد خاصه که برج بهیمی باشد **فصل**
نهم در احکام خداوند خانه نهم چون صاحب نهم در طالع باشد مولود
سفر دوست باشد و در دین و مذهب با اعتقاد و خوب سیرت
باشد و پسندیده اخلاق و محب غریبان و طالب علم و با طاعت
باشد و با وفی و عالم و درست و رونده زیارتها و اگر کوکب زحل باشد
مولود علم دقیق طلب کند و انچه منسوخ باشد و با جهودان در آمیزد
و خوابهای درست بیند و کوه و بیابان و مرجها و نارنجها و کورستان
و امثال این و اگر مشتری باشد علم فقه طلبد و حدیث و قرآن و تفسیر
و زاهد بود و امام یا مدرس و درست دار علم بود و با اهل ورع در
آمیزد و خوابهای مبارک بیند چون انبیا و علی و کعبه و مسجد و مانند
این و اگر مریخ باشد علم سلاح طلبد و سواری و درستکاری و درست
باشد در طاعت و به آتش پرستان در آمیزد و خوابهای چو
خوفناک بیند چون لشکر و حرب و سیاست و جای کشته و مانند
این و اگر شمس بود علم الهی طلبد و معرفت ملائکه و افلاک و انجم و انچه
با حرث راست باشد و مستعد باشد و با نصاری در آمیزد و خوابهای
قوی بیند چون پادشاه و تخت گاه و روز قیامت و رز و جواهر و

واسمانها و ستارها و امثال این و اگر زهره باشد علم دین اسلام
طلبد و موسیقی و با اعتقاد بود و واعظ یا خطیب و با اسلامیان
اختلاط دارد و خوابهای خوش بیند چون زفاف و مطربان و نشا
یدان و راندن شهوت و نماز و طرب و حوض و چیزها و مانند این
و اگر عطارد بود علم کلام طلبد و از نها و حکمت و معقولات و اگر بد
حال باشد و در اوج مشتری بود یا معطله یا بت پرست و اگر راجع
باشد بهیچ علمی و مذهبی قرار نگیرد و اما اگر با زحل باشد او علم ریاضی طلبد
و اگر با مستری باشند دین پاک دارد و عالم باشد و با طاعت و طبیعت
بداند و اگر با مریخ باشد احکام نجوم طلبد و نقاشی الات حرب و بر کندن
سکه و اگر با شمس باشد نقاش رونده باشد یا رزگر یا ضراب یا مستوفی
یا صیرفی و اگر زهره با شد شاعر یا صورت گر یا نقاش خاصه که با خطاط
و یا نده ساز موسیقی باشد یا قوال و اگر قمر باشد علم مساحت طلبد و
تجارت و قسمت و اگر قمر باشد غواصی طلبد یا ملاحی یا بیک شود
یا جاسوس و اگر قمر زحل را بیند ریاضت دهنده خراب باشد و سازنده
اسباب سفر و اگر عطارد را بیند سازنده کارهای علما و قضاة باشد
و برود و بجاها متبرک یا جهت مذهب و علم سفر کند و اگر مریخ را
بیند راه دار بود و بدرقه کاروان و طلب قصاص و انتقام دارد
و علم جدل اموزد و اگر آفتاب را بیند رسالت کند و بتجارت و کاروان
سالاری و اگر زهره بود حج کند و سفر رود و جهت طلب علم و دین
و سفر و اگر عطارد را بیند بازرگانی کند و برهر و دوا خود فروشد
اما صاحب نهم طالع با هر کوکب در آمیزد سفر او با طبیعات ان کوکب
باشد و اگر کوکب در طالع متبول یا مسعود باشد عالم باشد و معتقد
دین او مذهب باشد و با طاعت و نیکورای و خوب تدبیر و جهت دین
و مذهب کند و سفرها رود باختیار و سفر دوست بود و از سفر
فایده عظیم گیرد و تواتگر شود و علم و در انچه باشد مشهور گردد و ازان

تمتع تمام یابد وعلم وتدبیر بداند وخوابهای درست وراست بیند واگر طالع
برج مشتری باشد سفرهای میان دو جهت باشد وبجهت موضع قابل تدبیر
هم سفر شود واگر با مقبول یا منحوس باشد احکام برعکس باشد وسفر او بهزیمت
باشد یا بجاسوسی یا بیکی وعلم مطعون اموزد وبی طاعت باشد وسفری
خیر رود وجاهل باشد وشهر بشهر کردی هیچ فائده واگر کوکب راجع باشد
دین یا مذهب بگرداند ودر کار دین منجر باشد وفرق نداند میان مذهبها
ودر هیچ علم قرار نگیرد وهرچه بیاموزد فراموش کند واگر برج منقلب بود
سفر بسیار رود ودر دین ومذهب سست باشد ورای کردان واگر
خوبسدین باشد نقل ومذهب کند وسفر او بشرکت باشد یا خدمت
یا جهت دیگران واگر ثابت بود دین ومذهب نگاه دارد وبسفر دور رود
ودیر باز گردد یا انجا ساکن باشد ودر دین باب بروج سعدان وکسان
را نیز اعتبار باید کرد واگر در بیت ثانی باشد مولود را سفرها روزی باشد
ومال ومعاش از تجارت حاصل کند یا از کدز علم ودین ومذهب و
یاری کران او غریبان باشند یا عالمان واگر با صاحب بیت نظر مودت
باشد کار قوی تر باشد ومعاش بر وفراخ تر واگر مقبول یا مسعود باشد
مال باسانی تر وجهی درست دهد وبتجارتها با نفع باشد ومولود کوشا
باشد ومال جمع آرد وتمتع کند وذخیره نهد واگر برخلاف این باشد مال او
بسفر بحرج رود یا ضایع گردد ویا دزد برد وزیان باشد در تجارت واگر
نظر عداوت کند با صاحب بیت معیشت باشد وانچه بدست اید نیاید
وبدتر انکه راجع باشد واگر در بیت ثالث باشد خویشان او با طاعت
باشند وسفر جویند واهل خیر وعالم بهرورد بغربت روند ومولود بسفر
بسیار کند از دور ونزدیک یا برادر یا خواهر یا خویش دیگر وطلب علم
دارد وتجارت کند وخویش او در سفر نکاح کند یا او جهت نکاح ایشان
سفر کند یا با هم بسفر روند وشرکت کنند واگر کوکب مقبول یا مسعود بود بسفر
با خیر باشد وسعادت وسلامت وباحصول مراد وتحصیل علم کند وقوت

دین ومذهب او بود ونفع وخیر با تو وجوه واگر با صاحب افزونی
خواهد بیابد واگر حال برخلاف این بود حکم برعکس باشد واگر در بیت رابع بود
از وطن خود دور افتد وبا والدین سفر کند ودر املاک وستقلات او غرباء
درایند وبیگانگان ودران زمین او تصرف کنند واگر کوکب نا مقبول یا منحوس
یا نحس باشد مولود بگریزد از شهر با املاک خود وخراب کرد املاک از غرباء
وظالمان وباشد که ازوی بزور بگیرند یا بتهمتی بستانند یا صاحب بیت
بعداوت نکرد غربا خراب کنند واو نیز ملک خود را فروگذارد واگر حال بر
خلاف این بود ملکها بفزود شد یا براهن کند وغربت رود یا طلب علم دارد
ویا از مزاواری ترک کیرد ومجردی اختیار کند وبمزارها رود وطلب علم
ودین ومذهب کند ودر ریاضت وطاعت وزهد باشد واز والدین
وخلایق دوری کند واگر در بیت خامس بود بسفر رود ودیر بماند وچون رود
وکم فرزند باشد واگر باشد سفر کند ویا او سفرش فرماید یا از جهت فرزند
سفر کند یا با فرزند رود یا او را بتحصیل علم برد یا در سفرش فرزند شود واز غربا و
علما واهل طاعت عطا گیرد وبا این قوم دوستی گیرد ومعاشرت وتماشا
بود واز ان قوم فرح یابد واز غایب خبر رسد ونامه وهدیه واگر بصاحب
بیت بمودت نگرد عشق بازد وبدین سبب سفر کند یا در راه وغربت
عاشق واز ان تمتع گیرد وفرح یابد واگر کوکب مقبول یا مسعود بود وانچه گفته
شد نفع وخیر پیش باشد وسعادت وراحت بود وموافقت وافزونی
دوستی وفرح ودوست دارنده طاعت وعلم ودر فن خود مصنف شود
وفرزند را بعلم وطاعت تحریص کند وباشد که فرزند او را فرزند شود واگر حال
کوکب برخلاف باشد علم برخلاف اید واگر کوکب نحس اید همه غم باشد و
مکروه از قبل فرزند ودوست در سفر واگر در بیت سادس باشد بنده را
بسفر فرستد یا علم وطاعت اموزد یا بارزکانی ومولود رغبت کند بعلم
طلب خاصه که برج آتشی بود وسفر کند جهت بیع وشری برد واگر مقبول
یا مسعود بود یا سعد کار قوی تر ودر سفرش درست وسلامت باشد واز

واربیع و شری بر ان فائده تمام گیرد و در هر علم و روشی که بود کامل باشد و
از بنده و سفر کردن او خیر بیند و بهتر آن بود که کوکب بصاحب بیت بمودت
نگرد بنده رغبت کند بدانچه او فرماید و محب دین و مذهب او بود و اگر حال
کوکب برخلاف این باشد بنده بگریزد و در سفر سفرش کم گردد و او
زحمت کشد از بنده و سفر و راه و در دین و طاعت و مذهب سست بود
و اگر در بیت سابع بود زن او با طاعت بود و بارسا و غریب باشد و
عالمه بفرزند علما باشد و مولود در غربت نکاح کند و بهر جاکه رود قرار
نکند و جهت خود را سفر کند و علم اموزد و طاعت و او نیز سفر تحصیل کند
و با اهل تحصیل کند و یا اهل دین و مذهب و طاعت در امیزد و در دعوی
و خصومت و تجارت و شرکت و کار زنان و شوهری جانب حق نگاه دارد
و توجه بشرع کند و علم جدل اموزد و بحث علم سخت کند و دعوی دار بود
و بزرگ و صاحب رای خاصه که کوکب عطارد بود و قیاس جهت او اجود
باشد و اگر بصاحب بیت بمودت نگرد جهت او دین و مذهب او را دوست
دارد و قبول کند و حکم سه یک این باشد و حضم و اگر کوکب منقبول یا
مسعود یا سعد باشد کار قویتر و خیر بیشتر بود و از انچه گفته شد و جهت
و ابناز و حضم او مذهب و طاعت و روشن رای و تدبیر و علم و سفر او
راضی باشد و بنکویی کوشند و بهر جاکه رود قبولیت یابد و عزت از کدز
دین و مذهب و خلق مطیع او باشند و اگر حال کوکب برخلاف این باشد
حکم برضد اید و بدتر انکه کوکب راجع بود و اگر در بیت ثامن بود مولود کم اعتقاد
باشد و علم اموزد که دین و مذهب خود را بدان علم باطل کند یا انچه در مردگان
بکار رشود چنانکه مغزی شود و مانندان و اگر کوکب یا منقبول یا مسخوس باشد مردم
از و نفرت گیرند و بر دلها گران باشد و در مذاهب اعتقاد ندارند و اگر
کوکب بمریخ منحوس بود قصد قتل او کنند جهت دین و مذهب یا او بگریزد
یا جهت ماتمی سفر کند یا ماتم غریبی دارد خاصه که کوکب با صاحب بیت
بعداوت نگرد و زحل در طالع یا سادس بود و میان نحسین بنظر عداوت

باشد و اگر کوکب مشتری باشد سخنش از ایت باشد و احادیث و تاویلات
معنوی و دقیق باشد و اگر کوکب مریخ باشد سخنان افزا کند و کلمات
کفر گوید و اگر راجع باشد نور نباشد و در روی او تاریکی دل باشد و در
تحت بخرد ارد و حیرت و براهیج دین و مذاهب فرا نگرد و اگر حال کوکب
برخلاف این باشد صاف و کمتر باشد اما مردم را از جهت دین و مذهب
با خود بد کند و اگر در بیت تاسع باشد سفر بسیار کند و حریص باشد بتحصیل
علم و دین و مذهب و با اعتقاد باشد و اگر بصاحب طالع بمودت نگرد و او
مولود عالم گردد و شهرت یابد بعلم و طاعت و زیرک بود و در بابنده معاش
و سفر او بیشتر جهت علم بود و مذاهب و در امیزد با علما و اهل خیر و ازا
کوکب مسعود یا سعد باشد و کار قویتر باشد و علم شرایع داند و متعبد باشد
و سفر جوست و بعلمی رغبت پیش کند که بدین کوکب تعلق دارد و سفر بجهتی کند
که بمتعلقات طالع منسوب باشد و سفرش مبارک و با خیر و نفع و تجارت
باسود بود و سفر بسیار کند و نیکو اخلاق باشد و صاحب رای و تعبیر خواب
بداند و اگر حال کوکب برخلاف این باشد حکم برعکس افتد و خیر نبامورزد و سفرها
اولی اختیار کند و با رنج و زحمت و اگر کوکب راجع باشد بدتر بود و از دین
و مذهب برگردد و اگر در بیت عاشر بود با دشاه و اکابر بعلم او محتاج باشند
و با طاعت او راغب و معتقد او تواضع کردد و در ایام کوچکی سفرها کند و بعلم
در بند مشتهر شود خاصه که کوکب یکی از دو نیر باشد و پیشوای اکابر شود و اگر
بصاحب بیت نظر مودت بود کار قویتر باشد و مقبول شاه کردد و در انچه
که دارد بکمال بود خاصه کوکب عطارد یا مشتری باشد و بعلم او محتاج باشند
و اگر زهره بود با اعتقاد باشد و ساز موسیقی بداند خاصه که برج با او از باشد
و سفر او با بادشاه شود و اگر کوکب منقبول یا مسعود باشد کار قویتر باشد و
تو انگری زیادت تر و قدر و منزلت عالیتر و صاحب رای اکابر شود و کارهای
خطیر سازد و مقبول باشد و اگر حال کوکب بغیر ازین باشد احکام بغیر ازین
اید و بسبب علما از اکابر غم خورد و ضرر یابد و علم با طاعت را سبب والت

کسب مال و معاش سازد و پیش اکابر ذلیل و حقیر باشد یا حرفتی کند
بی قدر و اگر در بیت حادی عشر بود از سبب علم بازماند دوستان اندک و
اگر مقبول یا مسعود یا سعد باشد آنچه کند باکوبه اعتقاد و راستی باشد
و سخن او پسندیده بود و راه و روش نیکو باشد و با دوستان از جهت
سوء خوستی دارد و از احمد یکرشکر کویند و امیدهای او زود برآید و سعادت
عظیم برسد و در امن و فراغت و راحت عمر گذراند و اگر زاهد باشد
علم موسیقی بکار دارد و اگر عطار دیا شد علم شعر و فضیلت و دبیری
افتد از کذر علم و طاعت و اگر بصاحب بیت بدوستی نگرد لذتها و فرحها
یابد و بهر چه امید دارد برسد و اگر نظر عداوت بود دوستیها برافتد و
منازعت و فتنه بدید اید و اگر کوکب مریخ باشد یا ناظر فتنه‌های بد
رود و زخم و خرج باشد و اگر کوکب نامقبول یا منحوس باشد فساد بد
در میان افتد و حبس بغایت رسد و اگر در بیت ثانی عشر بود او را اعدا
شود از قبل علم و دین و مذهب و طاعت و طعن رسد در روش او
و مرایی و سالوسی و مذوروش خواهند و حیلت سازخاصه که میان
صاحب بیت و کوکب نظر باشد نظر بد و اگر کوکب نامقبول یا منحوس
باشد یا بخس کار بد تر باشد و قصد او کنند و زبان و ضرر رسانند و او
در کار علم و طاعت کاهل باشد و دین و مذهب خود را خوار کند و مذهب
او را بر وجهت سازند و بیم افت و حبس باشد خاصه که این خانه و بال او
باشد و اگر مقبول یا سعد یا مسعود باشد دشمنان بمذهب و رای او رغبت
کنند و از قبل اعدا نیکی یابند و توانکری و قبولیت و از جواب فائده کیرد و
از نتاج ایشان و کار کرهای ایشان خاصه که صاحب بیت بنظر مودت باشد

فصل دهم در احکام خداوند خانه دهم

چون صاحب بیت
عاشر در طالع باشد پادشاه و اکابر بدو محتاج باشند و رغبت نمایند
و از شغل شاه فائده کیرد و منصب یابد و قدر و منزلت و شهرت و سرور
و مهتری قوی کردد و مادر مطیع او باشند و حرفت یا منفعت شریف داند

و اگر کوکب مقبول یا مسعود بود کار قویتر و او را سلطنت و حکومت رسد و دولت
و سعادت یابد و جاه او هر روز افزون شود و اگر طالع سنبله یا حوت بود کار
قویتر باشد و خود را بمنصبهای عالی رساند و کافی و جلد و مردانه و دلیر باشد
و عالی همت و اگر کوکب نامقبول یا منحوس باشد با پادشاه یا بزرک زاهی با او بد
کردند او بدیشان بدی خواهد و زیان از شاه یا بزرکی باو بد کردند و بدو
زیان رسانند و از شاه یا زپرسته در خوف باشد و ناامین خاصه که کوکب
راجع باشد و او از شاه و اکابر منحیر باشد و عاجز و فرو مانده و اگر طالع سرطان
بود یا حمل ضرر و زیان رسد و بیم حبس باشد و افتضاح از جای عالی یا بشت
ستور و خوف و نکبت مادر او باشد و اگر در بیت ثانی باشد از قبل شاه
و اکابر نوائکر کردد یا ار حرمت و صنعت شریف و اکابر معاونت او کنند
در کسب و دخل مال و اگر مقبول یا مسعود کار قویتر باشد و مال بسیار جمع
کند و اگر بصاحب بیت بمودت نکرد موکدتر باشد و مال از نزدیکت
اید و رفوتر پیشتر بدل خوشی و مراد خود خرج کند و اگر کوکب او مشتری باشد
مال حلال جمع کند و بوجه آسانتر خاصه که با سهم السعاده باشد و اگر حال کوکب
بخلاف این باشد مال بدشواری و تعب بدست اید و اگر کوکب مریخ
باشد از عوانی باشد حصول مال و کار با اکابر با خیانت و ظلم و قهر و از
شاه یا اکابر زیان رسد و اگر زحل باشد از کشت و ورز و حرفت سخت
و مال او خرج بسختی شود و ناخوش دل و اگر کوکب راجع باشد بدتر باشد
کار زحل و خرج و اگر در بیت ثالث باشد از سبب برادر یا خواهر یا
خویش دیکر با کابر نزدیک کردد یا ازین کس او را حرفتی یا صنعتی اموزد
یا مادرش بر ورس کند و اگر مقبول یا مسعود باشد ثابت و شود و سعدها
یابد از انچه کفته شد و جاه و رفعت او زیادت کردد و او متواضع بود
و نیکو اخلاق و با اعتقاد و زیرک و با ادب و هوس او از اکابر در
هراس باشد و او پادشاه یا بزرک سوکند که بعلم یا صنعت او محتاج
باشند ان بزرک و اگر بصاحب بیت بمودت نکرد خویشان او اکابر

نیکی یابند و فتوت زیادت باشد واگر حال کوکب برخلاف این باشد
بخویشان اوازاکابر مکروه رسد و مادر او از خویشان او غم خورد و
اگر کوکب نحس باشد ف و باشد واگر در بیت رابع باشد پادشاه
یا بزرگی در املاک او در اید واگر با صاحب بیت نظر نیک دارد شادی
وخرمی در اید و رضای او واگر نظر بد بود فروگیرد و بزور نشیند و والدین
را غم رسد واگر کوکب نحس یا منحوس بود کار بدتر باشد و بزرگی در
املاک او متوطن شود و املاک او خراب کرد پادشاه قصد او کند واگر
کوکب را بیت دیگر باشد از ان بیت هم زحمت رسد چنانکه اگر صاحب
دهم نیز با شد از عز با نیز فاد رسد یا بزرگی از سفر بیاید و در املاک
او مسکن سازد و این اصل را در هر چه از هم فصل نگاه باید داشت
واگر کوکب سعد یا مسعود باشد پادشاه در ملک او مهمانی اید خاصه که
بصاحب طالع نظر مودت باشد واگر زهره ناظر بود یا کوکب از هم
باشد در طرب و تماشا و عشرت باشد و افزونی املاک باشد و اباد انی
وطن و بکاری مشغول شود که احران چرب باشد و بعمارت و زراعت نماید
وفایدهٔ عظیم یابد و چهره نهد و پدر او زن دیگر کند و او در حرفت و بنای
عمارت نیکو داند واگر کوکب مریخ باشد املاک او از لشکر یا عوان
خراب کرد یا با تش و غارت واگر در بیت خامس بود مولود را پادشاه
یا بزرگی طرب کند و عشرت و بزرگ زاده بفرزند گیرد و مادر او فرزند
او را تربیت کند و او از اکابر خلعت دهد یا گیرد و حرفتی کند که بلباس
یا طرب تعلق دارد خاصه که کوکب زهره باشد و بر بزرگ زاده عاشق
شود یا بزرگی مناسب کوکب و اگر بصاحب بیت بمودت نگرد
مراد و مقصود خود رسد و انچه کنند شد خوش بود و درجه گاه باشد
که فرزند او نزدیک پادشاه عمل او کند یا حرفت او و بفرزندی حزم کرد و اگر
کوکب نا مسعود یا نا مقبول کرد و احکام برصد افتد و بفرزند او از اکابر
زیان رسد سبب بدی ایشان و او از عشق درف افتد و از

قبل طرب یا فرزندی یا خوستی ضرر یابد و افت بیند و اگر در بیت سادس
بود کارها دون و خسیس کند تا بیع و شری بر هم و ستور یا دواب پادشاه
یا بزرگی را تعهد کند یا رکاب دار یا خزینه دار باشند و اگر مقبول یا مسعود
باشد فایده گیرد و از انجا کند و نیکو کند و اخور سالار باشد یا سازنده
الات دواب و برسر بندگان حاکم باشد و بنده از اصل اکابر بدست
ارد و از اکابر رنجیده شود و اگر کوکب نا مقبول یا منحوس باشد از
مقام عالی در افتد و بیمار گردد و عیبی در و پیدا گردد و بنده بروی
بزرگی کند و کبر نماید و او را رنجه دارد و او بکارهای دون و خسیس
مشغول گردد و اگر کوکب عطارد بود داروها سازد و معجونها و اگر مریخ
باشد جراح بود و اگر در بیت سابع بود او را زنی افتد از اصل و نسل
اکابر و عالی همت و متکبر و او سیطی و ابناز و بزرگ باش باشد
و توانگر و خصم او قوی گردد و پادشاه تعلق دارد و او با این قوم در دعوی
و مجادله باشد و از قبل جهت و ابناز و خصم با پادشاه یا اکابر آشنا
شود و باشد که بزرگی را با او دعوی یا خصمی افتد یا او را زن دهد یا از
سبب زن با او لجاج ورزد یا جهت ابناز یا خصم و اگر کوکب مقبول یا
مسعود یا سعد باشد ضرر و زیان بناشد بملک موافقت باشد با ان
قوم و از اکابر فایده گیرد و حرمت یابد و تواتگر شود و حرفت شریف
کند و بیع و شری با شرکت نیکو و نکاح بسیار کند خاصه که برج
خانه زهره باشد یا کوکب زهره باشد و اگر کوکب بصاحب بیت
بدوستی نگرد کار قوی تر باشد و میان جهت او و بزرگی محبت بدید
اید و جهت او بزرگی یابد و منصب و اگر کوکب نا مقبول یا منحوس بود
بمولود زیان رسد بنام او بد کرد یا جهت از و دوری جوید و کار
او از جهت اکابر فساد پذیرد و اگر در بیت ثامن بود حرفتی کند که بمرگ
تعلق دارد و در کار خود مبصر باشد و مال و معاش او در شوار حاصل
کرد و جهت و ابناز و خصم او سبب مال با مرگ یا میراث یا اکابر آشنا

شوند و او را از کسی آشکار کند و ازان در خوف افتد و اگر کوکب نامقبول
یا منحوس باشد کار بدتر باشد و او موت بزرگی قصد کسی کند و بر و تهمتی
نهد و بنام بد مشهور گردد و حرفت ناستوده کند از بزرگی بدو نگروه رسد
صاحب کوکب و در هراس افتد و مانع پادشاه یا بزرگی یا مادر دارد و اگر صاحب
بیت بعداوت نکرد کار بد تر باشد و بزرگی قصد او کند و مشقت و رنج او
خواهد و اگر کوکب مریخ باشد قصد خون او کند و اگر حال کوکب برخلاف این
باشد معاونت شاه یا حاکم میراثی گیرد یا مال که با نبا زیا جنت یا خصم
تعلق دارد و باشد که از بزرگی برزگی بدو مال رسد یا از وقف و اگر در بیت
تاسع باشد مولود را شاه سفر فرماید یا در صحبت شاه یا بزرگی سفر کند یا در
سفر و غربت پادشاه نزدیک شود یا بسبب علم و طاعت یا خواب دیدن
یا علم تعبیر یا صفتی که دران ریزگی بود و عالم و مبصر و اگر مقبول یا مسعود باشد
شاه بعلم و تقوی و زهد و امانت و دیانت و رای و تدبیر او مائل باشد
بحرمت و قبولیت شاه و دین و مذهب را حمایت کند و کتاب تصنیف کند
بنام شاه و اگر بصاحب بیت بعداوت نکرد علم و زهد و تصنیف او مقبول
افتد و مشهور گردد و علم ستوده داند و طاعت بی ریا کند و اگر حال کوکب
برخلاف این بود حکم برعکس باشد و به بد مذهبی مشهور گردد و بی اعتقادی
و از شاه بگریزد و غربت اختیار کند و اگر در بیت عاشر باشد عالی همت
باشد و دلیر و مردانه و کوشا و کافی و با عجب و کبر و درشت سخن و طالب جاه
و حرمت و عمل بزرگ و خود را از مرتبه ادنی با علی رساند خاصه که طالع منقلب
یا ثابت باشد و مشهور و معروف گردد و نوانگر شود و از کوکب زحل یا شمس
رئیس ولایت شود و اگر مشتری یا شمس قاضی یا حاکم یا منجمی و اگر مریخ یا شمس
شحنه ولایت و امیر لشکر شود و اگر شمس بود پادشاه شود و ملک و حاکم
کل و اگر زهره بود نایب خاتون یا خادم شود و اگر عطارد بود وزیر شاه
یا صاحب دیوان شود و اگر قمر بود ملک شود یا نایب یا ولی عهد و اگر کوکب
مسعود باشد در عمل و منصب خود نیکو کار بود و عادل و راست قول و

دانا و صاحب رای و مبصر و ممیز و معروف گردد بنیکی و عظمت و کفایت
و داشتن ولایت و گذاردن کارهای کلی و اگر کوکب صاعد باشد در افلاک
خود و زاید در مسیر کار و دولت او هر روز قویتر بود و جاه و رفعت و شغل
و عمل زیادت کردد و عالی و بسیار ماند و دولت خاصه که برج ثابت باشد
و توانگری و شهرت بیشتر و اگر منحوس باشد ضد رسد و از طبقات
ان بخس و موضع او و احکام برعکس افتد و اگر کوکب بخس بود ظالم باشد
و ملک او خراب کردد و بدتر انکه بصاحب بیت طالع در نظر عداوت بود
دلیل ان بود که شاه او را دشمن گیرد و قصد کند و ضد رساند خاصه که
طالع حمل باشد یا سرطان و بمادر او آفت رسد و اگر در بیت حادی عشر
بود از شاه و مال او نزدیکان شاه و دوستان بار و زی بود و سعادتها
یابد و مظفر و پیروز باشد هر چه امید دارد و طلبد و با مقربان شاه
اختلاط کند و دوستی سازد و منصف باشد و حق شناس و نیکو اخلاق و
دارنده عهد و میثاق و ثابت رای باشد و هوست انگیزد قویتر انکه بصاحب بیت
بموت نکرد و او مقبول دلها بود و عزیز کردد و نزد شاه و نزدیکان شاه
و دوستان او بسیار باشند و اهل اعتبار باشد و اگر مقبول یا مسعود یا سعد
باشد کار قویتر بود و سعادت افزونتر و برامدن امیدها مساعد و معاونت
شاه بوجه احسن و عمل کند که بمال شاه تعلق دارد و افزون خزینه و اگر کوکب
برخلاف این بود احکام برعکس باشد و مال مادر تلف شود و اگر در بیت
ثانی عشر بود شاه و اکابر با مولود بد کند و دشمن شوند و از عمل و منصب و
دولت و نظارت به حرفت خود محروم کردد و مادر با او دشمنی کند یا از و
دور افتد و عمل او ستوده داری باشد و پرورش دواب یا در بیع و شری ستوده
باشد یا قرض دادن و وجه معاش او ازین وجوه بود و عمل و حرفت او چنین
باشد و اگر کوکب مقبول باشد یا مسعود کار قویتر کردد و دخل و راحت و
رواج کار او زیادت و از نشست ستوده با نتایج ان منتفعت گیرد و اگر چه
کارهای اکابر ساز د از ایشان دور افتد و با او در نیامیزد و اگر بصاحب

بیت بمودت نکرد کار او از قبل اعدا بش شاه بنکو شود و او در فن
خود کامل باشد و مقبول و از اعدای خود ایمنی بیند و اگر حال کوکب بر خلاف
این باشد احکام بر عکس باشد مولود از قصد شاه زیان بیند و بدو اب
فساد رسد و اعدا بروی قدرت جو بند بیاری شاه یا بزرگی و او در قرض
ماند و نیک معیشت شود و نامراد و شماتت اعدا بود و همان کند که اکابر
را بر خود دشمن کرداند **فصل یازدهم در احکام خداوند خانه یازدهم**
چون صاحب یازدهم در طالع باشد مولود مبارک روی باشد و نیک بخت
و با سعادت و برکت و پرور بر انچه طلب دارد و امیدها رود برابد و محبوب
و مقبول دلها باشد و صاحب حولت و هوشت انگیز و راست کار و ثابت
در عهد و پیمان و هوشی و سخن خود را بوفا رساند و از دروغ و تزویر و حیلت
دور باشد خاصه که کوکب سعد باشد و اگر مقبول یا مسعود باشد کار قوی تر و هوشیان
محکم تر و سعادت و رجاز یادت تر و اگر کوکب مشتری باشد و زرا و علما و اهل
ورع و تواضع ان دوست او باشند قیاس کواکب دیگر همین است و اگر
نامقبول یا منحوس باشد احکام بر عکس باشد هوشیان از و غم خورند و
اگر زنده بود زنی او را بدوستی گیرد و اگر کوکب بخس باشد هوشیان با او
بی وفا و بد عهد باشند مکر با صاحب طالع نظر مودت باشند که خیر باشد
و با همدیگر در وفا باشند و امید او برابد و اگر در بیت ثانی باشد طماع بود و
از هوشیان توقع بسیار دارد و مالش بدشواری حاصل اید و با هر کس
جهت مال هوشی کند و مال بمهانی دوستان خرج کند و اگر بصاحب بیت
بمودت نکرد و مالش باسانی حاصل اید و بد خوشی خرج کند و اگر مقبول
یا مسعود باشد کار بهتر باشد و تواگر شود و فراخ روزی باشد و احباب
در طلب مال او از قبل هوشیان بزیان رود و بناخوشودی خرج کرد و
از جهت مال یا معاش در هوشی خلل افتد و اگر در بیت ثالث بود احباب
او با خویشان او در امیزند و هوشی کنند و قومی از اقربای او پارسا شوند و
طلب سفر دارند و او را هوشی از سفر بیاید و با خویشی از برادر و خواهر

واقربا روزی باشد و اگر کوکب مقبول یا مسعود باشد کار قوی تر و اگر بصاحب
بیت بمودت نکرد هوشیان پایدار باشند میان خویشان و هوشیان او
خاصه که برج ثابت باشد و از اقربا با امیدها و سعاد تها برسد و اگر حال بر خلاف
این باشد و او بسبب احباب از اقربا رنجیده شود و با حباب او از اقربای
او مکروه رسد و اگر در بیت رابع باشد از املاک انچه طمع دارد حاصل کردد
و ضیاع و عقار او مزروع و معمور کردد و پدرش از کسبی میراث کیرد یا مال
مادر او به پدر او رسد و احبابش بسیار باشند و با او خوش زندگانی
کند و از مال پادشاه و اکابر بار روزی باشد و اگر مقبول یا مسعود باشد
کار قوی تر و سعادت افزون تر و در عاقبت کارها و امیدهای او محمود باشد
و اگر حال خلاف این بود احکام بر ضد افتد احباب و قصد او کنند و املاک
یا از قبل ایشان خراب کردد یا دزدی کنند خاصه که با صاحب بیت بعداوت
نکرد و هوشی رنجور یا محکین کردد و در املاک او نشینند و از پدر او غم خورد
و اگر در بیت خامس بود شادمان باشد و تازه روی و ملبس و در هوای
دل و هوشت انگیزد و عاشق شونده و رود با امیدها رسد و فرحها یابد و محبوب
باشد و از اکابر تشریف پوشیده و فرزندانش بسیار باشند و یکی را خان
و مان سازند از اولاد و بزرزندی دیگر حرم شود و رغبت کند بطاعت و
عبادت و اگر کوکب رهزه باشد کار عشق و طرب قوی تر باشد و اگر مشتری
باشد توبه کند از کاری و بدو سوکند خورد و بعضی از احباب او تخاشی کنند
و اگر با صاحب بیت بمودت نکرد و دوستیها محکم بود و کار نکاح و فرزند
رود ساخته کردد و اگر کوکب منحوس باشد میان اولاد و احباب او
منازعت افتد و او از هوشی از ار کبر دد مجلس طرب و احباب از و مکروه
بیند خاصه که کوکب مریخ باشد و اگر در بیت سادس بود از هوشیان بر روز
باشد و رنجیده و محبت پایدار نبود و باندک چیزی از همدیگر دور افتند و
بار روزها کم رسد و با امیدها برنیاید و احباب او از حد او غم خورند و
رنج کشند و او بکار احباب نرسد و کارها او بسته شود و از عشق بیمار

گردد و اگر کوکب زحل یا عطارد بود و نامبتول باشد چوانه شود و باشد که
بنده باکسی سفله راه دوست دارد و احباب او در اندوه باشند و اگر کوکب
نامبتول یا منحوس باشد کار بدتر باشد و او بیماریها کشد و عبید را مکروه
رسد و دوستان او مصیبتی دارد و او نومید و شکسته حال و غمگین ماند و
اگر بصاحب بیت بمودت نگرد دوستی او را یا بنده یا ستور عطا کند منتاب
کوکب و بنده خدمت احباب او کند و اگر در بیت سابع باشد از ازواج
بدروزی باشد و بدیشان خرم و یا فرح خاصه که کوکب زهره باشد یا قمر و
اگر کوکب مذکر باشد با زنان منازعت افتد و کار شرکت نیکو نباشد
و خصمان بدوستی رغبت کنند و بر زن عاشق شوند و نکاح کند و فرزندش
شود و امیدهای او از قبل احباب رود برابد اما با او باکثرا وقات در
عنایت باشد و بارگفت و شنید و اگر کوکب مبتول یا مسعود باشد کار
قویتر باشد و از زنان فائده گیرد و زن بسیار خواهد و از تجارت نفع بیند
و اگر بر خلاف این باشد با احباب منازعت افتد و بحضمی بیرون ایند و
دعوی در میان افتد و اگر بصاحب بیت از مودت نگرد احباب او
مدد خصم یا جفت او دهند و در دعوی و خصومت وبیم باشد که میان دوست
او و جفت او عاشقی بدید اید و اگر در بیت تاسع باشد سر و سخن باشد
و کارها سرد کند و نامطبوع و اگر دوستان انگیزد کسی بروی چندان مهر
ندارد و کم خود بود و بی ثبات و هرزه کوی و احبابش کم باشند و او بیوفا
باشد و بدی کند با احباب و خیانت و اگر مبتول یا مسعود بود یا سعد کار بهتر
باشد و از تجارت فائده بیند و امیدوار بمال و میراث بود یا وقف یا زخ
بر دیگران و اگر نامبتول یا منحوس باشد او از دلها دوری باشد و امیدهای او
فوت شود و از احباب مخوف و از احباب امیدهای او را باطل
کنند و حرمتش ندارند و بدتر آنکه کوکب بخس باشد و بصاحب بیت از
عداوت نکرد و با وجود این حال اگر صاحب طالع بکوکب منحوس باشد
و صاحب هشتم نیز بخس یا منحوس باشد بد و از عشق با از دوست نکبت

رسد و از مماتم در ستی غم خورد و اگر در بیت تاسع باشد جهت احباب
سوگند با دوستی بسوزد و یاد رسوز باکسی درستی کند و باشد که طلب
مال پادشاه یا بزرگی دارد و بکار دین و مذهب و طاعت راغب
باشد و با اهل صلاح دوستی کند و امیدهای دین او زود برابد و در سوز
مراد ها رسد یا از غربا و باشد که در خواب دوستان بیند و عاشق
دوستان با او بسبب علم یا طاعات یا سوز دوستی کند و دوست انگیز
باشد و امیدها از سوز او یا علم او یا طاعت او یابد و اگر کوکب مبتول
یا مسعود یا سعد باشد کار قویتر باشد و سعادت برسد و از خوفها
و غمها بیرون اید و امن و فراغت یابد و اگر بصاحب بیت از مودت
نگرد کار قوی تر باشد و از انچه گفته شد و اگر بر خلاف این باشد
احکام بر عکس افتد و احباب از و دوری طلبند و اگر در بیت عاشر
بود امیدها و سعادتها او از قبل شاه و اکابر برابد و احباب او اکابر
باشند و مرزبان شاه بر و گیرند و اگر زهره باشد خاتونی یا مطربی
محترمه در عشق بازی افتد و اگر برج منقلب باشد یا حجدین بود
و کوکب عطارد یا ناظر بصاحب بیت هم عطارد دبیری کند یا حرفت
یا صنعت شریف که از صنعت اید یا اکابر از ان سبب دوست گردد
و اگر کوکب مبتول یا مسعود بود کار قویتر و دوستانش بسیار تر باشند
و صادق تر و بامیدها زود رسد و سعادتها یابد و مشهور گردد در انچه باشد
خاصه که کوکب سعد باشد مال و جاه و رفعت و حرمت یابد و اگر کوکب
با افتاب باشد ملکی و ولایتی گردد و مال وافر حاصل کند قیاس کواکب
دیگر همین باشد و اگر حال کوکب بر خلاف این باشد احکام بر عکس
باشد و دوستان او غمگین شوند و پیش اکابر قصد او کنند و اگر بصاحب
بیت بعداوت نگرد کار بدتر باشد او مکروه بیند از اکابر بسبب د
دوستی با امیدی و اگر در بیت حادی عشر باشد مبتول و محبوب دلها
گردد و دوستانش بسیار و صادق و رسیده بامیدها و فرحها و دوست

انگیز بود وکریم طبع ویا امانت وامین واسوء حاظ ودر دوستی عاشق
زندگانی کند واز مال شاه ومقربان بارو زی باشد ودر مال شاه
تصرف کند چون خزینه داری یا وکیل یا بنایت یا امانت داری واگر کوکب
مسعود باشد یا سعد کار قویتر باشد وسعادت افزونتر واز دوستان
وامیدها وسعادتها تمتع کبرد واگر حال کوکب برخلاف این باشد احکام
برعکس بود یا ضعیفتر باشد واگر دربیت ثانی عشر بود مولود از اخبار
بی نصیب باشد واز امیدها محروم وکم سعادت باشد وبی خود دوستان
با او در غایت دشمنی شوند واز کسان پادشاه غم خورد وعداوت
بیند ونیک معیشت باشد وبی سنگاه ومردم را با خود بد کند ودوستان
بروحد برند واگر کوکب نامقبول یا منحوس باشد کاربدتر باشد
واو در عجز وذلت افتد واگر کوکب نحس باشد فادها بیند از نیل
دوستان یا مال بزرگان یا از سبب ستور وبیم آفت باشد وفساد
خواب وهراس از قرض وبوکیل وحبس واگر برخلاف این بود فساد
نباشد وامید خیر هم باشد واگر بصاحب بیت ازمودت نکرد اجتناب
او یا اعدا دوستی کنند ودفع ضرر او کردد واز کذر خواب هرچه امید
دارد بیابد **فصل** دوازدهم در احکام خداوند خانه دوازدهم چون صاحب
بیت ثانی عشر در طالع باشد اعدار او بد ومحتاج شوند ومحکوم او باشند
واو در مال ایشان تصرف کند وایشان ازو کیرند ومال ومعاش یابند
واو در کسب وکار ایشان معاونت کند واگر مقبول یا مسعود باشد
کار بهتر باشد ودر میان عداوت نباشد واز یکدیکر جمع باشند وخیر
ونفع یابند واگر برخلاف این باشد احکام برعکس باشد واو با اعدا
زیان وضرر رساند ومال ایشان را بهلاک دهد وایشان مقهور او
کردند واگر کوکب نحس باشد از ایشان بدو آفت رسد بسبب مال و
معاش یا قرض یا خواب واگر دربیت ثانی باشد مولود را مال ومعاش
برو تنک باشد واز حرفت یا ملک خود شرم دارد وقرض کننده

باشد ووجه مال ومعاش او از کذر ستور یا اعدا باشد واگر کوکب مقبول
باسعد یا مسعود باشد خیر وفایده ونفع بسیار رسد واز اعدا نیکویی یابد
ومعاونت او کنند واگر بصاحب بیت ازمودت نکرد کار قویتر کردد
وحصول مال بیشتر واسانتر باشد واگر برخلاف این باشد اعدا مال
او را طلب کنند وبزیان دهند وخیانت یا درزد برد یا بیزضی داده
فرو رود واگر دربیت ثالث بود اعدا با اقربا راو در رساند واگر
کوکب مذکر باشد برادران عدو شوند واگر مونث باشد خواهران واگر
کوکب بصاحب بیت ازمودت نکرد دوستی میان ان قوم بکمال رسد
ودشمنی ظاهرتر باشد یا مولود واگر کوکب نامقبول یا منحوس باشد
بدتر وبخویشان او در آخر غم رسد از اعدا، او در میان فتنه افتند و
اعدا نکبت باشد واگر کوکب یا مقبول باشد یا مسعود یا سعد احکام
برعکس باشد ودوستی تا میان ان قوم بماند واز عداوت ایشان
ایمن باشد واگر دربیت رابع باشد اعدا، او در املاک او جای زند
وباشد که از مولود ومنش ومال او اعدا بدید ایند یا از خبث صناع بود
وعقار او را عدو شوند خاصه که کوکب نحس باشد بسبب املاک او خراب
کردد از کذر اعدا ودزد راه یابد وفصد ستوران او کنند واگر کوکب
نامقبول یا منحوس باشد کاربدتر باشد وکسی باشد که پدر ومادر
او را با او دشمن کند واگر بصاحب بیت از عداوت نکرد اعدا، او بواسطه
او ضرر رساند واگر کوکب مقبول یا مسعود باشد یا سعد احکام برعکس
افتد واملاک او از قبل اعدا معمور کردد وپدر او سنوکند یا زاهد شود و
اعدا، او در ملک او طرب کنند یا بمهمانی ایند خاصه که کوکب ناظر
یا ناظر باشد مولود از جهار پای داشتن ونتایج ان توانکر کردد واگر
دربیت خامس باشد قومی از طبقات کوکب اولاد یا دوستان
او را با او بد کنند ودر مجلس شراب دشمنان بدید ایند یا از سبب
دوستی یا عشق فرزند یا بنیر یا پسر خوانده با شاکرد از ایشان نیز با عدای

او بخی رسد و از طرب و لباس و فرح و معاشرت او قوی حسد برند
و اگر کوکب نامقبول یا منحوس بود یا نحس کاربدتر بود و زیان و ضرر
رسد و در غم و فکر افتد و فرزند او را آفت رسد یا فساد حمل باشد
و اگر برخلاف این باشد کار سهل باشد و بخی و زحمت نرسد و فرح
باشد خاصه که میان کوکب و صاحب بیت نظر مودت نکرد و باشد
که بفرزند خود دستور بخشد و اگر در بیت سادس باشد از ستور یا
سباع خوف رسد خاصه که برج بهیمی باشد یا سبعی و از قبل اعدا
بخور کرد و از بنده او بدشمن و زیان رسد و اگر کوکب بصاحب
بیت از عداوت نکرد بدتر باشد و بنده او قصد ستور و اگر کوکب نا
مقبول یا منحوس بود یا نحس بدتر باشد و مولود بیماریها مهلک کند
و بنده با او عداوت و خیانت کند و اگر برخلاف این باشد احکام غیر
این اید و بنده معتمد ستوران او بود و اجب کند و اگر در بیت سابع باشد
از قبل اعدا زنی خواهد یا با او زنی کند و کسی زنی و با او زنا و خصم او بزنی اید
و در خصومت انداز د از جهت ستور یا فرض کسی با او در دعوی افتد
و عداوت پدید اید و اگر کوکب ضعیف باشد کاربدتر باشد و جهت او
ناسازگاری کند و با او زنا خیانت و خصم فتنه و عدو را مانع رسد
یا آفت و از مولود و رهراس باشد یا جهت میراث غم خورد یا در
خونی افتد یا نکبتی و اگر در حال خلاف این باشد کار نیکو باشد و احکام
برعکس باشد و اگر بصاحب بیت از مودت نگرد و جفت و با او زنا
با خصم شوند سبب نقصان اعدا و عداوت ایشان و از جواب خانه
گیرد و در بیت ثامن باشد او را کی اعدا و هلاک ایشان بیند و اعدا در
خوف افتند که قصد او کنند و اگر کوکب نامقبول بود کاربدتر باشد و بوی
نکبت رسد یا در غم افتد و باشد که عداوت انگیزان او را از بلاد بگریزند
و در غربت افتند و ستور او از وزد یا سقط شدن بیم باشد یا غارت
کشتن باید زد از ستور یا سباع فساد رسد یا غمی پیش اید یا اگر

حال برخلاف این بود دشمن منافق و سالوسی پیش اید و خود را خدا ترس
و با طاعت و نیکوخواه نماید و اگر بصاحب بیت از مودت نگرد بوی از
دشمن میراث رسد یا جواب حاصل اید و ایمن باشد از عدو و اگر
در بیت تاسع بود او را در غربت اعدا شوند مانا با استاد و علم یا از جهت
دین و مذهب اعدا پدید اید یا مخالفان دین با او دشمن کنند و او در دین
و مذهب ضعیف باشد و کم اعتقاد و کاهل و کم طاعت و بدرای و اگر کوکب بصاحب
بیت بدنگرد دین و مذهب خود را نگذارد و اگر کوکب نامقبول یا منحوس بود بد
تر باشد و بدین و مذهب دیگر رغبت کند و از ان سبب اعدا انگیزد و غربت اختیار
کند و راه و روش او ناستوده باشد و اگر حال کوکب برخلاف این باشد احکام
برضد افتد و عدو سبب دین و مذهب یا طاعت یا علم یا دوست شود و دشمن
بگذارد پیش اکابر نیکی او گوید و اعدای او قوی باشد و با دولت و رفعت و او
از ایشان در حمایت روش و طاعت بود و تدبیر نیکو و اگر در بیت عاشر
باشد اعدا او اکابر باشند یا او را پیش شاه و اکابر گویند و دشمن کنند و تهمت
نهند و با غم کنند و دشمنانش بسیار شوند و قوی باشند و بر دولت یا قبولیت
یا حرفت یا عمل پادشاه یا بسبب جاه بر و حسد برند و دشمن شوند و اگر کوکب
منحوس باشد کاربدتر باشد و از کذر اعدا از اکابر زیان و ضرر رسد و بحبس
و ذلت اعدا و بچیزی بدمتهم شود و بدان مشهور کردد و بدتر انکه کوکب با صاحب
بیت بعداوت نگرد و اعدا او نیز از اجانب خود مکروه بینند و اگر حال برخلاف
این باشد احکام برعکس بود و اعدا سبب رفعت و دولت و شهرت
او شوند و ستورانش بسیار کردند و از حاسد و عدو فارغ باشد
و اگر در بیت حادی عشر باشد از اعدا دوستی بیند و کسی دوست او را
با او دشمن کند و از دوستان کم روزی بود و با او وفا ندارد و اگر چه دوست
باشد در عاقبت دشمن شوند و باشد که جهت دوستی او را قوی دشمن شوند
و امیدهای او باطل کردد و نقصان سعادت او خواهند و اگر کوکب منحوس
باشد کاربدتر باشد و او در تهمت افتد و بدگفتن مردم و از عشق غم خورد

واعدا را نیز دشمن کند و از خوستان او دشمنی بیند و اگر حال خلاف
این باشد احکام برضد شود و اعدا او مطیع او نشوند و با او خوستی نمایند
و قویتر انکه بصاحب بیت ازمودت بود و این دلیل خوستی باشد
میان خوستان و دوشمنان او و نقصان دشمن از دشمنان او با او
و یافتن نفع از ارباب و اگر در بیت ثانی عشر باشند او را اعدا بسیار
شوند و با فوت و بای برجا و توانگر و ساکن و حلیم و اگر کوکب مسعود باشد
قویتر باشد و مردم نیکو باشند و با امانت و سعادت و عزت و چون
دشمنی کنند شدت رسانند و بی حرمتی کنند اما ایشان سبب شوند
بنیکی احوال و اگر حال کوکب خلاف این بود حکم خلاف این اید و اگر کوکب
سعد بود از مال اعدا فائده گیرد و مال ایشان تصرف کند بوجهی از وجوه
از ارباب منفعت گیرد و از نتایج ایشان و ستوران او سمنی باشد
و اگر با صاحب طالع نظر مودت کند خیر و سعادت پیش باشد و هر کس که
با او دشمنی کرده عاقبت دشمن شود اما چون کوکب را در خانه بود و امتزاج
باید داد در احکام مثال انست در طالع که چون مریخ در طالع باشد
جهت او مطیع او باشد و چون صاحب خوم نیز هست مال آسان حاصل
اید و مال بسبب جهت بدست افتد یا جهت بسبب مال چنانکه پیش ازین
باشد و در پیش ذکر رفته است این معنی باب ششم
در احکام بودن کواکب در خانهای یکدیگر هفت فصل فصل
اول در احکام زحل چون زحل بروقت تحویل سال مولود زحل در خانه
خود باشد مولود را با اکابر معرفت بدید اید و محبت و بادیها فتن و با مشایخ
و خانهای قدیم در امیزد و نیکیها بیند ازین طبقات و در کارهای
درست اید و سفر کند و در طالع روزی کار بهتر باشد خاصه در وندی باشد
و در طالع اسبی مکروه رشد سبب شغلی بار بخور کردد و اگر سعدی بدو نگرد
کار قوی تر باشد و مردم نیک رای معاونت او کنند در کارها و از طبقات
ان سعد قویتر باشد و محترم شود خاصه که نظر سعد باشد و مقبول و اگر نحسی

ناظر بود مکروه رسد از طبقات ان نحس و از طبیعت او خصوصا که خصومتها
افتد و راستی بود و بیداری و جور و خیانت و فتنه خاصه که نظر نیز نحس
باشد و نامقبول و اگر سری ناظر باشد قریب بادت ده و اکابر حاصل اید و
زیادتی دولت و منزلت باشد و حصول مال و اگر عطارد ناظر باشد با حکما
و اهل فضل خوستی افتد و رغبت کند بعلوم دقیق و حزم کرد و از ارباب قلم
و اگر در خانه مشتری باشد مولود را با علما و وزرا و اشراف و توانگران اختلاط افتد
و با مردم مشهور در امیزد و در کارهای بزرگ در اید و عزو شرف او زیادت کردد
و قدرت یابد بر کسان و چیزها و امانت گذاری و راستی کند و طاعت و عبادت
و بعمارت مسجد و گورخانه مشغول کردد و اگر مشتری بدو نگرد قویتر باشد و سعادت
افزونتر و توانگری و شهرت زیادت تر و عمارتهای عالی نهد و با دانی خوست دارد
خاصه که نظر نیز سعد باشد و از وتد و طالع روزی و در قوس سعادت برتری
باشد و کفایت و جهد قویتر و حرص او بغایت باشد و مال جمع کند و ذخیره نهد
و امساک دارد و اگر نحسی بدو نگرد سخنی رساند بمردم جهت مال و جاه
و در نکبتها افتد و سلامت یابد و بر اندازد کار بخیل و در باطن نهند
باشد و در ظاهر ساکن و در کارها مخاطره کند و اگر نیری بود قرب یابد
یابد بعد از خطرها و سختیها و توانگر شود و حرص قویتر دارد و رغبت کند
بطلب گنج و کیمیا ساختن و طلب کننده مال بهر طریق صعب دهد و نگاه
دارنده بود و سازنده کارها و دینی و دنیایی و اگر عطارد ناظر بود زیرک
باشد و کاردان و انچه کند از اهمیت کند و علم و رای و تدبیر او در محل افتد
و اگر در خانه مریخ باشد کارها بگرانی و سختی و تعطل ورزد و بدول کردد
و بسیار اندیشه کند و اندوهگین و خشم آلود و کم خیر بود و با فعال بد رغبت
کند و در محل کمتر بود خاصه که طالع روزی باشد و اگر مریخ بدو نگرد و علمهای
عظیم پیش گیرد و کارهای درشت سازد و تربیت لشکر یا کند و حصنها
معمور کند و جایها ابادان دارد و بعضی خانها براندازد و اگر سعدی را نگرد و
سعادتها رساند از طبیعت ان سعد مردم و مال و جاه او زیادت شود

و زخابر نهد و احتساب کند یا قاضی لشکر بود یا امام و اگر نبری نکرد
منصب عالی یابد و نظر بادشاه یا نیابت و حجابت یا حکومت با والات
و ضبط کارها کند و تعهد رعیت و مردم و کارهای شاه سازد و توا
و توانگر شود و بعمل دارالذهب درآید و ترتیب لشکرها کند و آلات
حرب و ساختن کیمیا و مرصعات و اگر عطار و نگرد بیع و شری و آلات
حرب کند و حواب و غلامات و کارها و حیوانی سازد و مال استیفا
کند و خزانه آبادان دارد و تدبیرها نیکو کند و اگر در خانه زهره بود صحبت
با زنان دارد و جمع اید با زنی بزرگ سال یا سپاه یا درویش و بدصورت
و خود را ان زن بیاراید و نار کند بروی و از فرزند غم خورد و زن یا
کنیزک او بیمار گردد و مادر او را کار بد شود و با زنان ظلم کند و با حد تکاران
نکرد میراث باشد که کار قویتر با و افزونی جاه و رفعت بیند و توانگری
و منصب نیکو و عمارتهای خاصه که طالع روزی بود و کشت و زرع خوش
باغ و بستان و اگر زهره نگرد خوش عیش بود و برامدن نکاح و تیزی
شهوت و بودن طرب و معاشرت و اگر مشتری نگرد حکومت یابد
و نصرت کارها و راندن حکم و خزانه داری بادشاه یا معماری و در و عوا
املاک یا میراث افتد با زنان شوهری و اگر مریخ نگرد راندن قصاص
باشد با دعوی خون و مال و جور کند بر کسان اهل بیت و بندگان و بر
امدن نکاح و شرکت و درفسق و فجور افتد و اگر نیز ناظر بود ساختن
کارهای اکابر و شاه بود با خوانین و خدم و کرفتن ولایت بضمان
و ضبط کردن رعیت و قرستاد از رسول و توانگری و حکومت و اگر در
خانه عطارد باشد بعلم فلسفه و ریاضی رغبت کند و زیرک باشد و
پرسنده بغور خبرها و تاریک بین و حوراندیش و ترش روی و غلیظ
و بطبع لطیف و دارنده املاک و اگر عطارد بد و نگرد کار قویتر باشد
و عقل و زیرک و بکمال و بخنه سخن باشد و صواب رای و درشت گوی
و اگر سعدی بد و نگرد تو انگر شود از مال خلایق یا میراث یا بتجارت یا

باکشت و زرع و حست ریخ خود یا بیع و شری بود یا باکتابت مصحف
یا کتابهای دینی و صحبت صلحا جوید و اگر مریخ نگرد حیلت ساز بود و عوا
و رغبت کند با حکام بخوم و طلب طب و معالجت بیماران و سلاح و سواری
و دارنده جوان باشد و مستوفی و ضیاع دارد و سازنده کارهای لشکر و اگر
نبری ناظر بود خزانه بادشاه دارد و وزیر یا نایب بزرگ شود یا دکیل خرج
یا شریک در تجارت باکشت و زرع و جمع ارنده ما و معاش بود نهنده
زخابره و اگر در خانه شمشی باشد غره دولت و شرف یابد و قرب شاه و اگر
و حکومت و مهتری بر قوی و کارکذار بود و سخت کوش و رنج کوش
و عمارت کشت و زرع کنند و این همه بعد از مذلت باشد و شدت و
نومیدی کار پدرش قوی کرده خاصه که طالع روزی باشد و اگر شخصی
بدو نایب شاه شود یا حاجب و جاه طلب و بزرک باش و کرم کش و
کم التفات و مال نیکو بدست ارد و بر ضمان قادر شود و اگر بخش
ناظر بود امیر و عرض دهنده لشکر باشد و ظالم و کرد کشی و جبار و تند
و غلیظ و ترش روی و بیمار کرد از مزاج صفرا و سودا و زیان بیند
از سباع و ستور و اگر سعد نگرد معتمد بادشاه شود و امین و مردم
برای و تدبیر او کار کنند و نیکو خواه مردم بود و راغب بمناکحت و
با فرح و عادل و کریم و اگر مشتری نگرد و ریز و مستوفی شود و عمل دار
القرب کند و انچه بجواهر و رز متعلق دارد و بیع و شری و تجارت
نیکو داند و از انجا فایده کیرد و اگر قمر نگرد رسالت کند و مهتری بر عوام
و سوز و تجارت نیکو و با نفع و اگر در خانه قمر باشد مولود را از قبل مادر
غم رسد یا از برهم یا جفت و بیمار کرد ارماده بردوت و مال تلف
کند و پیش عوام الناس منزلت و قدر او زیادت شود و بر قوی سرور
کرد خاصه بر مردم صحرا و کوهستان و کشتیها و دریا و اگر قمر بد نگرد
مصالحه کند با خصمان و اضداد و از غم و خوف مادر ماندن ایمن کرد
و اگر بخش ناظر بود هم جراحت باشد و خون کردن و زبان و غم و تشنیع

وعلوی عالم وبدی کرهج وظلم وجور بر بنده وجنت وجوا[illegible] ومادر وبدی
راه وسفر وبیماری فرزند واگر سعد نکرد این بود وفراغت وفرح وقوت
وجاه وتوانگری وفراخی معیشت بعد از فقر وفاقه ونکاحی کند وخرم
شود وبفرزند واگر آفتاب ناظر بود مال ومعاش نیکو حاصل آید وباو
اورا برسالت فرستند سوی دریا یا ازابی بگذرد بزرگ یا بکشتی سفر کند
وعلتی پدید آید از مرارت برودت وبیوست وورحست ودشمنی افتد واگر
سرطان باشد معلول ماند از دماغ یا سینه وقصد باطل کرهج خود کند
واگر عطارد نکرد عقل ورای وتدبیر او قوی گردد وبیع وشری جواهر آبی کند
وتجارت رود یا سفر دریا کند یا وکیل یا دبیر بزرگ وبیع وشری صباغ
کند **فصل ثانی در احکام شری** چون مشتری در خانه رحل باشد مولود کارهای
ناستوده کند درنهان ومنکر باشد وبسیار اندیشه وتربیت عاجزان
کند ودرویشان در بخشندان واصلاح کارهای فاسد وبیع و
شری چرمهای حیوانی کند وستوران ودرو لوکار بهتر باشد خاصه که
طالع روزی باشد ودشمن انگیز بود وبیمارناک وعکس این از پدر واگر
رحل بدونگرد جبار بود ودرشت کار ودرکشت وزرع ودامغت و
عمارت باشد وعادل زرصورت ظلم ودرجدی عمارت زمین کند
وکاری که بحیوانات تعلق دارد یا انچه از حیوان سازد واز منصبی یا
سعادتی بینند یا بدست کسی یا غمی درماند وخواری قدر شود واگر بیرج
ناظر بود فقد مردم کند ودشمنی ومعاونت او کند یا فرزندی یا خبری رسد
یا غایبی که از غم وشدت قلم واهل فضل درستی دارد واو عواتی بود
درصورت صلاح واز بیع وشری فائده گیرد ودبیری کند واگر در خانه نباشد
باشد طرب وعشرت درست دارد ومناکحت وتیز شهوت باشد
واختلاط بازنان کند وزن بسیار خواهد وهمه بر وسلیطه گرهج واورا در
ناز کشند واوخوش طبع بود ونیکو اخلاق وپوشیده اسرار واگر زهره
بد ونگرد فرحها یابد از اهل طرب وزنان وخادمان ولباسهای پاک

پوشد وبازینت باشد واز کنیزکان وزنان یار وزنی بود ودرمیزان
قویتر باشد خاصه روزی باشد وجفتی کند مطرب وباهوسی کند وعاشق
شود ودرتور کینزک بازنی برو حاکم گردد که عیشه باشد واگر بحسبی ناظر باشد
ظلم کند بازنان وبندگان ودروغ گوید وخیانت کند واین قوم را کارهای
سخت فرماید وبد دراورد وبوعدهای خوش دل ایشان بدست ارد واگر
بزی نگرد با ملوک وسلاطین نشیند وتوانگران ومعارف وطرب کند و
عشرت بان قوم درستی دارد بافرح وخرمی باشد واورا زنی غریب یا
واگر عطارد ناظر بود مولود مطرب کند یا شاعری یا ندیمی یا زنی یک شطرنج بازد
یا صفتی کند شریف یا وکیل خرج بود یا نایب واگر در خانه عطارد باشد وبرگردد
ومنشی یا نایب قاضی یا مدرس ومعلم وبتجارت کند وبا این طایفه مردم
درستی دارد وبیع وشری برهم کند وشرکت درست دارد وعالم بود و
عاقل وکاردان ومجنون بدست جفت وابناز وحشمان با اهل جوان
وتوانگر شود یا بصارت باشد واگر در طالع روزی باشد کار تو بزرگ گردد
واگر عطارد بدونگرد خزانه دار پادشاه شود ومعتمد وامین گردد وصاحب
رای اکابر بود ونیکوخواه مردم وصاحب جوان ممالک واگر بحسبی ناظر باشد
بیمار گردد از طبیعت ان بحسبی ودرکارها درشتی کند وامانت نگاه
دارد واز اهل جوان ومستوفیان مکروه بیند ودعوی وخصومت درمیان
اید واگر زهره ناظر باشد رغبت کند بزنان واهل طرب وغلامان وکنیزکان
ونکاح درست باشد وقوت شهوانی برو غالب گردد وبلهو وزینت میل
کند وطرب وارایش وبویهای خوش واگر بزی ناظر بود مولود محتشم شود
وپیش ملوک واکابر مقرب وازیشان فائده گیرد وسفر کند وبیمار گردد
وبموت رسد ودرخونی افتد از جانب اکابر یا میراث یا قرض وداد وستد
وبنظر عداوت درحبس وقید ماند واگر در خانه شمس بود مولود سعادت
وقوت یابد از پادشاه واکابر بسبب علم وعقل وکیاست وفراست و
سکونت وتوانگر گردد وسفر کند نزدیک ملوک وسلاطین یا از جهت

ایشان و کار پدر او نیکو کردد و بیمار کردد و از حرارت و رود صحت یابد
خاصه که طالع روزی باشد و اگر شمس بد و نگرد شاه او را طلب دارد و میر
صاحب رای خود کند و معتمد دار الذهب و خزانه و او عالی همت و کریم
دوست گیرور و اکننده حاجات مردم و ولایتی در حکم اید و عادل بود و اهل
بامور اخرت و اگر بخشی بد و نگرد سخت کوش بود و سخت حمایت و ناموس دار
و پوشیده اسرار و فرزندان او عالی قدر باشند و او بیمار کردد از طبیعت ان
نخسی و دشوار علاج پذیرد و اگر زهره نگرد و از قبل زنی محترمه یا مطربا کار او
بالا گیرد نزد اکابر و او در فرح و عزی باشد و نکاح و سور و مجلس طرب و
مهمانی و شغل و عمل نیکو و محبت اقربا و تربیت اکابر و اگر عطارد ناظر باشد
دوستان او اهل فضل باشند و مستوفیان و صناعت دران و بیع و
شری جواهر کند یا سکه کند یا نقاشی یا دبیری کند و ازین همه مال حاصل کند
و سفر کند و بتجارت و سود و حاصل اید و اگر قمر ناظر باشد یا عدوی یا پادشاه
یا عدوی بزرگی دوستی کند و او ازان خایف کردد و مال بدست ارد و میراث
گیرد و فرزند شود یا فرزند غایب برسد یا اخبار خوش و اگر در خانه ماه
باشد منصب قوی یابد و وزیر شود یا واعظ یا خطیب یا مفتی یا مدرس و
نزدیک کردد بپادشاه و اعیان دولت و اهل ورع و جاه و علم و
دیانت و بزرگ و مشهور کردد و ولایت دار د خاصه که در طالع یا عاشر
باشد و اگر قمر بد و نگرد و بر قومی ملک کردد یا حاکم یا سرور و اکابر بر و ثنا گویند
و در عقل معاش بکمال باشد و فراست عظیم دارد و اگر بخسان بد و نگرند بیمار
کردد و خوف باشد از خصومت و دعوی و کفت و شنید و افتاح بیش
اکابر و از منصب و میراث مکروه رسد و در همه حال قوت او را باشد
و اگر زهره ناظر باشد زنی او را دوست دارد و او نیز بهوای دل در میاید و
بلذتها برسد و در طرب و معاشرت افتد و زنی خواهد بدوستی او امید ها
روز براید و اگر شمس ناظر باشد صاحب ولایت شود و مال بی زحمت بدست
اید و از شاه و اکابر عطاها گیرد و عالی قدر شود و اکابر برای او کار کنند و اگر

عطارد ناظر باشد بتجارت کند با مال شاه و سود و منفعت گیرد و سفر رود
و بیع و شری کتابت کند و طبیبی یا منجمی باشد و از شاه عاشر تربیت
یابد **فصل ثالث در احکام مریخ** چون مریخ در خانه زحل باشد مولود بکارهای
درشت و خطرناک رابد و سخت خشم بود و کم حیا و محکم و کوشا و کینه دارد و
انتقام کشنده و جبار خاصه که در جدی باشد و ان طالع بود یا عاشر و اگر
زحل بد و نگرد ملک ولایت شود و حاکم یا امیر لشکر و خداوند طبل و علم و سخت
حمایت باشد و پر دل و کافی و دلیر و با قوت حسی و نا اندیشنده از هر کس
و انگیزنده و فعلی بود و نگاه دارنده مال و مشغول شود بکار و عفت و ظالم بود
خاصه که طالع محل بود یا جدی و اگر زحل در میزان بود و او در جدی دارنده قلعه
باشد و ولایت و شهر و اگر در دلو باشد مولود حکیم بود و سازنده احکام
و دانسته علوم ریاضی و اگر سعدی بد و نگرد عادل باشد و مال دارنده و پرورنده
جهان پایان و عالم و حکیم در علوم شرعی و کلام و طب و نجوم و عاقبت اندیش
و اگر زهره ناظر بود مولود در فسق و فجور باشد و طلب زنان و اندیشه شهوت
و رغبت کند و بلهو و نکاح کند با زنی مطربه و اهل و بازی دوست دارد و اگر
تیری ناظر باشد شاه را کان با او بغایت شوند و ولایت دهند
و امر و نهی و حاکم کردد و مال بسیار شود و از تجارت و حرب و با حصن و
گرفتن ولایتها و حصنها و اگر نظر عداوت بود با شاه خلاف کند و اگر عطارد
نگرد مشابهای او روان باشد و با اهل حکمت و طب و نجوم دوستی دارد و
چیزی از علوم بیاموزد و در زد و شطرنج و لواط داند و بیع و شری بر
ستور و حوایج و اطعمه و کارهای لشکر سازد و اگر در خانه مشتری باشد
با اهل خیر دوستی دارد و عالی و در ظاهر عادل باشد و در باطن خلاف این و
کینه خواه باشد و انتقام کشنده و قصاص خواهنده و قاضی در میان لشکریان
و با اعدا در مقاومت اید و قدرت یابد امور و اگر در توس باشد اعدا
بدست او در افتند و در کارها انشی شروع کند چون کیمیا کری و زهیر زر و
درم و مانندان و در حوت حاکم باشد و امیر کشتیها و بارز کانان دریا

واگر بد مشتری نکرد کار قویتر باشد و خان و مان افزونتر و او در عمل و منصب
خود مشغول بود و نایب و خزینه و با طاعت و ناموس دار و اگر زحل نکرد
مال جمع کند و ذخیره نهد و تمسک باشد و جور کند و ساکن و سایی در تحصیل
مال و دارنده جواب و کشت و زرع بدست ارد و درشت کار و بسیار
شغل باشد و اگر زهره نکرد نکاح کند و در طلب شاهد و شهوت ولذت
بود و ملبس باشد و لهو و رست و معاشر و اگر شمس ناظر بود سفر کند و از ملوک
و سلاطین منفعت برد و تواند که شود و شناخته شود و اگر عطارد نکرد
مکر و خدیعت نیکو داند و اکابر بروزرا و اهل دیوان با او بعنایت باشند
و حیلت ساز بود و نویسنده و دانده استیفا و عوانی و اگر قمر ناظر بود سفر
کند و بتجارت و عوام خلق با او درست باشند و ناخن بود و بجای و
مکار درست باشد و راه دار شود و بدرقه کاروان و بزرند حرم کرد و
و اگر در خانه خود باشد امیر لشکر شود و شحنه ولایت و دلیر کرد و زود تواند که
شود و زیرک باشد و بسیار حیلت و خدیعت کننده و مکر ساز خاصه که
در محل باشد و طالع روزی و در وقت طالع یا عاشر باشد ریخور کرد و
پدر و مادر او و او سهمکار باشد و در عزت احمق باشد و خود را ریخته
دارد و اگر زحل نکرد ظالم باشد و سختی کش و بدی رساند بردم و خود را
و دل او سخت باشد و اکابر با او یار باشند و اگر مشتری ناظر باشد علم درست
باشد و عادل و عاقل و حاجت بدارنده و نیکوکار و حاکم ولایت و ضبط
کننده خانها و صاحب امر یا محتسب و کوبنده حق و اگر شمس ناظر باشد
صاحب طبل و علم بود و منظفر بر اعدا و حصان و کریم و خیر و نیکی رساننده
و مایل بکاران جهان و اگر زهره ناظر باشد بند کاش بسیار باشند و
جفت مطیع او باشد و با او وفا راغب بود بر راندن شهوت و
مناکحت و خوردن و اشامیدن و اگر عطارد نکرد صناعت دان بود و هنرمند
و کامل در علم سلاح و سواری و محب غلامان و امردان و فضلا بود و عاقل
و مصنع و بسیار حیلت و تیز زبان و راغب باحکام بجوم و اگر قمر نکرد

سفر درست باشد و لشکر دار یا پرسر عوام و رئوف مهتر باشد و در شکار و
سواری جست بود و علم تیر انداختن بداند و راه دار یا قافله سالار باشد یا
رسالت کننده و اگر در خانه زهره باشد بطرب و عشرت و شاهد و نکاح راغب
باشد و در رستی و صحبت زنان و اهل طرب برخدم خواهد و ربیت کننده باشد
و مایل بعشق و مجون و لواط کند و شهرت یابد بفساد و بدکاری و بازنی از زنان
خیانت کند یا نکاح فاسد کند یا زنی خواهد که اورا دیده باشد و اگر در میزان
بود مشنع باشد و کار قویتر باشد و از اتش و جراحت خوف باشد و اگر زهره
بد و نکرد راندن شهوت و طلب لذت قوی باشد و زنان باو راغب باشند
و نکاح بسیار کند و با او خیانت کنند و در حکم او عاجز باشد و او دانده موسیقی
باشد و مذل درست و خود را بزنان مانند کند و اگر زحل نکرد در حق زنان ظلم
کند و جفت راید وارد و بی ستر و فرزند او سقط شود و جفتش راغب افتد
و زیان رفته باشد و دشمن انگیزد و مال تلف کند و بدتر انکه زحل ناظر بود
از طالع در وغ گوی بود و خود را نیک نماید و اگر مشتری ناظر بود جفت او عفیفه
افتد و نیک نام و با طاعت و او کسب کننده مال باشد و سفر درست و طالب
علم دینی و رخصت طلبد از شرع در کارها و سود و خوار بود و شکار درست و اگر
شمس ناظر بود دوستان او مردم محتشم باشند و نزدیکان شاه و تواند که ان
و فرزندی زاید با دولت و عالی قدر و اگر عطارد نکرد شاعر کرد و سخن ساز
و فاضل و بزرگ و صناعتها نیکو داند چون نقاشی و مذاهب کردن و نوشتن
کتابها و صورت گری و خوش زبان بود و درست دارنده و با ایشان سفر کند
و در سفرها با اکابر درامیزد و ملازمت کند و او را اکابر بکاری فرستند یا سوی
جهت نکاحی یا مصالحه و اگر در خانه عطارد بود عاقل باشد و دانا و بسیار
حیلت و مکر اندیش و خدیعت کننده و نیز خاطر و حاضر جواب و بد کمان
و صحبت با اهل دیوان دارد و عمال مستوفیان و دانده علم سلاح بود و سازنده
ان و میر شکار شود و در جوزا خوشی باشد و جانور دار و با خصومت و اگر زحل
بد نکرد حکیم بود و زیرک و کاهن و خاصه که زحل در جوزا باشد و نویسنده

جبرها دروغ باشد نکوهنده وسخر کننده وخسیس وبی همت وسیاه کار و
دروغ گوی واگر مشتری ناظر بود عوان پارسا باشد وطاعت کننده وخودرا
نیکو نماید وبدی کند وحرام خورد برخصت شرع وشرکت کند ومال قرض
دهد وصید کند وخورنده مال مردم وبازن وابنا زظلم کند واگر شمس نکرد
مولود مستوفی بود ونایب شاه ووزیدیوان دارباوکیل ورغبت کند بجمع
جمع اوردن ومعاملت گرمیز وکارهای اکابر وشاه ساختن واگر زهره
نکرد طراب خواست بود ومعاشرت وبالهب ورنبیت وهزل وبازی
وطالب شاهد وخراب شهوت وبیع وشری بود وزنی مطرب یا کنیزک
بدورغبت کند وبلواطه میل کند واگر عطارد نکرد مستوفی شود ودبیر ونقاش
زرنبه ورونبه وصلاح ساز وضمان کننده بازار وبلد دارنده حساب
وکننده بیع وشری برج ومحب امردان وغلامان وتجارت کند ودبیر کار
وان باشکریان باشد واگر قمر ناظر باشد سفر بسیار کند وبرسر عوام امیر
وشحنه وکارفرمای بود وکاروان سالار وبدرقه سفر کند باشکریان وراه
داران وکم ثبات بود وبیوفا وغضب کننده وبزرگ باشد ومعاملت دان
واگر درخانه شمس بود منصب وجاه وقدر او عالی شود وقرب ملوک وسلاطین
یابد واکابر وخواص کند در عمل اشی چون دارالضرب وکداختن فلزات
وانچه بجواهر تعلق دارد وساختن مرصعات وضبط ولایت وبیمار گردد
از حرارت وبیوسته وبیم بود از ضرر اهل وسباع وانش وشکار و
افت از سفر واگر زحل بدونگرد ظلم کند وشدت رساند بکسان وخصمان
عجز آرند بدست او واز خایف شود یا بیمار از بیوست وغم خوف از پدر
واگر مشتری نگرد فرزند شود وغایبی رسد یا اخبار خوش ومکروه رسد
از بزرگی ومال او میراث گیرد واز خوفی ایمن شود ولباس نیکو پیش
گیرد وبازنان واهل طرب وخویشان خوشی کند وخرم شود وطرب
ومعاشرت کند وبرج نیکو حاصل کند ودر فرح بود واگر عطارد نگرد
تجارت کند وتحصیل مال وخوشنان انگیزد وبیع وشری غلام وستور

والات حرب کند وامید رود برآید وتوانگر گردد وشکار خواست دارد
ورغبت کند بعلم واگر قمر نگرد اعدا بدوستی او راغب شوند واد سفر بیشتر
گیرد وجواهراتی حاصل اید وعوام محب او شوند واز خواتین مایرزک زاید
بافرزند خرم گردد واگر درخانه قمر باشد اورا فرزندی شود وازان غم خورد
واز اکابر بیم نکبت بود یا بیماری واز درد معده یا شکم یا اسهال خون و
از سوختن عصوی واز ارباب سلاح یا درد یا ظالم فادی بیند وحیلت
سازد ودروغ گوی ولاف زننده وترسنده شود وسفر کند وضرر یابد
وخود بین وخصومت کننده گردد ومنهزم ودر نفیر عام افتد وقصدهای بد
کند واگر قمر بد ونگرد کار بهتر باشد واف دکمنه وسفر کند وخوستی و
رزد مارمایت سلاح وبنیکان ومردم رند واوباش ورغبت نماید بسفر
دریا وسلاح وسواری واگر زحل نگرد وظلم کند وقصدهای بد اندیشد وخودرا
در تهلکه اندازد وبیمار گردد وبموت رسد از شدت وافت وخوف
وتنگ دستی خالی نباشد وباد مرگ بسیار کند واگر مشتری ناظر باشد
از وزرا وعلما واشراف نیکی یابد وتواضع کند واز مکروهات بیرون اید
وسفر کند خاصه سفر دریا وعلم بیاموزد واگر شمس باشد مالی حاصل کند و
مهتر وامیر قوی شود وتکبر کند وتحمل سازد واز شاه ومعارف مالی ومحرمیت
حاصل کردد وبرزگی اورا برکند واگر زهره نگرد بزم شراب سازد
وباحباب در فرح وطرب اید وزنان واهل طرب اورا دوست گیرند
ودرشاهد والدت وعشرت وطلب شهوت افتد واز برج حزم کردد
واگر عطارد نگرد وبیع وشری ستور وبرج کند باسفر بحر یا کشتی کند وداعدا
منقاد او گردند وخویشان خدمت کنند وبغلام مالک شود وکاسب بازار
جواهر یا کشتی بانان یا عوام خلق یا بار سلاح یا حواب شود ومکر اندیشد و
حیله سازد وغلط انداز مرج کردد

فصل رابع در احکام افتاب

چون افتاب در خانه زحل باشد مولود باکبر شود وکردن کش ودارنده املاک
وکشنده کشت ورزع وعمارت وپدر او را رنجی رسد یا خصمی بروی قدرت

یابد و بیمار گردد و از برج و جفت غم خورد و آگر طالع لیلی بود مولود خشم
آلود بود و کم صبر و ملول و در جدی با مردم حد مکار و بنده و سفله و در امیزد
و ریخمند شود و در دلو حضومت کند و هزیمت شود و خشم گیرد و طلب
شرکت دارد و اگر زحل ناظر باشد فساد و دلتنگی بسیار باشد و برج نیکو بدست
اید و نیکو کند و از کسنور بار کشی و کشت و فائده گیرد و حضمان بتسلیم پیش
ایند و بنده غایب حاضر شود و اگر مشتری نگرد مال و جاه او در افزاید و با
اضداد و حضمان مصالحه کند و فرزند شود و نیکی رسد از علما، توانگران و
اهل ورع و مال و ودیعت گیرد و بضاعت یا میراث و آگر مریخ ناظر بود
واو در جدی غلام یا خدمتکار او منصب یابد یا امیر لشکر شود و برج نیکو حاصل
ایدش و با امرا و اهل سلاح دوستی افتد و دلیری و مردانگی نماید و امیر یا
شحنه یا حاکم ولایتی شود و در دلو صحبت ترکان یابد و ملوک فرمانده و ملتم
رزه و موجب حال صندان بود و آگر زهره با او بود کنیزک سیاه حاصل اید
و صحبت زنان پیر و خوانین فرومانده و ریجور و با چنین قوم دوستی کند یا
نکاح کند و مهمانی و بزم و شراب سازد یا سفر کند و اگر عطارد با او باشد
بعلم طب رغبت کند و فلسفه و نجوم و صاحب معقولات و موفق اصطرلاب
و هیات و زیرک باشد و سازنده انواع چرتها و طلسمات و عمارت
دوست بود و بیع و شری برج و سفر کند و آگر قمر نگرد مولود بکارهای
سهل رغبت کند و بعمارت باغ و بستان و جوی و کاریز و با مردم
عام و اهل صحرا در آمیزد و قانع باشد باندک چیز او نفع و سفر کند و با بنده
یا جفت یا شریک او را سفر شود و اگر در خانه مشتری باشد مولود عادل
باشد و راست کار و صاحب منصب و معتمد و امین و با دیانت و غنی
و علی و اشراف و رزا دوستی دارد و در کار دار الضرب و مرصعات
و مراغان افتد و حاکم شود و سرور قومی و کارهای اخرت سازد و قرب پادشاه
یابد و صحبت اکابر و معروف گردد بنیکی و پاکی و آگر مشتری نگرد کار دولت او بالا
گیرد و اکابر با او عنایت کنند و حاکم ولایت شود و توانگر گردد و با امت دوست

گیرد و حاجت برآرنده و در قوسش کار قویتر باشد و فرزند شود و آگر مریخ ناظر
بود قصاص خواهد و انتقام کشد و مهتر کند و سده و نیز و خداوند نصرت بود
و حاکم ولایت و بیمار گردد از حرارت و پیوست و جراب دارد و ارباب
سلاح محب او باشند و آگر زحل نگرد درشت سخن باشد و جبار و گردنکش
و در کارهای خطرناک اید و با امتداد در دعوی افتد و در طالع لیلی بیمار گردد
از پیوست و مکروه رسد از بندگان و بزرگستان و آگر زهره با او بود زنی
او را بدوستی گیرد یا نکاح کند و خرم گردد و سبب منصب و عمل او گردد و از
خویشان شاکر باشد و برج خوب با مطرب و آگر عطارد بود دبیر باشد
و عدل و کاتب و قاضی و منشی و بزرگ و عالم و صاحب رای و خوشسخن
و مستوفی و بازرگان با خزینه دار و آگر قمر ناظر بود سفر دوست باشد و از بنده
جراب و در ۱۸ سال از اکابر و فرزندش بسیار شود و از بنده یا فرزند نیکی
یابد و مال و میراث تاریخ برج و یکران حاصل کند و اعدا مطیع باشند و اگر
در خانه مریخ باشد حاکم گردد و امیر و لشکرکش و ولایت دار و در حمل یا
پادشاه شود خاصه که طالع روزی باشد و عالی قدر باشد و ملک پرور
و مظفر و بسیار خزینه و در عقرب صعیف باشد و کم نام و لشکر دار و
رنج کش و بیمار گردد و از درد دل یا حکیم یا چشم و خوف بر و مستولی بود
و ارباب سلاح او را منکوب دارند و اسب در ملک او نقصان کند و آگر
مریخ بد و نگرد کار قویتر باشد و کارش از امرا و ترکان و لشکریان نیکو
شود و بر قومی قادر گردد و بهتن خود مردانه بود و دلاور و ولایت گیرد و آگر
زهره با او بود نکاح کند و بعشق مشغول گردد و شهوت راند و بزینت
و لهو و لعب و معاشرت راغب گردد و با برج خوب با مطربی یا خاتونی
عشق بازد و آگر مشتری بد و ناظر باشد حاکم باشد و با نصرت و نیکو
اخلاق و عادل و توانگر و یاری گران او قومی و با اعتقاد باشند و او صحبت
با علما و اشراف و معارف دارد و تحصیل مال کند و بکار دوست باشد و ظلم
کند در صورت عدل و رخصت طلبند که مال کسان بستاند و فرزند او

بد دلتی رسد و اگر زحل باشد دعویها افتد جهت املاک و کارهای پدر از
باکشت و زرع کند و مزارعان و اهل صحرا محبت او باشند و حصمان
ولایت و زراعت و مال کند و مزارعان درست کار و سخت کوش
باشد و بنده کسب از کارهای سخت فرماید و اگر عطارد با او باشد بیع و
شری ستور و سلاح و برج کند و الات حرب سازد و بر اصحاب
حرف حکم راند و محاسبه کند و در احکام نجوم داند و اگر قمر بود سفر کند در
کشتی یا از اب بزرگ بگذرد و جواب حاصل ارد و غایبی برسد و اعدا
مراد او جویند و از صنایع و عقار فائده گیرد و عوام او را دوست دارند و کار
لشکر سازد و اگر در خانه زهره باشد مولود پدر ازار باشد و عاشق شوند
وشاهد باز و طرب دوست و زنان بر و مسلط باشند و تیز شهوت باشد
و طلب زنان دارد و نکاح بسیار کند و در تور نزدیک شود با اکابر و
عمارت کند و باغ و بستان سازد و درختان عالی نشاند و در میزان
معتون بود بدست خصمان و اگر زهره با او بود کار قوی تر باشد و موافق
و موافقت باشد میان او و زنان مگر محرق باشد که بد باشد و جفت
او ربخور کرد و یا استقاط حمل کند و زنی خواهد مطرب و برهنه بگوید دست
ارد بازنی از اقربا طالب او کرد و مادر او را نکبت رسد یا خواهر یا کنیز را
و اگر زحل ناظر باشد در کار و فعالی اید با رئیس یا ملک عملی کرد و مهتر
قومی و میان او و پدر دلخوشی باشد و در میزان قویتر باشد و قدر و منزلت
افزونتر و در تور عمارت عالی کند و بستان سازد و اگر بریخ نگرد میان
او منازعت بدید و کسی دیگر قصد جفت او کند بعداوت او و نام او
خواهد که بد کند و بنظر خوف خون باشد و فسق و فجور بسیار بود و اگر
مشتری نگرد مولود را عنایت باشد بعلوم دینی و طاعت و نکاح کند و
امانت گذارد و حریص باشد بر جمع مال و معاش و عادل باشد
و راست کار و اکابر را مهمانی ارد و از کاری ناستوده توبه کند و اگر
عطارد با او بود در علم شعر و موسیقی بداند و مستوفی باشد و دانسته فضائل

و حکایات خوش و عاشقانه و با امردان خلوت کند و معاشرت و ندیم
و حریف باشد و اگر قمر نگرد مادر و خواهر در حق او شفقت برند و دلشاد
و خرم باشد و همدیگر و پسر زند اکابر را و بغایت باشند و علی نیکو کند و دولت
او از بزرگزادگان با خواتین زیادت کرد و خاصه افتاب در تور باشد
و طالع لیلی و اگر در خانه عطارد باشد مستوفی شود یا نایب یا حاجب یا دیوان
در حکم او اید با مال شاه و صاحب رای بود و نیکو تدبیر و سازنده کارها و ذخیر
کننده و شاه و اکابر مشورت با او برند و برای او کار کنند و او منشی و دبیر
باشد و در سنبله قویتر باشد و منصب وزارت یابد و دخل انگیز باشد
و معروف و نیکو بیوند و در جوزا ملک بود و منصب و سخت حاسبند و ارنده
ولایت و کار او روز بروز عالی تر شود خاصه که طالع روزی باشد و او در
اوایل برج و اگر عطارد با او باشد کار قویتر باشد و با همت باشد و
فاضل و کامل و مظفر برای و تدبیر و عالم و متصرف در کار ملک و ولایت داری
و کافی باشد و در لطف و عنف دانا و کریم بود بجای خود و نوازنده حد شکار
و غلام بجای خود و اگر زحل بد و ناظر باشد مولود دخل انگیز بود و در کار
زرع شناسد و عمارت کند و بیاموزد علم منطق و الهی و ریاضی و زیرک
باشد و رسنده بمعانی و اگر مشتری بود وزارت کند و معتمد شاه شود و
نایب و عالم و مدرس و مفتی و امام و امانت گذار بود و نوانگر و کریم و
سخی و پرورنده اسباب و املاک و مبارک قدم بر پدر و اکابر و اگر مریخ
ناظر باشد شحنه ولایت کرد و امیر و کارفرما و دیوان دار و لشکرکش
و معین شاه و خداوند امر و نهی و متصرف مال شاه و استیفا کننده مال و
سخت حمایت و خواهنده قصاص و انتقام و اگر زهره با او بود مایل باشد
بشهوت راندن و در بیع و شری و برهنه شناسد و خوش حواره بود و
طرب دوست و بسیار نشاط و ملبس و ظریف و خوش طبع و در جوزا
تذهیب کرباشد و نقاش و صورت گر و سازنده باغ و بستان و اگر قمر
نگرد مولود کوشا بود در کسب مال و معاش و خرج کننده و دوستان مطیع

او باشند واو کارهای اعدا را زود عمارت خراب کند وجوی و
وحوض واگر در خانه خود باشد مولود ملک شود وحاکم وتوانگر وموقر وساکن
وسخت کوش وباکبر وکم التفات وحریص در ملک مال وجاه بود وسازنده
امور آخرت بمسکونت وشوکت ولایت درحبس ارد ونرا مطیع
ومنقاد کند ولایت داری ودار الذهب وجواهر نیکو داند واگر زحل بدو
نگرد وتند باشد وجبار وگردنکش وغلیظ وباهوت حبسی وزراعت
وعمارت کند ودرین وستیزه کار ودیر رنجد ودشوار خوشنود شود و
جور کننده باشد ونایب برای خود وبخیل وبیمارناک وباعلت خاصه قولنج
واگر مشتری بدو نگرد عادل باشد وخوش خلق وبادیانت وامانت وفرزندار
شود از قوم اکابر وعلما جوستی کند ومال حاصل ارد بعدل وانصاف وذخیره
نهد ومیراث گیرد واگر مریخ نگرد قتال باشد ووارنده لشکر وانتقام کننده
ومتعصب ومنصور وبرازنده اعدا وکم عاقبت باشد وبیمارناک وتسلط جوید
برکسان وکارها وپدر وامر او لشکریان او را محب باشند واگر زهره با او
باشد قصد اکابر خود وما در وخواهر کند وبدیشان ضرر وزیان رساند و
ظالم بود برجعت وبرهم وسخت شهوت وغیور وحرم دار وزن او بیمار
گردد چنانکه بمرگ رسد واو جوستی با مطربی با خویش را در نکاح اورد
واگر عطارد با او باشد مولود چون ریز بود وجبار وگرخ کش وکم عاقبت
ومستند برای خود ونهنده قانون وقواعد در ولایت داری وامیدهای
او زود براید وجور کند با احباب واهل فضل ومال ذخیره نهد وبیمارناک
باشد واگر محترق باشد بایخت الشعاع مولود با علت دماغ وجهت
مال کسان را باطل کند واگر قمر نگرد اعدا خدمت او کنند ومطیع او
باشند وعوام خلق در اصل با او بد باشند وبر روی نیکو واو از ستور
بارو زی باشد واگر در خانه قمر باشد با تمیز باشد ودر عقل معاش قوی
وسازنده مصالح خلایق وباجاه وحرمت ونیکورای ودانند در کار
ملک ورعیت ومتواضع باشد وحدوم وکریم طبع وامیزنده با هر صنعت

مردم وملک ومهتر عوام الناس واز اعدا خائف باشد وکار او از پنهان
قوی شود واگر قمر بدو نگرد ملک شود ورعیت مطیع وخواهان او باشند و
اعدا در کار معاونت نمایند واو را ستور باشد وانواع مرغان وباغ وبستان
وجوی وابهای روان واگر زحل نگرد خداوند اب وزمین باشد وکار زیرو
ابگیر ودهقانی وکار عمارت وصحبت دارد با مشایخ ومزارعان واهل
جبال وشرکت کند جهت زراعت وبیمار گردد ودران بموت رسد
واگر مشتری ناظر باشد مولود بتربیت بزرگی ملک یا وزیر شاه شود وعالم
وبا دیانت باشد وتوانگر ومعلم شاه شود وناصح وسفر کند وعلمی بیاموزد
دینی وعبادت کند واگر مریخ نگرد ترکان ولشکریان بخدمت وجوستی او
رغبت کنند ومال حاصل ارد ویکی را بفرزندی قبول کند وانکس بیوفا گردد
واو رنجمند شود وبد کاری وظلم وخیانت اندیشد وکارها بزوری مردم
کند وحسود بود ودشمن انگیزد واگر زهره با شد از اکابر والدین طلبد و
مادر یا خواهر او بیمار گردد وبیع جواهر ابی وبرهم کند ونکاح بزور یا بزرگی
او را زن دهد یا کنیزکی بخشد واو رغبت نماید بمهمانی یا مجلس شراب یا سماع
یا تماشای اب وباغ واسور وسفر کند وبرهم حاصل ارد واگر عطارد با او
باشد در کشتی سفر کند وبزرگ بود واشنا با علوم خاصه علم طبیعی وکلام
وکاتب کسی شود یا با بازار جواهر وسفر کند وغلامان خود ورسالت کند
واعدا طاعت او دارند ودر خوف باشد وخویشان او را حرمت گیرند

فصل خامس در احکام زهره چون زهره در خانه زحل باشد مولود با زن
بزرگی جوستی کند با نکاح وان زن ناستوده باشد وبران زن ظلم کند
وبصورت زشت وسیاه رنگ بود زبر وبرهم تیز جور کند ودر جدی
بد تر باشد وزن بیمار شود یا بیذه یا باغ وبستان سازد وعمارت کند
واگر زحل بدو نگرد قوی تر باشد واز هر جانب درستی باشد وزن ناز
بسیار کند وبکرامیت بدو نگرد ومولود جوستی نماید وحکم کنیزک دارین
باشد واگر مشتری ناظر باشد زن عفیفه باشد واو توانگر شود ودر صحبت

وسلامت باشد وچز بلند از ارتفاعات وآگر مریخ باشد زن بی شرم وسلیطه
باشد واز جور وجفا نکو نشود وآگر شمس با او باشد زن توانگر باشد وبا کبر
ومولود از و نیکی بیند ومعروف شود وکنیزکی بدست اید نیکو از کدزرزکی
وزن بیمار کردد وموت رسد وحکم بر همین است وآگر عطارد ناظر
باشد با با اوجفت او بزرگ باشد ودراز زبان وبسیار کوی وکدبانو
وریخ کش واز فرزند بار وزی ودارنده خان ومان وکاتب واگر قمر
ناظر باشد موافقت باشد میان والدین وسفر کند وبیمار شود وفرزند شود و
در خانه کفت وکوی افتد بسبب زن دیکر یا کنیزک وزن از خانه بخشم بیرون
رونده واگر در خانه مشتری بود اورا عزت وحرمت در افزاید ومال ومنال
حاصل کردد وجفتی کند عفیفه وتوانکر از اصل علما ودر حوت قویتر باشد
وشریفه باشد ومالدار واز اهل نسب فائده یابد از ضیاع وعقار و
ارتفاعات وفرح وخرمی از اکابر واولاد وآگر طالع بسلی باشد ورهنه و
مغزلی کار قویتر باشد وسعادتها یابد از خواتین ومادر وخواهر ولباسهای
خوب وجفت ستوده وآگر مشتری نکرد کار قویتر باشد وسعادت بیشتر
وجفت وصلاحیت وتوانکری واصل زن عالیتر واز خاندان قضاة
باورزا یا اهل ورع بود بروی مبارک بود ومبارک قدم وفرزند شود
نیک بخت وآگر زحل ناظر باشد با پیرزنان امیزد وکنیزکان وکسانی که در
اصل بنده بادرویش بوده باشند وزن یا بنده بیمار شود یا در وضع حمل رنج
بیند ودر علت افتد وآگر مریخ نکرد مولود کرد حرام کرد ودر رفتن وبجز
افتد وزن سلیطه کند وخصومت وفتنه انکیزد وبچشم رد وبدل راست
باشد ومیل بنکاح دیکر مبذل کند وآگر شمس با او باشد با اکابر عشرت و
طرب کند ودر محفل اکابر اید وجفت او کرم بسی کند وکبر وی التفاتی
واورا ارتفاعی یا بزرکی مال وجاه زیادت کردد وآگر عطارد ناظر بود یا
با او بود هوستان ودشمنان با هم دیکر جمع ایند در سور با نکاح ونوشتن
خطها وقبالها بود وساختن کار زنان وبرد کان وبیع وشری ومعارضه

کرهخ اجناس واکر قمر ناظر بود مادر وخواهر اورا کار نیکو شود وخیر باشد
وفرجها وبزرکند حزم کردد یا بغایت یا مال بصناعت واکر در خانه مریخ
باشد با زنان فاجره جمع اید ودر فسق ومجور افتد وبد کاری وشراب
خواری ودلیری کند در کارها بر ماستوه وشهوت حرام وعلتی در دیدم
واز اعدا خوف باشد وخصومت کند با وی جهت زن یا برهم وبیم هلاک
باشد وریخ رسانیدن ودر عقرب قویتر باشد واکر مریخ بدو نکرد نکاح
وسور باشد وعشرت وطرب وزائل کرهخ بکارت وظلم بر زن وبرهم ودخام
ستوخی وبشری زن وبردکان واکر زحل ناظر باشد مولود زن در رویش کند
وتنک حست وبرهم سیاه حاصل کند با خادم که از وی غم خورد وکاهل
باشد وظلم رساند بر زنان وبردکان وجفت او را علتی بدید اید یا زحمتی
یا افتی یا نهتی کند واکر مشتری نکرد از کاری بد توبه کند وزن وکنیزک
بصلاحیت مائل باشند وعفت طلبند ومال ومعاشش بروز یادت شود
وجفت او توانکر کردد ومادر وخواهر اورا کار نیکو بود وبا علما یا والی
اشنا شود واکر شمس باشد جفت اورا بیم باشد از بیماری وریخ حمل کنیزکرا
وجهت خصومت پیش بزرکی روند وبیم افت وعلت وناسازکاری
وبیماری مادر وخصومت یا پدر او واکر عطارد ناظر بود یا با او بود مولود
نکاح با طلاق برد برکند وخط مزور نویسد وجفت از وی وحیت و
عکین شود وعداوت بدید اید واکر قمر ناظر باشد سفر پیش اید وفرزند
شود وبیمار کردد وزود صحت یابد وفرح بود میان مادر وخواهر از امدن
غایب وچز وسور ومهمانی واکر در خانه خود باشد بسیار زینت وبافرح
باشد ومعاشرورا غب بلباسهای محرمات وزیانه وعطرها بکار
دارد وبا اهل طرب دوستی کند وبزبان رغبت نماید ودر دین با
اعتقاد باشد واکر نور بود وطالع شمس با طاعت باشد وجفت عفیفه
کند وباغ وبستان سازد وعمارتها خوش وجاب دارد ودر میان
بموسیقی رغبت کند وشعر ورقص وموزون طبع بود وزیرک ومزاج درست

دارد و اگر زحل بد و نگرد کار قویتر باشد و طرب و عشرت بیشتر و
زننده ساز باشد و فریبنده مردم و محبوب و عالی قدر و عنیور بر اهل
و عیال و اگر مشتری بود عالم باشد و نیکو رای و محبوب اقربا و خویشان
و بندگان و متعلقان و با طاعت و امانت و معتقد دین و مذهب اسلام
و از بیماری گاه گاه زحمت کشد و اگر مریخ نگرد کسب مال و دخل بروی
آسان گردد و معاش فراخ و تیز شهوت باشد و نکاح دوست و
عشق باز و محبوب و معاشر و طالب و شاهد و لذت و نشاط کننده و مزاج
دوست و با فرح و اگر با شمس بود جفت او بیمار گردد و بموت رسد یا او
یا مادر او و اکابر او را طالب باشند و از دوستان بار و زی باشد
و امیدهای زود برآید و اگر عطارد بود مولود دشمن انگیزد و عالم و فاضل
و شاعر و شاهد باز و بونده موسیقی و سرکننده و لطیف و ظریف و حریف
و خوش سخن و از جواب بار و زی باشد و خوش مجالس و امیزنده با همه
و ندیم و زیرک و دانا اگر قمر بد و نگرد از اکابر نیکی یابد و از مادر پرورش
و جاه او قوی باشد و سفری کند که با خیر بود و ببزرگی نزدیک گردد و
عوام او را دوست دارند و اگر در خانه عطارد باشد صحبت با فضلا دارد
و ارباب قلم و اهل دیوان و مال و معاش آسان حاصل آید و بیع و شری
برهم و انواع رنگها و عطرها و لباسها نیکو بود و در جوزا کار قویتر و
خطاطی و نقاشی و صورتگری و شاعری و موسیقی بداند و در سنبله بیع
و شری معاش و اطعمه و حیوانات کند و اگر عطارد با او بود اعدا بر و قادر
شوند و عداوت انگیز باشند و در هر فن فاضل و کامل و جفت او کنیزک
و غلام نیکو حاصل کردد و فرح و لذت یابد و تواند کرد و از تجارت و
بیع و شری و جواهر ابی و پرایه و برهم و لباس و بجملی خانه و خوش طبع
و لطیف بود و خوش مجالس و اگر زحل بد نگرد برهم سیاه خرد و خادم
و کار سخت فرماید و ستور بارکش دارد و این قوم از و سختی بینند و
فرزند شود و از و غم خورد بیمار شود سخت و اگر مشتری نگرد از مال زن
و شریک توانگر کردد و از اکابر تربیت و نیکی یابد و بعلم دینی رغبت کند
و در عفت عمر گذارد و اسوه خاطر بود و با مردم نیکو کار صحبت دارد و اگر
مریخ باشد کارهای ان جهانی بگذارد و مال حرام حاصل کند و بکاری شنوه
نفقه کند و بدی رساند بزن و کنیزک و غلام و بدنام شود و بتهمتی از قبل زنان
یا مردان یا غلامان و اگر با شمس بود مادر او را بیم بیماری باشد یا برادر او
را و اگر زهره راجع باشد مادر او یا پدر او نازد و ظلم کشد و مولود بیمار کردد
و مال حاصل کند از بیع و شری و انواع پرایه و مرصعات و لباسهای زرکش
و قیمتی و حلقه انگشتری و صحبت بند و امثال این و از اکابر عنایت و تربیت
یابد و اگر قمر ناظر باشد مادر و خواهر او را دوست دارد و محرم کردند با غایب
یا سفر یا نکاح یا صنعت یا تجارت کند و بیع و شری برهم
و باغ و بستان عمارت کند و جوی و سردابه و علمی بیاموزد و اگر در خانه آفتاب
باشد حریص شود بزنان و طلب لذتها دارد و نکاح کند بارزی محترمه و تواند
و سلیطه و بزرگ باشد و عالی همت و متکبر و درشت خوی و مایل بشر بن
و مادر او رنجور کردد یا جفت یا کنیزک یا خادم و بزرگی جهت برهم قصد او کند
و اگر شمس با او باشد پدر او در نهان قصد مادر او کند یا مادر بیمار شود و
بموت رسد و مولود توانگر شود از مال زن یا برهم یا دوست یا خویش
و انواع پرایه و جواهر و مرصعات یا ثواب قیمتی حاصل کند و از طرب
و شراب و شهوت رنجور کردد و نکاح کند بزور و ریخ و اگر زحل بد نگرد
بازن پرباز شت صورت یا سیاه یا فرومایه جمع اید با دوست شود و برو
ناز کند و بدخوی و او را فریبند بشکل و او بران قوم ظلم کند و زشتی رویی
و اگر مشتری ناظر باشد جفت و کنیزک و مادر خود را طاعت کند و او برهم
دربشان نگردد و تواند کردد و اگر مریخ ناظر بود مادر مولود بیمار شود
یا خواهر یا برهم یا جفت یا معشوقی و او غضب کند هر کس و در خصومت افتد
با او از جهت شاهدی مکروه بیند و خوف و اگر عطارد با او باشد رغبت کند
بزهاد زینها و مکر و تزویر و کوی و جبر و مانند این و بیع و شری این اجناس

کند و تو انگر شود و حسنان انگیزد و با اهل فضل عشرت کند و بشعر و موسیقی
و طرب و تنعم مشغول گردد و تربیت اکابر یابد و اگر قمر ناظر باشد اعدا با
پدر و مادر او دوستی نمایند و کار خواهر او ساخته گردد و او را برادر یا
خواهر نیکو حاصل آید و عوام با او دوستی کنند و از ایشان و بزرگزادگان
نیکویی بیند و سعادت و اگر در خانه قمر باشد نیز شهوت باشد و دلیر و زنخ
خواهد بخیلت و کاه و کاه غم خورد از قبل زنان و او را مردم بدگویند و از
جهت زنی سفر کند و بیمار گردد و شهوت یابد بشادی و اگر زحل نگرد با نا
بزرگ جمع آید و با کنیزک و غلام و ضعف شهوت شود و جهت او بیمار گردد
و از مها هم برود و اگر مشتری بود زنی محترم با او آشنا گردد و سفر کند
و با زنان و اکابر صحبت دارد و زن او مستوره و عفیفه باشد و تو انگر و
ساز کار و اگر مریخ ناظر باشد جهت او بشرم و سلیطه باشد و با
لشکریان و ترکان دوستی دارد و کنیزک خود بسوزی کند با خطر و خوف و سلامت
بازگردد و فرزندی رجوز کردد یا سقط شود و اگر با شمس بود سفر کند و در
صحبت بزرگی و بیمار شود از شهوت راندن و جهت او را خوف بود از علتی
در کلو یا چشم یا شکم یا از بچه و مادر او غم رسد و اگر عطارد با او باشد
یا ناظر سفر دریا کند یا از آبی بگذرد و بیع و شری جواهر ابی کند و سفر دریا
بیشتر باشد و خیر و نیکی یابد و او را در دمعده یا در دندان باشد و رنجی
ظاهر شود و با اعداء از کاری باشد و اگر قمر ناظر باشد سعادت از نانک
در هم و بیع و شری جواهر ابی و سفر دریا بیشتر باشد و تیز شهوت کردد
و راغب بزنان و سفر و تماشا باغ و بستان و خرمی باشد میان مادر
و خواهر و فرزندش شود و غایبی برسد

فصل سادس در احکام

عطارد چون عطارد در خانه زحل باشد مولود اندیشهای گوناگون کند
و بدگمان شود و او را بر کاری امیر کنند و با مشایخ و دهاقین و اهل صحرا
مجالست کند و زبان او گرانی کند و بیاموزد و علوم ریاضی و رزرگ بود و خوب
داننده علم معانی و بیان و سفر کند تاریخ و در بیع و هر و عقار فتد و ستور

واگر در دلو بود منطق نیکو داند و هندسه و طب و رصد کواکب و حساب
زیج و اگر زحل بدو نگرد کار قویتر باشد و او عالمتر و زیرک زاد شهوت بیابد
بعلم فلسفه و فراست و کیاست و سخنی کش بود و تنگ چشم و مسک و
از علتی خالی نبود یا عیبی و اگر مشتری نگرد عالم باشد بعلم کلام و نجوم و ادبیات
و طب و متعبد باشد و با اعتقاد و در علم دین دانا و مدرس و مفتی بود و
تو انگر شود و دشمنانش سیار شوند و اگر مریخ باشد رغبت کند بکهانت
و تسخیر جن و کواکب و زندگانی بخیل کند و حکیم باشد و در جدی سازنده
آلت حرب باشد و صحبت با امرا و لشکریان دارد و با این جماعت سفر کند
و در بیع و شری ستور باشد و در مشتری احکام نجوم نیکو داند و بیع و شری
بر هم کند و با ترکان و امرا و فرومایه درآمیزد و اگر با شمس باشد بیاموزد علم
الهی و معرفت ذات و صفات باری تعالی و تقدس و ریئس و سروری
قوی کردد از نیایان با مزاوحه و اهل جبال و صحبت با اکابر دارد و اگر زهره با او
باشد با نا ظر رغبت کند بانواع عطرها و رنگها و بیع و شری لباسها و بر هم
و در مشتری بموسیقی و رزن ساز و شعر و فصاحت و بلاغت و زنی کند
شود هر گز یا با بچه در شکم یا بر هم خرد یا خادمی بدست آید نویسنده و اگر قمر ناظر
باشد شرکت و تزویج کند و سفر رود و عوام او را دوست دارند و از
بیع و شری بر هم و ستور و منفعت گیرد از رای کسی برسد و او را رسالت
کند و معلم بزرگزادگان شود و رنجور کردد و سهل خورد و اگر در خانه مشتری
باشد عالم شود بفقه و تفسیر و حدیث و صحبت با اهل ورع دارد و مدبر اکابر یا وزیر
یا دبیر یا منشی باشد و راست کار بود و نیکو بیوند و عدل یا نایب یا قاضی و در
مریخ قویتر و از بیع و شری بر هم و ستور فایده گیرد و در خوف خدمت علی کند
و قضات و سفر دریا و اگر مشتری بد و نگرد و کار قویتر و سعادت یابد مالی و جاه
و معروف کردد بنیکی و دیانت و راست کاری و رزراو قضاة و علی و حکی و
نو انگران و اشراف و اگر زحل نگرد رنج کش باشد و در مانده بدست قوی جهت
علمی یا هنری و کوشا بود در کسب و کار و اولادش بسیار بوند و اعدا شر

باشند خاصه که در حوت بود و از علم و صنعت خود فائده کم گیرد و بیمار زمانک باشد
و اگر مریخ ناظر باشد کاتب چیره‌دان شود و عوان و سازنده کارهای امرا و لشکریان
و بیع و شری الات حرب و ستور و بنده کند و شکار حوت باشد در فرش
و اگر در حوت بود و بر کشتیها بود یا سفر دریا کند و اگر با شمس بود وزیر شاه
شود و صاحب سر اکابر و کاتب مثالها و فرمانها و حاکم گردد بر ولایت
و مال حاصل کند و در کار قویتر باشد و افزونی برد و اسبان یتیمی و غلامی
و تواند و اگر زهره با او بود یا ناظر معاشر بود و نکاح جوید و سازنده با اعلی
و راغب باسردان و از مال اعدا و بداشتن جواب منفعت گیرد و فرزند شود و کارهای
فرزندان سازد و اگر قمر بود خایف شود و از بزرگ زاهگان یا مردمان فران
یا مردم سفله در امیزد و او را جوید دارند و سوگ کند با جیز و تیز شهوت بود
و از کسان سهل و مردم کم بضاعت فائده کم یابد و اگر در خانه مریخ بود مولود
بکر و خدیعت و تزویر و حیلت و خطهای دروغ و نوشتن رغبت کند و بدین
سبب نکوه بیند و بیشتر کارها بخیس سازد و با ارباب سلاح جوستی کند
و بداند علم سلاح و ساختن الات حرب و در عقرب کاملتر باشد و تدبیرات
طبی داند و سفر دریا کند و او را علتی باشد در الت شهوت یا در پشتگاه و
در حمل در دماغ یا سر روی باشد بازیان و خلایق ازار رسد و اگر عمر نکرد
سردر سپاه نهد و تربیت دهنده لشکر و کاتب امرا و تند و تیز بود و بسیار
حیلت و دروغ زن و مبارز باشی و بیمار کرد از خون بینی یا زخم بر سر
و روی یا اسهال دموی و برجست او خطری رود که ازان زیان بیند و اگر
زحل نکرد ظالم بود و غمگنده و بهمت نهنده و دلیر و سخت روی و خراب کننده
و در عقرب عمارت حوض و جوی و کاریز و ایخانه و بخندان کند و صیادی
جوست دارد و در حمل دارنده جواب باشد و بیع و شری ستور و الات حرب
کند و اگر مشتری ناظر بود تواضع کرد از کارهای اکابر و حکام و قضاة و بجارت
و نیابت قضاة و امرا و ارباب امر و نهی و سفر کند با نفع و بجارت بسزا و کیت
و جفتی کند تواضع از خادمان معارف یا ائمه و نفاق کند و سالوس باشد

و اگر شمس ناظر بود امیر لشکر شود و سر در ارباب سلاح و سرهنگان و
حاکم بود و جفت نابد در کارها وزن و صلاح پذیرد و تواضع شود خاصه
که در حمل باشد و بشغل بنکو دراید و بیاموزد ساختن خویش و خود و کلاه
و اگر زهره با او باشد مال معاش بر وی فراخ باشد و حشمان و خدمان
مطیع او باشند و از جهت مال و قرض و جواب و معاش با دوستان
و دشمنان درکنت و کشند و خصومت و در بزم شراب جهت شاهدی
فتنه بدید اید و اگر قمر ناظر باشد مولود سوگ کند و ملول شود از کارها و سبک
دل و محبوب مادر و خواهر باشد و عاقبت اندیش کند و عوام جوست
دار او شوند و بزرگ زاهگان و بیع و شری جواهر ابی کند یا انواع شرابها و
داروها و ادویها و اگر در خانه زهره بود یا اهل طرب و زنان و خادمان
صحبت دارد و بزرگ شود و داننده علم موسیقی و متحرک باشد و رقاص و خوشگو
سخن و شاعر و غزل گوی و رباعی و بارنبت و لهو جوست و بسیار نشاط
و راغب بغلامان و خوشگل عیش و طرب جوست باشد و خوش خواره و دشمن
انگیز و اگر زهره با او بود یا ناظر کارقویتر باشد و انچه گفته شد و موسیقی
و شعر داند و معتقد دین اسلام باشد و عالم باشد و بیع و شری برهم کند
و عطرها و لباسها و خوش عیش باشد و ندیم و حریف خصومت با هم کند و
در سنبله مال جمع آرد و خوشخواره باشد و برهم و جهار پا بدست آرد و اگر قمر
باشد جوستنش بسیار شود و در کارها و امیدها پیش زود براید و مال حاصل
کرد و رغبت کند بسفر و صحبت عوام و کودکان و در کارها شتاب کند و
تحریک باید و حزم کرد و بفرزند بار و حشمگیر در میزان قویتر و در ثور غمگین باشد
از اعدا و در عمارت بستان و داشتن جهار پایان افتد و اگر زحل با او نگرد
و لو در ثور انبار داری کند و ذخایر نهد و کشت و زرع انگیزد و عمارت کند
و در میزان دانندهٔ ساز و موسیقی باشد با بیع و شری برهم زود و اب
یا عطرها کند و مالدار باشد و ممسک و داننده فلسفه و صاحب املاک و عالیقدر
و با دولت و اگر مشتری ناظر باشد صاحب راس اکابر شود عالم و بنکاح و

شرکت راغب و نیکوکار و صحت کبر مردم باشد و برارنده حاجات و نیکو
پیوند و توانگر و حاکم و طاعت کننده و حریص بجمع کرخ مال و برج و اگر مریخ ناظر
باشد رغبت کند براندن شهوت حرام و امردان و نکاح عاشقی و حیلت
گری و نیکو نزویر و سخنان دروغ و مفسد باشد و شراب خوار و غضب
کننده و صحت دارد و شعبده بازی و هزل و بدزی و فرزندش و اگر با شمس
باشد و لایتی یا جایگاهی را ضمان دهد و پادشاه و اکابر تربیت او کنند و
توانگر شود و او ثناخوان اکابر شود یا نقاشی یا تذهیب کرباس ختن پیرایه بداند
بعلم الهی و شریعت رغبت کند و اگر قمر ناظر باشد تربیت یابد از مادر و خواهر
و اگر در نور بود قرب شاه زادگان و خاتونان یابد و حاکم شود بر ولایتی و عمل
کند که توانگر شود و حساب حاصل کند و باغ و بستانها سازد و عمارتها، عالی نهد
و عالم باشد باوعظ یا خطیب و مشهور شود بخوش سخنی خاصه که طالع سبلی باشد
و اگر در خانه خود باشد مولود عالم باشد و در علوم دقیق کامل شود و عاقل و نیکو طبع
و فاضل و در فصاحت و بلاغت بکمال و در تجارت و معاملات دانا و بخط و نقاشی
و حساب مشهور گردد و خاصه که در جوزا و صحبت دارد با اهل فضل و مستوفیان و بیا
و بیاعان و حکما و صاحب رای باشد و با تدبیر و عمیق و در سنبله قوت جاه و مال
حرمت و شهرت پیش پادشاه بیشتر باشد و اگر رضل نکرد در علم فلسفه نیکو
باشد و زیرک بود و جوربین و باریک نظر و در سنده بحقیقت چیزها و صاحب
فراست و خداوند گشت و زرع و حراب و جمع ارزنده و نگاه دارنده خاصه در
سنبله و در جوزا متکلم باشد و شاعر و طبیب و منجم و صاحب احکام باو راست
و خطاط و نقاش و اگر مشتری نگرد عالم بود و شناسنده فوتهای نفسانی و مدرس
و بارسا و با طاعت و خواهنده او راد و امانت دار و معتمد اکابر و توانگر شود از
شرکت و نکاح و بیع و شری و معاملات و اگر مریخ نگرد سست بود در کار
دین و مذهب و صحبت دارد با امرا و لشکریان و در کارهای جوانی و استیفای
مال پادشاه کند و محاسبه و کلا و تربیت لشکرها و آلات حرب سازد
و اگر با شمس باشد صاحب ولایت شود و حاکم و کارها ضبط کند و مال پادشاه

جمع ارد خاصه که در سنبله و مصب وزارت یابد و توانگر گردد و نیکوکار
باشد و کریم و در جوزا اعدا را برکند و اقربا یابد و معاونت او کنند در کارها
و اگر زهره با او باشد یا ناظر و او در جوزا مولود نقاشی و صورت گری کند و در
خط و صناعت لطیف نیکو باشد و فصاحت دارد و با موسیقی آشنا باشد
و با اعدا خصومت کند و در سنبله مال جمع ارد و خوش خواره باشد و برج و
جهار پادست ارد و اگر قمر باشد خوشنائش بسیار شوند و در کارها و امیدها
زود براید و مال حاصل کرد و رغبت کند بسبزه و صحبت عوام و کودکان و در
کارها شتاب کند و تحرک نماید و حزم کرد و بفرزند و قرب اکابر و ملک زادگان
فصل سابع در احکام قمر چون قمر در خانه زحل باشد مولود جفتی کند جوان
و خرد سال و نیکو صورت یا برج حاصل کند و انکس مطیع او باشد بروی و بدل
او را نخواهد و بد او کوشد و او را علتی زحمت دهد و اگر قمر ناقص النور باشد بدتر
باشد و در سبز خوف و بنالد از درد کرم یا معده یا سر زود در طالع شمسی
کار دشوار تر باشد و اگر بزحل نگرد جفت خود را خوشت دارد یا برج را و او را
فرزند شود و پریشان کارهای سخت پیش آرد و ریخ کشد و اگر نظر بد بود بیمار
گردد و بلموت رسد و اگر بمشتری نگرد او را کار از قبل جفت نیکو شود و اکابر
با او عنایت کنند و جفت او عفیفه باشد و او توانگر شود و از بیع و شری برج
و حراب فائده کرد و اگر بمریخ نگرد جفت یا برج خائف باشد و ناسازگار و
بدکوی و خصومت کند و بجنایت رونده و سلیطه و جفاکار و بنده کرزند
و اگر بشمس نگرد زن با کنیزک یا او بزرگی کند و مولود را مال بدست اید و جفت
دیگر کند و ظلم رساند بازواج و بندگان و مال کبرد بمیراث یا جفت یا ابنا زنا
بصناعت یا عایب و اگر زهره ناظر باشد جرم بود بروی جفت و برج و بزرگ
دارد ابنا زنا و بزرگی او را زن دهد و اگر با کنیزک و فرزند شود و بشهوت
و معاشرت مشغول گردد و اگر بعطارد نگرد سفر کند و ریخور شود و در بیع
و شری برج اید و تجارت کند و میل بعلم یا خط یا با حکام نجوم و طب کند
و او را داد باو نشیند در عضوی که زحمت دهد و اگر در خانه مشتری باشد سفر

کند و منفعت یابد و غایبی بیابد و فرزند شود و مردم او را ثنا گویند و با ادب باشد
و در خاندان خود مشفق و سرور قوی گردد و در حوت تر باشد و تجارت
کند و علمی بیاموزد از علوم دینی و در قوس ضعیف باشد و ترسیده و بیع
و شری برهم و ستور کند و اگر بمشتری نگرد عالم شود و سفرش نیکو بود
و راه ایمن باشد و در حوت سفر دریا کند و بیع و شری جواهر ابی و اگر بمریخ
نگرد در کارها شتاب کند و غضب راند و سخنان سخت گوید و با اکابر
افتخار کند و با بزرگان و سرهنگان و لشکریان درامیزد و با مردم منازعت
کند و سفر او با خوف باشد و فرزند او بیمار گردد و اگر بشمس نگرد و علی الصبح
باشد و اختلاط با ملوک دارد و مردم معروف و توانگر شود و حریص در طلب مال
و خدمت اکابر و بزرگی با امیری او را تربیت کند و اگر بزهره نگرد و اکابر
و خواتین گردد و خوشی کند با زنان محترمه و اهل بهشت و نکاح کند با زن
مستوره و عفیفه خاصه که در حوت باشد و سفر دریا رود و بیع و شری
جواهر کند و در قوس بیع و شری برهم کند و پیرایه و اگر بعطارد نگرد و عمل
کند پیش علما یا وزرا یا قضاة و برسالت رود یا بتجارت یا شرکت کند
و توسط معاملات برهم و دواب و بیاموزد علم دینی و حوت رای و تدبیر
بود در کارها و اگر بزحل نگرد مال جمع کند و نگاه دارد و سختی و رنج و
کوشش بود در کسب و دخل و حفت او با برهم او بیمار گردد و از ما هم
برود و برهم از و خورا فند و ریاضت ستوران دهد و اگر در خانه مریخ
باشد کارهای فرزندان و جواهران سازد یا پیش بزرگی رود و خوشی
طلبد یا با ترکان و لشکریان یا مردم حراب دار یا سرهنگ و عملی کند که
بدین قوم تعلق دارد و بجنس کارها کند و در عقرب مکروه بیند از فرزند
یا قبل فرزند و اجتناب دهد و عشق و در حمل صحبت امرا و اگر بمریخ نگرد کار بهتر
باشد و با امیران و مردم معروف و لشکری و صناعت وران و حراب
داران و یوزداران و جانوران درامیزد و سفر کند و شکار و صید رود
و علم سلاح و سواری بیاموزد و اگر بزحل نگرد کارها درشت کند و خوفناک

و غلظت نماید و خود را رنجه دارد و خوشی کند با مشایخ و مردم ستور
دار و مزارع و اهل جبال و جهال و بیمار شود و از بنده یا جفت با ستور
مکروه بیند و اگر بمشتری نگرد مولود را فرزندی شود و غایبی بیاید با خبرها
خوش رسد و سفر کند با بزرگی و توانگر شود و معاش بر و فراخ گردد و
علمی بیاموزد و اسبان و غلامان قیمتی بدست آرد و نگار دارد و اگر بشمس
نگرد با بزرگان شاه و حاکمان و سرداران لشکر درامیزد و طلب مال
دارد و تشغلی کند که بزر و جواهر تعلق دارد و سلاحهای قیمتی و از نگرد و ای
بیرون اید و اگر بزهره نگرد در عشق و مجوز و شاهد و عشق بازی افتد و خوشی
کند با زنان و خادمان و اهل طرب و امیدها را و بزودی براید و عمارت
بستان کند و دولت و عز یابد از خواتین و بزرگ زنان و خوشداری
نماید با مادر و خواهر و اگر بعطارد نگرد عمل جوانی کند و متصرف اعمال شود یا صاحب
حرف و ضمان عمل کند و بتجارت رود و ماراه شود یا بدرقه کاروان یا رسول
و بیع و شری سلاح یا جهاز یا بان کند و شکار خوست شود یا جانور داری
یا نوردای کند و در حمل قوی تر باشد و اگر در خانه زهره باشد با زنان و اهل طرب
خوشی دارد و با شکیبا شود در عشق و شهوت و خوش عیش و با فرح و
سفر بر و اسان باشد و حرم کرد بری فرزند و در طرب و تماشا گذارد
و حشمت و مال و قدر او زیادت کرد و باغ و بستان سازد و عمارت
خوش نهد و در تو د ملک شود و حاکم و خداوند صناع و عقار و بنده و جهار
پایان و عالی قدر و مالدار و اگر بزهره نگرد قوی تر باشد و سعادت بیشتر خاصه
از روی خواتین و اهل نسب با قدم و کنیزکان قیمتی یا مطرب بدست اید
و مال بر خواهر و نکاحی کند یا جیز و زنی عفیفه حاصل اید و اگر بزحل نگرد عمارت
درست و جایهای خوش سازد و با خواتین بزرگسال و خاندانهای قدیم
و معروف خوشی کند و در میزان قوی تر باشد و طرب کننده باشد
و معاشر با بندگان ساز کار و اگر بمشتری نگرد اختلاط کند با اهل خیر و علما
و با بیان قاضی و توانگران و رغبت کند بطاعت و عبادت و علم شریعت

اسلام ومشایخ طریقت وسماع ورقص خاصه درمیزان باشد واگر بدرج
نکرد طلب شاهد ومعاشرت کند وبارنان بدنام درامیزد ومفسد و
خاین گردد وبدعهد وبیوفا شود وشراب خورنده وخصومت کننده واگر
شمس نکرد درنکاح وسور ومهمانی وتمامت نشیند یا پادشاهی فرزند
یا امدن غایب حزم کرده وبکار پادشاه یا حزم او مشغول گردد ودرتور
ملک وحاکم وکامران گردد وتوانگر کند پدر ومادر وخویشان خود را ودر
میزان جز کمتر باشد مگر انکه تحت ارتفاعات واگر بعطارد نگرد ظریف وخوش
مجالس باشد وبشعر وداستان وحکایات عاشقانه راغب شود
وحیلها بیاموزد وبارنها ودرمیزان بساز وموسیقی مائل گردد وزینت
کند وعطرها بکارد وبا اعداد درامیزد واگر درخانه عطارد باشد تجارت کند
وبیع وشری کاغذ وکتاب وچیزهای مصنوع ودرامیزد بتجارت وصناع
وبیاعان ومسافران وعلمان ودبیر اهل بازار شود باصناعت وران با
امیران وسفرهای نزدیک کند ومعاملات گذارد واگر بعطارد نگرد دبیر
جوان باشد وجمع ارنده مال ولایت ودارنده رعیت وبیع وشری
غلام وکنیزک کند وعاقل وفاضل باشد ودرجوار ایشان سازد وخطها
بود وفصیح وسخن سازد ودرزمین کشت وزرع کند وکتابهای نیکو بدست
ارد واگر بزحل نگرد بزرگ باشد ودرین ومزارعت کند وکران کار وکاهل
باشد وباغ وبستان انگیزد ودرختان نشاند ومرکب کند بعضی ببعضی
وبیع وشری برهم وچهارپای کند واگر بمشتری نگرد مولود نیکورای ونیکوبندر
باشد ورغبت کند بعلوم دینی وشرکت وبصناعت دادن وباقاضی وعدلی
دوستی کند وسفر رود بامنفعت ومال ومعاش جمع ارد واگر بمریخ نگرد مفسد
باشد وطلب فسق کند یالواطه وحیل ودروغ گفتن ونوشتن خطهای
دروغ ومزور وعوانی کردن وتسلط جستن ورندی وبی باکی کردن وجانور
داری وطلب شکار وتاختن واگر بمشتری نگرد حاکم گردد یا وزیر یا حاجب
شاه وخزینه دار ورسول پادشاه بسفر رود ودرضمان مالی شود وجاه

ورفعت او زیادت کردد وبجواب شاه را متهد کند واگر بزهره نگرد خوشنشین
بسیار شود ورغبت کند بنکاح وسور وتماشا وبا کارخواهر یا برادر سازد
وزنی را بدوستی کرد وامیدها بیش بزودی براید وامین باشد واز مکر و
اعدا وسعاد تها رسد واگر درخانه افتاب باشد قرب شاه وزر دیگران
شاه طلبد وتوانگر شود ومعروف کردد واختص طلبد بامعارف واکابر بکار
شاه مشغول کردد وجوایزی کند ونیکوخواه خویش وبیگانه باشد ومحب
پدر وعالی قدر وهمت واگر بمشتری نگرد مال وجاه وحرمت وعزت او زیادت
کردد ودرکارهای قوی اید ومال نیکو حاصل کند ومشهور کردد بکرم ونیکی
ودرکارهای دینیاری ودینی جد وجهد نماید وبا پادشاه سفر کند یا از جهت پادشاه
واگر بزحل نگرد درکار رحرم شاه اید یا وکیل شود وتهد بندکان وخدمتکاران
شاه کند ورئیس املاک او بود واگر بمشتری نگرد عالم شود وتوانگر ویادیانت
وامانت وشکار روست ودانشده کار دارالدولت وانواع جواهر وصحبت
ورزا وعلی ومعارف جوید وفرزندش شود ومال خرج کند جهت کرفتن
میراث یا مال غایب شده یا فروخته وپیش حکام وقضاة افتد واگر بمریخ
نگرد اکر طلبد وساختن حرب وحیل وصید وشکار وسواری وقتل سباع
وتجربه ان وحوش ودواییدن سکان دیوازان وساختن انواع سلاح
مرصع وتجمل خانه والات سفر چون خیمه وخرکاه وستوران محکم وجمع کردن
مال ارباب سلاح واگر بزهره نگرد کارهای خواتین سازد وخدم بندکان
شاه ازانچه بزینت واراستن شاید از زر وجواهر ومرصعات والات
مجلس شراب با جهاز دختران یا سور یا عقد یا انواع عطرها ولباسهای قیمتی
وبرهم ودرعشرت شود بات ودوستی درماند وامیدها بیش براید واگر
بعطارد نگرد سکه برکند وطشت وافتابه وطبق ومرصعات وکمر وانواع
سلاحها پیش کند وطلب مال شاه دارد ودخایر بهند وتوانگر شود ومشهور بکفایت
وکاردانی وبیع وشری غلامان کند واختلاط با اهل جوان دارد ونایبان
وخزینه داران ومال شاه را محافظت کند واگر درخانه خود مولود از شاه

ونواب وخلف وفرزندان واکابر سعد تنها باید بپوسته در صحت وسلامت
باشد وافزونی جاه ومنزلت بود وبرقوی سرور کردد وسفر کند بامنفعت
وسفر دریا رود وقوت عقل معاش باشد ودخل مال ومعاش خاصه که
طالع سببی باشد واورا کاه کاه درد معده زحمت دهد باقی یا درد کلو و
اکر زحل نکرد صدان صلح طلبند واواز خوف ومرک دراندیشه باشد ومیراث
کیرد وبنکاهی رغبت کند که انکس را مال بود وبزرک سال باشد یا بنده خود
واکر بمشتری نکرد بعد دوم غایبی یا فرزند حزم شود وبعلمی رغبت کند ودر طاعت
بیفزاید ومنصب نیکو جوید وبزرکی ومال وجاه ومنصب اورا باج کردد و
ربخور شود ازبادی وبنده نیکو حاصل کند واکر بمریخ نکرد از امراو لشکریان
وسرهنکان دولت ومنزلت یابد وفرزندش اید ودر بزم شراب
عکین شود واز طرب وعشق ربخور کردد وترک وبدکاری یا بدوستی کردد
واکر بشمس نکرد نتوانکر کردد واز قبل شاه واکابر ودر کارها اکابر اورا معاونت
کنند وجاهی او افتد یا مالی ناکاه وفراخ معیشت باشد وخوشخواه و
اکر بزهره نکرد زنی را بدوستی کیرد یا مطربی را واز انکس کاراو قوی کردد و
امیدهاش براید ونظر بکارها در وخواهرها دارد واز جواهر ابی فائده کیرد و
قوت جاه ورفعت او باشد ودر زینت ولهو وفرح عمر کذارد وطلب
لذت وشهوت ونشاط وعشرت دارد ولباسهای لطیف پوشد و
ارایش کند واسوهها خاطر باشد از جفت بنده وفرزند وجوست ومتاع
وعقار واکر عطارد نکرد سفر دریا وتجارت کند وبیع وشری جواهر ابی و
خویشان با او بعضی موسنی وبعضی دشمنی کنند ودرمیان معاملت وداد
وسستی بود ونقل وحرکت کند از جایی بجایی ورغبت کند بعلمی واورا کتابها
نیکو بدست اید وکسی را علمی بیاموزد واما واجب کند که بنکرد بکوکب ناظر وقابل
او وموضع هردو باهریک حظی دارد در موضع خود یا نامقبول یا غریب و
غافل نباشد از انچه یاد کردهایم در اخر فصل دوم از باب چهارم در مقالت
اول وبداند که نظر مقبولیت یا مودیت واز وند طالع ناظر است یا مائل

بازائل یا از بیوت ساقط ونقل النور وجمع النور وانکاث را اعتبار کنند
وبنکرد که کوکب ناظر بدیکری می نکرد یا کوکب منظور بدیکری ناظر است وانچه
کفتیم ان درازست در انجمه تامل کند وازان بیان احکام بیرون ارد و
کاه که کوکب را قوتهای ذاتی باشد حکم برسعدتها یا باطنی کند ودر قوتها
عرضی برسعدها ظاهری اما ناظر سعد از سعود دلیل خیر وسعادت بود ودر راحت
ویافتن مطلوب واکر ان نظر مقبول باشد بر امدن حاجات بود باسانی تر و
بوجوه واکر از وند ناظر باشد دلیل بسیاری ان مطلوب باشد ومعاودت
بقای ان واکر نظر کوکب وانچه کفته شد ضد این بود احکام برعکس باشد
واز مائل الوند چیز کمتر باشد واز زایل هیچ چیز نباشد واز ساقط خیر نبود
وتوقع شر باشد اما اکر کوکب دلیل در طالع باشد مولود بجهد خود کارها
سازد واکر در عاشر باشد کارها، او اکابر سازند واکر حادی عشر باشد
نایبان شاه وخوستان سازند قیاس بیوت دیکر همین است اما بنظر
نحس از کواکب سعد چیزی از حاجات براید لیکن بهترش رویی وداوی وعدها
وفع بسیار وزحمت اما بنظر سعد از کوکب نحس چیزی از مقصود حاصل
اید وان نیز بتشویش وسختی وذلت وخجالت وبنظر نحس از کوکب نحس
ف افتد وخصومت باشد ونومیدی وخسارت والله اعلم بالصواب

باب هاشم در نظرها اکواکب بمواضع اصل خود واتصالات ارباب بیوت بعضی ببعضی در وقت تحویل سال مولود

فصل اول در نظرها زحل چون زحل بموضع اصل خود نظر کند بموت مولود کرفته خاطر باشد
ومتفکر ودل تنک از اعدا وطبقات زحل وبرادران ومادران وبندکان
وبرو تهمتی افتد واکر نظر نحسی دیکر با او بود زیان وضرر باشد وخصومت و
بیماری وشدت وعداوتها وخوف واکر نظر سعد با او باشد ضرر وزیان
نباشد واز طبقات ان سعد نیکی رسد اما اکر عداوت کند مولود در شدت
افتد وتنکی وفقر وعجز وجاه جویی وبیماری وعلت ورسیدن بموت وخلل
در خان ومان واملاک وحصد اعدا ومکروه بدروکران کاری واکر نحسی دیکر

باو باشد کار بدتر باشد و بنکبت و موت رسد و هلاکت او باید و اگر نظر
سعدی باشد باو دفع ضرر کند و اگر عطارد ناظر باشد بدو بمعرفت رسد
از مزاج عطارد و رخص و خراج املاک و مجو نهای بزرگ و داروها و برات
جوان و اگر نظر بزی باشد صحت و سلامت باشد و عنایت شاه و اکابر
و بنظر عداوت مکروه رسد **فصل ثانی در نظرهای مشتری** چون مشتری نظر
بمودت دارد بموضع اصل مولود سعادتها رسد و از وزرا و حکام و علما و
اشراف و اهل ورع حرمت شود و فرزند و مال و جاه و اگر سعدی دیگر با او بود
کار قویتر باشد و توانگر و جاه افزونتر و خوشی عیش بود و با فرح و افزاخ
معیشت و اگر نکاحی افتد نیکو باشد و خوشدلی بیند و اگر نحسی بد و نکرد
خوف ارد از اکابر و زیان رسد و از پدر و کسان ناخشنودی بیند و
بیماری اما اگر نظر نظر بعداوت باشد مولود بکار چیز در اید بناخشنودی و
کراهیت و اگر سعد دیگر ناظر باشد و او بکارها ظنی مشغول گردد و مونسها
سازد و بسعادتها رسد از مزاج ان سعد و اگر نیزی ناظر باشد صحبت
شاه یا بزرگی یابد و توانگر شود و افزونی جاه و حرمت باشد **فصل ثالث**
در نظرهای مریخ چون مریخ بموضع اصل خود نظر دارد سوزیش اید از ترس
یا خوف یا بخشم رود و خصومت کند و رنجور گردد و از ماهم صفرا یا جراحت
شود یا زبانی و اگر نحسی دیگر ناظر بود بیماری سخت مزباشد و افت و اعدا قصد
او کنند و اگر سعدی ناظر بود ایمنی باشد و فرح از مزاج و طبقات ان سعد
آما اگر بعداوت نکرد فساد ها ظاهر شود در انموضع از مفسدان و بدکاران
و اعدا و از مزاج مریخ و طبقات او و اگر سعدی ناظر باشد فساد بنا شد در
فضل و اگر نحوست باشد و اگر عطارد ناظر باشد مکروه از بهمت باشد
و غمز و بدگویی و گواهی دروغ و خط قبالهٔ مزور بابرات جوان و اگر نیزی نگرد
عنایت یابد از شاه و اکابر و حکام و ارباب امر و نهی و الله اعلم **فصل رابع**
در نظرهای افتاب چونکه نیر اعظم بجزو اصل خود رسد سال مولود نو گردد
و نوروز عمر او باشد و اگر سعدی با او باشد یا ناظر سال بر مولود خوش

گذرد و صحت و سلامت باشد و یافتن مال و جاه و شغل و شادی و خوشی
عیشی و اگر نحسی با او باشد یا ناظر مولود رنجور گردد و در هراس افتد و او را
بدگویند و بهمت نهند و از چشم اکابر بیفتد و از منصب معزول گردد و اگر عطارد
با او باشد مشغول شود بکار چوان و طلب مال شاه و تصرف جایها یا وکیل
یا نیابت یا تعلیم و تعلم و اگر نیز دیگر ناظر باشد سعادت رسد از شاه
زادگان و خواهران و مسافران **فصل خامس در نظرهای زهره** چون زهره
در موضع اصل خود بود یا ناظر مولود را فرحها رسد از طبقات زهره و از عشرت
و نکاح و شهوت و لذت و چشیدنی و خوردنی و لباسهای لطیف و سرود و سماع
و مهمانی و سور و فرزند و اگر سعد دیگر ناظر باشد رغبت کند بخیرات و طاعات
و بخشایش و تزویج و توبه و اگر نحسی باشد از طبقات و طبیعت او غم خورد و
در تشویشی افتد و زن بیمار گردد یا بخشم رود یا طلاق دهد و با زنی فاجر درامیزد
و افتد و اگر عطارد ناظر باشد با او بغلامان و امردان رغبت کند و نکاح
بندد و با زنی زیرک و فاضله و منعم و موسیقی دراید و عشق نامه نویسد و اشعار
و صنایعها کند و اگر نیزی با او باشد یا ناظر از مال زن و اکابر فایده گیرد و با
اکابر عشرت کند و در سور و نکاح یا مهمانی اید و تشریف پوشد و اگر موضع
خود ساقط باشد سعادت او ضعیف شود مکر مقبول باشد و ناظر بطالع که
نقاوت کند **فصل سادس در نظرهای عطارد** چون عطارد در موضع
اصل خود باشد مولود صحبت اهل فضل و حکما و ارباب قلم خواهد و عقل و رای
و تدبیر او قوی گردد و بعلمی یا صنعتی رغبت کند و از طبقات عطارد فرح
یابد و اگر مقبول باشد کار قویتر باشد و اکابر او را ثنا گویند و اگر سعدی با
او باشد نیکو اخلاق باشد و پسندیده رای و رغبت کند بعلمی که منسوب
باشد بدان سعد و مال او زیادت کردد و عزت و حرمت یابد از نو و اگر
نحسی ناظر باشد میل کند بکارهای ناستوده و حکایات و هذیانها و خطهای بد
و مزور و دعویها و گواهی ناحق و غم خورد و بیمار بخور گردد و از مزاج و طبقات
ان نحس و بهمت زحمت گردد و بدی کند و ازار مردم چو بد خود را غمگین گرداند

وآگر بزری باشد بکار شاه و اکابر حوض کند برتوانگر جاه جوید واز صحبت
بزرگی بدیگری نقل کند واز کاری بکاری واگر مقبول باشد همه بنیکی باشد
وآگر نامقبول باشد باراجع بالمحرق ف دباشد وبیماری وسختان بد
بدروغ وپشیمانی بود از کارها وبامردان درامیزد وبیع وشری فائده کند
دسعز بد واز کارها پشیمانی خورد وآگر از موضع خود ساقط باشد مولود
ضعیف رای شود وکارهای احمقانه کند وعلمی که دانسته باشد فراموش
کند وترک شغلی کند وآگر از طالع پرنسا قط باشد کاربدتر باشد واگر بطالع ناظر
باشد ضعف کمتر باشد **فصل سابع در نظرهای قمر** چون قمر بموضع
اصل خود ناظر باشد بمودت مولود حرم گردد بدیدار غایب ومادر وخو
خواهر وفرزند وصحبت شاه زادگان وبواب وحاجیان شاه جوید وسفر کند
بامنفعت وقوت رای اوبود در کارها واگر سعدی ناظر باشد ثروتش
بسیار شود ومردمان بیا وسعادتها بیابد از مزاج وطبقات ان سعد وخوشی
عیش وحرم بود ودر صحت وسلامت وقبولیت واگر بنحسی نگرد بدنام
شود وبداو کوشند هرکس وبکارهای بدخوض کند ومادر وخواهر خود را بیازارد
وبیماری کشد وعوام با او بدباشند وهوستان ویاران ازسبب مزاج
ان نحس اما اگر بعداوت نگرد غم خورد وبیمار گردد وبمردم رنج رساند وبدی
کند وعوام برو غلبه کنند وبزندگانی بدموقوف واعدا بدیابند وآگر سعدی
نگرد از کاربد بکار نیک درآید وصبر وسکونت نماید واگر بعطارد نگرد هنر کند
وبتجارت وبیع وشری وکارها سازد وبتدبیر ورای وعلمی کند جوانی وتصرف
بازاری کند یادبیری یامعلمی ونیز علم بیاموزد وآگر بنحسی نگرد دولت وسعادت
وجاه وحرمت یابد از شاه ومعارف ومهتران قوم وتوانگران ومهتر و
منصب نیابت یا حجابت یابد وآگر بعداوت حکم برعکس باشد و
درهراس افتد مگر مقبول باشد که فاد کمتر باشد وایمنی بود **فصل ثامن**
در احکام رأس وذنب چون راس بموضع اصل خود رسد مولود رئیاست
یابد وانتفاع از سروران ومهتران وهرقوم واکابر وعلما ومردم مبارک

نفس واوراد خوان وباکرامت وزاهد وآگر سعدی با او باشد کار قویتر باشد
وسعادت افزونتر ودعاها را وبا جابت پیوندد وآگر بنحسی با او باشد
طمع خیر وراحت دارد وحاصل نشود وبیماری بدبیاید واز جشم مردم
وزدیز بری را وبارسانهای مفسد بود وزاهد باروی وریا وآگر ذنب بموضع
اصل رسد مولود ارجمند گردد وغمگین شود از مردم سفله ومعیوب ومجهول النسب
وبدعهد وبی وفا وخاین ودزد ودروغ گوی ومفسد واو نیز از ارکان خواهد
وبرنج مردم وث دشود وبغم کسان وآگر سعدی با او بود بامردم نفاق کند وسخن
دروغ گوید وبی فائده وبظاهر نیکی گوید وبباطن بدی خواهد وبخواهد که کسی با او
نیکوئی کند واز طبقات ان سعد بدی رسد وآگر بنحس با او باشد خوف باشد
از آفت واف دوقوتهای نفسانی وزدیز ربو وسباع وحیوانات ومردم بدکار
واگر ذنب در محل باشد ضرر او در اطراف سروری باشد واگر در ثور در اطراف
کرخ وخلق وقیاس ارجاز ضرر این است که اگر در حوت بود ضرر بر سر
پای وانگشتان پای باشد یا کف پای **فصل تاسع در احکام اتصالات**
صاحب طالع با صاحب بیوت بوقت تحویل اتصال صاحب طالع اصل یا
تحویل بصاحب ثانی بموادت حصول مال باشد بکسب وجهد ومنفعت گیرد از مال
وبخورد وبخوارانند وبرخورداری یابد وبدیها واگر بعداوت باشد مال سخت و
رنج حاصل اید ویی رضای او خرج کردد وبدخواه وبخیل اما اگر صاحب ثانی بصاحب
طالع نگرد بموادت مولود را مال یا مانی بدست اید ورنج وطلب ونگاه دارنده
باشد واگر بعداوت نگرد مال بدشمن کامی رسد وشدت وبناخشنودی دهند
واغلب وعده باشد واونگاه دارنده باشد اما چون صاحب طالع بصاحب
ثالث نگرد از مولود برای خود تحویل کند وحرکت وبجایها رود ونشقت بر دبر
خویشان وبعلم صاعت رغبت کند واگر بعداوت نگرد نقل او بهزیمت باشد
وضروری وافزا غضب کند وبدی رساند اما نظر صاحب ثالث بصاحب
طالع از مودت مولود را خویشان بسفر برند یا نقل فرماید وتحریص کند بعلم
وبدو نیکی رساند واگر بعداوت نگرد خویشان با او بد کنند ودوست ندارند

وخصومت کنند از خود دور دارند اما چون صاحب طالع بصاحب رابع نگرد
بمودت مولود رضای پدر و مادر جوید و عمارت دوست باشد و پرورنده
املاک و عاقبت اندیش و اگر بعداوت نگرد در رنج بیند و خرابی و بدرآزار
باشد و بی عاقبت اما نظر صاحب طالع بصاحب رابع بمودت والدین رضاکار
فرزند جوید و املاک بنام کند و زیادتی ضیاع و عقار بود و منفعت از انتفاعات
و اگر بعداوت نگرد از وطن بیرونش کنند یا بگریزد از والدین و املاک و جایهای
خراب کرد و بظلم و دزد دراید یا مهمانی فرزند باشد و دوست دار اینان
و تربیت کند و دوستان انگیزد و معاشر باشند و با فرح و تازه روی با مردم
و اگر بنظر عداوت باشد تخم زن خرم نشود و تعهد اولاد نکنند و در طرب و شرب
ناخوشش امیرد و در خصومت و بدی افتد و زشت روی و غلیظ بود با اولاد اما نظر
صاحب خامس نظر بصاحب طالع بمودت فرزندانش باشد و محب والدین
باشد و دوستان او را در عشرت و خرمی دارند و دلشادی کنند و هدایا
رسانند و غایبی بیاید یا خبری خوشش شنود و اگر نظر بعداوت باشد اولاد رضاکار
او بجویند و ازار او خواهند و از طرب و معاشرت ضرر و زیان بینند و اخبار
بد یا دروغ بشنود و طمع دارنده باشد از مردم و همه وعده بینند اما نظر صاحب
طالع بصاحب سادس بمودت زنی درستی باشد و حفظ صحت کند پرهیز
کند و نیکی بیند و حذ منکار خواهد و اگر بعداوت نگرد خواهر از پرهیز و تعلل
و ازارنده نامزنی باشد اما نظر صاحب سادس بصاحب طالع بمودت مولود
رنجور شود و معالجت پذیرد و طبیب مرض بداند و علاج دانسته کند
و بیند و حذ منکار مطیع باشند و اگر بعداوت نگرد بیمار کرد سخت و از
تعلل بدنزشود و مدت او دراز نگشود و معیوب ماند یا بمودت رسد
و بیند و متعلق ناسازگار کردند و خیانت کنند یا او را بخواهند اما نظر
صاحب طالع بصاحب سابع بمودت میل کند بتزویج و دوستدار جفت باشد
یا بمحبت طالب انکس شود و انکس رضای او جوید و اگر بعداوت نگرد جفت
طلبد بعنف و زور یا نکاح کند یا مشروع و خصومت در میان افتد و باشد که

انکس را دل بجای دیگر باشد و حکم ابناری امین باشند اما نظر صاحب سابع
بصاحب طالع بمودت شخصی بدو رغبت کند و محبت و طلب و تزویج از انکس
جزد و ضدان رضای او طلبند و حکم شریک امین باشند و اگر نظر بعداوت
باشد انکس از و گریزد و او را نخواهد و یا او خبر کند یا زور یا انکس دل بجای
دیگر باشد و در میان خصومت بدید و حضمان مقصد بدکنند و خیانت
ابناز باشد اما نظر صاحب طالع بثامن بمودت مولود کارهای با خوف
کند و در ترس و رنج افتد یا مال جهت و ابناز یا میراث یا غایب شده
طلب کند و اگر بعداوت نگرد طلب مال بغلظت و خصومت کند و در
خوف و هراس افتد و خود را در تهلکه اندازد و میراث خواهد و کارها مرکب
سازد یا او صیتی کند یا خواهد که وصی کرد و اما نظر صاحب ثامن بمودت هر
مال که خواهد بی زحمت و طلب بدو رسد و جفت و شریک بمراد مال
بدو دهند و میراث گیرد و یا مال غایب یا بضاعت بی خبث و جوی واز
جزها در خوف افتد که ازان بدو زیان رسد و از مرگ اندیشه کند و اگر
بعداوت نگرد جهت مال میراث غم خورد و در خوف افتد از افتی یا
بلایی یا مالمی و بیم رسیدن نکبت باشد و لهث و قصد و موت و
بدید آمدن عیب و از مرگ ترسان باشد اما نظر صاحب طالع بتاسع
بمودت طلب سفر کند و اموختن علم و سفری با نفع کند و کار براید و
علمی بیاموزد و در دین و مذهب نیکو باشد و با اعتقاد و باشد که
سفر قبله کند و کار براید یا بمزارات رود یا بطلب علمی و اگر بعداوت
نگرد سفر کند از بیم و خوف و عجزی اختیار یا بخشم رود و رنج
و مشقت کشد در راه و بی اعتقادی کند در مذهب و یا شخصی خصومت
کند اما نظر صاحب تاسع بمودت غربا با او دوستی کنند و او را مایل سفر
گردانند یا کسی او را بسفر برد یا معلمی او را سفر فرماید یا چیزی بیاموزد
و اگر بعداوت نگرد کسی او را بگریزاند و در بیم با کسی خشم کند
و ازان جهت سفر کند و رنج و ریاضت بیند یا کسی بزور شش سفر

فرماید و بروی دشوار باشد و علمی بزور و جنگ در وی اموزاند و او
قبول نکند یا جاهل ماند یا علم مطلق امور و یا علم جدل یا استادش چرخی
نیاموزد بدشمنی یا بسبب دیگر اما ناظر صاحب طالع بعاشر بمودت نکرد و
مولود صحبت شاه و اکابر جوید و عمل کند و منصب دیگر خواهد و کارهای
مادر ساز د و جاه و شهرت طلبد و اگر بعداوت نکرد عمل کند که اکابر از و
رنجیده شوند و پیش شاه یا والی رود بسبب حضومتی یا کنایی یا استعانت
کند اما ناظر صاحب عاشر بمودت مولود را شاه طلبد و تربیت فرماید
و بعلم یا صنعت او محتاج گردد و بخود نزدیک گرداند و شغل نیکو فرماید
و تواضع کرداند و محترم و اگر بعداوت نکرد شاه یا والی بر وخشم گیرد و غضب
راند و معزول کند و بجرمی یا کنایی زیان و ضرر رسانند و مادر از وی رنجیده
گردد اما ناظر صاحب طالع بحادی عشر بمودت مولود دولت انگیزد باشد
و رضای ایشان طلبد و نیکی رساند و مشفق باشد و جستگیر و کارساز
و جویندهٔ امیدها و مقصودهای خود باشد و طمع دارد از دوستان و آشنایان
نیکی و خوشی و اگر بعداوت نکرد دوست ازار باشد و ناسازگار و
بدگوی و خصومت کننده و طمعهای خام دارد اما ناظر صاحب حادی عشر
بمودت مردمان رغبت کنند بدوستی او و محبوب و مقبول باشد
و امیدهای او بدور سد بی هیچ زحمت و از عشق بارو زی باشد و
دوستانش از طبقات ان کوکب باشند و اگر بعداوت نکرد دوستانش
بدوستی رسانند و ازار وی جویند و بی اعتقاد باشند با او و بداو گویند
و امیدهای او را باطل گردانند و بروی حسد برند و در بنا میزند و از خود
دور دارند و سعادت او نخواهند و در حاجات دروغ گویند و وعده
دهند اما ناظر صاحب طالع بثانی عشر بمودت مولود استمالت خاطر
دشمنان کند و سازگاری و بمرادایشان رود و مصالحه جوید و در بیع
و شری جواب خوش کند و از کار کرد ایشان فائده گیرد و جواب
نیکو طلب دارد و اگر بعداوت نکرد دشمن انگیزی کند و مردم را بر خود

شدید گرداند و خود را بحبس و بند و عذاب افکند و ستور خود را بکاری
سخت معیوب گرداند و از قرض و داد و ستد معیوب کرد و بخیانت
مبسل کند اما ناظر صاحب ثانی عشر بمودت اعدا رضای او طلبند و عذرخواه
و نیکی و دلخوشی مشغول گردند و از قرض و داد و ستد نفع رسد و مال
غایب شده یا فرو رفته حاصل اید و دولت نیکو بدست افتد و اگر
بعداوت نکرد قوی با او دشمنی ظاهر گرداند و بعداوت بیرون ایند
و قصد کشتن بحبس و بند و شدت او و در معاملات ستور او بگیرند یا دزدند
یا غایب شود یا معیوب یا ساقط گردد و اعدا از طبقات ان کوکب
ناظر باشند اما این احکام اتصالات طالع باشد با صاحب
خانه از بیوت طالع حکم نظر خداوند خانهای دیگر را با هم قیاس این
است چون نظر کوکبی با کوکبی یابد نسبت دهند هریک را با طالع و حکمی
مناسب ۸ و بیرون ارند **فصل دهم در کیفیت احکام اتصالات**
چون نظر کوکب با هم یافته شود نزدیک تحویل سال مولود از انچه
شرح رفت بنگرند اگر صاحب طالع در بیت دارد و ان کوکب در
بیت طبیعت ان کوکب و خانهای او را اعتبار کنند و نسبت نگاه
دارند با طالع و امتزاج دهند ۸ چهار بیت را و احکام از میان
بیرون کنند **مثال** آنست که طالع میزان است و زهره در حمل رونده
بتربیع و مریخ او در قوس پس مولود مال طلبد و چون زهره صاحب
نامن است مال میراث باشد یا زن یا انباز و چون مریخ صاحب هفتم است
از دعوی و گفت و شنید خالی نباشد چون نظر سعد است و اگر بخصومت
خصومت و منازعت و ضرر و زیان افتاد چون بنگرند که ۸ و نظر از
کدام بیت میکنند و ان ۸ و بیت را با طالع چه نسبت است
چنانکه زهره در حمل است و مریخ در قوس حضمان بر مولود قادر باشد
و چون زهره در وبالست خواهند که مال برسانند پس از خویشان
مولود کسی توسط کند چون مریخ در ثالث است و ناظر از سدیس

بطالع و نظر سعد است بیان زهره و مریخ ازین دعوی چرا حاصل
اید از نقد و جواب بر آن و ازین اجناس از طبیعت برج قوس است
و برج حمل و ثور و کوکب مریخ و زهره و اما ابجی نکه اتصال را اعتبار کنند
انصراف نیز اعتبار کنند در همه کواکب که احکم که در اتصال رفته است
انصراف باطل کنندان باشد پس اگر کوکب رونده باشد باتصال
احکام در وی قوی تر باشد خاصه که نصف جرمین گذشته باشد و اگر
در عین اتصال باشد حکم او تمام است کمتر شد و اگر در گذشته باشد
در کارها دفع دهند و امید باشد و طلب و حاجت بر نیاید و مقصود
حاصل نشود باب هشتم در احکام کوکب چون حدود
یکدیگر باشند در تحویل است فصل فصل اول در موضع زحل چون
زحل در حد خود باشد اختلاط با پیران کند و خاندان قدیم و خویشان
بزرگتر و اهل صحرا و جبال و مزارعان و اگر درین بیت خطی دیگر دارد
کار قوی تر باشد و افزونی جاه و مال و معاش و بنده و ستور بارگش
باشد و بدن خود سخت کوشد در کارها و فرماید و اگر نامبتول بود
اسبیج چیز نباشد و شر باشد و اگر سعدی با او باشد کارها بامانی
براید و با نحسی عکس این باشد و اگر در حد مشتری باشد در کارها درست
اید و مال جمع کند و معاش و بزرگانش معاونت کنند و بخود گیرند
و فرزندش شود و بزرگ شود و علتی در وی بدید اید که ازان گاه گاه
رنجیده گردد از طبقات مشتری نیکوئی یابد و اگر درین بیت خطی دارد
زیادت باشد انچه گفته شد و اگر سعدی با او باشد حصول سعادت
و خیرات باشد از مزاج ان سعد و اگر نحسی باشد ضرر و ضرر باشد
و بدتر انکه نامبتول بود و اگر از حد مریخ بود جهت والدین غم خورد و
مالشان بزیان برد و بغربت افتد از خونی یا جوری و تنگ دست
گردند و خویشان او را الم رسد و از قبل کودکان غمگین شود و
بیمار گردد از خشکی و اگر خطی دارد بدی و زیان بنا شد و امید خیر

باشد و اگر نامبتول باشد شرف و بسیار باشد و از غم بغم و
از بلا ببلا در افتد مگر سعدی ناظر بود که دفع کند و اگر در حد زهره
باشد مولود را درد شکم رنجت دهد یا بواسیر یا دردگر ده یا درد
الات شهوت رنجی رسد و مادرش غمگین گردد یا بیمار شود و پدر او
را پیش از مادر خوف باشد و زنازا دشمن گیرد و ظلم کند و بدست
پیر زنی ماند یا سیاهی یا زشت صورتی و اگر درین بیت خطی دارد
و پدر او را کار تنگ شود و او عالی قدر گردد و اگر نامبتول باشد بدی
رساند بما در و زن او و او از شهوت باز ماند و اگر سعدی باشد
فاحشه باشد و اگر در حد عطارد باشد مولود پسر کودکان یا غلامان
مکروه بینند و خویش یا فرزندی خود تیر او را رنجی رسد یا غلام یا جفت
او را نکاح کند فرزند خود را یا غلامی یا شخصی سفله و زن او حامله نشود
از بار گرم یا حرکت ناهموار یا دردی نشیند و اگر درین بیت خطی
دارد مولود را غلامی بدست اید نزرگ و کاردان و اگر نامبتول باشد
بد بود بیماری و معالجت مگر سعدی ناظر باشد و از نحسی کار بد نرسد
فصل ثانی در موضع مشتری چون مشتری از حد زحل باشد بسبب
دعوی املاک یا میراث بیم حبس باشد و قید و زبان و رنجمند گردد و
کسی بر مال او متصرف شود و او بشغلی در اید که دشوار باشد
و رنجها بیند و بکار زراعت و عمارت مشغول گردد و اندیشه بسیار
کند و غم خورد از فرو ماندن کارها و کاهل گردد و اگر خطی دارد درین
بیت معاملات قوی کفایت کند و تجارت رود و اگر نامبتول باشد
بریخ و سختی در ماند و نگذارد کاری که دران خیر باشد و اگر سعدی ناظر
باشد کار بهتر گردد و اگر در حد خود باشد مولود در کارهای عظیم اید
و دولت یابد و مال و معاش زخیره کند و حریص باشد بجمع کردن مال
و بین خود و کوشا بود با اقربا و عشایر نیکو کند و صحت و سلامت یابد و
حزم کند و بفرزند و سفرش با نفع باشد و اگر خطی دیگر دارد خیر و سعادت

غالب باشد وکارها بتویز باشد واگر نامبتول بود رنج کشد و زحمت
و خبر نیابد وگران بود بروی بزرگان مگر سعدی ناظر باشد که فرحی باشد
وامید خیرات باشد اندکی و بانحس خیر نباشد و توقع شر باشد از مزاج
ان بحس واگر در حد مریخ بود خوف بیماری باشد از اماسها و ریشها و
بخوبشان یا فرزند او یعنی رسد یا علتی بدید شود مهلک ومال زیان شود
از ظلم یا درد و قتل کسی اورا واگر خط دارد درین بیت فساد و شر باشد
وخوف وهراس ارد از کارها واز بندگان مردم بدکار و سلامت بگذرد
واگر نامقبول باشد نکاح وسفر ومعاملت که خصومت افتد با فسادی
عظیم مگر سعدی ناظر باشد که دافع بدیها کند واگر بحسی بود ضرر و زیان
رسد واگر در حد زهره باشد رغبت کند بعلوم دینی و دیانت ومناکحت
وملبوسات نیکو و لطیف و خوردنیهای خوش و بدید وجفت او
سلیطه کرد و با او راستی کند و فرزند شود و او توانگر کرد یا کنیزکی را آزاد
کند یا در نکاح ارد یا بزرگی او را زن دهد یا کنیزک دهد واگر خط دارد
درین بیت هرچه از نیک و سعادت طلبد بیابد و متعصب باشد در دین
و مذهب واگر نامقبول باشد کاهلی کند در خیرات و طاعات و زکات
و صدقات واگر سعدی در فرع مقرب کند و سعادت را مضاعف
گرداند واگر در حد عطارد بود مولود تحصیل حکمی کند از علوم شرعی و معلم
شود و صاحب رای و رتبت بزرگ را دکان و عدل و کاتب قاضی
یا ملک و رای و تدبیر غلامی یار کند و با امرد کی صحبت دارد و بیمار گردد از
باد و اماس واگر خط دارد درین بیت کار از ورزا و میر و پادشاه
قوی گردد و توانگر گردد و همه چیز و نیکی باشد واگر نامقبول باشد عاشق
شود بر امردان و صنعان اصحاب حرف کند واگر سعدی ناظر باشد
راحت بیند از قبل ان سعد و حکم نحس بر خلاف او باشد **فصل**
ثالث در موضع مریخ چون مریخ در حد زحل باشد پدر و برادر بزرگ
او را خوف و مرض و هلاکت بود و مال پدر زیان شود و خویشان او

بغفر و خواری و غربت افتند و او را قولنج زحمت دهد یا علتی که از ماء اصفر
حادث گردد واگر حظ دارد کار نیکو گردد و سلامتی باشد و از بدی دور
بود و ناشایست واگر نامقبول باشد افتد و خوف و زیان رسد و از آتش
و علتهای مسخن بدید اید واگر سعدی ناظر باشد دور دارد و فساد و نخوست
را و اگر در حد مشتری باشد مال جمع کند و حرص او قوی گردد و رخصت
شرع طلبد در مال حرام و ربا خورد و صید و شکار دوست دارد و بیمار شود
از حرارت و فرزندش را خوف و مرض باشد و مال ذخیره نهد واگر خط دارد
حاکم و امیر قوی گردد و مال نیکو جمع ارد واگر سعدی ناظر باشد کار قویتر
باشد و سعادت افزونتر واگر نامقبول باشد فتنه انگیزد و در خصومت
و زحمت ماند و بدو الم رسد و بنظر نحس کار بدتر باشد و بیماری بود که هم
بمرگ رسد واگر در حد خود باشد مولود حاکم گردد و امیر و فرمانروا مردانه
و دلیر باشد و بر و رنده اقربا و برادران و از اکابر تربیت و عنایت یابد
و جواب نیکو بدست ارد و خوشی کند با عیاران و ارباب سلاح و بیمار
گردد از خصیه و ابله و انچه از حرارت و یبوست حادث شود واگر خط دیگر
دارد کار قویتر باشد و فساد کمتر و در کارها تسلط جوید و شجاعت نماید و
اگر سعدی ناظر باشد عادل و خشکیر و متعصب در دین و مذهب و حمایت
کننده و فریادرس باشد و بنظر نحس ظلم کند و بدخو گردد واگر نامقبول
باشد بدی رسد و ستم و خیانت و فتنه واگر در حد زهره باشد مولود یا
زن یا بنده یا فرزند بیمار گردد یا بنده یا عیب جزو و بر مولود تهمتی نهند و جفتش
سلیطگی کند و از خانه بخشم بیرون رود یا طلاق گیرد و ان نیز بود که نکاح زنی
کند که او را بحرام دیده باشد یا با مطلقه خود نزدیکی کند یا او بحرام در خانه دارد
و از کنیزکش فرزند شود یا ساقط و زن یا کنیزک او را بیم موت باشد یا
بیماری در رحم یا شکم یا سینه واگر خطی دارد یا موذن باشد و کار برای
او کند واگر نامقبول باشد طلب فسق و فجور دارد و فروگرفتن و حرام خوردن
و بدکاری و لواطه واگر سعدی باشد کارهای بد پوشیده و سترکند و بنظر

بخس فاش کند انچه کند و بجهل ورزد و اگر در حد عطارد بود مال حاصل کند
بعوانی یا غارت یا خیانت یا بحیل و طراری و غلط انداختن مردم و در شعبده
و قمار افتد و مال بدان سبب تلف کند و باشد که در دزدی افتد یا غمرش
کنند و مال از وی بگیرند و بیمار گردد از بادهای گرم و علتهای خونی و از
گذر اکابر غمگین شود و از شغل خود گریزان گردد و اگر خط درین بیت
دارد مهتر و کارفرما، قوی گردد و کارها بشکر سازد و جوانمرد و خنگیر بود
و مال جوان جمع کند و شکار و جانوز داری دوست دارد و اگر نامقبول
باشد دزدی کند و طراری و خط در وقوع نویسد و جراحی یا طبیبی کند
که نداند و اگر سعدی ناظر باشد کار قویتر باشد و خود را عالم و عاقل نماید
و کار دانها و بنظر بخس در عجز افتد و تنگ دستی و بیماری و معالجت بد کند

فصل رابع در موضع افتاب چون شمس در حد زحل باشد مولود
ملک یا حاکم گردد یا صاحب ولایت و بنا نهد و بزراعت رغبت کند
و مال حاصل کند و نگاه دارد و در کارهای سخت رود و سخت کوشد
و رضای پدر و خویشان بزرگتر جوید و فرزند و بنده و متعلق و عدد بسیار شوند
و اگر خطی دارد درین بیت کار قویتر باشد و از شاه عنایت یابد و ضبطها
تمالک کند و مال و جاه او بغایت رسد و اگر نامقبول باشد رئیس قومی
گردد و کارفرمای در زراعت یا عمارت و اگر سعدی با او باشد یا ناظر است
کارها بند و نیکوکار و عادل و اگر بخسی باشد ظالم باشد و خیانت کند و از وی
مردم شکایت کنند و اگر در حد مشتری باشد قرب شاه طلبد و اکابر و معارف
و عالم گردد و کریم و عادل و توانگر و ملک و ولایت و دانا بود در ملکداری و
کارهای عظیم و مال وافر بدست آرد و با همت باشد و نیکوخواه خلایق و ما
و مامور پدر و اقربا باشد و استادان و بزرگان خود و در کارهای آخرت
کوشد و جوانمردیش بسیار باشند و متواضع و عزیز نفس باشد و اگر
خط دارد درین بیت کارهای قویتر بود از مال و جاه و سعادت و خیرات
و اگر نامقبول باشد رقیب بزرگ زادگان و حاکم مردم سهل یا اتابک

بچگان و اگر سعدی ناظر باشد نیکوکار باشد و مشفق و بخشاینده و با دیانت
و رستاننده خیرات و بنظر بخس فرو گذارنده مردم باشد و ناجوینده و
بد اعتقادی کند و نامشفق و اگر در حد مریخ بود خشم آلود باشد و رنجیده
و با غضب و تند و تیز و بیمار گردد از مادام حرارت و بپوست و از پدر
و خویشان جوید و در غم و هراس افتد و پدر او را زیان از مصادره یا دزد
یا تهمت یا خصومت و اگر خطی دارد درین بیت فاد کمتر بود و امیر گردد و
حاکم بر لشکر و ارباب سلاح و اگر نامقبول باشد در مرتبه اسفل باشد و
سروری کند بر جمعی فرومایه و مردمان سهل ناکارفرمای باشد و اگر سعدی
ناظر باشد جزو نیکی روی ننماید و در کارها جانب حق کوشش دارد و عدل کند
و بنظر بخس مفسد بود و مردم ازار و ظلم کننده و اگر در حد زهره باشد مولود
معجب باشد و بخود مغرور و از روی نشان دلشاد و مایل مناکحت و شهوت
و عشرت و موافقت باشد میان پدر و مادر و بیمار گردد و زود صحت
یابد و کنیزکی حاصل کند مطرب یا خوب صورت و اگر خط دارد درین بیت
سعادت یابد از والدین و از ملوک نیکویی بیند و توانگر گردد و کریم و اگر
نامقبول باشد پدر مولود غمگین گردد و کم قدر و بی حرمت پیش مادر او
و اگر سعدی ناظر باشد سعادت رساند از قبل مردم نیکوکار طبقات
ان سعد و اگر بخسی باشد پدر او بیمار گردد و مادر او را بیازارد و مولود را
خصومت افتد با پدر و اگر در حد عطارد بود بیع و شری جواهر کند و غلام
و صحبت دارد یا ارباب قلم و اصحاب چوگان و فرزندش شود و غلام
فتیتی حاصل آرد و علمی کند در چوگان یا معلم بازیهای بزرگ زادگان گردد و
از اطفال خرمی یابد و بزرگانش عزیز و اگر خط دارد درین بیت سرور
قوی شود و مهتر مردم صناعت پیشه و تجارت و اهل بازار و اگر مقبول باشد
ضمان بازار کند یا بیاعان و تحصیل ما چوان کند و اگر سعدی ناظر باشد از
کارهای که کند نیکی یابد و مال و معاش و اگر بخس ناظر باشد بد مردم گوید
و با خلق بتر و بر زندگانی و متکبر بود و عاجز و جاهل و گزاف گوی **فصل**

خامس در موضع زهره چون زهره در حد رحل باشد مادر او بیمار
گردد یا از پدر او آزار کرد و بیم موت مادر یا خواهر باشد با کنیزک
یا فرزند و بر زنی هوا رد و یا جفتی کند بی شرم با کلاه سال یا سیاه زنگ
و کار دیده و عاقل و مولود بیمار شود از برودت و نقصان افتد در شهوت
و نشاط و اما عزت برنده باشد و اگر حظ دارد درین بیت زن محب
مرد باشد و بر مولود عزت برد و کنیزک نیکو حاصل کند و اگر نامقبول
باشد زن بدست او عاجز گردد و مظلوم و خوار و بیمار یا کار بد کند
و اگر سعد ناظر بود زن پارسا باشد و نیک او خواهد و دارنده فرزند باشد
و اگر نحسی ناظر باشد جفت او در زحمت و غم افتد یا بیماری بد و تهمت
نهد و بد کاری کند و اگر در حد مشتری بود مشغول شود و توانگر گردد و طلب
جفت کند که مال دار باشد و مستوره و خواهر خود را نکاح یا جهاز و بشوهر
سپارد و با اقربای خود شفقت نماید و در علم دینی خوض کند و از مال
زن فایده گیرد و اگر حظ دارد درین بیت کار قویتر باشد و سعادت
افزونتر از مالی و جاهی و اگر نامقبول بود زن مولود طاعت کننده باشد
و با تفاق و هنرور و اگر سعدی ناظر بود نیکی رساند بمولود و با دین و اعتقاد
بود و نیکو خواه و محب و اگر در حد مریخ بود مولود را زیان رساند بسبب
فسق و فجور و تهمت بزیان و هوای دل و رغبت کند بحرام و شاید بازی
و بیم خیانت جفت باشد یا برهم و خصومت در بزم شراب و سخن
دروغ و ساختن حیلت و صحبت بد کاری خواهد و اگر حظ درین بیت
دارد و بطرب و زینت و لهو و لعب مشغول گردد و بزنان و شهوت راغب
گردد و اگر نامقبول باشد برجفت یا مادر یا خواهر تهمت افتد و بد خویی
کند و ناسازگاری با مولود و اگر سعدی ناظر باشد دفع فساد کند و
سته و صلاح بود درمیان و سازگاری و فراغت و توبه کند از کاری
بد و شرب خمر و اگر نحسی ناظر بود از پدر رنجیده و یا مادر او خصومت کند
یا مادر او بیمار گردد و اگر در حد خود باشد مولود خوش زندگانی کند و معاشر

بود و تازه روی و با بشاشت و نیکی رساند با قربا و مادر و خواهر و دوستی
زنان خواهد و نکاح دوست باشد و بسیار رزینت و با لهو و ملبس و بکار
دارنده عطرها و لباسهای نازک در زنان و بر هم بار و زی باشد و
فرزندانش نیکو باشد و کارهای ایشان سازد و اگر حظ دارد درین بیت
آنچه گفته شد در غایت کمال بود و از قبل زنان مال گیرد و مقبول گردد و اگر
نامقبول بود اندک فایده باشد و کارها بر توسط باشد و اگر سعدی ناظر
باشد زن او تو انگر گردد و بمولود سعادت رساند و اگر نحسی باشد حکم
بر عکس آن باشد و اگر در حد عطارد باشد بیع و شری بندگان کند و عطرها
و لباسها با پیرایه بانقاشی کند با آلات حرب سازد و مجلس خانه و مال نقش
کند با کودکان و غلامان و رزد و شطرنج و موسیقی و عشق و اگر حظ دارد درین
بیت کار طرب و عشرت و آنچه گفته شد عالی تر باشد و بسیار لذت یابد
از زنان و کودکان و اگر نامقبول باشد بهزل و بازی و لعب مشغول گردد
و لواط کند و اگر سعدی ناظر باشد تمتع گیرد از آنچه گفته شد و نیکی یابد
از زنان و خوانین و خدم و اهل طرب و بنظر نحس بد کاری کند و از برهم
و خواهر غم خورد **فصل سادس در موضع عطارد** چون عطارد در حد
رحل باشد میان مولود و پدر و خویشان مولود خصومت افتد و خلاف
رود و حکم راندن او و بغربت افتد و بعد از رنج و مشقت و ذلت تو انگر
گردد و علم و حکمت بیاموزد و احکام و پیش از خویشان خود عمر یابد و زنی
خواهد که حامله باشد با کودک یا کنیزک خود چنین با غلامی خود که راست شده
باشد و اگر حظ دارد درین بیت عالم شود بفلسفه و صاحب رای و تدبیر
بود و فضل و فضائل و اگر نامقبول باشد کاهل شود و زراق و دروغ فروش
و صناعت خسیس کند و خود را عالم و حکیم نماید و اگر سعدی ناظر باشد کار
بهتر باشد و فایده گیرد از آنچه دروی بود و اگر نظر نحسی باشد هیچ چیز
و نفع نباشد و فقر و فاقه و خصومت بود و اگر در حد مشتری باشد
مولود بعلم و دین و شریعت رغبت کند و بتجارت رود و تو انگر گردد

در خویش و قبیله خود مهتر و سرور گردد و مدرس یا معلم گردد و عزیز باشد
و بیش و زر او علم و صاحب رای باشد و نیکو خواه مردم و نیکو محضر و با
فراست و داننده علم قرآن و احادیث و معانی و بیان و مصاحب اشراف
گردد و اگر خط دارد درین بیت کار فویتر بود و آنچه گفته شد در غایت
و نهایت باشد و اگر نامقبول باشد اندک چیزی داند از علم و طاعت
کند و رزق او از اکابر رسد و مردم خیر کننده و اگر سعدی بود مولود
بارحم باشد و ضد منکر علما و معتقد شریعت بود و اگر نحسی نکرد
طالع باشد و بد کار و ناسازنده با اکابر و بدگوی و اگر در حد مریخ
باشد در دغ گوی باشد و رزاق و نویسنده چیزهای مطعون و صحبت
با غلامان و کودکان دارد و بازنده نرد و شطرنج و سازنده لعب و بازی
و مال از عوانی با کارهای ناستوده حاصل کند و تلف کننده باشد و
مادر خویشی دارد و جفت او رنجور گردد از حمل یا بیماری زنان و با اهل
شروف نشیند و اگر خط دارد درین بیت کامل باشد و در
صید و سواری و سلاح و علم استینا و اگر نامقبول باشد تحصیل مال چون
کند و از خیانت مال بدست آرد یا ستور یا سلاح و اگر سعدی نکرد خیر
بیشتر باشد و بدی پوشیده تر کرد و اگر نحسی نکرد با مردم او باش و لاابالی
درآمیزد و شخصی کش باشد و اگر در حد زحل باشد مولود را اقبال و دولت
بدید آید و بعمل خواجگی و خدم مشغول گردد و تجارت درست دارد و بیع و
شری غلام و کنیزک کند یا مرواريد یا لباسها یا عطرها یا پرایه و یا مادر و خواهر
و خویشان و فرزند و بنده خویش زندگانی و با عزت باشد و اگر خط دارد
درین بیت احوال خوشتر باشد و نیکی رساند بمردم و نیکو اخلاق بود
و حریص شهوت ولذت و بروی ثنا گوید و دوستانش بسیار باشند
و تمتع گیرد از شغل و مال و حرمت او زیادت شود و از بیع و شری
منفعت نیکو یابد و اگر نامقبول بود غم خورد از بنده و از خویش و هوای
دل و کارها که بزنان تعلق دارد و از ضمان مال و دبیری و اگر سعدی

نکرد و نفع مصرف و نیکی رساند از طبقات ان سعد و طبع او و اگر نحسی
نکرد زیان رساند و تهمت و خصومت مازیان با غم خورد از بیماری زن یا فرزند
و اگر در حد خود باشد مولود کوشش کند سخت و در طلب فضل و
فضایل و دبیری و استیفا رجحت علوم و ریزک و با تدبیر گردد و
میر یا ندیم یا منشی گردد و زندگانی بر قانون عقل و حکمت کند و قدر
و مرتبه او عالی گردد و دانش او قوی گردد و اگر خط دارد درین
بیت آنچه گفته شد در حد کمال باشد و قرب شاه و وزیر یابد یا منصب
وزارت رسد و حال و مال او رای و حرمت او قوی گردد و اگر نامقبول
بود در مکر زندگانی کند و بخود مشغول باشد و قناعت کند باندک علم
و فضل و دخل مال و سفر کند با رنج و کم چیز و بیفایده و اگر سعدی بود
خیر باشد و اگر نحسی بود یا مرزوق باشد و محنت کش و دروغ
گوی و خاین و امثال این فصل سابع در موضع قمر چون قمر در
موضع رضی باشد زن مولود یا مادر یا خواهر یا بنده او غمی رسد یا کسی
بیمار گردد یا کودک استقاط کند یا از درد معده بنالد یا از درد دندان
یا علت رودها و بیم شدت و غربت بود و فقر و مکروه از راه اهل
و ستور و راه داران و اگر خط دارد درین بیت فاسد باشد مگر اندک
و اگر نامقبول بود در سفر بیمار گردد و بموت رسد و خیر کمتر باشد و شر
بیشتر درو و افزاید و فرزند و اگر سعد نگرد نیکی یابد از طبقات وی و اگر
نحسین باشد شر بیند از طبقات و اگر در حد مشتری باشد بر عدو ظفر
یابد و تحصیل علم کند یا بتجارت و بسفرهای خوش رود با نفع و فرزند او
عالم گردد و فرزند دیگر شود و با اشراف صحبت دارد و در سفر همراه اکابر
شود و با او بعنایت شوند و مال و جاه او بیفزاید و در عقل و اخلاق حمیده
معروف گردد و معتبر و حاکم قوی گردد و اگر خط دارد سعادت مضاعف
گردد و فراخ معیشت باشد و خوش عیش و مقبول دلها و اگر نامقبول
بود خیر و نیکی بتوسط بود و معلم گردد و از بزرگ زادگان نیکی یابد و اگر سعدی

نکرد کار بهتر باشد در هر حال که باشد و اگر بخشی نکرد غم خورد و از سفر
و اقربا و بیمار کرد و بی نوا و بی تدبیر کرد و اگر در حد مریخ باشد رغبت
کند بشکار و صید و سواری و گوی زدن و علم نیزه و اورا ارسباع
و وحوش و پشت ستور با لکد خوف بود و اگر خشمناک باشد
و در کارها حدت نماید و رود پشیمان نشود و اگر خط دارد امر کرد
و حاکم بر قومی و از سفر مال بدست او افتد و کارها بر مراد او بود و
اگر نامقبول باشد جاسوسی کند و رسولی لشکر و راه داری و اگر
سعدی نکرد مادر و خواهر و برادر او نیکی رسد و اگر بخشی نکرد آفت یا
علت بیند یا مادر یا خواهر یا برادر یا ستور و اگر حد زهره باشد
صاحب منصب کرد و منزلت یابد و در کارهای خواتین و خدم
خوض کند و بیع و شری برادر و لباس با جواهر ابی کند و از سفر توانگر
کرد و نیکوکار باشد و عاقل و زیرک و خوب کرد کار مادر
و خواهر و جفت خوب حاصل کند با درستی با برادر و اگر خط دارد
کارها قوی تر و افزونی مال و جاه باشد و طرب و لذت و تماشا
و مهمانی و حاکم شود بر قومی و سفر مبارک و ساختن فرزند و اگر نامقبول
باشد خیر کمتر باشد و حافظا با غ سازد و سفر کند کم خیر و از عوام
آزار بر کرد و اگر سعدی نکرد از طبیعت ان سعد خرمی یابد و نیکی و
اگر بخشی نکرد مکروه رسد از بیماری یا سفر بد و از طبقات ان بخش
غم خورد و اگر در حد عطارد بود بتجارت کند و یا اکابر نزدیک کرد
و اورا بعلمی یا هنری ستوده اعتقاد کند و در فن خود بزرگ باشد
و کاردان و معروف و برادر با حاکم و ایشان را کار نیکو شود و جفت
او حامله کرد و اگر خط دارد درین بیت کارهای او قوی تر بود و دبیر
ملک زاده یا بزرگ کرد و یا در دیوان تحریر کند و اگر نامقبول بود دفتر کش
بود یا حرفتی کند یا بیع و شری الات کاغذ و الات سفر و اگر بسعدی
نکرد خیر و سعادت یابد از خواجگان و بتجارت و اصحاب جوان

واگر بخشی نکرد بدکوی باشد و خصومت کند و با عوام در آمیزد و کارها
خسیس کند اما این همه احکام بنظر مودت و عداوت تفاوت
نکند بسیار و در اوتاد طالع تحویل و اصل در مائل و زائل و ساقط
نسبت نگاه باید داشت مواضع کواکب را با شخص و یا روزگار
و سال و غم مولود و ازان همه وصیت کرد ایم بارها غافل نباید بود
و طبع و عقل و فکر و فراست بکار باید برد چه بعلاقه خاطر و از ذهن و
صفای باطن سخنی راند و رعایت جانب حق کوشش داشت
و با همه خلق برابر و از حضرت عزت درخواست تا در وقت
احکام در های الهام ربانی بگشاید فصل هشتم انتقال
کسبر از حدی بحدی و بدل شدن مدبر بحد بر و احکام این فصل
بجدول بهتر مفهوم شود پس این جدول بیاوردیم تا در وقت
این اعمال اسانتر باشد و در یافتن سهلتر بود و این جداول
در صفحه بعد مرقوم گشته

مدت انتقال	احکام انتقالات تیرات از حدی بحدی از حدود سعود و نحوس	احکام بدل شدن از سعد بنحس و از نحس بسعد
از حد سعدی بسعدی	سعادت باشد بپوسته در ین سال و یافتن مراد و حصول خیرات و پیش رفتن بکارهای نیکو و صحت نفس و سلامت و فرح و رسیدن بنیکی و از خیر بخیر و سعادت بسعادت و دولت و حصول مرادات و مقصودات	سعادت و خیر و عزت باشد و شرف و مرتبه عالی و توانگری و صحت نفس و سلامت و امن و فراغت و قوت و دولت و افزونی جاه و پیوستن از صحبت بزرگی بزرگی و از نیکی بنیکی و از دولت بدولت
از حد سعدی بنحسی	سعادت باشد و نیکی و افتاد خیر ناگاه از خیر بشر و سعادت بشقاوت و بیمار شدن و رنج و از شادی بغم رفتن و از صحبت بزرگان افتاد خیر و در ماندن بهمت و بدی	غل عمل باشد و از کسان خصومت بیداید و از شادی بفرح بغم و حزن رود و از توانگری بدرویشی و رنجور شدن او و از صحبت دوستان بدشمنان افتاد خیر و از مقبلان بدبختی
از حد نحسی بسعدی	بیرون امدن باشد از رنج و غم و بیماری و ناخوشی و فراق و بند و پیوستن بخیرات و سعادات و از فقر بغنی رسیدن و از پریشانی و اوارگی جمع امدن و از دیار باقبال رسیدن	متوسط احوال باشد در خیر و شر یا بیرون امدن از مکروهات و غم و جمع امدن بود از پریشانی و با قبال رسیدن از دیار و از محنت بدولت و از بیماری بصحت و از فراق بوصال
از حد نحسی بنحسی	فساد بود و دلتنگی و غم و شدت و از کار بد بکار بدتر و از غم بغم و از مرض بمرض و نزدیک شدن و رنجها و هلاکت و نکبت و از محنت بمحنت افتاد خیر بدست بدان و شریران	وقوع خصومات باشد و دلتنگی و فقر و ذلت و از مرض بمرض افتاد خیر و از اندوه باندوه و از غم بغم و از شدت بشدت و از صحبت بدان بیدان و از زنان بزنا و هلاکت و نکبت

احکام فرذارات شمس با شرکا در طالع روزی					احکام فرذارات قمر با شرکا در طالع شبی				
کواکب	قسم	مشهور	ایام	دلالت در طالع نهاری	دلالت در طالع لیلی	ایام	مشهور	قسم	کواکب
افتاب	ا	و	ا	نیکی حال پدر باشد و طلب وجاه و رنجوری باشد و تربیت شاه و اکابر و حصول جواهر	سعادت و شرف یابد و دولت کرد و با اهل دولت نیکی کند و با مادر و خواهر و بنده و احباب و فرزندی نشود و سفر کند و بیماری بود	ا	و	ا	افتاب
زهره	ب	ب	ج	زیادتی کسوات باشد و خوشی مادر و خواهر و عیش و در جایگاه پوشیدنی و طلب لذات و نکاح و لباسها قیمتی و زینت	در زحمتی افتد و مرضی و سفر سخت و خوف و حال پدر و جنگ یا مادر و خواهر و رنج از اره و مکروه از خواب و زنان	ب	ب	ج	زهره
عطارد	ج	ج	د	ضایع شدن چیزها باشد و بیم از مقام عالی و درد شکم و دل و رحمت از بادهای کرم و بعلاج مشغول شدن و بیع جواهر	از رنجها بیرون اید و زیادتی مال باشد و صحبت اکابر و پیش رفتن بتجارت نیکو و نیکی شغل و عمل و قوت جاه و دخل مال	د	ج	د	عطارد
قمر	د	د	ه	بکاری در اید که زبان بیند و حریص شود در امور دنیاوی و اخروی و سفر و بیم درد چشم بنود و صحبت شود با اکابر	سفر کند از خوف و هراس و در صحبت ازاک و شکریان افتد و بی باکی کند و حریص شود بفساد و بیمار گردد یا افت رسد	ه	د	د	قمر
مریخ	ه	ه	و	از بد رو اهل قرابت و رنج رسد و علتی و رشکم بدید اید یا نکبتی رسد و از ستور و خرها بهاز حمت بیند و سفر کند و محنت یابد	حصول مال باشد و افزونی جاه و شغل اکابر و نیکی حال پدر و مادر و شفقت با فرزند و احتلاط با اکابر و در دمصده باشد	و	ه	ه	مریخ
مشتری	و	و	ز	مرید مال باشد و راههای نیکو و خوف از بلندیها و تعصب دین و مذهب و لطف با مردم و ساختن کار اخرت و عالمان و فضلا	از مکروهات بیرون اید و رنج دل و تعب در بیت و معاشرت که اید و حصول خیرات باشد و سفر یا بیع و نکاح و حرم شود بر و بر فرزند	ز	و	و	مشتری
زحل	ز	ز	ح	نرنج خواهد و از سباع رنج رسد از زخم و رفتن خون و خصومت و معیوب شدن عضوی با خشم و غضب کردن و بیمار بر از حرارت	جرح افتد و خصومت کند و غم خورد او از فرومایگان و علت شود در زنها و بیع و شری بنده کند و تربیت یابد از مادر و خواهر	ح	ز	ز	زحل

| | | |